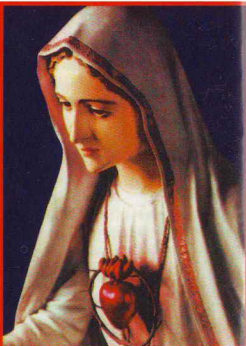

O ÎNSPĂIMĂNTĂTOARE PROFETIE A FECIOAREI MARIA – CE A FOST FĂCUTĂ ÎN ANUL 1917 LA FATIMA, PENTRU A NE MOBILIZA SĂ ACȚIONĂM FIECARE DUPĂ PUTERILE NOASTRE CU AJUTORUL LUI DUMNEZEU – ESTE PREZENTATĂ PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ROMÂNIA

Ființele umane informate, intuitive, inteligente și pline de bun-simț cunosc și înțeleg foarte bine faptul că în anul 1917, în localitatea Fatima din Portugalia s-a produs cel mai mare fenomen supranatural care s-a declanșat în ultimele sute de ani pe planeta noastră. După apariția miraculoasă a Fecioarei Maria în fața a trei copii, la o anumită dată pe care ea a anunțat-o în prealabil, peste 70.000 de ființe umane au văzut cu groază cum Soarele a început să „danseze” pe cer și imediat după aceea a fost perceput cum coboară, precipitându-se asupra lor, dându-le impresia, în acele clipe înfricoșătoare, că se prăbușea peste planeta Pământ. Acest mare miracol dumnezeiesc, care a fost anunțat cu ceva timp înainte chiar de Fecioara Maria, a fost în simultaneitate contemplat de alte peste 250.000 de ființe umane care s-au aflat pe o rază de aproximativ 65 de km în jurul localității Fatima.

În lumina revelațiilor pe care le-a făcut Fecioara Maria celor trei copii, cât și la ceva timp după aceea, în alte două dați, ne putem da seama cu ușurință că în realitate acel fenomen supranatural anticipează de fapt un cumplit eveniment catastrofal care eventual urmează să se producă pe planeta Pământ, dacă ființele umane nu vor ieși din starea de răutate, larvaritate, perversitate și îndepărtare de DUMNEZEU, în care din nefericire se complac. Luând în considerare datele de care dispunem la ora actuală, se poate spune că acel fenomen supranatural care a avut loc în anul 1917 la Fatima anticipează un eventual cataclism, ce s-ar putea produce pe planeta noastră, dacă talgerul balanței nu va înclina în favoarea binelui, iubirii și armoniei divine pe această planetă, chiar dacă cei sceptici se îndârjesc să creadă că tot ceea ce s-a petrecut atunci la Fatima a fost doar o banală halucinație colectivă. Astfel de ființe umane consideră, datorită încăpățănării și lipsei de intuiție ce le caracterizează, că așa ceva este imposibil (respectiv, că Soarele ar putea vreodată să pârjolească, în urma unui dezlănțuirii devastatoare, această planetă). Aici considerăm că este important să amintim, mai ales pentru ființele umane ce sunt capabile să privească dincolo de aparențe, că (deloc întâmplător), în cursul anului 2003, pe suprafața Soarelui s-a manifestat la un moment dat o uriașă flacără de peste 5.000 de ori mai puternică decât de obicei, care, din fericire, s-a îndreptat într-un sens opus, în raport cu planeta Pământ. Merită să ne întrebăm cu toții: „Oare ce s-ar fi petrecut cu planeta noastră dacă acea devastatoare flacără s-ar fi îndreptat în direcția Pământului?”.

Având în vedere acest precedent, merită, de asemenea, să ne întrebăm: „Oare ce s-ar petrece dacă, la un moment dat, un astfel de înspăimântător fenomen se va repeta a doua oară și dacă atunci, o astfel de flacără pârjolitoare s-ar îndrepta către planeta Pământ, făcând astfel să se împlinească teribila profecie a Fecioarei Maria, care nu a fost luată în considerare de ființele umane de pe această planetă?”. La scurt timp după declanșarea celui fenomen care s-a petrecut în anul 2003, agențiile spațiale au pus Soarele sub o constantă observație. Totuși, este necesar să ne dăm seama că, deși a fost instituită o astfel de observație, toate acestea nu ne vor ajuta la nimic în cazul în care mânia lui DUMNEZEU se va manifesta și o nouă flacără, poate chiar de 7.000 sau de 10.000 de ori mai puternică decât de obicei, se va îndrepta și apoi se va abate asupra Pământului. Analizând cu luciditate această „observație”, ne putem da seama că ea este în realitate zadarnică, pentru că în cazul în care așa ceva s-ar dezlănțui, consecințele unei astfel de manifestări ar fi catastrofale, deoarece atunci pe planeta Pământ s-ar manifesta fulgerător de repede o mulțime de evenimente catastrofale. Chiar dacă pentru cei ignoranți sau sceptici o astfel de manifestare pare a fi o nebulie, nu este deloc întâmplător că în anumite locuri de pe planeta Pământ, elita satanică a francmasoneriei mondiale, (în frunte cu așa-ziiși *Iluminați*), au construit deja uriașe baze

subterane, a căror destinație este ținută strict secretă. Atât mărturiile existente, cât și fotografiile pe care vi le oferim în cadrul acestei broșuri sunt năucitoare, evidente și incontestabile. Toate acestea indică deja că elită mondială a așa-zisilor **Iluminați** este informată cu privire la această eventualitate catastrofală, și tocmai de aceea a luat deja în secret unele măsuri pentru a scăpa, retrăgându-se în acele construcții subterane gigantice, pentru a supraviețui fie chiar și câțiva ani de zile în astfel de buncăre gigantice (în eventualitatea în care s-ar declanșa o astfel de catastrofă).

Luând în considerare toate aceste aspecte, merită să ne mai întrebăm: „Oare de ce atunci, în anul 1917, la Fatima, Fecioara Maria a arătat la zeci de mii de oameni cum Soarele se prăbușea pe Pământ? Nu ascunde, oare, această teribilă viziune profetică, ce a fost văzută de zeci de mii de oameni, o eventuală catastrofă care ar putea să afecteze (în viitorul apropiat) planeta Pământ, dacă umanitatea în ansamblul ei (sau, altfel spus, un număr cât mai mare de ființe umane hotărâte și responsabile) nu va acționa spre a înclina balanța în direcția binelui și a împlinirii Voinței lui DUMNEZEU?” Este de asemenea straniu și totodată semnificativ faptul că papalitatea a refuzat până la urmă să dezvăluie cumplitul secret (cel de-al treilea) ce a fost revelat de Fecioara Maria la Fatima, preferând să îl treacă sub tăcere. Dacă – prin reducere la absurd – nimic nu este adevărat în ceea ce privește aceste profeții pe care Fecioara Maria le-a făcut la Fatima, merită să ne întrebăm: „De ce, oare – atunci când (în anul 2005) a decedat sora Lucia, ultima supraviețuitoare dintre cei trei copii cărora Fecioara Maria le-a apărut – cardinalul Ratzinger (actualul Papa Benedict al XVI-lea) s-a grăbit, spre uimirea tuturor, să pună imediat sigilii pe ușa chiliei în care până atunci locuise sora carmelită, la mănăstirea din localitatea Coimbra?”

Luând în considerare aceste aspecte, se poate spune că în realitate cel de-al treilea secret ce a fost dezvăluit de Fecioara Maria la Fatima are o importanță uriașă pentru umanitate și poate fi considerat (pe bună dreptate), ca fiind una dintre cele mai zguduitoare profeții ce ne permit să intuim ce anume s-ar putea produce pe această planetă, fie în fatidicul an 2012, fie după aceea, în viitorul apropiat. Citind cu o mare atenție textul acestor profeții pe care Fecioara Maria le-a făcut, atât la Fatima în anul 1917, cât și după aceea în alte două locuri, ne putem da seama că pentru întreaga umanitate de pe această planetă, cât și pentru fiecare dintre noi în parte, există totuși o șansă providențială pe care aceste profeții ne-o revelează. Studiind cu multă atenție aceste profeții, ne putem da seama fiecare dintre noi (atunci când luăm act de existența acestei eventualități care deocamdată nu s-a produs) că avem, de fapt, o mare responsabilitate și că tocmai de aceea ne putem da seama că fiecare dintre noi trebuie să ne exercităm puterea de a alege binele, armonia divină, iubirea, împlinirea intențiilor fundamentale ale lui DUMNEZEU TĂTĂL, realizarea voinței Sale pe această planetă. Acționând cât mai mulți dintre noi în felul acesta, va deveni cu puțință să evităm înfricoșătoarea pedeapsă dumnezeiască ce o să vină (în viitorul apropiat), dacă noi cei care știm și suntem responsabili ne vom uni cât mai repede, pentru a acționa la unison într-un mod benefic, spre a face ca aceste evenimente apocaliptice să nu se producă. Analizând cu multă atenție și luciditate aceste profeții (care, de altfel, s-au împlinit, rând pe rând, după ce au fost făcute în anul 1917 la Fatima de Fecioara Maria, una dintre aceste profeții care urmează să se împlinească fiind apoi făcută de încă două ori, în diferite puncte de pe această planetă), ne putem da seama că ele nu au fost și nu sunt o întâmplare. Mai mult decât atât, merită să ne amintim cuvintele pline de înțelepciune ale lui Iisus, care a spus cândva: „DUMNEZEU NU VREA DISTRUGEREA PĂCĂTOȘILOR, CI ÎNDREPTAREA LOR.”

Întrebarea firească, pe care ar trebui să ne-o punem fiecare dintre noi, este: „Putem oare, să facem ceea ce trebuie pentru ca această cumplită profeție (cea de-a treia) a Fecioarei Maria să nu se împlinească, acționând într-un anume mod divin integrat și la unison, cât mai mulți dintre noi?” Este de la sine înțeles că putem să facem neîntârziat aceasta, mai ales toți aceia care ne dăm seama cu adevărat că aceste profeții revelează o groaznică eventualitate care ne așteaptă, dacă nu vom acționa astfel încât să putem îndrepta (cu ajutorul lui DUMNEZEU), ceea ce este de îndreptat pe această planetă, înclinând cât mai mult și repede balanța în direcția binelui, implorându-l totodată pe DUMNEZEU TĂTĂL să îndepărteze de la noi, oamenii, acest cumplit pahar al unei încercări planetare. Această încercare planetară, atunci când este privită dintr-un anumit punct de vedere, am putea spune că se aseamănă cu ceea ce s-a petrecut cândva, pe vremea Potopului. Analizând această profeție (cea de-a treia) care a fost făcută de mai multe ori de Fecioara Maria, este înțeles să ne

amintim că și în celebrul tratat fundamental a lui Patanjali, „Yoga Sutra”, se spune: „**RĂUL CARE DEOCAMDATĂ NU S-A MANIFESTAT POATE, ȘI CHIAȚ TREBUIE, SĂ FIE EVITAT.**”

Având în vedere existența proceselor tainice de multiplicare sau sporire pe care rugăciunea (cătore DUMNEZEU TATĂL) sau meditațiile yoghine ce sunt realizate la unison le declanșează (de fiecare dată), este necesar să ne dăm seama (și totodată să descoperim prin experiență directă) că întotdeauna un grup de ființe umane ferm orientate în bine, însușite de intenții divine creatoare, ce acționează la unison, vor putea să ajute întreaga planetă să încline balanța în direcția binelui și totodată vor impulsiona umanitatea să se transforme. Dacă un astfel de grup ce se va structura va fi unit și va acționa de-acum înainte la unison (zi de zi), la aceeași oră, putem fi (cu anticipație) siguri că vom începe (pășind cu dreptul) să facem ceea ce trebuie, pentru a ajuta ca binele divin și armonia să fie canalizate prin ființa noastră, reușind să facem să se încline balanța în direcția binelui pe această planetă. Să nu uităm că în felul acesta a fost adeseori transformată întreaga lume de către unele grupuri mici, care atunci când au acționat pline de avânt (la unison), fiind însușite de intenții creatoare, au făcut în felul acesta ca DUMNEZEU TATĂL să-și manifeste GRAȚIA și să îndepărteze de la noi, oamenii, potirul amar al unor suferințe planetare pe care am ajuns să le merităm, din nefericire, tocmai pentru că actualmente balanța înclină în direcția răului în sfera planetară.

În înfricoșătoarele profeții pe care Fecioara Maria le-a făcut, descoperim (atunci când le studiem cu atenție) că acolo se afirmă că, dacă nu vom acționa la unison, fiind uniți, în viitorul apropiat vor fi distruși într-un astfel de cataclism înfricoșător atât cei răi, cât și cei buni, care vor fi pârjoliți de focul cumplit al Soarelui. În condițiile în care umanitatea în ansamblu și, în cadrul ei, ființele umane responsabile și trezite din punct de vedere spiritual nu vor face nimic pentru a-l îndupleca pe DUMNEZEU TATĂL să acționeze (prin atotputernicia Sa) astfel încât să nu se producă niciodată această cumplită catastrofă – care, de data aceasta, ar putea să se manifeste nu prin intermediul apei (potopului), ci prin intermediul focului solar, ce ar putea să pârjolească, la un moment dat, această planetă – nu trebuie să ne surprindă dacă, în viitorul apropiat, această înspăimântătoare profeție (cea de-a treia) se va împlini întru totul. Doar în acest caz consecințele împlinirii acestei profeții ar fi catastrofale (fiind, în același timp, mult prea târziu ca să se mai poată face ceva).

Această broșură se adresează mai ales ființelor umane care sunt suficient de lucide, responsabile și intuitive și care, datorită maturității lor lăuntrice, sunt capabile să-și dea seama că aceste vremuri apocaliptice bat deja la ușă. Este de la sine înțeles că, dacă ne vom „mulțumi” să nu facem nimic, complăcându-ne într-o cleioasă stare de larvaritate, indiferență și scepticism, atunci această înspăimântătoare profeție a Fecioarei Maria se va împlini întru totul în viitor, iar după aceea va fi deja prea târziu ca să mai putem face ceva. Studiind cu atenție textul acestei profeții (cea de-a treia), care a fost revelată la Fatima și apoi repetată de încă două ori de către Fecioara Maria, ne putem da seama că acest pericol cumplit ce planează asupra planetei Pământ este chiar mai mare decât ne putem da seama.

La ora actuală, există o mulțime de semne ce arată că, pe an ce trece, balanța se înclină și mai mult în direcția răului. Dat fiind faptul că în cadrul acestei Școli Spirituale au fost, rând pe rând, revelate anumite secrete spirituale a căror eficacitate a fost deja confirmată prin intermediul gramului de practică, nu ne mai rămâne decât să le punem neîntârziat în aplicare. Mai mult decât atât, acum ne putem da seama că este stringent necesar să acționăm cu toții la unison (cât mai mulți dintre noi) pentru a face ca această profeție a Fecioarei Maria să nu se îplinească niciodată în viitor. Toate acestea sunt cu puțință cu ajutorul lui DUMNEZEU. Trebuie să nu pierdem niciodată din vedere că, dacă îi vom cere lui DUMNEZEU ajutorul, fiind plini de umilință și credință, atunci sprijinul, inspirația și ghidarea Sa nu vor întârzia să apară de fiecare dată. În situația în care cât mai mulți dintre noi (cei care suntem animați de intenții bune și responsabili) ne vom mobiliza, putem deja să sperăm cu anticipație că vom putea face ceea ce este necesar și plăcut în fața lui DUMNEZEU, astfel ca Grația Sa să se reverse și să oprească această urgie care ar putea să afecteze atât pe fiecare dintre noi, cât și întreaga planetă. Analizând cu suficientă atenție profeția înspăimântătoare (cea de-a treia) a Fecioarei Maria și privind retrospectiv fenomenul supranatural care a avut loc la Fatima, în anul 1917, ne putem da seama într-un mod intuitiv că tot ceea ce s-a petrecut atunci acolo anticipează o cumplită eventualitate și totodată ne putem da seama că depinde de noi, și numai de noi, ca această profeție înspăimântătoare să

nu se împlinescă niciodată. Înțelegând așa cum se cuvine aceste aspecte, ne putem da seama că este bine ca fiecare dintre noi să ne angrenăm de-acum înainte la unison cu ceilalți, pentru a face astfel ca angrenarea noastră individuală să conteze chiar mai mult, prin unirea eforturilor noastre, în cadrul unui *sui generis* Tot, care va declanșa fenomene benefice gigantice de multiplicare în sfera planetei Pământ. Toate acestea și multe alte efecte benefice nebănuite vor apare, rând pe rând, în cazul în care vom acționa la unison, ca un grup unitar ce este însușit de intenții puternice creatoare. Este de la sine înțeles că această angrenare creatoare la unison, ce se va realiza zi de zi la anumite ore care vor fi stabilite de noi în curând, fiind apoi anunțate pentru ca ființele umane care doresc cu adevărat, acționează în felul acesta. Eforturile individuale, realizate la unison, pe care le vom face de acum înainte vor contribui într-o mare măsură atât la salvarea noastră, a fiecăruia, cât și la salvarea planetei Pământ, de la împlinirea acestei eventualități înfricoșătoare pe care cea de-a treia profeție a Fecioarei Maria ne-a revelat-o.

Aceste profeții ne-au fost oferite nu pentru ca noi, oamenii, să stăm cu mâinile în sân și să considerăm într-un mod prostesc și fatalist că nu se mai poate face nimic, ci ele ne-au fost revelate tocmai pentru a acționa la unison într-un mod benefic și adecvat, spre a face să se reverse cu ajutorul lui DUMNEZEU asupra acestei planete grația și compasiunea Sa (a lui DUMNEZEU TATĂL), care va putea stopa apariția acestui cataclism, care s-ar putea produce prin intermediul focului solar, ce va putea țâșni la un moment dat pe neașteptate, așa cum s-a petrecut în anul 2003. Analizând cu atenție ceea ce s-a petrecut în anul 2003, putem să considerăm că, dat fiind faptul că acea flăcără uriașă a pornit într-o direcție opusă, acea situație de atunci este și rămâne totodată pentru noi pământenii un *sui generis* avertisment înspăimântător ce ar trebui să fie luat în considerare. Mai mult decât atât, este important să ne dăm seama că, în cazul în care ne vom angrena să acționăm fiecare dintre noi la unison pentru a face ca această eventualitate catastrofală să nu se producă, vom deveni în felul acesta niște *sui generis* canale tainice de manifestare a binelui și a armoniei divine. În felul acesta, vom putea beneficia înzecit, fiecare dintre noi, de pe urma tuturor eforturilor pe care le vom face zi de zi de-acum înainte, dat fiind faptul că, atunci când dăruim, totodată primim o mare parte din ceea ce dăruim și astfel ne transformăm extraordinar de mult noi înșine, fără a putea afirma vreodată că toate eforturile noastre nu au fost imediat răsplătite, în cadrul acestei gigantice manifestări holografice ce există în MACROCOSMOS și care face să apară multiple ecouri benefice în MICROCOSMOSUL ființei noastre.

În concluzie, se poate spune că este foarte important să ne dăm seama că merită ca fiecare dintre noi (cei care știm și putem) să punem neîntârziat umărul pentru a acționa cu mult entuziasm, perseverență și abnegație, pentru a face ca această înspăimântătoare profeție apocaliptică să nu se mai producă niciodată. Ne stă în putere fiecăruia dintre noi să reușim aceasta și, dacă vom aspira și îi vom cere, plini de umilință și credință, ajutorul lui DUMNEZEU, El ni-l va oferi de fiecare dată și, acționând în felul acesta, la unison cu toți ceilalți, balanța va înclina în direcția binelui. În încheiere, este înțelept să ne amintim cu toții că a ști ceea ce urmează să se producă și a nu acționa este o cumplită lașitate. Fiecare acțiune divin integrată, consacrată și potrivită este și rămâne aproape întotdeauna net superioară stării de inacțiune, de letargie, de ignoranță, de larvaritate în care se complac cei leneși, cei egoiști, cei orgolioși și cei sceptici. Știind toate acestea, este tocmai de aceea foarte important să ne mobilizăm cu toții de-acum înainte, pentru a face ca răul înfricoșător care deocamdată nu a apărut (rău pe care, de altfel, îl merităm cu prisosință, datorită răutății care a ajuns pe ici, pe colo să predomină în sfera acestei planete) să poată fi evitat. Totodată nu trebuie să pierdeți nicio clipă din vedere că fiecare dintre noi care vom pune umărul la această transformare creatoare a ambianței subtil energetice a planetei Pământ ne vom transforma la rândul nostru din plin, pe măsură ce vom contribui, după puterile noastre, dar înainte de toate cu ajutorul lui DUMNEZEU, atât în cadrul acestui proces de transformare spirituală planetară, cât și la înclinarea balanței la nivel planetar în direcția binelui.

Capitolul 1

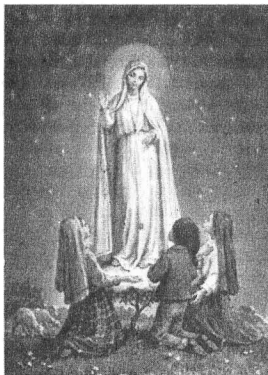
AL TREILEA SECRET REVELAT DE FECIOARA MARIA LA FATIMA A FOST, ÎN CELE DIN URMĂ, DEZVĂLUIT ÎN TOTALITATE

Din cele mai îndepărtate timpuri, au existat în cadrul istoric al tradițiilor spirituale ale omenirii ființe înzestrate cu calități profetice care, prin intermediul anumitor capacități spirituale excepționale și insuflate fiind de Duhul lui DUMNEZEU, erau capabile să perceapă, într-un mod vizionar și simbolic, evenimente viitoare a căror manifestare constituia o necesitate și era o consecință logică a faptelor și a acțiunilor omenești, o urmare a unor înlănțuiri cauzale nevăzute și totodată un rezultat la nivel global al anumitor ciclicități cosmice. În schimb, aproape întotdeauna, oamenii lipsiți de viziunea atotcuprinzătoare conferită de comuniunea cu DUMNEZEU, fie ei savanți sau analfabeți, au interpretat cu teamă profețiile de felul acesta, în clișee apocaliptice, încercând prin tot felul de speculații sterile să stabilească o dată a „sfârșitului lumii”, dată anunțată periodic de o pleoră de „mediumi”, „clarvăzători”, „mistici” și... ghicitori.

Astăzi, aproape toate profețiile făcute de clarvăzători, de către magi recunoscuți, astrologi, mistici sau cele care apar în textele sacre anunță vremuri grele pentru umanitate. Istoria abundă în prevestiri surprinzătoare care chiar s-au confirmat, dar și în așa-zise profeții care nu s-au împlinit niciodată. Ce ar trebui să credem despre aceasta?

Numeroși sunt aceia care consideră că profețiile făcute la un moment dat de Fecioara Maria cu privire la viitorul omenirii sunt cele mai demne de crezare dintre toate. Dincolo de orice fel de convingeri, lucrurile neobișnuite care s-au petrecut în Portugalia, la Fatima, începând cu luna mai 1917 rămân o enigmă nedeslușită pe deplin nici până în ziua de azi. Ceea ce a devenit pentru Biserica Catolică „al treilea secret de la Fatima” este interpretat astăzi de unii și de alții, credincioși sau nu, ca fiind fie un fenomen paranormal, fie o manifestare de origine spirituală, fie o halucinație colectivă, fie o impostură și chiar există unii care cred că este vorba despre un fenomen extraterestru de tip OZN...

Evenimentele care au avut loc la Fatima la începutul secolului trecut sunt, într-adevăr, tulburătoare. Ele s-au petrecut sub ochii plini de uimire ai unor copii „simplici”, fără școală, cât și sub privirile uluite a mai multe zeci de mii de oameni. La momentul respectiv, revelațiile făcute atunci de Fecioara Maria au destabilizat destul de mult instituția ecleziastică, într-atât de serios încât au fost permise toate alterările și toate interpretările posibile. Aparițiile de la Fatima au generat o admirație încă și mai intensă decât evenimentele de la Lourdes, în Franța. Dacă mesajul marial primit de Bernadette Soubirous în 1858 la Lourdes a fost foarte scurt, constând în numai câteva fraze de natură strict religioasă și chiar de natură intimă, în schimb mesajul adresat micilor păstori de la Fatima se repeta la intervale regulate, în fața unor mulțimi din

ce în ce mai mari. Șaptezeci de mii (70.000!) de persoane au văzut cu ochii lor Soarele „dansând pe cer” înainte de a se prăvăli în mod vertiginos spre cei prezenți, dându-le tuturor senzația că se va izbi de pământ.

Dincolo de toate acestea, mulți dintre cei care interpretează fenomenul de la Fatima se mai întreabă încă, în mod simplist, de ce Fecioara le-a arătat oamenilor Soarele prăvălindu-se peste pământ? Alții se întreabă de ce a mințit cu seninătate Vaticanul cu privire la cel de-al treilea secret lăsat de Lucia, mica prezicătoare de la Fatima? De ce la moartea acesteia, în 2005, cardinalul Ratzinger (alias Papa Benedict al XVI-lea) a dispus să fie imediat sigilată chilă ei de la mănăstirea carmelită din Coimbra?

„Secretul de la Fatima trebuie îngropat în locul cel mai ascuns, cel mai adânc, cel mai întunecat și cel mai inaccesibil de pe Pământ”, a afirmat la un moment dat cardinalul Ottaviani, în 1967. Cu această frază mai mult decât semnificativă începe captivanta carte a lui Pierre Jovanovic, *„Maica Domnului a Apocalipsei sau al treilea secret de la Fatima”*, apărută la editura *Le jardin des Livres*. După ce a realizat, în stilul său caracteristic, o anchetă foarte minuțioasă, s-a convertit la cultul Fecioarei Maria. Cu ocazia unei întrevederi de la Paris, Pierre Jovanovic s-a declarat perfect convins de realitatea faptelor de la Fatima și a mărturisit că de atunci poartă întotdeauna la el mătăniile pentru rugăciune...

După celebra „Profeție a Papilor” a Sfântului Malachia – numită și „Profeția Sfântului Malachia” și atribuită unui călugăr irlandez devenit arhiepiscop de Armagh, prieten al Sfântului Bernard de Clairvaux, fondator al ordinului cistercian – se pare că ne aflăm deja în vremurile din urmă.

În 1139, Malachia a mers la Roma să dea seamă Papei Inocenț al II-lea pentru treburile diocesei sale. În timpul șederii la Roma, el a avut o viziune dumnezeiască, în care i s-a dezvăluit un lung șir de 111 suverani pontifi ai Bisericii romano-catolice, începând cu anul 1130. Manuscrisul său cuprindea 111 scurte sentințe profetice în latină, fiecare dintre ele portretizând lapidar, într-un mod foarte semnificativ, o anumită trăsătură dominantă a câte unui Papă din lunga înșiruire și, în final, o descriere a ultimului Papă, care urma să domnească în vâltoarea vremurilor din urmă.

Papei Benedict al XVI-lea îi corespunde a 111-a caracterizare simbolică, și anume „Gloria olivae” („Gloria Măslinului”). Actualul Papă Benedict al XVI-lea ar fi deci, în conformitate cu această profeție, al 111-lea suveran pontif. Despre ultimul Papă, „Petrus Romanus” („Petru Românul”), profeția Sfântului Malachia ne revelează că: „În timpul ultimei persecuții la care va fi supusă sfânta Biserică Romano-Catolică, ea va fi condusă de Petru Romanul. El va păstori turma credincioșilor în vâltoarea a numeroase frământări, care vor culmina cu distrugerea cetății celor șapte coline (Roma), iar apoi Judecătorul cel de temut va judeca poporul”. În timpul stăpânirii sale, Roma și Biserica sa își vor afla sfârșitul. Sintagma „Judecătorul cel de temut” este în general interpretată ca o referire la Ziua Judecății de Apoi.

Există o profeție similară din 1962, primită prin inspirația Sfintei Fecioare la Garabandal, în Spania: „După moartea Papei Ioan al XXIII-lea, vor mai fi încă trei papi,

iar unul dintre ei va avea o domnie foarte scurtă. După aceea vor veni vremurile din urmă, dar nu și sfârșitul lumii". Or, putem observa că după Papa Ioan al XXIII-lea a fost Papa Paul al VI-lea, urmat de Papa Ioan Paul I și de Papa Ioan Paul al II-lea. Privind lucrurile din acest punct de vedere, domnia Papei Benedict al XVI-lea ar corespunde chiar vremurilor din urmă...

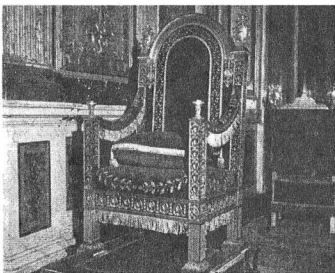
Ce legătură are sentința „Gloria Măslinului” dată de Sfântul Malachia cu Benedict al XVI-lea? Există o mulțime de interpretări posibile. După unii, măslinul este asociat cu Orientul Mijlociu, iar Orientul Mijlociu este leagănul Islamului și dacă acest conservatorism al lui Ratzinger conduce Biserica Romano-Catolică înspre o stare de rigiditate în ceea ce privește doctrina, atunci ce altă religie ar avea de câștigat din această situație, dacă nu islamismul? Am putea spune în acest caz că, în mod indirect, Benedict al XVI-lea aduce „gloria măslinului”. În cel mai rău caz, acest Papă manifestând tendințe conservatoare ar putea să catalizeze o autodistrugere a catolicismului și chiar un conflict al civilizațiilor. În această direcție, nu putem, totodată, să nu ne gândim la grădina cu măslini în care Iisus a vorbit cu discipolii Săi despre vremurile din urmă.

Însă, dat fiind faptul că porumbelul păcii poartă în cioc o ramură de măslin, alții îl consideră pe Benedict al XVI-lea un Papă pacifist, capabil să aducă armonia. În Orientul Mijlociu, dar mai ales în Israel, măslinul este adesea considerat un simbol al păcii. Să constituie, oare, măslinul o referire la participarea activă a suveranului pontif la instalarea păcii în lume? În sfârșit, există unii care se întreabă dacă nu cumva Benedict al XVI-lea ar avea origini evreiești ascunse...

Ramura de măslin simbolizează, de asemenea, ordinul călugărilor benedictini fondat de Sfântul Benedict, care ar fi anunțat într-una din profețiile sale din secolul al VI-lea că ordinul său „va conduce Biserica în mod triumfal în lupta împotriva răului ce va avea loc la sfârșitul lumii”. Tot el a mai prezis însă și că: „Roma va fi distrusă de furtună, de fulgere, de turbioane și de cutremure și se va prăbuși”. Toate ipotezele sunt posibile, iar viitorul ne va aduce răspunsul la aceste întrebări.

Unii cred că au descoperit o anumită corespondență între alegerea lui Benedict al XVI-lea și catrenul V-56 din prezicerile celebrului Nostradamus: „După moartea foarte bătrânului pontif, va fi ales Romain cel tânăr, care va fi criticat cum că ar slăbi Scaunul și se va menține mult doar prin eforturi grele”. Aceasta se poate traduce astfel; un Papă tânăr va urma unui bătrân (probabil Ioan Paul al II-lea) și va întâmpina opoziție, acuzat fiind că slăbește autoritatea Sfântului Scaun. Totuși, cu prețul unor eforturi foarte mari, va reuși să se mențină la conducerea Vaticanului pentru mult timp. După multe interpretări, distrugerea Romei ca eveniment ce precede „Sfârșitul Lumii” este prezentă în aproape toate profețiile, mai cu seamă în „Apocalipsa lui Ioan” (28, 16): „Vail Vai! Cetatea cea mare, cea înveșmântată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într-un ceas s-a pustiit atâta bogăție!”. După unii, această descriere ar aminti de Papa îmbrăcat în alb și de cardinalii și episcopii îmbrăcați în purpură și în stacojiu.

După spusele lui Pierre Jovanovic,

profeția lui Malachia este luată atât de în serios de către Biserica Romano-Catolică, încât, de teamă sau din cauza superstițiilor, niciun suveran pontif nu și-a luat numele de Petru atunci când a fost uns. Daniel Réju, autorul cărții „Mort des Papes et Apocalypse” („Moartea papilor și Apocalipsa”), emite cu privire la aceste aspecte presupunerea că: „desemnarea unui nume pontifical a fost prevăzută în protocolul Papal pentru a se evita venirea unui prelat numit Petre care să acceadă la Scaun și să trebuiască să poarte acest nume”. Iar autorul se întreabă: „Ce tabu misterios să fie într-atât de puternic, încât să fie respectat cu atâta strictețe? Ce interdicție învăluie prenumele Petru cu o forță capabilă să întrețină această teamă aproape supranaturală?”. Sfântul Malachia a înfățișat era noastră ca fiind jalonață de Papi și iată că, după Jovanovic, ne apropiem de sfârșitul acestei serii...

Deși semnificația sa reală este aceea de „revelație”, cuvântul „apocalipsă” a ajuns să însemne astăzi aneantizare, haos, luptă escatologică, finală, între forțele binelui și cele ale răului.

În „Apocalipsa” sa, Ioan a precizat că vremurile din urmă vor fi vestite de către îngeri. Or, apariția Fecioarei Maria, care s-a revelat micuților păstori de la Fatima, a fost pregătită de un înger, și nu de către orice înger, ci chiar de însuși Sfântul Arhangel Mihail!

MIRACOLUL ULUITOR CE A AVUT LOC LA FATIMA

În primăvara lui 1916, în locul numit La Loka du Cabeco, Arhangelul Mihail s-a arătat în fața a trei copii care erau cu oile la păscut: Lucia de Santos, în vârstă de 10 ani, și cei doi veri ai săi, Jacinta (7 ani) și Francisco (10 ani), toți trei provenind dintr-o familie de țărani sărmani și analfabeți. Cei trei mici păstori au avut de trei ori viziunea unui „înger al păcii” care avea ca misiune să îi pregătească pentru venirea Fecioarei Maria. Cu fiecare apariție, Arhangelul Mihail îi chema pe copii să se roage: „Oferiți-l fără încetare Celui Prea Înalt rugăciuni și jertfe”. Sfântul Arhangel Mihail s-a prezentat ca fiind îngerul păzitor al Portugaliei. Cu ocazia ultimei sale apariții, în toamna lui 1916, Arhangelul Mihail i-a dat ostia (împărtășania) Luciei, iar celor doi veri le-a dat să bea din conținutul unui vas, spunându-le: „Iată trupul și sângele lui Iisus Hristos, care a fost chinuit groaznic de către niște oameni nerecunoscători. Îndreptați păcatele lor și împăcați-L pe DUMNEZEU!”. De remarcat că Lucia nu a menționat cuvântul „înger” decât în 1930, adică paisprezece ani mai târziu.

Anul următor a marcat începutul unei lungi serii de viziuni dumnezeiești, care s-a întins de pe 13 mai până pe 13 octombrie. Duminică, 13 mai 1917, de sărbătoarea Înălțării, în timp ce cei trei copii erau cu oile la păscut aproape de satul Fatima situat în diocesa Leiria, în Portugalia, privirile le-au fost atrase de strălucirea intensă care lumina cerul. În fața unui arbore se afla o „frumoasă Doamnă”, înveșmântată într-o capă de un alb strălucitor și ținând mălăniile pentru rugăciune în mână. „Nu vă temeți”, le-a spus

ea, „sunt coborâtă din Ceruri (...). Am venit la voi ca să vă spun să veniți aici șase luni la rând, în zilele de 13, la această oră. Mai târziu vă voi spune cine sunt și ce doresc”. Și a adăugat: „Rugați-vă în fiecare zi pentru pacea lumii și pentru sfârșitul războiului”. Imediat după aceea, Doamna s-a ridicat la ceruri și a dispărut. De remarcat că exact în același loc, pe 13 august 1385, regele Juan I al Castiliei, aflat în dificultate cu armata sa, a invocat cu pioșenie protecția Fecioarei Maria și a jurat, în cazul unei victorii, să ridice o mănăstire în onoarea ei, ceea ce regele a și făcut. El a construit atât o biserică consacrată Sfintei Fecioare a Victoriei, cât și o mănăstire, Mănăstirea Bătăliei, aparținând ordinului măicuțelor dominicane.

Într-o primă etapă, Lucia a hotărât să nu vorbească despre această apariție, însă Jacinta nu s-a putut abține să nu spună tuturor. După o lună, în ziua a treisprezecea, la ora stabilită, copiii au venit în același loc, însoțiți, de data aceasta, de cam o sută de țărani. Către prânz, un mic nor luminos a coborât din cer și a plutit la înălțimea unui arbore. Doar copiii au putut să o vadă pe Doamnă. Aceasta îi spuse lui Lucia: „Îi voi lua în curând la cer pe Jacinta și pe Francisco, însă tu vei mai rămâne o vreme aici. Iisus vrea să Îl servești, pentru ca oamenii să mă cunoască și să mă iubească”. Profeția s-a îndeplinit, căci Francisco a murit la vârsta de zece ani, pe 4 aprilie 1919, iar Jacinta, pe 20 februarie 1920, la vârsta de nouă ani. Apoi, Doamna a dispărut. Cei prezenți au mărturisit că, în momentul în care norul s-a ridicat către cer, au auzit un vuiet foarte mare (ceea ce pare ușor neobișnuit pentru o apariție marială). Vestea s-a răspândit cu repeziciune. Mica parohie rurală din Fatima a devenit peste noapte celebră, la fel ca și cele o mie cinci sute de suflete ale satului. Biserica a cules primele mărturii și le-a considerat un mesaj care îndeamnă lumea creștină, aflată în plin război, la pace, la rugăciune și la speranță.

Pe 13 iulie 1917, mai multe mii de oameni s-au prezentat la locul stabilit. Lucia i-a cerut Doamnei să facă un miracol, astfel încât toată lumea să creadă, iar aceasta a spus că „în octombrie, va spune cine este și ce dorește și va face un miracol pentru ca toți să creadă. Rugați-vă pentru păcătoși și repetați adesea... «O, Iisuse, fac toate acestea pentru iubirea Ta, pentru îndreptarea păcătoșilor și pentru iertarea păcatelor»”. Lucia a spus că a avut o viziune amănunțită a infernului, povestind astfel: „În această mare pluteau demoni și suflete care apăreau ca având trup uman, negre de funingine și arzând cu vâlvătaie, și care semănau cu un jăratic aprins. Ridicate în flăcări, cădeau apoi în toate părțile, ca niște scântei într-un mare incendiu, fără greutate, fără echilibru, totul petrecându-se pe fundalul țipetelor stridente și al urlurilor de durere și de disperare care te făceau să tremuri de spaimă (...) Demonii se distingeau de sufletele umane prin forma lor oribilă și respingătoare, de fiare nemaivăzute și înspăimântătoare, dar încinse precum cărbunii aprinși”.

Cu ocazia celei de-a treia apariții, Fecioara Maria le-a făcut cunoscute trei profeții care, la vremea respectivă, au rămas trei secrete foarte bine păzite. Două dintre acestea au fost divulgate abia în 1942, iar al treilea a rămas învăluit în mister timp de optzeci de ani. Lucia a întrebat-o pe „Doamnă” cine este. Ea nu a răspuns la întrebare, dar a spus că Primul

Război Mondial urma să se termine în curând și le-a cerut copiilor „să se roage pentru a-l cere lui DUMNEZEU sfârșitul războiului”, prezicând totodată debutul unui nou conflict: „Războiul (1914-1918) se apropie de sfârșit. Dar dacă vom continua să îl supărăm pe DUMNEZEU, nu va trece mult timp și, sub următorul Papă, va începe un alt război, și mai sângeros”. Doamna a mai spus că începutul celui de-al Doilea Război Mondial va fi anunțat de o lumină ce va apărea pe cerul nopții. Și această profeție s-a îndeplinit, întrucât aurora boreală s-a produs în emisfera nordică pe 25 ianuarie 1938. După spusele Fecioarei Maria, singurul mod de a evita războiul ar fi fost ca Rusia să revină la credința creștină care fusese crunt reprimată de regimul comunist. Iar după aceea, a mai spus Sfânta Fecioară, lumea va cunoaște o perioadă de pace.

Să ne amintim că toate acestea se petreceau în ajunul Revoluției Socialiste din octombrie. Lumea ajunsese să aștepte despre existența acestor mesaje din memoriile Luciei publicate într-o lucrare, în 1941, dar și grație declarațiilor cardinalului Schuster, din 1942.

Apariția de pe 13 august a fost perturbată de arestarea arbitrară a celor trei copii. Cum, după părerea lui, ordinea publică a fost tulburată, primarul satului, Arturo d'Oliveira Santos i-a obligat pe cei trei copii să urce în mașina lui și i-a sechestrat timp de trei zile. I-a interogată și i-a amenințat cu moartea în scopul de a-i determina să mărturisească toate secretele. Deci a patra apariție a fost ratată, căci lipseau copiii, care jucau rolul de mijlocitori. În absența lor, s-au adunat totuși aproximativ 18.000 de oameni la locul deja știut, aceștia asistând la fenomene precum tunete, fulgere, halouri de lumină alb strălucitoare...

Duminică, 19 august, după slujbă, Lucia, Jacinta și Francisco au mers cu oile la păscut în locul în care mergeau de obicei. O scurtă viziune în care i-a apărut Fecioara a anunțat-o pe Lucia că trebuie să continue „să se roage, să se roage mult și să facă ofrande pentru iertarea păcătoșilor”. Doamna le-a spus că la a șasea apariție a ei, se va produce acel miracol care îi va face pe toți să creadă.

Pentru a asista la apariția supranaturală din 13 septembrie au venit nu mai puțin de 30.000 de oameni. Copiii au reușit cu greu să își facă loc printre ei.

Oamenii se prosternau în fața micuților „mesageri”, implorându-le ajutorul pentru a se vindeca. Lucia îi ceru din nou Fecioarei Maria să facă un miracol, însă primi același răspuns: „În octombrie voi face un miracol (...) DUMNEZEU este mulțumit de

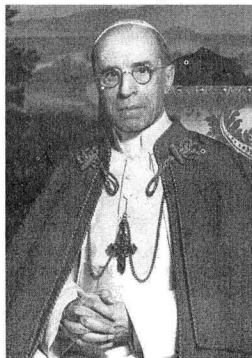
De la dreapta la stânga: Lucia de Santos, în vârstă de zece ani, și cei doi veri ai săi, Francisco (10 ani) și Jacinta (7 ani)

rugăciunile și de sacrificiul vostru de sine”. Sfânta Fecioară i-a anunțat pe copii că în luna octombrie vor asista la venirea Domnului, a ei, a Sfântului Iosif cu pruncul Iisus... Data de 13 octombrie 1917 va rămâne întipărită în amintirea tuturor... Fără mașini, fără autobuz, pe o ploaie torențială, mai mult de 70.000 de persoane au înfruntat mlaștinile pentru a ajunge pe dealul Cova di Iria, unde aveau loc aparițiile, pentru a vedea miracolul promis. Și nu au fost dezamăgite.

Câte orele 10 dimineața, o coloană de fum s-a ridicat deasupra capetelor

copiilor și apoi s-a evaporat. Fenomenul s-a repetat de trei ori. Lucia le-a cerut credincioșilor să își închidă umbrelele pentru a se putea ruga și să fie cât mai atenți la apariția Fecioarei. Aceasta apărui și se prezentă copilei ca fiind Sfânta Maică a Rozariului, cerându-i totodată să construiască o capelă în numele Său. Mai adăugă: „*Continuați să vă rugați și să mă chemați în fiecare zi. Dacă poporul se căiește, războiul se va termina. Să nu îl supărăm și mai tare pe Domnul nostru!*”. Apoi îi spuse Luciei să „*vindece mai mulți bolnavi și să convertească păcătoșii*”. După aceea s-a ridicat la ceruri, iar ploaia a încetat. În acel moment, Lucia le-a spus oamenilor să privească Soarele. Acesta a fost văzut ca un astru strălucitor de culoarea argintului mat, putând fi privit fără senzația de orbire. În momentul în care astrul a început să se învârtă, producând o jerbă multicoloră, cei prezenți, înspăimântați, au crezut că Soarele se va prăvăli peste ei. Acesta se mișca tot mai vertiginos, schimbându-și brusc direcția, precum o roată de foc și a coborât aproape de pământ de trei ori la rând în decursul unui sfert de oră, schimbându-și culorile de fiecare dată.

Unul dintre martori a spus că a văzut „*un disc clar conturat, cu o coamă luminoasă și intens strălucitoare, fără însă a fi obositoare pentru ochi. Avea aspectul unui disc plat și neted, tăiat în sideful unei cochilii. Nă semăna cu Soarele așa cum apare el când este acoperit de ceață (de altfel, nici nu era ceață în acel moment), căci nu era nici întunecat, nici difuz, nici acoperit, profilându-se sub forma unui disc sidefiu, care se rotea în jurul propriei axe. Nu era vorba numai de strălucirea unui astru plin de viață, ci și de rotațiile realizate cu o foarte mare viteză (...) Soarele se desprinsese de pe cer și, roșu ca sângele, cobora către pământ, amenințând să ne zdrobească sub greutatea imensei sale mase de foc. Au fost câteva secunde cumplite. Privind acest Soare, am remarcat că totul se întuneca în jurul meu (...) Obiectele, cerul și stratul atmosferic aveau toate aceeași culoare...*”

Papa Pius al XII-lea

Acest miracol s-a produs de trei ori, de fiecare dată cu o mișcare de rotație și mai rapidă. Lumina a devenit din ce în ce mai strălucitoare și mai colorată. Cei prezenți au spus că au văzut raze galbene, verzi, albastre, roșii... Spectacolul a durat mai puțin de un sfert de oră, dar, în tot acest timp, care le-a părut multora dintre cei prezenți o eternitate, mulțimea a avut impresia foarte vie că Soarele se va desprinde de pe cer și se va prăvăli peste oameni. Unii au îngenunchat pentru a se ruga, alții au strigat înspăimântați. Pierre Jovanovic semnalează un element interesant: learcă de apă după ploaia torențială de dimineață, hainele oamenilor s-au uscat instantaneu în acele momente. Entuziasmul a fost apoi indescriptibil.

Aerul a devenit violet și apoi galben. Mulțimea țipa de spaimă, iar în câteva momente, totul a revenit

O SECULO

COMO AS ELIMINAR SUPLEMENTARES DE BINTEN

Ferri chiede in condizioni demeritarie un. Scalfati 40. Fubini,
d'Amato, e Lima Alca, eccetera

CC-046 ESPANTOSA

COMO O SOL BAILOU
AO MEIO DIA EM FÁTIMA

As empresas de Lages - Cu as vendas e aforde ali -
adquiras de piasa atraves de o governo no tempo
para a a a

21—23

FORM 9-79 (REV. 1-6-79)

[illegible]

la normal. Fecioara a reapărut, de data aceasta însoțită de Sfântul Iosif, de pruncul Iisus, binecuvântând lumea și făcând cu mâna gestul crucii.

Oamenii plângeau, descoperindu-și capul în fața „miracolului”. Citind mărturiile, este evident, spune Pierre Jovanovic, că ceva „absolut extraordinar, unic, neomenesc, s-a petrecut atunci, depășind orice explicație științifică, fie ea de domeniul opticii, al gravitației, al cosmosului sau al meteorologiei (...) Iar ceea ce mulți autori uită să menționeze (fiind în mod voit lipsiți de obiectivitate) este că hainele ude ale celor 70.000 de persoane s-au uscat în mod miraculos într-o fracțiune de secundă!”

În concluzie, cu excepția datei de 13 august, când copiii au fost sechestrați de primarul răuvoitor, Fecioara a apărut în fiecare lună, pe data de 13, timp de șase luni. Francisco o putea vedea, dar nu o putea auzi. Jacinta o vedea și o auzea, dar nu îi putea vorbi. Numai Lucia putea să o vadă, să o audă și să vorbească cu ea. Pierre Jovanovic face un rezumat al evenimentelor astfel: „Este pentru prima dată în istoria umanității când o ființă divină anunță cu 90 de zile înainte că va face un miracol, dând, în plus, data și chiar și ora când se va produce respectivul miracol. Apoi, nu numai că miracolul se produce, dar, în plus, este și văzut, descris și raportat de jurnaliștii prezenți, între care se numărau inclusiv cei de la ziarul anticlerical *O Seculo (Secolul)*, trimiși la fața locului, ca să nu mai vorbim de cei 70.000 de martori.”

Mulți s-au întrebat de ce Fecioara a ales să le prilejuiască oamenilor această experiență cu mișcarea amenințătoare a Soarelui, făcându-i astfel pe oameni să creadă că este „sfârșitul lumii”. Să ne amintim că acest Soare căzător a fost văzut pe o rază de 50-60 de kilometri în jurul Fatimei. Cum se explică această anomalie solară complet supranaturală, din moment ce Soarele s-a aflat în tot acest timp la locul său, pe cer, pe toată durata

evenimentului? În opinia lui Jovanovic, ipostaza Fecioarei care a făcut miracolul de la Fatima, pe 13 octombrie 1917, ar fi trebuit să fie numită „Fecioara Apocalipsei”, întrucât toți cei prezenți au crezut că trăiesc „sfârșitul lumii”.

Să amintim acum profețiile făcute de Sfânta Fecioară la Fatima și care s-au realizat întru totul:

- Jacinta și Francisco au murit curând, iar Lucia a trăit mai mult. De remarcat că trupul Jacintei nu a intrat în descompunere, ceea ce este un semn de sfințenie.

- Primul Război Mondial s-a terminat la scurt timp după aceea;

- Sub pontificatul lui Pius al XI-lea, a avut loc al Doilea Război Mondial, care a fost încă și mai sângeros;

- Începutul celui de-al Doilea Război Mondial a fost marcat de apariția pe cer a unei lumini neobișnuite;

- Rusia și-a propagat ideile greșite, provocând războaie și persecutând Biserica. Au fost oameni care au fost martirizați și popoare care au fost distruse;

- Pacea a revenit în lume.

Fecioara i-a făcut cunoscute Luciei și alte evenimente ce aveau să se petreacă, dar interzicându-i să le dezvăluie înainte de 1960.

Aceste profeții făcute sub pecetea secretului sunt ceea ce mai târziu a fost numit „Al treilea secret de la Fatima”. Conținutul lor a rămas departe de ochii publicului timp de 83 de ani, „și așa este și în prezent, din motive strategice”, spune Pierre Jovanovic.

AL TREILEA SECRET DE LA FATIMA

„Aș fi vrut să vă pot face cunoscut cel de-al treilea secret de la Fatima, căci sunt sigur că aceasta ar produce un asemenea șoc în conștiința oamenilor de toate confesiunile, încât imediat după publicarea lui toate bisericile, catedralele și basilicile ar fi, zi de zi, neîncăpătoare, chiar și sâmbătă seara.”

Părintele Malachi Martin, 1997

Ce este cu această a treia profeție revelată copiilor? Se spune că atunci când a auzit-o, Lucia a pălit și a scos un strigăt de spaimă. Într-o primă fază, a refuzat să își reveleze secretul. Mai târziu însă, a sfârșit prin a-l scrie și a-l trimite Papei prin intermediul episcopului de Leiria. Această profeție a generat o vie controversă și Biserica a hotărât să nu o facă publică. În 1942, Papa Pius al XII-lea a spus că se referea exclusiv la război și la nimic altceva.

Toate indiciile ne arată că afirmația sa a fost o pioasă minciună având ca scop mascarea unei profeții a cărei dezvăluire ar fi avut efecte destabilizante pentru instituția religioasă și chiar pentru întreaga lume.

Astăzi, se crede că cea de-a treia profeție prezicea persecutarea Papei și distrugerea Bisericii catolice, însă, așa cum vom vedea, Pierre Jovanovic a dus și mai departe investigația, revelându-ne niște informații care ne-ar putea face părul măciucă!

Pe 15 octombrie 1963, un ziar din Stuttgart, *Neues Europa*, publică ceea ce ei considerau a fi adevăratul text al profeției: „*Și pentru Biserică va veni vremea celei mai grele încercări. Cardinalii nu se vor mai înțelege cu cardinalii, iar episcopii nu se vor mai înțelege cu episcopii. Satan se va plimba printre ei și schimbări importante se vor produce la Roma. Ceea ce este putred va cădea și va dispărea pe veci. Biserica se va întuneca, iar lumea va tremura de spaimă. Aceste vremuri vor veni atunci când niciun rege, împărat, cardinal sau episcop nu va ști, și cu toate acestea vremea va veni, căci va aduce pedeapsa, împlinindu-se astfel Voia Tatălui meu*”. Acestea fiind spuse, înțelegem mai bine pioasa tăcere a Vaticanului, în ciuda dorinței Fecioarei Maria ca această profeție să fie făcută publică după 1960.

Se știe că Biserica, întotdeauna foarte rezervată atunci când se pune problema să recunoască oficial autenticitatea unui miracol, a lăsat această chestiune în grija teologului spaniol J. M. Alonso. Acesta a decedat pe 12 decembrie 1981, fără să fi făcut cunoscut rezultatul lungii, minuțioasei și secretei sale analize. Ce interes ar avea Biserica să nu facă publice concluziile proprii cercetări?

Chiar dacă am pune sub semnul îndoielii mărturiile acestor trei copii, considerându-i influențabili, simpli și lipsiți de educație, nu putem considera, în schimb, că cele 70 000 de persoane, credincioase sau nu, care au fost prezente pe 13 octombrie 1917 la acel „dans” al Soarelui, erau toate mincinoase sau nebune.

Lucia, cea mai implicată și care părea să fie cea care îi conducea pe cei doi prieteni ai săi, a fost îndelung interogată în timpul unei anchete canonice ce a avut loc pe 8 iulie 1924. Ce s-a petrecut mai departe? Au apărut o serie de declarații, adesea contradictorii. Dacă Papii Pius al XII-lea, Ioan al XXIII-lea și Paul al VI-lea au acordat o importanță considerabilă primelor două profeții, a treia a fost pur și simplu făcută uitată. Atât în lumea ecleziastică, cât și în cea profană, s-a discutat aprins despre autenticitatea evenimentelor de la Fatima. Ca și alți anglo-saxoni, părintele Edouard Dhanis, un iezuit olandez de la Universitatea gregoriană, dar și Karl Rahner, în 1952, și cardinalul Journet, în 1948, au afirmat senini că a fost vorba de o halucinație. În Franța, canonicul Barthas s-a declarat complet derutat. Alții și-au recunoscut cu sinceritate incapacitatea de a rezolva o astfel de enigmă. Oficial, ancheta făcută de părintele J. Alonso bătea pasul pe loc, cu toate că fuseseră alocate sume importante pentru ca cercetările să fie finalizate la timp.

Rezultatul anchetei, care ar fi trebuit să fie publicat integral după cincizeci de ani de la evenimente, nu este nici astăzi în totalitate divulgat. Se pare că însumează 8.500 de pagini, cuprinse în 17 volume.

Însă nu volumul mare de pagini este ceea ce a împiedicat publicarea anchetei, ci probabil amploarea revelațiilor, atât în plan politic, cât și în plan religios. Propaganda generalului Franco a încercat să atragă asupra acestuia, prin unele discursuri abile, o parte din prestigiul Fatimei, la fel ca și părintele Alonso, membru al grupării Opus Dei și simpatizant al cauzei

franchiste. Într-o plachetă a lui Alonso – „Fatima, España, Rusia” – publicată în 1976, Franco este înfățișat rugându-se și consacrand Spania Fecioarei Maria. În același timp însă, părintele Alonso a ascuns o mulțime de informații și de documente, nu mai puțin de o mie de scrisori ale Luciei în care aceasta își manifesta dezacordul față de autoritățile ecleziastice cu privire la concluziile și la interpretările aduse dosarului.

În total dezacord cu părintele

Alonso, situându-se pe o poziție contrară atitudinii acestuia, care este pur și simplu incalificabilă din punct de vedere etic, și răspunzând unei anumite presiuni populare, iezuitul portughez A. M. Martin a luat inițiativa de a publica între 1973 și 1976 patru „Memorii” conținând texte inedite cu privire la viziunile Luciei, însă fără să abordeze al treilea „secret” și cel mai important în opinia publicului. Acest episod a marcat începutul unei lungi polemici între cei doi.

A treia profeție, care conferea și mai multă autenticitate mesajului de la Fatima și pe care se pare că Lucia ar fi dezvăluit-o într-o scrisoare datând din ianuarie 1944, nu trebuia făcută publică decât în 1960, după cum ceruse „Doamna”, adică Fecioara Maria. Cardinalul Ottaviani a luat la cunoștință conținutul acestei scrisori, la care însă teologul Alonso nu a avut niciodată acces. Unii au avansat ipoteza conform căreia a treia profeție se referea atât la sfârșitul Papalității și al Romei, cât și la sfârșitul apocaliptic al lumii. Întrebate insistent, autoritățile pontificale au declarat la un moment dat că al treilea secret nu prezenta „interes” pentru credincioși!

Probabil că această afirmație a derutat foarte mult autoritățile religioase ale vremii, căci în 1945, profeția a fost introdusă într-un al doilea plic sigilat și trimisă la Roma de-abia în 1957! Papa Ioan al XXIII-lea a păstrat o liniște absolută după momentul în care a deschis scrisoarea, în 1960. Declarând sec că a „înțeles” mesajul, el a depus apoi scrisoarea în arhivele secrete ale Vaticanului.

În 1967, cu ocazia unei călătorii la Fatima, noul Papă Paul al VI-lea a dispus căutarea asiduă a documentelor predecesorului său, însă, în mod straniu, nu a dorit să se întâlnească cu Lucia, care îi ceruse o întrevvedere în particular...

Papa Ioan-Paul al II-lea a vizitat Fatima de mai multe ori. La un an de la atentatul care aproape că l-a costat viața, a oferit glonțul cu care fusese rănit, montat într-o coroană consacrată Fecioarei Maria. Cu ocazia ultimei sale vizite, a proclamat beatificarea Jacintei și a lui Francisco. Iar cu ocazia fiecărei vizite, a ținut să o întâlnească pe sora Lucia, ultimul martor în viață.

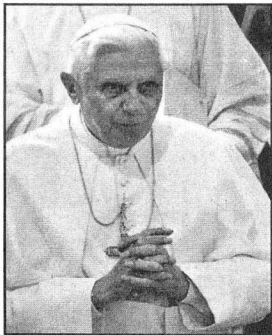
După părintele Malachi Martin, colaborator direct al Papilor Ioan al XXIII-lea și Paul al VI-lea, tocmai din cauza tăcerii apăsătoare în care Biserica a învăluit acest secret, Fecioara Maria a apărut din nou în Spania, în 1961, pentru a revela această taină lumii. Malachi Martin a avut acces la textul scris de sora Lucia. Într-un interviu acordat unui jurnalist american, el a spus că: „Profeția de la Fatima nu este un document a cărui citire să te bucure. Nu ne aduce deloc vești bune..., ci numai suferințe teribile pentru credincioși [...].

Plicul conținând secretul transmis de sora Lucia a fost deschis de către Papa Ioan al XXIII-lea în 1960, iar reacția acestuia a fost: „Nu poate fi adevărat, este o glumă...”

Pe 11 octombrie 1962, la Vatican, în discursul său de deschidere, Ioan al XXIII-lea i-a numit cu dispreț pe cei trei copii de la Fatima „profeți ai nenorocirii”. Papa Ioan-Paul al II-lea a citit scrisoarea, dar, ca și Ioan-Paul I, nu a avut nicio reacție. Ioan-Paul al II-lea a citit-o chiar de două ori. Întrebat despre aceasta, Malachi Martin a spus: „Este descrierea exactă a ceea ce se petrece în prezent și a ceea ce se va petrece în viitorul apropiat. Dar totul este expus în termeni reci și duri, fără exagerări, fără adjective, fără adverbe etc. Este o declarație rece, un document, feroce, fără dulcegării sau înfloritură. Este un document care provoacă o foarte mare spaimă. [...] Acest document a fost făcut «uitat» deoarece ar produce un șoc mult prea mare în rândul oamenilor. Tot ce pot să vă spun este că elementul central al celui de-al treilea secret de la Fatima este atroce [...]. Textul este înspăimântător, și nu numai pentru creștini.”

După cum arată Pierre Jovanovic, a fost nevoie de aproape 3 milioane de semnături din întreaga lume și de 80 de ani de tăcere pentru ca, în sfârșit, în mai 2000, cu ocazia beatificării Jacintei și a lui Francisco, textul să fie făcut, chipurile, public. Cardinalul Ratzinger (este vorba despre viitorul Papă Benedict al XVI-lea) a spus atunci că în profeție era vorba despre „descrierea unui episcop îmbrăcat în alb căzând, pare-se mort, sub un tir de gloanțe și de săgeți...” Acest anunț neverosimil și chiar ridicol a provocat lumii o stare de perplexitate. Nimeni nu a crezut în minciuna gogonată servită cu sânge rece de Ratzinger.

Același Ratzinger a declarat în iunie 2000 că „al treilea secret” nu vorbea decât despre evenimente care se petrecuseră deja și că nu avea niciun conținut profetic. Pe 19 iunie, în același an 2000, într-un cotidian italian, Ratzinger a catalogat-o pe sora Lucia, nici mai mult, nici mai puțin, drept „mincinoasă”. Dacă privim lucrurile dintr-un anumit punct de vedere, ne dăm seama că atitudinea constantă de negare a miracolului de la Fatima de către viitorul Papă este ea însăși un indiciu despre conținutul celui de-al treilea secret, care se pare că deranjează în mod serios ierarhia Vaticanului... Să nu uităm că, într-un mod foarte semnificativ, la o zi de la moartea sorei Lucia, pe 14 februarie 2005, cardinalul Ratzinger a dispus sigilarea imediată a chiliei acesteia, și aceasta după o percheziție foarte minuțioasă. După cum remarcă Pierre Jovanovic cu mult umor, această poveste ar fi putut foarte bine să fie transformată într-o serie TV de 24 de episoade, de câte o oră pe zi...

Papa Benedict al XVI-lea

Pentru Jovanovic, este cât se poate de evident că „Vaticanul a publicat, în privința celui de-al treilea secret de la Fatima, un text fabricat ad-hoc, pe care l-a prezentat într-o conferință de presă în 2000, și aceasta fără ca sora Lucia să fie prezentă, căutând să inducă publicului ideea că această profeție privea tentativa de asasinare comisă asupra lui Ioan-Paul al II-lea, din 13 mai 1981”. Totodată, articolul „Cel de-al treilea secret”, care a fost publicat în 1963 de către ziarul german *Neues Europa*, fiind ulterior preluat în mai multe lucrări și care apare și pe Internet, este un alt fals, fabricat pornind de la secretul autentic de la La Salette”.

FECIOARA MARIA ȘI PROFEȚIILE „APOCALIPSEI”

Într-un interviu acordat în noiembrie 1980 unei reviste germane privitor la evenimentele de la Fatima, Papa Ioan-Paul al II-lea a declarat: „Dacă avem de-a face cu un mesaj în care se spune că oceanele vor inunda suprafețe terestre întregi și că milioane de oameni vor muri, este de la sine înțeles că publicarea unui astfel de document nu este de dorit...” Văzând că sănătatea Papei este din ce în ce mai șubredă și că momentul morții acestuia se apropie, Malachi Martin a declarat: „Mesajele erau foarte rău prevestitoare. Amenințau lumea cu o foarte mare pedeapsă dumnezeiască [...] Secretul de la Fatima a devenit foarte important pentru că se pare că afectează bunăstarea Sfântului Scaun și a Bisericii Catolice. [...] Mesajul secretului este foarte apocaliptic. [...] Vor avea loc războaie, vor apărea epidemii. Națiuni întregi vor dispărea. Vor fi trei zile de tenebre, epidemii care, într-o singură noapte, vor șterge de pe hartă țări întregi. Zonele de uscat vor fi înghițite de ape, pustiite de tornade și de furtuni [...]. Rolul Rusiei este foarte important în cea de-a treia profetie de la Fatima.

Vindecarea de toate relele va începe în Ucraina și în Rusia [...]. Am fi putut crede că salvarea ne va veni din Vest, dar nu, ea va veni din Est”.

În 1914, cu trei ani înainte de Fatima, Fecioara Maria a apărut în Ucraina, unde a revenit în aprilie 1987, când i-a apărut unei fetețe de 12 ani, căreia i-a spus că vremurile din urmă au venit și că, dacă Rusia nu se va întoarce la creștinătate, va avea loc și un al treilea război mondial, și că întreaga lume se îndreaptă către ruină.

Ucraina era crucială în convertirea Rusiei și în instalarea păcii în lume.

Sora Lucia, într-o perioadă în care Vaticanul încă îi mai permitea să se exprime, i-a declarat părintelui Fuentes că am intrat deja în perioada vremurilor din urmă, amintind de mesajul apocaliptic al Sfântului Ioan.

Întrigat, Jovanovic subliniază că nimeni nu pare să fie interesat de miracolele și mesajele contemporane ale Fecioarei, precum acele statui care plâng și care se întâlnesc aproape peste tot în lume, în Columbia, în Italia, în Statele Unite, în Japonia și chiar și în Bangladesh. Peste tot, mesajul pare să fie același: amenințarea cu pedeapsa, o pedeapsă „mai mare decât potopul”, „așa cum nu s-a mai văzut”, „foc va cădea din cer și va distruge o mare parte din omenire, nescutind pe nimeni”, „iar supraviețuitorii vor fi atât de înspăimântați, încât vor regreta că nu au avut soarta celor morți”. În apariția sa de la La Salette, Fecioara a vestit că anotimpurile se vor schimba, că Soarele se va întuneca, că astrele își vor modifica mișcarea lor obișnuită, că Pământul va avea mișcări convulsive, că apa și focul vor purifica planeta și vor arde toate lucrările orgoliului uman”.

Întrucât secretul de la Fatima nu a fost, așa cum trebuia, revelat în 1960, Arhanghelul Mihail a avut mai multe apariții în 1961, la Garabandal, un satuc din Spania. El i-a apărut unei fetețe de 10 ani pentru a-i anunța venirea Fecioarei. Timp de aproape trei ani, apariții după apariții se vor manifesta în fața mai multor sute de oameni, însoțite de o serie de fenomene supranaturale uluitoare. Cel mai impresionant dintre acestea a fost acela în care Arhanghelul le-a oferit împărtășania copiilor. Pe 18 iulie 1962, micuța Conchita a intrat într-o stare de extaz și l-a văzut pe Arhanghel. Lumea s-a înghesuit în jurul ei. Ea a deschis gura și a ținut limba scoasă aproape cinci minute și, deodată, toată lumea a văzut cum pe limba ei s-a materializat o ostie (împărtășanie) albă. S-au făcut mai multe clișee,

Sora Lucia

unul singur fiind însă reușit. La Garabandal, Fecioara a anunțat că nu vor mai fi decât trei Papi și a spus că „vremurile din urmă” sunt aproape. Fetița a insistat mult asupra acestei expresii, precizând că Fecioara nu a spus „sfârșitul lumii”. După spusele Fecioarei, două astre urmau să intre în coliziune pe 10 aprilie 2009. Un an mai târziu, în jurul datei de 13 mai 2010, Iisus Hristos va înfăptui un miracol. După aceasta, „pedeapsa” va fi dată în funcție de reacția pe care omenirea o va avea față de miracolul înfăptuit de Iisus. Cu

Ostie care s-a materializat pe limba Conchitei sub privirile înmărmurite ale martorilor minunii. Scena a fost filmată și fotografiată.

privire la aceste aspecte, Conchita a declarat: „La un moment dat, niciun motor și nicio mașină nu va mai funcționa. Un val teribil de căldură va lovi Pământul și oamenii vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta disperati apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii. Oamenilor le va fi într-atât de sete, încât vor căuta să se ucidă unii pe alții, însă mulți se vor prăbuși la pământ fără vlagă.”

De remarcat că, atunci când i-a vorbit Conchitei, Fecioara a făcut-o prezentându-se ca „Maica Domnului de la Carmel”. Pierre Jovanovic precizează că „toate aparițiile Fecioarei în calitate de «Maica Domnului de la Carmel» sau sub forma derivată a «Maicii Domnului de la Fatima», au o legătură directă cu Sfârșitul Timpurilor”. Locurile în care s-au petrecut aceste apariții s-au transformat ulterior în locuri de reculegere, de rugăciune și de vindecare. Aparițiile contemporane ale Fecioarei sunt aproape întotdeauna legate de evenimente dramatice care urmează să se petreacă.

Alte mesaje ale Fecioarei transmise cu prilejul unor apariții mariale fac, în mare, următoarele referiri:

„Va fi frig acolo unde este cald, și va fi cald acolo unde este frig. Vor fi trei zile de tenebre. Trebuie să vă pregătiți pentru ziua Măniei...” – Venezuela

„Înainte de cele trei zile de tenebre, un nor pestilențial va acoperi Pământul. Luna va fi cea care va lumina, și nu Soarele.” – Indonezia

„Mărturisiți-vă păcatele atât cât mai strălucește Soarele...” – Venezuela

„Căci iată Vremea vremilor, Sfârșitul sfârșitului. Biserica va fi întunecată, omenirea va rămâne fără grai. [...] Vor avea loc războaie sângeroase, va fi foamete, ciumă și boli molipsitoare. Vor veni ploi cu o grindină înfricoșătoare pentru animale; tunete vor zgudui orașele, cutremure vor înghiți țări întregi. Se vor auzi voci în văzduh. Oamenii vor ajunge să se dea singuri cu capul de pereți [...]. Sângele va curge peste tot [...]. Roma cea păgână va dispărea.” – La Salette

„Roma își va pierde credința și va deveni sălașul lui Anticrist.” – La Salette

„A venit timpul, Soarele pălește” – La Salette

„O pedeapsă mai mare decât potopul, o pedeapsă așa cum nu s-a mai văzut. Foc va cădea din cer și va distruge o mare parte din omenire.” – Japonia

Pentru Pierre Jovanovic, nu există niciun dubiu că „Fatima a fost într-un anume fel

esența a ceea ce a fost revelat la La Salette". Acesta mai consemnează o frază din ceea ce faimoasa stigmatizată italiană Teresa Musco scrie în jurnalul său intim pe 3 ianuarie 1958, la vârsta de 8 ani, descriind o viziune a Fecioarei Maria: „Vreau să îți spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat anumite mesaje, însă nimeni nu m-a ascultat. Am apărut la Lourdes, la La Salette, însă foarte puține inimi s-au trezit din împietrirea lor [...]”.

Acum îți voi vorbi despre cel de-al treilea secret pe care i l-am transmis Luciei, la Fatima [...]”.

Lumea se îndreaptă către un mare dezastru [...]. Focul și pucioasa vor cuprinde lumea. Apa oceanelor va deveni foc și aburi. Valuri înspumate se vor ridica, vor cuprinde Europa și totul se va transforma într-o lavă de foc.

Milioane de oameni și de copii vor pieri în acest foc, iar cei puțini care vor scăpa vor invidia soarta celor morți, căci în orice direcție vor privi, nu vor vedea decât sânge, morți și ruine, peste tot în lume.”

Cum lucrurile pe care le-a „dezvăluit” Biserica în 2000 despre cel de-al treilea secret de la Fatima sunt niște falsuri, avem nevoie de elemente adiționale, cum este interviul pe care părintele Malachi Martîn l-a acordat în cadrul emisiunii americane Coast to coast pentru a putea reface mozaicul sau, altfel spus, pentru a dezlega enigma.

Părintele a declarat, în esență, următoarele: „Secretul de la Fatima este legat de dezlănțuirea forțelor naturii, ca un răspuns al acesteia la distrugerile la care s-a datat rasa umană. Însă ceea ce v-am spus nu este esența celui de-al treilea secret de la Fatima. Adevărata esență depășește orice imaginație. Se face, într-adevăr, referire la cele 3 zile de beznă. Întreaga planetă va fi cuprinsă de tenebre. Foc va cădea din cer și va transforma oceanele în vapori. Ultimul Papă va cădea sub stăpânirea lui Satan. Pământul va fi zguduit. Mii de orașe și de oameni vor fi luați de ape, de tornade și de furtuni. Vor fi epidemii care vor decima într-o singură noapte populațiile unor țări întregi. Vor fi, de asemenea, trei zile de beznă (întunericul și tulburarea vor cuprinde, totodată, și mințile multora), zile în care va fi foarte periculos să te afli afară. Iar toate acestea nu se vor petrece peste o sută de ani, nici peste cincizeci, nici peste treizeci. Întreaga planetă va fi afectată, toate religiile, toate rasele, toate regiunile, fără excepție.”

Pierre Jovanovic încearcă să exprime aceleași idei într-o formă mai modernă: „Pentru ca să cadă foc din cer, pentru ca apa să se evapore, pentru ca planeta să fie cuprinsă de întuneric timp de trei zile, trebuie ori ca planeta să intre într-un nor cosmic, ori ca ea să fie cuprinsă de o furtună solară care să moduleze diferit comportamentul Soarelui sau să modifice atmosfera, sau poate amândouă, ori ca planeta să fie lovită de un asteroid.”

După el, Soarele care părea să se prăvălească peste cei prezenți la Fatima era un „**mesaj vizual și faptic care anunță cu anticipație «focul care va cădea din cer»**”. Iar acest mesaj a fost confirmat ulterior în nenumărate rânduri. Soarele de la Fatima care s-a întunecat de trei ori la rând corespunde în mod simbolic celor trei zile de beznă anunțate în numeroase profeții. Pentru Jovanovic, cel de-al treilea secret de la Fatima este în legătură cu Soarele: foc, evaporare. Înțelegem mai bine acum de ce agențiile spațiale au pus Soarele sub strictă supraveghere...

Teresa Musco

Capitolul 2

CUMPLITA VIZIUNE APOCALIPTICĂ A DEPLASĂRII CATASTROFALE A SOARELUI CE URMEAZĂ SĂ AIBĂ LOC ÎN VIITORUL APROPIAT

În „Apocalipsa” Sfântului Ioan se spune că vremurile din urmă vor fi sub semnul îngerilor. Fără ei, nu va fi nici Apocalipsă, nici sfârșit. Or, apariția apocaliptică a Fecioarei la Fatima a fost pregătită tocmai de un înger și nu de unul oarecare, ci chiar de Arhanghelul Mihail. La acea vreme a apariției Fecioarei, Portugalia era devastată de revoluții, contra-revoluții și separarea Bisericii de Stat. La îndemnul presei, guvernul portughez a anulat chiar ordinele religioase și a confiscat toate bunurile Bisericii portugheze, cauzând închiderea a numeroase mănăstiri și lăcașuri de cult, până și în cele mai îndepărtate regiuni rurale. Exact în această epocă de violențe anti-clericale și tocmai într-un astfel de sat înapoiat, Fecioara Maria a ales să înfăptuiască ceea ce avea să devină cunoscut în întreaga lume drept „Miracolul de la Fatima”.

Zeci de mii de persoane au depus mărturie că au asistat la producerea efectivă a fenomenului, respingând orice posibilitate de fraudă, de trucaj, de înșelătorie, de anomalie climaterică, fără ca totuși să poată să explice într-un mod logic ceea ce s-a petrecut. Cei prezenți au spus că nu este vorba despre un fenomen astronomic cunoscut. Niciun observator astronomic nu a consemnat ceva neobișnuit în acea zi. După producerea acestui eveniment miraculos, reacțiile au fost diverse. Mulți sceptici s-au convertit instantaneu.

Presa, care până atunci avusese o atitudine critică, a pus stăpânire pe subiect, aducându-l pe prima pagină, așa cum a făcut, de exemplu, ziarul *Lisabonă*, care scria în ediția de luni, 15 octombrie: „Soarele a făcut mișcări bruște, niciodată observate până acum; sfidând toate legile cosmice, Soarele a «dansat», după cum au afirmat la unison localnicii prezenți”.

Acum, să ne oprim câteva momente pentru a reflecta mai serios la ceea ce tocmai s-a spus, căci a fost, poate, pentru prima dată în istoria creștinismului când:

1) o ființă divină anunță cu 90 de zile în avans că va înfăptui un miracol, precizând chiar și data și ora miracolului;

2) miracolul, anunțat cu 90 de zile înainte, nu doar că a avut loc, dar în plus a fost văzut, descris și raportat de ziaristi prezenți, inclusiv cei de la revista anti-clericală *Secolul* (*O Seculo*), trimiși la fața locului, și de alți 70.000 martori!

3) miracolul a fost văzut pe o rază de 60 km, adică pe o întindere echivalentă cu suprafața unui cerc având centrul în București și raza până la Ploiești!

Dacă mâine, de exemplu, într-un scenariu asemănător cu cel de la Fatima, Fecioara ar declara cu trei luni înainte că ea va apărea la Londra, pe 13 noiembrie

2009, la prânz, deasupra castelului Windsor, ar fi șanse mari ca mai bine de un milion de curioși să-și dea întâlnire acolo, fără să mai numărăm și echipele de televiziune.

Avelino de Almeida, trimisul special al revistei *O Seculo*, care în editorialele sale luase în derâdere aparițiile, a fost primul care a venit pe deal, ascuțindu-și condeiul ca pentru o execuție jurnalistică, fiind convins că era vorba de vreo șmecherie a preoților afectați de separarea Bisericii de Stat. Dar ce i-a fost dat să vadă l-a răvășit complet. Și alte ziare și-au trimis corespondenții, dar când articolele lor au fost citite de redactorii-șefi, mulți dintre aceștia au interzis publicarea unei astfel de știri, majoritatea fiind ateii și chiar membri ai unor loji masonice.

Iată ce a consemnat Avelino de Almeida în articolul său: „Sub ochii mulțimii uluite [...] Soarele a început să tremure, apoi să facă mișcări în afara oricărei legi cosmice. După spusele oamenilor, Soarele a «dansat» pur și simplu.”

Deoarece nu a putut să-și creadă ochilor, jurnalistul s-a acoperit imediat cu formula „după spusele oamenilor”, evitând prin aceasta să-și atribuie descrierea. Un alt observator, profesor universitar portughez, foarte cunoscut la acea vreme, a făcut o relatare și mai precisă:

„Încă mai ploua pe la ora 13, când au sosit cei trei copii, la locul unde avuseseră loc aparițiile. Aproximativ la ora 13:30, în locul în care se aflau ei s-a văzut o coloană subțire de fum, persistentă și de culoare albăstruie, care se ridica dreptă până la o înălțime de cam 2 metri, unde se estompa gradat și apoi dispărea. Această manifestare a dispărut după câteva momente, pentru ca apoi să apară a doua oară, să dispară din nou și să reapară pentru a treia oară. Nu era niciun foc, iar apoi, pe la ora 14, mulțimea și-a îndreptat privirile spre cer, în direcția Soarelui, care a spart pătura groasă de nori; m-am întors și eu cu privirea spre acest «magnet» care atrăgea privirile tuturor și l-am putut vedea ca pe un disc clar definit, cu contururi aprinse, luminoase și strălucitoare, dar care nu oboseau ochii.

El apărea ca un disc neted și perfect șlefuit, ca și cum ar fi fost decupat din sîdeful lucios al unei scoici. Nu mai semăna cu un Soare întrevăzut prin ceață, acum era complet diferit, căci nu era nici umbrit, nici difuz, nici voalat, ci se profila clar, cu marginea sa perfect rotundă. Acest disc strălucitor și radiant se învârtea cu o viteză amețitoare în jurul propriului său centru. Nu era doar o impresie dată de scânteierea unui astru plin de viață, ci discul solar chiar se învârtea cu o mare viteză. Din nou, s-a auzit strigătul uluit al mulțimii, un strigăt de mare spaimă; Soarele s-a desprins de pe firmament și, roșu sângieru cum era, s-a apropiat de Pământ, amenințând să ne strivească sub greutatea imensei sale mase incandescente. Au fost clipe terifiante. Urmărind să fixez Soarele cu privirea, am observat că totul s-a întunecat în jurul meu. Am privit în apropierea mea, apoi mi-am extins privirea la limita orizontului și am văzut totul în culoarea ametistului. Obiectele, cerul și stratul atmosferic, toate aveau aceeași culoare. Un mare stejar violaceu, care se înălța în fața mea, proiecta pe pământ o umbră groasă. Las în seama altora să explice aceste lucruri.”

Soarele a redevenit apoi normal. Miracolul s-a repetat întocmai de trei ori. Un alt martor ocular povestește că oamenii au fost atât de impresionați, încât au îngenunchat instinctiv pe pământul umed.

„Dintr-odată, ploaia s-a oprit și norii opaci de dimineață s-au risipit. Soarele a apărut la zenit ca un disc de argint. Dintr-o dată, a început să se învârtă ca o roată de foc, proiectând în toate direcțiile jerbe de lumină a căror culoare s-a schimbat de mai multe ori. Raze galbene, roșii, verzi, albastre etc. colorau norii, copacii, dealurile dând un

aspect straniu peisajului și acestei naturi, transformate în acest mod nemaivăzut de către Creatorul său. După câteva minute, astrul s-a oprit, radiind o lumină ce nu deranja ochii; apoi și-a reluat dansul acesta stupefiant.

Acest fenomen s-a repetat de trei ori, și de fiecare dată cu o mișcare și mai rapidă, cu o lumină și mai puternică și mai colorată. Și în cele 12 minute cât a durat acest spectacol impresionant, mulțimea a rămas în suspans, urmărind cu gura căscată acest fenomen dramatic și captivant, care s-a putut vedea pe o rază de 60 km. Apoi spectatorii au avut impresia că Soarele s-a desprins de pe firmament și s-a prăvălit asupra lor.

Un strigăt puternic a izbucnit, în același timp, din toate piepturile. Unele persoane au îngenuncheat, altele au țipat, altele au început să se roage cu voce tare... totuși, Soarele și-a încetat prăbușirea și s-a întors încet la locul său. Nu mai erau nori, cerul era limpede, de un albastru azuriu. Întreaga mulțime s-a ridicat și a rostit Crezul. Hainele oamenilor, complet udate de ploaie cu o doar o clipă înainte, s-au uscat instantaneu. Starea de entuziasm a oamenilor a fost apoi de nedescris." („Stigmatizați și viziuni divine", Sanchez Ventura y Pascal, NEL, Paris, 1970)

Alți ziariști au raportat exact aceleași fenomene, precum Domingos Pinto Coelho, de la revista *Ordem*, sau cel de la *O Dia*:

Ordem: „La un moment dat, Soarele, învăluit de o flăcără stacojie, apoi aureolat de violet, părea că se învârte rapid, parcă desprinzându-se de pe firmament, și că se apropie de Pământ, radiind puternic căldura sa". („Fatima, minunea secolului XX", Fatima Éditions, Toulouse, 1966)

O Dia: „Soarele de argint, învăluit în această lumină sură, a fost văzut învărtindu-se printre norii destrămați. Lumina zilei a devenit de un albastru magnific, ca și cum ne parvenea filtrată de vitraliul unei catedrale, și i-a învăluit pe toți cei îngenuncheați cu mâinile ridicate spre cer... oamenii plângeau și se rugau, descoperindu-și capetele în prezența acestui miracol pe care îl așteptaseră. Secunde pareau ore întregi, atât de intens era totul". („Cunoașteți martorii", John Haffert, A.M.I. Press, Washington, NJ, 1961)

Jacinta adusă pe deal pentru apariția Fecioarei. Această fotografie este dramatică, deoarece ea arată confuzia, confruntată cu așteptările adulților.

Mai mult de 20.000 persoane au sosit foarte devreme, pe o ploaie torențială, ca să asiste la miracolul anunțat de Fecioară cu trei luni înainte. La prânz, ei au asistat efectiv la cel mai mare miracol din toate timpurile.

Citind sute și sute de mărturii adunate atunci, devine evident faptul că în acea zi s-a petrecut ceva absolut extraordinar, unic, supranatural, care depășește orice explicație științifică, fie ea de domeniul opticii, gravitației, al cosmologiei, sau meteorologiei. Clasică lumină a zilei, care a trecut de la albastru la roz și de la galben la verde este deja inexplicabilă în sine, fără a mai vorbi de Soarele care a dat tuturor impresia că va cădea pe Pământ. Și ceea ce mulți uită să mai spună (dintr-o lipsă evidentă de corectitudine) este că hainele ude ale celor 70.000 oameni au fost uscate într-o fracțiune de secundă!

Joaquim Lourenco era copil când a văzut Soarele prăvălindu-se asupra lui. Aspect foarte semnificativ, căci el nici nu se afla la Fatima, ci la Alburtiel, un târg îndepărtat, ca și tânărul Abano Barros, care se afla la 13 km de Fatima (!!!) în sătucul Minde:

Lourenco: „Dintr-odată, prăvălindu-se ca un bulgăre de zăpadă, Soarele a părut că se prăbușește peste noi, învârtindu-se și coborând în zig-zag, amenințând Pământul. Însălmântat, am început să alerg și să mă ascund în mulțimea care plângea și aștepta sfârșitul lumii în orice clipă.”

Barros: „Păzeam oile, când deodată, dinspre Fatima, am văzut Soarele căzând de pe cer. Am crezut că este sfârșitul lumii.”

Toate mărturiile insistă mai ales pe starea oamenilor înspăimântați, care plângeau, strigau și se văicăreau „murim, o să murim”, înainte de a îngenunchea pentru a-și spune rugăciunea de pe urmă, convinși fiind că trăiesc

O MILAGRE DE FÁTIMA

Vários aspectos do povo ajoelhado à oração no momento de descobrir o sol e de se dar o fenómeno que tanto impressionou a multidão.

no vagalhão colossal d'aquelle povo que ali se juntou a 13 de outubro. O teu racionalismo sofreu um formidável embate e queres estabelecer uma opinião segura socorrendo-te de depoimentos insuspeitos como o meu, pois que es-tive lá apenas no desempenho de uma missão bem difficil, tal a de relatar imparcialmente para um grande diario, *O Seculo*, os factos que diante de mim se desenrolassem e tudo quanto de curioso e de elucidativo a elles se pre-sentasse. Não ficará por satisfazer o teu desejo, mas decerto que os nossos olhos e os nossos ouvidos não viram nem ouviram coisas diversas e que raros foram os que ficaram insensíveis á grandeza de semelhante espectáculo, unico entre nós e de todo o ponto digno de meditação e de estudo...

(Carla a alguém que pede um testemunho íntimo).

Quebrando um silencio de mais de vinte annos e com a invocação dos longínquos e saudosos tempos em que convivemos n'um fraterno camaradagem, illuminada então pela fé comum e fortalecida por identicos

propositos, escreves-me para que te diga, sincera e miluciosamente, o que vi e ouvi na chameca de Fátima, quando a fama de celestes aparições congregou n'aquelle desolado ermo dezons de milliares de pessoas mais sedentias, segundo creto, de sobrenatural do que impelidas por mera curiosidade ou recessos de um logro... Estão os catholicos em desacordo sobre a importancia e a significação do que presenciaram. Uns convenceram-se de que se tinham cumprido promettimentos do Alto; outros acham-se ainda longe de acreditar na incontestada realidade de um milagre. Foste um crente na tua juventude e debaste de vel-o. Pessoas de familia arrastaram-te a Fátima,

O que ouvi e me levou a Fátima? Que a Virgem Maria, depois da festa da Ascensão, appareceu a tres crianças que apparestavam gado, duas mocinhas e um zagaleto, recomendando-lhes que orassem e prometendo-lhes apparecer-lhes sobre uma azinheira, no dia 13 de cada mez, até que em outubro lhes daria qualquersignal do poder de Deus e faria revelações. Espalhou-se a nova por muitas leguas e m

redondez: voou, de terra em terra, até os confins de Portugal, e a roma-

Articol dintr-un ziar portughez, din vremea minunii de la Fatima, cuprinzând instantanee luate de la fața locului pe parcursul manifestării minunii cu Soarele „dansând” în fața unei mulțimi de 70.000 de oameni.

momentul fatal „în timp ce Soarele se prăbușea drept peste noi.”

Dar de ce ar fi ales Fecioara să le arate tuturor această cădere, această mișcare amenințătoare a Soarelui? Răspunsul se află sub ochii noștri, dar nu ne place deloc: „mulțimea plângea și se aștepta să vină «sfârșitul lumii».”

Soarele „căzător” a fost văzut de la o distanță de 50 până la 60 km în jurul Fatimei. A fost cel mai mare miracol creștin al tuturor timpurilor. Potrivnicii supranaturalului nu pot să mai invoce obișnuitul clișeu al „halucinației colective”, de care, de altfel, se servesc sistematic ori de câte ori li se oferă prilejul... dar cum se poate explica această anomalie solară „suprarealistă”? Este evident că Soarele nu s-a mișcat, altfel, întreaga planetă și-ar fi dat seama. Nu s-a semnalat niciun fenomen de natură cosmică (aureola boreală etc.).

Aceasta nu schimbă cu nimic datele problemei, deoarece există un detaliu foarte simplu care anulează din start orice critică: Fecioara a anunțat cu 90 de zile înainte miracolul său. Un argument de netăgăduit și care nu are nevoie de explicații. În plus, au fost numeroase intervenții în presă care au anunțat miracolul și mai ales articole „post-miracol”...

De remarcat că un fenomen identic a fost observat de către Papa Pius al XII-lea, care a declarat că, pe 30 octombrie 1950, în timp ce se plimba prin grădinile Vaticanului, a văzut cu propriii săi ochi cum „Soarele, care era destul de sus pe cer, i-a apărut ca un glob opac, galben, înconjurat de un halou luminos [...]. Acesta se rotea încet, deplasându-se de la stânga la dreapta și invers”. Același fenomen s-a produs și a doua și a treia zi, când Papa a oficiat slujba cu ocazia Adormirii Maicii Domnului. Papa a mai adăugat că: „De atunci, am încercat de mai multe ori și în alte zile, la aceeași oră, să privesc Soarele și să văd dacă fenomenul respectiv se mai repetă. Dar în zadar, Soarele strălucea atât de tare, încât nu putea fi privit”.

În 2006, revista *Science et vie*, care a consacrat un număr special pentru „Miracole”, printre care două pagini referitoare la Fatima, a găsit o modalitate abilă de a susține alt punct de vedere, lăsând să planeze îndoiala unei iluzii optice gen parhelie. Dincolo de abordarea absurdă și atee din articol, așteptăm cu toții ca redactorul-șef al revistei *Science et vie* să ne invite, de exemplu, cu aceste cuvinte: „de acum în 90 de zile, la Târgu Mureș, la ora exactă a prânzului, paterul domnului X, locuitorii vor putea vedea Soarele dând impresia că

*Cronica a două morți anunțate:
Fecioara a prezis că Jacinta (dreapta)
și Francisco (stânga) se vor întâlni
curând cu ea în Cer.*

*La 13 octombrie 1917, mai mult de 70.000 de
curioși au venit la Cova da Iria pentru a asista
la miracolul anunțat, unii dintre ei crezând
că nu se va petrece nimic, dar nevrând pentru
nimic în lume să piardă eventuala lui realizare.*

*La vederea Soarelui prăvălindu-se asupra
lor, cei din mulțime au îngenuncheat
pentru a-și spune ultima rugăciune,
convinși că le-a sosit ceasul cel din urmă.*

*Mulțimea țipa, se văicărea și se ruga:
70.000 de oameni înmărmuriți și-au spus
rugăciunea în același timp, după
ce Soarele a încetat să „danseze”.*

*dansează, apoi că se prăbușește peste Pământ, iar cerul își va schimba culorile”. În
așteptarea evenimentului, redactorul poate să folosească și cremă bronzantă.*

Așadar, o putere dumnezeiască s-a revelat în data de 13 octombrie 1917, și toți cei
care au fost cuprinși în această sferă gigantică, ori s-au aflat în apropierea ei, au putut
vedea miracolul Fecioarei. Aceasta este explicația cea mai elegantă (iar altele nici nu
există). Regretăm, totuși, că o asemenea apariție nu se repetă mai des, căci, astăzi, cu
toate canalele de televiziune din lume, efectele ar fi mult mai convingătoare.

Fecioara de la Fatima ar fi trebuit numită Fecioara Apocalipsei, căci aceasta le-a
fost arătat oamenilor acolo, o viziune divină cu cerul prăbușindu-se peste ei. De altfel,
numele Îngerului care i-a „pregătit” pe copii, după cum s-a văzut, este singurul menționat
în „Apocalipsa” Sfântului Ioan. Nu este o întâmplare (de fapt, este un caz special):

*„Și s-a arătat din cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu Soarele și Luna era sub
piciorarele ei și pe cap purta cunună din douăsprezece stele.” („Apocalipsa”, 12, 1) „Și s-a
făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul.” („Apocalipsa”, 12, 7)*

În prezent, după ce au fost scrise mii de cărți, și după ce diverși oameni de știință, ziariști și teologi au desfășurat numeroase anchete, miracolul din 13 octombrie 1917 rămâne în analele istoriei umanității drept fenomenul supranatural cel mai apocaliptic și mai spectaculos care a avut loc vreodată, văzut de zeci de mii de martori înfricoșați.

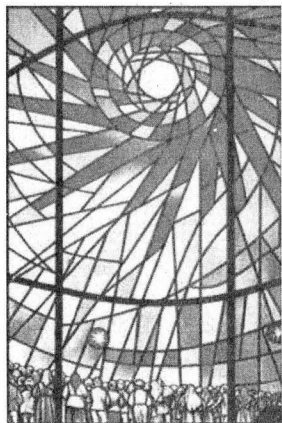
Dar nu a fost doar Soarele! În Portugalia, Fecioara i-a dezvăluit Luciei informații despre viitor care ar face

Oracolul din Delfi să pălească. Ele au fost făcute publice chiar în ziua evenimentului, dar apoi au fost transformate în „secrete” de către Vatican. Numai cel de-al treilea secret nu a fost consemnat până la data de 9 ianuarie 1942, când a fost scris de către Lucia.

1) Fecioara Maria a anunțat că Jacinta și Francisco vor veni foarte curând „la ceruri, alături de ea”, dar Lucia va rămâne „mai mult pe Pământ”. Imaginați-vă șocul părinților când au aflat că cei doi copii vor muri foarte curând. Fecioara nu glumește în aparițiile sale, și dă informații foarte tranșante, uneori greu de acceptat. Nu este o poveste pentru copii, cum ar fi unii tentați să creadă astăzi, ci este vorba despre cronica a două morți anunțate. Jacinta și Francisco Marto au murit într-adevăr, 2 ani mai târziu, în urma mării epidemii de gripă spaniolă care a făcut milioane de victime.

Foarte interesant de precizat: trupul micuței Jacinta a fost descoperit neputrezit în timpul testelor, când a fost exhumat în scopul anchetei de beatificare în 1951.

2) În plină debarcare a aliaților, la începutul lui 1917 (ofensiva principală s-a desfășurat pe Câmpul Doamnelor și s-a soldat cu 50.000 morți), Fecioara a anunțat, totuși, că războiul se va încheia în curând și că soldații vor reveni cu toții la vatră! Primul război mondial s-a încheiat în 1918.

3) Fecioara a anunțat: „Dacă oamenii Îl mai mânia pe DUMNEZEU, va fi un război și mai mare în timpul lui Pius al XI-lea”. Al Doilea Război Mondial a început prin anexarea (interzisă de tratatul de la Versailles din 1919) Austriei la Germania în 1938, sub Pius al XI-lea, care a și murit la scurt timp după aceea!

4) Ea a continuat: „Dacă într-o noapte veți vedea o lumină ciudată pe cer, să știți că este semnul de pedepsire a păcatelor lumii”. În noaptea de 24 spre 25 ianuarie 1938, o lumină roșie, stranie a apărut pe cer, care s-a văzut în întreaga Europă, în Canada, Africa și chiar în Asia, terorizând unele popoare și încântând pe altele. Astronomii (printre care și Camille Flammarion) au fost surprinși și au stabilit că „fenomenul” s-a produs la o înălțime de 700 km și pe o lungime de 500.000 km. New York Times, în ediția din 26 ianuarie 1938, preciza: „Aurora boreală, care este rar văzută în Europa de

În 1917, fotografia era la începuturi, aceasta explicând calitatea slabă a acestei imagini a Soarelui în plină mișcare, în acea zi memorabilă de 13 octombrie.

est sau de vest, a declanșat spaimă noaptea trecută în Portugalia și Austria; în timp ce mii de englezi alergau minunându-se pe străzi, lumina roșie dădea impresia că Londra este în flăcări. Au fost chemați pompierii din Windsor. Aceste lumini au fost văzute în Italia, Spania și până la Gibraltar.”

5) Fecioara a cerut: „Vreau ca Papa să consacre oficial Rusia Inimii absolute și imaculate a lui DUMNEZEU, căci dacă nu va face așa”, a continuat ea, „Rusia va răspândi greșelile sale în întreaga lume, provocând războaie și va persecuta Biserica. Vor fi oameni martirizați, popoare distruse, sfântul Petru va suferi mult. Dacă ei vor auzi cuvintele mele, vor fi salvați și vor avea pace”.

Copiii, care în 1917 nici nu știau să citească, nu aveau cum să înțeleagă aceasta. Nici nu știau că este vorba de o țară, au crezut că este o vrăjitoare rea numită Rusia. Responsabilitatea aceasta revenea oamenilor maturi și în special ierarhilor Bisericii, Papei în primul rând, el ar fi trebuit să dea ascultare Fecioarei Maria și să realizeze consacrarea care i s-a cerut. Să ne gândim, de exemplu, că Parlamentul rus l-a forțat pe țarul Nicolae să abdice în 15 martie 1917, chiar în timpul în care Sfântul Arhanghel Mihail pregătea copiii pentru venirea Fecioarei la Fatima!!! Nebunia a mers chiar mai departe, căci la 11 zile după miracolul cu Soarele, Lenin și Stalin au reluat oficial conducerea a ceea ce avea să devină URSS, prima țară anticreștină din istorie, care va include în programul guvernamental și distrugerea bisericilor... (de exemplu, marea biserică din Moscova a fost făcută piscină olimpică și multe alte biserici au fost dărâmate cu tunurile sau schimbate în staule pentru vite ori în depozite...).

6) Fecioara a mai adăugat: „Dar în cele din urmă, Inima absolută și

Cei trei mici vizionari de la Fatima, de la stânga la dreapta: Jacinta, Lucia și Francisco.

imaculată a lui DUMNEZEU va triumfa, iar lumea va cunoaște o vreme de pace.”

7) Ea i-a mai revelat Luciei câteva evenimente care urmau să se petreacă în viitor, dar i-a interzis să le dezvăluie înainte de 1960. Aceste preziceri au devenit apoi universal cunoscute sub numele de „Cel de-al treilea secret de la Fatima”, iar conținutul lor a fost pur și simplu ascuns publicului timp de 83 de ani. Ele încă mai sunt ascunse din motive strategice.

Înainte de a merge mai departe, să observăm că pentru Fecioara Maria viitorul planetei noastre, politic, ecologic sau moral, cel al popoarelor sau doar al unei singure creaturi, nu reprezintă niciun secret. Asemenea unui mare strateg, ea și-a luat măsuri de prevedere, anticipând mișcările adversarului diavolesc. Prin apariția de la Fatima, ea a fost întotdeauna cu un pas înainte: avertismentul ei referitor la Rusia este pur și simplu de necrezut, pentru că în 1917 sau 1942 nimeni nu ar fi putut anticipa răspândirea comunismului după 1950 în întreaga lume, ajutat și de tancurile și de bombele atomice de la Moscova. Și, după cum s-a văzut, deși Fecioara i-a cerut Papei un lucru care putea să stopeze sau cel puțin să limiteze expansiunea comunismului diabolic, înaltul ierarh nu s-a dovedit a fi la înălțimea scaunului său și, parcă lipsit și el de credință, ca și oamenii veacului său, a preferat să nu facă nimic.

Apoi, așa cum știm, începând cu 1918, bisericile, catedralele și mănăstirile din Rusia au fost în mod sistematic distruse, bunurile au fost confiscate, iar vasele sfinte și podoabele din metale prețioase au fost topite și făcute lingouri. Pentru a realiza proporțiile dezastrului, trebuie să știm că înainte de 1917, în Rusia existau mai mult de 60.000 de biserici. În 1960, satrapul comunist Nikita Hrușciov le-a închis pe ultimele 10.000. Din 1.100 de mănăstiri, au rămas 20. La Moscova, catedrala Maicii Domnului de la Kazan, care dădea spre Piața Roșie, a fost demolată în 1936.

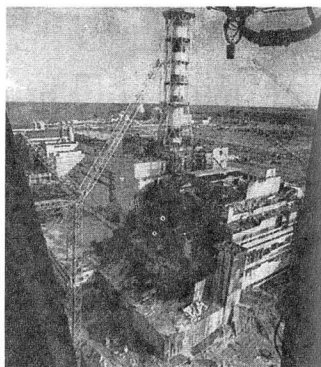
Nicio țară din Europa, Asia sau Africa nu a fost scutită de ciuma marxistă, care a făcut loc unor epurări politice și religioase monstruoase. Stalin a trimis la moarte 66 de milioane de oameni, astfel că Hitler este un amator pe lângă cel mai mare criminal din întreaga istorie a omenirii. Lumea s-a împărțit în două tabere la fel de lipsite de credință în DUMNEZEU, cea a „Binelui” (în albastru, lumea liberă) și cea a „Răului” (în roșu, lumea întemnițată), toate acestea petrecându-se până la căderea Zidului Berlinului. Însă timp de 70 de ani oamenii au suportat Războiul Rece printre alarme atomice. Mulți au trăit în această confruntare lupta simbolică prezisă de Sf. Ioan în „Apocalipsă” dintre Sf. Mihail și îngerii săi, și femeia îmbrăcată în lumina Soarelui, pe de o parte, în lupta cu balaurul roșu și cu îngerii căzuți, pe de altă parte.

Putem observa, o dată în plus, extraordinara coincidență a evenimentelor istorice: Fecioara a cerut un lucru foarte simplu, ca Rusia să fie „consacrată Inimii absolute și imaculate a lui DUMNEZEU”. Diverșii Papi au evitat întotdeauna să facă acest lucru, chipurile din motive diplomatice. Conform spuselor maicii Lucia, doar Papa Pius al XII-lea „a consacrat Rusia în data de 31 octombrie 1942, însă nu a făcut-o în acord cu toți episcopii din lume” („Mărturia maicii Lucia”, Éditions Chalet, 1998). Evitând o referire explicită la URSS, Ioan Paul al II-lea le-a cerut tuturor cardinalilor săi

Lenin și Stalin într-o fotografie de epocă

să decidă unanim această consacrare în data de 25 martie 1984, sărbătoarea Bunei Vestiri. În mod extrem de semnificativ, două luni mai târziu, pe data de 13 mai 1984, chiar în ziua în care se sărbătorea apariția Fecioarei la Fatima, arsenalul nuclear sovietic din Severomorsk a explodat în urma unei manevre greșite, sfâșiind întregul personal al bazei, înregistrându-se atunci 200 de morți. Numai DUMNEZEU știe cum au reușit să oprească incendiul înainte să se extindă. Dacă acest arsenal era până atunci un avantaj pentru Rusia, după această catastrofă situația s-a schimbat radical. Puterea Rusiei în materie de substanțe nucleare a devenit inferioară față de Occident. Doi ani mai târziu, o altă manevră greșită, de data aceasta la Cernobâl, avea să declanșeze prăbușirea imperiului sovietic. Pentru cei care au intuiție, inteligență și bun simț, este ușor de realizat ce s-ar fi petrecut dacă în 1917, Papa ar fi fost cu adevărat responsabil și plin de credință, ascultând cererea Fecioarei...

Imagine cu reactorul IV de la Cernobâl după explozie, prezentând distrugerea totală a sălii principale a reactorului.

După lucrarea „Brațul de fier KGB-Vatican” editată de Philippe Gabriel Francis Bréchand, specialiștii în textul „Apocalipsei” Sfântului Ioan au fost uluiți de faptul că în limba ucraineană cuvântul „cernobâl” înseamnă „absint”, planta pelin pe românește. „Dacă am mai ști și faptul că orașul Cernobâl este legat de Kiev printr-un imens rezervor de apă, cu lungimea de 95 km, nu ar mai rămâne nicio îndoială”, spun ei.

Într-adevăr, în „Apocalipsă” se spune: „Și a trâmbițat al treilea înger, și a căzut din cer o stea uriașă, arzând ca o făclie, și a căzut peste izvoarele apelor. Și numele stelei se cheamă Absintos. Și a treia parte din ape s-a făcut ca pelinul și mulți dintre oameni au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare.” („Apocalipsa”, 8, 10-11)

În zona Cernobâlului, mii de oameni și copii au murit din cauza apei de robinet radioactive. S-au făcut operații de extirpare a tiroidei la scară mare. De pildă, în orașul Gomel, în nordul Cernobâlului, care are aproximativ 700.000 locuitori, există un ceas care arată data, ora și nivelul radiațiilor. Toți oamenii poartă ceea ce se numește „zâmbetul nuclear”, datorită cicatricei de pe gât. Glanda tiroidă le-a fost extirpată, deoarece acolo se adună și se stochează radiațiile în trupul uman.

După Cernobâl, numai 5 ani au mai fost necesari pentru a ajunge la prăbușirea finală, simbolizată de coborârea drapelului roșu instalat deasupra Kremlinului. Această ceremonie televizată, cu atmosferă de înmormântare, a fost urmărită de milioane de spectatori ex-sovietici. Este inutil să ne mai întrebăm de ce creștinii au văzut în această ceremonie împlinirea profeției de la Fatima a Maicii Domnului: „În final, Inima absolută și imaculată a lui DUMNEZEU va triumfa”.

Trebuie să mai spunem că pentru mulți, Rusia nu a fost niciodată consacrată corect, ceea ce explică lupta preoților americani pe site-ul www.fatima.org, care de 20 de ani cer ca secretul de la Fatima să fie revelat lumii, iar Rusia să fie cu adevărat consacrată lui DUMNEZEU, pentru a nu ajunge să vedem venirea Apocalipsei.

Capitolul 3

NEB-HERU (NIBIRU) – ÎN CĂUTAREA CELEI DE-A ZECEA PLANETE CARE A ÎNCEPUT DEJA SĂ INFLUENȚEZE PLANETA PĂMÂNT

În Antichitate, erau cunoscute cel puțin cinci planete din sistemul nostru solar: Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn, care, împreună cu Soarele și cu Luna, au dat numele celor șapte zile ale săptămânii. Din secolul al XVI-lea și până astăzi, mai multe astre au populat sistemul solar cunoscut, iar numărul planetelor a ajuns la 9 după descoperirea lui Pluto, în 1930.

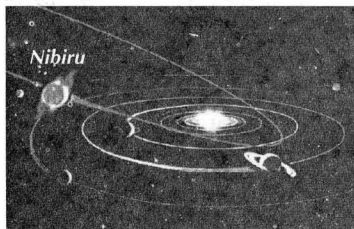
Cu câteva mii de ani în urmă, sumerienii considerau că sistemul nostru solar cuprindea douăsprezece astre, între care și Soarele și Luna. Ei susțineau că ar exista încă o planetă, necunoscută astăzi, descriind, sub forma unor „bătălii cosmice”, catastrofele astronomice care au stat la baza creării Pământului și a venirii zeilor lor. Zecharia Sitchin, în cartea sa „Cea de-a douăsprezecea planetă”, a avut ideea de a traduce într-un mod original o legendă străveche, „Epopoea creației”, descoperită în ruinele Bibliotecii lui Asurbanipal (rege al Asiriei) de la Ninive. Sitchin a decis să interpreteze bătăliile zeilor ca pe niște evenimente astronomice reale, și nu ca pe niște mitice confruntări celeste. Fiecare divinitate reprezenta în interpretarea lui o planetă, el remarcând în felul acesta că apărea și o planetă necunoscută, sub numele de Tiamat.

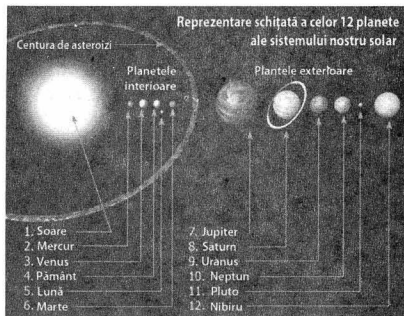
Legenda spunea că un astru înconjurat de mai mulți sateliți se apropiase periculos de mult de sistemul nostru solar. Sumerienii numeau acest astru Marduk sau Nibiru (Neb-Heru), cea de-a douăsprezecea planetă, planeta zeilor. Marduk a trecut pe lângă Uranus fragmentându-se, apoi s-a apropiat de Tiamat, atrăgând de la acesta bucăți de materie care au format mai mulți sateliți, dintre care unul enorm, botezat Kingu. Acesta din urmă s-a deplasat către Marduk și l-a atins. A urmat o formidabilă „bătălie cosmică” ce a luminat cerul cu focul său. Apoi, Marduk și-a reluat călătoria pe o nouă orbită la capătul căreia, după mai multe mii de ani, s-a întors pentru a-l atinge pe Tiamat, pe care l-a spart în două, dând naștere centurii de asteroizi și Pământului. Astfel, planeta noastră a moștenit Luna (Kingu), care nu este nimic altceva decât fostul satelit al lui Tiamat. Ceilalți sateliți ai planetei Tiamat (astăzi complet distrusă) au devenit comete. Geneza noastră a început în momentul în care apele lui Tiamat le-au însămânțat pe ale noastre...

După ipoteza lui Sitchin, albia oceanului Pacific ar constitui rană lăsată de acest cataclism nuclear. Povestirea sumeriană s-ar afla astfel în acord cu ultimele descoperiri științifice și ar oferi explicații pentru diversele anomalii prezente în sistemul nostru

solar. Să ne reamintim că, în materie de astronomie, cunoștințele sumerienilor sunt cu totul și cu totul extraordinare.

Cum este posibil ca anumite popoare, care nu dispuneau de niciun fel de instrument de optică, să cunoască acum câteva mii de ani planeta Uranus, care nu a fost redescoperită decât în 1781, odată cu folosirea unor telescoape mai performante, sau planetele Neptun și Pluto, descoperite de știința modernă

în 1846 și respectiv în 1930?

Dacă cea de-a douăsprezecea planetă nu a mai reapărut încă de atunci, aceasta se explică prin faptul că elipsa pe care o descrie traiectoria sa în jurul Soarelui este infinit mai mare decât cea a altor astre. Considerând că fazele importante de evoluție ale planetei s-au realizat pe perioade de 3.600 de ani, Zecharia Sitchin concluzionează că planeta zeilor își realiza mișcarea în jurul Soarelui în 3.600 de ani. Cu fiecare întoarcere pe orbită a „Planetei X”

și cu fiecare încrucișare a acesteia cu celelalte planete se producea o ciocnire de forțe gravitaționale și magnetice care provocau o combinație de factori cu efecte dramatice asupra Pământului. După el, am putea face rapoarte despre urmele stricăciunilor produse de astfel de ciocniri din trecut: cutremure, valuri seismice, erupții vulcanice, inversarea polilor magnetici, suprafețe de uscat înghițite de ape, schimbări climatice, dispariția anumitor specii animale, vegetale, dispariția unor comunități umane...

Această „planetă de trecere” a primit diferite nume de-a lungul timpului. Babilonienii și acadienii o numeau Marduk, ceea ce în limba acadienilor însemna „mare astru al cerului” sau chiar „regele cerurilor”. Egiptenii și vechii evrei o reprezentau sub forma unui disc înaripat, aceasta datorită imensei sale orbite eliptice având forma unor aripi deschise. Profeții au rebotezat-o „steaua roșie”, „crucea destinului”, „mesagerul arzător” sau chiar „cometa fatalității”. Pentru greci, ea era Nemesis, zeița răzbunării. Incașii au numit-o Hercobulus, iar în „Apocalipsa” Sfântului Ioan, are numele de „Absint”, care fiind una dintre denumirile pelinului, înseamnă „amărăciune”.

Sitchin a avut meritul de a atrage atenția întregii lumi asupra existenței, în sistemul nostru solar, a unei planete necunoscute, și aceasta în ciuda ironiilor comunității științifice. Or, nu de mult s-a dovedit că teoria sa era departe de a fi o prostie. În 1978, doi astronomi de la Observatorul Marinei militare a SUA din Washington, Richard Harrington și Thomas van Flanders, au stabilit că orbitele lui Neptun și Uranus suferiseră anumite perturbări generate de atracția gravitațională a unui misterios „corp ceresc neidentificat”. Pentru a explica aceste perturbări, a fost avansată ideea existenței unei planete în afara orbitei lui Pluto, căci prezența acestuia nu putea justifica fenomenul. Cu toate acestea, cercetările având ca scop punerea în evidență a acestei planete misterioase au rămas fără rezultat; însă în 1992 s-au descoperit doi asteroizi transneptunieni, existența acestora fiind atribuită prezenței unei vaste regiuni în afara orbitei lui Neptun, regiune populată de „planetezimale” (steroizi și nuclee de cometă) și cunoscută sub numele de centura lui Kuiper.

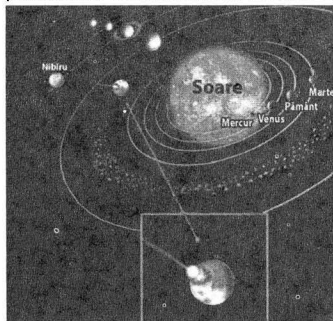
În ianuarie 1981, un astronom de la Observatorul Național al SUA a declarat că s-au constatat neregularități în orbita lui Pluto, ceea ce lăsa să se înțeleagă că ar mai exista încă o planetă, deocamdată necunoscută, în sistemul nostru solar. În 1982, NASA a recunoscut posibilitatea existenței unui astru necunoscut. În 1983, un telescop cu infraroșu imbarcat la bordul unui satelit american în cadrul programului IRAS (Infra Red Astronomy Satellite) a reperat în spațiul îndepărtat un obiect necunoscut. După cum a

consemnat pe 30 decembrie 1983 *Washington Post*, în urma interviuării responsabilului IRAS, care a declarat: „cu ajutorul unui telescop a fost descoperit, în direcția constelației Orion, un corp ceresc, poate la fel de mare ca planeta Jupiter și probabil orientat către Terra într-o asemenea manieră, încât este posibil să facă parte din sistemul nostru solar... Nu știm încă ce este.”

Cercetătorii de la NASA au numit acest astru „Planeta X”, pentru a arăta în felul acesta caracterul său enigmatic și, totodată, pentru că ar fi vorba despre cea de-a zecea planetă a sistemului nostru solar. După astronomi, această planetă ar fi o „intrusă” pe care Soarele ar fi atras-o, ca într-o capcană, pe o orbită excentrică, foarte înclinată pe eliptică. Captată fiind de sistemul nostru solar, ea nu s-a născut în același timp cu el. Continuându-și studiile, cercetătorii au declarat că astrul ar trebui să aibă o orbită înclinată la 30° pe eliptică.

În 1985, printre astronomi a început să circule „teoria Nemesis”, explicând dispariția anumitor specii prin intermediul existenței unei „planete ucigașe” ce revine periodic printr-un roi de meteori, semănând distrugerea în interiorul sistemului nostru solar. Conform ipotezei Nemesis, Soarele ar fi însoțit de o stea cu slabă luminozitate (un fel de stea ratată) care orbitează la mare distanță. O dată la aproximativ 80 de milioane de ani, orbita ei traversează o regiune mai densă din norul Oort, perturbând orbita cometelor, care astfel ajung să intre în coliziune cu Pământul și cu celelalte planete. Aceste stele ratate nu sunt ușor de detectat, deoarece nu emit niciun fel de lumină în infraroșu. Numai începând cu mijlocul anilor 1990 s-a putut stabili existența lor.

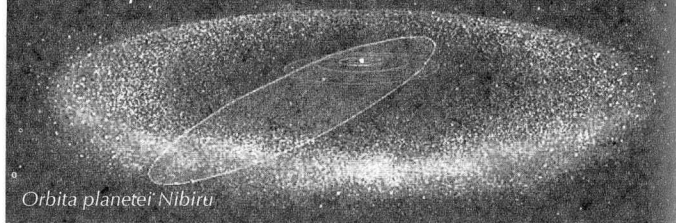
În 1987, o diagramă publicată în *New Science and Invention Encyclopedia* arăta poziția sondelor Pioneer 10 și Pioneer 11 față de două corpuri cerești neidentificate oficial, și anume un soare stins aflat la 50 de miliarde de mile și o planetă necunoscută situată la 4,7 milioane de mile distanță față de Soarele nostru. În același an, NASA a recunoscut oficial existența acesteia din urmă, informație preluată de revista *Newsweek* din 13.07.1987. În august 1988, un raport al astronomului Richard Harrington, de la Observatorul Marinei militare a SUA, arăta că masa acestui astru părea să fie cam de patru ori mai mare decât cea a Terrei. În 1992, același Richard Harrington, împreună cu colegul său Thomas van Flanders, a afirmat că există într-adevăr o a zecea planetă „intrusă” în cadrul sistemului nostru solar. Din păcate, moartea fulgerătoare a lui R. Harrington a pus capăt cercetărilor.

Pe 7 aprilie 2001, raportul revistei *Science News* titra: „Orbita neobișnuită a unei comete sugerează prezența unei planete ascunse, una în plus față de cele nouă planete cunoscute, un corp ceresc la fel de masiv ca și Marte și care este posibil să fi făcut cândva parte sau chiar să facă parte în continuare din sistemul nostru solar”. În revista *Science et Vie* din februarie 2003, astronomul Alessandro Morbidelli, de la observatorul de pe Coasta de Azur, la Nisa, declara: „Centura lui Kuiper pare să se oprească brusc la 50 de unități astronomice, ca și cum ar fi fost retezată. În cazul în care

O fostă planetă a Sistemului nostru solar a fost distrusă de unul dintre sateliții planetei Nibiru. În urma impactului a rezultat actuala centură de asteroizi.

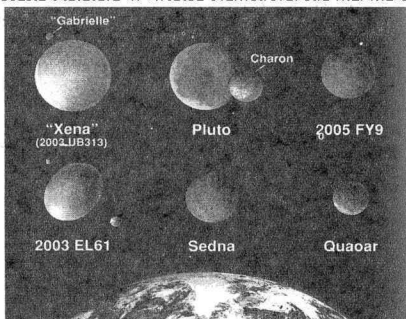
Centura Kuiper

o planetă de talia lui Marte s-ar fi format în această regiune la începutul sistemului solar, ea ar fi putut, pe măsură ce «creștea», să «măture» exteriorul centurii lui Kuiper. Apoi, perturbată de interacțiunea ei cu Neptun, această planetă este posibil să fi fost expulzată pe o orbită foarte mare, a cărei perioadă ar putea fi măsurată în mii de ani. Mă aștept ca într-o zi să descoperim această planetă”. În revistă se mai adăuga: „Cândind că această planetă s-a aflat foarte departe de Soarele nostru timp de mai multe sute de ani, este de la sine înțeles că niciun astronom nu a remarcat-o vreodată. La urma urmelor, luneta astronomică nu a fost inventată decât acum patru sute de ani!”, mergându-se până la a publica o schemă arătând elipsa inițială a planetei, o schemă foarte apropiată, ca să nu spunem identică, cu cea a lui Sitchin, din 1976! Legenda din josul desenului preciza: „Este posibil să existe o planetă suplimentară, având o traiectorie foarte eliptică, planetă pe care astronomii nu au observat-o vreodată. [...] Mulți astronomi cred că sistemul nostru solar ascunde o planetă în plus, nereperată până acum.” Să fie aceasta prea mult? Să vedem continuarea...

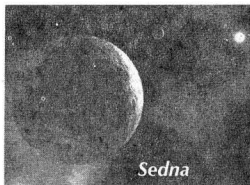
Un astru cu numele de Quaoar a fost descoperit, în 2002, de Mike Brown și Chad Trujillo (Observatorul Gemini) și David Rabinowitz (Universitatea Yale). Ca și Pluto, făcea parte din Centura lui Kuiper. Pluto și Quaoar semănau cu două comete ratate, înghețate, clasificarea lor ca planete fiind îndelung discutată în cadrul comunității științifice. Până de curând, Pluto a beneficiat de această titulatură în virtutea diametrului său mai mare decât cel al lui Quaoar. Totuși, pe 24 august 2006, adunarea generală a Uniunii astronomice internaționale i-a retras acest statut, ajungându-se astfel ca numărul oficial al planetelor din sistemul nostru solar să fie de opt.

„Planeta X”, denumită Sedna, este aproape la fel de mare ca Pluto. Situată la o distanță de trei ori mai mare decât distanța dintre Soare și Pluto, adică la 13 miliarde de kilometri față de Soare, Sedna se află la marginea sistemului nostru solar. Cercetările efectuate

Cele mai mari corpuri cerești din Centura Kuiper

au permis să se determine faptul că această planetă are o traiectorie foarte eliptică. Distanța sa față de Soare variază între de 70 și de 1.000 de ori distanța dintre Soare și Pământ. Sedna se deplasa între centura de asteroizi situată dincolo de Pluto (Centura lui Kuiper) și norul Oort, care este o sferă difuză compusă din asteroizi, roci și gheață. Cu această orbită, Sedna făcea o rotație completă în jurul Soarelui în 10.500 de ani.

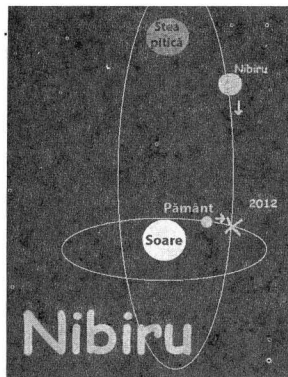

Institutul BRI (Binary Research Institute – institut fondat în 2001 pentru cercetarea ipotezei că Soarele ar face parte dintr-un sistem solar dublu) constata faptul că acele caracteristici orbitale pe care le prezintă Sedna evidențiază posibilitatea ca Soarele nostru să facă parte dintr-un sistem stelar dublu. Este vorba despre ipoteza numită „Nemesis”, despre care am vorbit deja, ipoteză avansată în 1983 de către Richard Müller cu scopul de a explica dispariția anumitor specii. Această ipoteză se baza pe un articol din 1979 scris de laureatul premiului Nobel pentru fizică Luis Walter Alvarez, care explica dispariția dinozaurilor acum 65 de milioane de ani, în urma șocului produs de coliziunea cu un asteroid.

Recenta descoperire a planetei Sedna arată că multe lucruri ne sunt încă necunoscute în acest domeniu și că sumerienii aveau probabil mult mai multe cunoștințe decât noi. Să fie Sedna acea planetă pe care sumerienii o numeau Nibiru (Neb-Heru)? Este posibil să fie așa, pentru că această planetă descrie o eliptică foarte largă în jurul Soarelui (mai apropiată de cea a unei comete, decât de cea a unei planete), revenind periodic în preajma Pământului. Însă Sedna nu are dimensiunile impresionante ale lui Nibiru... Totuși, echipa lui Frank Bertoldi, de la laboratorul de radioastronomie al Institutului Max Planck, a măsurat radiația termică a acestui corp ceresc, ajungând la concluzia că Sedna ar putea fi mai mare decât Pluto! Alte măsurători sunt pe cale de a fi realizate, și dacă ele confirmă această primă concluzie, Sedna ar fi cea mai mare planetă descoperită în sistemul nostru solar, surclasându-l pe Neptun, descoperit în 1846! Alții spun că dacă Sedna este într-adevăr aceeași cu Nibiru, ar putea fi încă și mai mare decât giganticul Jupiter! Deocamdată însă, datele științifice nu permit avansarea unei astfel de ipoteze.

După cercetătorul Anton Parks, autorul cărții „Geneza lui Adam”, această planetă ar fi de fapt un soare stins, o stea ratată alăturată unui grup de comete. Și cum „focul” i s-a „stins” de mult timp, această stea ratată nu luminează. Ea însoțește Soarele, având o masă ce reprezintă 56% din masa acestuia. Când va începe să se apropie din ce în ce mai mult de sistemul nostru solar, Soarele va începe să îi resimtă gravitația. Măsurătorile vor demonstra prezența unui ușor efect de clătinare pe care îl va avea asupra Pământului. Culoarea sa de un roșu intens conduce la ipoteza că în compoziția ei intră foarte mult fier, având astfel un câmp magnetic foarte puternic. Dacă s-ar apropia foarte mult de Pământ, ar afecta câmpul magnetic și acele procese de fuziune din interiorul Pământului care implică prezența fierului.

Accelerarea unui astfel de fenomen ar avea ca efect sfârșirea scoarței terestre, provocând seisme de foarte mare amplitudine. Aproximarea Sednei ar produce, de asemenea, o mișcare permanentă a maselor de aer cu o viteză de peste 300 km/h, un decalaj magnetic al polilor, cutremure, erupții simultane ale mai multor vulcani, provocând astfel o noapte artificială de cel puțin șase luni! Intrarea unui astfel de corp în spațiul nostru ar produce în mod inevitabil o perturbare electromagnetică la nivelul ionosferei. Echilibrul polilor ar fi perturbat. Se poate produce un dezechilibru. Numeroși medii

și specialiști au stabilit și data producerii acestui eveniment, și anume în ... 2012!

O profeție a indienilor Hopi din America de Nord prezice: „Într-o zi, o sută de stele se vor alinia pe un singur rând, așa cum s-a mai petrecut acum milioane de ani. Este timpul ca Pământul să se purifice. În acel moment, se pot produce schimbări climatice și numeroase catastrofe. Însă ceea ce se poate produce nu este știut de nimeni cu adevărat”. Aceste „stele pe un singur rând” amintesc de alinierea tuturor planetelor, aliniere prevăzută pentru 12 decembrie 2012. Pe lângă numeroase stricăciuni și pierderi de vieți umane, conform acestei profeții, aceste evenimente marchează începutul unei noi ere glaciare. Se spune că profețiile revelate indienilor Hopi au fost făcute de Creatorul Însuși...

Profețiile mayașilor spun că am ajuns la sfârșitul unui ultim ciclu de existență al civilizațiilor de pe Pământ. Datele de început și de sfârșit al acestui ciclu corespund zilei de 12 august 3.114 î. Hr. și respectiv zilei de 21 decembrie 2012. La această ultimă dată, pe planeta noastră ar trebui să aibă loc, conform acestor profeții, cutremure teribile și devastatoare.

Tradițiile străvechi au împărțit istoria omenirii în patru mari Vârste sau Epoci, având durate descrescătoare, proporționale cu numerele din seria 4:3:2:1. Prima epocă, „Vârsta de Aur” la greci, SATYA YUGA sau KRITA YUGA la hinduși, a durat o lungă perioadă de timp. În conformitate cu anumite calcule care sunt legate de precesia echinocțiilor și de simbolismul numeric, intervalul acesta este de 25.920 ani. A doua vârstă, TRETA YUGA „sau Vârsta de Argint”, a fost o vârstă a menținerii, a „conservării”, durata ei calculată fiind de 19.440 ani. A treia vârstă, „Vârsta de bronz” sau DVAPARA YUGA, a fost epoca îndoielii și a incertitudinii și a durat 12.960 de ani. KALI YUGA, „Vârsta neagră”, „Vârsta de fier” sau „Vârsta păcatului”, având o durată de 6.480 de ani, este cea de-a patra dintre Vârstele omenirii. Toate tradițiile o descriu ca fiind o epocă a întunericii și a violenței. Acum noi ne aflăm la sfârșitul lui KALI YUGA, sfârșit care coincide cu începutul secolului al XXI-lea și cu întoarcerea lui Nibiru, care va marca debutul unui nou ciclu.

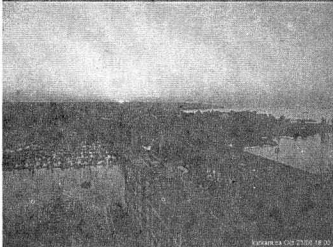
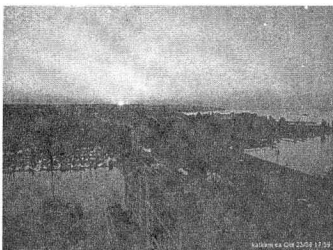
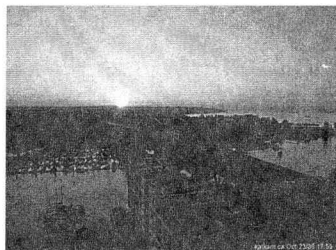
Se pare că o lege a ciclicității ce guvernează manifestările vieții face ca orice sistem să intre în declin, după ce va fi atins apogeul și își va fi epuizat toate posibilitățile, pentru ca apoi să atingă punctul cel mai de jos și apoi să o ia de la capăt, în condiții noi. La fel stau lucrurile și pentru culturi, civilizații, rase și astre. Se pare că acum suntem prinși între zvâcnirile morții unei lumi ale cărei structuri s-au perimat și durerile facerii unei noi ere ce ne va aduce posibilități uluitoare. Trecerea de la o eră la alta nu este în sine o catastrofă, însă acumulările de sfârșit de ciclu pot deveni catastrofale. După unele interpretări, însuși celebrul Nostradamus a prevăzut evenimentul, după cum urmează:

„Steaua cea mare și înfricoșătoare va arde timp de șapte zile,

Prezența simultană a doi sori va face atunci să apară un nor gros de fum ce va învălui tot Pământul,

Câinii vor urla îngroziți toată noaptea,

Atunci marele pontif își va muta reședința sa.”

În mod ocazional, „Planeta X” se arată din spatele Soarelui suficient de lung timp pentru ca cineva să arunce o privire asupra ei. Aceste imagini, surprinse în octombrie 2006, ilustrează un astfel de moment. Nimeni nu spune când anume; dar noi știm că vine, poate în mai puțin de 3 până la 5 ani. Probabil în 2012. Studiind „Apocalipsa”, mulți susțin că trecerea „Planetei X” poate însemna deschiderea celui de-al 6-lea sigiliu.

TELESCOPUL DE LA POLUL SUD - NOUL OBSERVATOR AL AMERICII PENTRU „PLANETA X”

America cheltuiește acum sume enorme de bani pentru a pune în funcțiune imensul telescop de la Polul Sud în Antarctica. Instalația finală va avea mărimea unui mini-mall și va necesita efortul unui avion C-130 pentru a transporta modulele preasamblate și o mare echipă în cea mai dezolantă, neospitalieră și inaccesibilă regiune a lumii. De ce? Deoarece „Planeta X”/Nibiru a fost prima dată văzută în 1983. Această descoperire a impulsionat America să construiască SPT – noul observator al umanității pentru „Planeta X”.

Printre cercetătorii independenți, observarea IRAS din 1983 a „Planetei X” / Nibiru a fost întotdeauna un subiect fierbinte. Totuși, dată fiind absența confirmării, nu se putea publica o știre care ar fi putut fi ușor catalogată drept zvon.

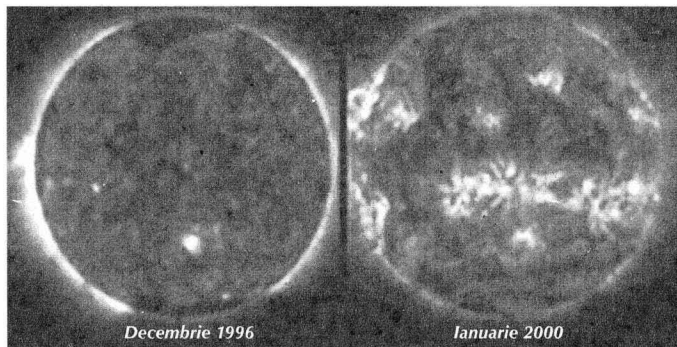
Acum există confirmarea care a lipsit ani de zile, telescopul de la Polul Sud (SPT). Mult mai puternic și mai rezistent decât satelitul IRAS din 1983 și decât telescopul spațial Hubble puse la un loc, acest observator va începe în curând să urmărească activitatea „Planetei X” / Nibiru de pe cerul imaculat al Antarcticii.

Capitolul 4

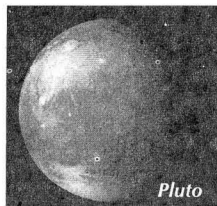
ÎNCĂLZIREA FOARTE ÎNGRIJORĂTOARE A SOARELUI

Cu accelerarea dereglărilor climatice, avem sentimentul că de ceva timp ne aflăm pe o pantă care ne conduce, încet, dar sigur spre o schimbare îngrijorătoare. Mediul în jurul nostru se schimbă și nu într-un sens bun: zăpezile se topesc, banchizele glaciare dispar, temperatura crește, râurile și fluviile seacă într-un fel cum nu s-a mai văzut, apa începe să lipsească și deșerturile avansează, la fel ca și marile inundații, furtunile de zăpadă, caniculele, tornadele și secetele. Ne aflăm într-un anume sens pe muchie de cuțit, dar nu îndrăznim să dăm un nume fenomenului, de teama de a nu-l stărni mai tare. Este un subiect tabu. Totuși, natura ia în derădere tabu-urile: oricine a trăit furtuna franceză din anul 2000 și canicula din 2003, care a determinat în două săptămâni decesul a 35.000 de persoane în toată Europa, o știe. În 2005, Coasta de Est a Statelor Unite a fost măturată de cinci uragane succesive și unul dintre ele a ras New Orleans-ul! Pe insulele lor japonezii au numărat și ei șapte uragane, dar despre acelea nu a vorbit nimeni. După scurgerea timpului necesar pentru a analiza datele recepționate, explicațiile oamenilor de știință au început să curgă, unele după altele, la sfârșitul lui 2006: marele responsabil pentru toate aceste drame ar fi Soarele, devenit violent atunci când ar fi trebuit să fie în faza sa cea mai calmă. Publicul nu a văzut, dacă putem spune așa, decât foc înaintea ochilor: obișnuieți să nu-și pună problema responsabilității pentru dereglarea climatului, oamenii au pus aceste drame din 1999, 2000, 2003, 2005 și 2008 pe seama încălzirii globale, așa cum li s-a spus la știri. Și în timp ce această încălzire globală era culpabilizată fără încetare, micul vehicul 4x4 al NASA care se află pe suprafața lui Marte, Mars Global Surveyor, trimitea informații indicând că nivelul apelor înghețate aflate la polii lui Marte a scăzut cu aproape 3 metri în timpul unui an marțian, adică aproape doi ani pentru noi.

Informație extraordinară, trecută cu totul cu vederea: deci Pământul nu este singurul care se încălzește. Marte de asemenea. În ce privește planeta Neptun și lunile sale, distanțate cu 4,5 de miliarde de kilometri față de soare, este chiar mai rău: începând cu 1989, s-a

Fotografii realizate de NASA care indică vertiginoasa creștere a numărului petelor solare din decembrie 1996 până în ianuarie 2000.

Înregistrat o creștere cu 5% a temperaturii suprafeței lui Triton, un fenomen de încălzire neașteptat pentru această planetă atât de îndepărtată de Soare. Referitor la Pluto, deși este planeta cea mai îndepărtată de Soare, pentru ea a început un veritabil infern, sub forma unei canicule accelerate. Echipa profesorului James Elliot a stabilit cu certitudine că pe o perioadă de 14 ani, planeta Pluto s-a încălzit, temperatura sa multiplicându-se de 3 ori. Această informație precisă a reprezentat o surpriză totală pentru oamenii de știință, care nu prevăzuseră o asemenea transformare.

Așadar poluarea de pe Pământ nu este singura responsabilă pentru încălzirea globală, există un alt fenomen, mult mai grav, de vreme ce **întreg sistemul solar s-a încălzit**. Cine și-ar fi închipuit un asemenea lucru? În niciun caz oamenii de știință, care se prefac mereu că știu tot și care descoperă mereu, cu gura căscată, lucruri la care nu s-au gândit înainte, grăbindu-se apoi să prezinte lumii noile lor mari descoperiri. Totuși, sateliții nu au fotografiat uzine Michelin pe Marte sau mine de carbon sovietice în activitate pe Neptun și cu atât mai puțin pe Pluto... Dar mass-media repetă în fiecare zi că gazele cu efect de seră sunt responsabile pentru tot. Acest lucru trebuie însă verificat!

În mod clar, un alt factor, necunoscut, declanșează această căldură. Dar despre aceasta, mass-media nu vorbește. Pentru unii oameni de știință ruși, această improbabilă încălzire spațială se datorează sistemului nostru solar, care, avansând și el cu toată viteza în spațiu, a intrat „într-un nor interstelar” (dar nici ei nu dau mai multe detalii). Pentru americani, în schimb, Soarele este principalul responsabil, dar ei nu reușesc să explice de ce **planetele cele mai îndepărtate sunt acelea care se încălzesc cel mai repede...** Pentru John J. Matese, om de știință englez, aceasta s-ar petrece din cauza unei stele pitice brune, existente chiar în mijlocul galaxiei noastre... De fapt, deja de cinci ani, diferite observatoare au evidențiat o îndepărtată „prezență străină” care perturbă drumul cometelor periodice. Pentru alții, ansamblul acestor probleme este datorat prezenței unei găuri negre... Profesorul Gillespie, fost angajat al NASA, paleoastronom, chiar dacă nu a aflat cauza, a descoperit în schimb că atunci când Jupiter și Saturn sunt aliniate de aceeași parte a Soarelui, se declanșează adevărate furtuni ale petelor solare. În schimb, atunci când Jupiter și Saturn sunt separate, adică la stânga și la dreapta Soarelui, activitatea petelor solare este cea mai scăzută. Cele două planete par să aibă o influență asupra comportamentului solar și observăm că în decembrie 2012 vom avea parte de o foarte nefavorabilă configurație pentru noi: Jupiter și Saturn vor fi aliniate de aceeași parte a Soarelui, fenomen ce corespunde cu mărirea numărului petelor solare și este corelat cu declanșarea a și mai multor cicloane, secete și inundații aici, pe Pământ.

Un lucru este sigur, savanții tatonează mereu. Descriind lucrurile cu o imagine plastică, putem spune că, dacă toate planetele se încălzesc, mai ales cele mai îndepărtate de Soare, este ca și cum un *sui generis* radiator gigantic ar zbura chiar în acest moment prin vidul intersideral. Și când te gândești că noi credeam cu toții că Arthur Clarke nu a scris decât science-fiction cu „Saga 2001” și cu „2011, Odissea spațială”, în care un al doilea Soare venea din străfundurile spațiului pentru a se instala în sistemul nostru solar! În orice caz, această încălzire globală a vidului spațial are implicații pentru noi și primele studii previzionale nu sunt deloc optimiste. Mai rău: ele sunt pur și simplu apocaliptice, ca și cum oamenii de știință, deși mult timp au fost sceptici, ne-ar vorbi și ei de vremurile din urmă, cel puțin în sensul meteorologic al termenului. Revista

Futura-Sciences, comentând un articol ar revistei Nature, a subliniat de asemenea această problemă a încălzirii inexplicabile:

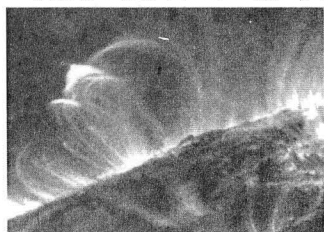
„Profesorul Lauri Fenton, de la Centrul de cercetări Ames de la NASA spune clar: planeta Marte, sau mai degrabă atmosfera sa, este de asemenea în plină fază de încălzire climatică, din motive destul de apropiate de acelea pe care le trăiește în prezent Pământul. Conform acestui studiu, realizat în colaborare cu US Geological Survey, temperaturile medii ale suprafeței planetei roșii cresc de patru ori mai rapid decât pe Pământ. Cercetătorii estimează că temperatura suprafeței marțiene ar fi crescut cu 0,65° între anii 70 și anii 90, adică de la aterizarea sondelor americane Viking și de la primele date precis măsurate. (...) Temperatura solului crește în continuare, topirea gheții se accelerează, și tot așa.”

Legat de acestea, iată ce au spus în esență felitele referitor la manifestarea unui semn ceresc pe care întreaga umanitate va putea să îl vadă, reproducând o afirmație a Sfintei Fecioare din 1962, făcută la Garabandal, în Spania: „La un moment dat, niciun motor și nicio mașină nu va mai funcționa. Un val teribil de căldură va lovi Pământul și oamenii vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta desperați apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii. Oamenilor le va fi într-atât de sete, încât vor căuta să se ucidă unii pe alții, însă mulți se vor prăbuși la pământ fără vlagă.”

Ceea ce se petrece în acest moment pe Marte, Neptun și Pluto se potrivește destul de bine cu acest tablou. Iar dacă toate planetele sistemului nostru solar se încălzesc, aceasta înseamnă că și Soarele se încălzește, chiar dacă acest lucru nu este vizibil cu ochiul liber. Hiperactivitatea solară a determinat trimiterea unui mare număr de sateliți specializați pentru a supraveghea Soarele de foarte aproape. Sateliții Soho, Ulise, Stereo Observatory care trimit imagini stereoscopice, Solar-B, Solar Dynamics Observatory sunt toți ațintiți către Soare, deoarece, de ceva vreme, acesta îi îngrijorează pe toți.

În realitate, nu cunoaștem mare lucru despre Soare, care ne trimite în fiecare zi fotosferele sale, cu excepția unor informații pe care astronomii au reușit să le reconstituie observând de foarte, foarte departe, nașterea și moartea altor stele. Astfel, Soarele are o vârstă de 4,5 miliarde de ani. La scara unei ființe umane, care ar trăi în medie până la 100 de ani, Soarele ar avea azi cam 50 de ani. Practic, îi mai rămân 4,5 miliarde de ani de plutire în spațiu, până să ajungă să își ardă toate rezervele de hidrogen. Apoi, se va expanda enorm, devenind de 10.000 de ori mai strălucitor ca azi, după care va colapsa și se va transforma într-o „pitică albă”... La această scară, ne este greu să ne imaginăm cu adevărat ce înseamnă aceasta. Și, în orice caz, aceasta va însemna și sfârșitul sistemului solar, care va fi efectiv carbonizat de explozie.

Dacă cei mai buni oameni de știință ai planetei sunt incapabili să ne explice această

încălzire a spațiului, să vedem de ce această apariție a Fecioarei a avut în centrul ei Soarele. Acest veritabil fenomen supranatural, departe de a fi nesemnificativ, așa cum cred scepticii, este plin de învățăminte. Când a apărut la Fatima, Fecioara a făcut ca Soarele să se întunece, ca și cum ar fi vrut să ne avertizeze că Soarele sau spațiul, la un moment dat, ne vor face probleme. Era în 1917. Dar abia în 2007, comunitatea heliologilor a început să tragă semnale de alarmă, prevenindu-ne că

2011 și mai ales 2012 vor fi ani în mod deosebit nefavorabili din cauza violentei activității solare ce va apărea. În acest sens, chiar dacă dintr-o perspectivă profană, heliologii li se alătură preoților din vechile civilizații centro-americane, care supravegheau Soarele în permanență, preocupați că Soarele ar putea să se mânieze. Dacă ei își închipuiau că oferindu-i sacrificii umane, Soarele se va îndura, potențaii zilelor noastre se mulțumesc să sacrifice miliarde de euro pe masa Agenției Spațiale Europene și să întrețină alți „mari preoți” (care, de data aceasta, sunt privilegiați pentru că, fiind funcționari internaționali, nu plătesc impozite) pentru a ne prezice ceea ce se va petrece în continuare.

Să ne punem totuși întrebarea în termeni clari: se poate Soarele mișca într-un mod cu totul neobișnuit? Sau, poate, planeta noastră se poate mișca în așa fel încât să dea impresia că Soarele este acela care se prăbușește? Astrofizicienii sunt în această direcție categorici: dacă Pământul poate oscila pe axa sa, fapt care s-a produs de multe ori în trecut, Soarele, *a priori*, nu se mișcă. Singurul lucru de care ne putem teme sunt bruștele sale erupții, mult mai violente de un timp încoace decât acelea cu care suntem obișnuiți.

De exemplu, noi am scăpat cu foarte puțin timp în urmă, ca prin miracol, de o Apocalipsă care putea fi cauzată de o erupție solară masivă. Oamenii de știință au clasat exploziile solare în trei categorii:

1) exploziile C sunt cele mai mici, fiind erupții standard care nu au deloc influență sau au doar o mică incidență asupra Pământului;

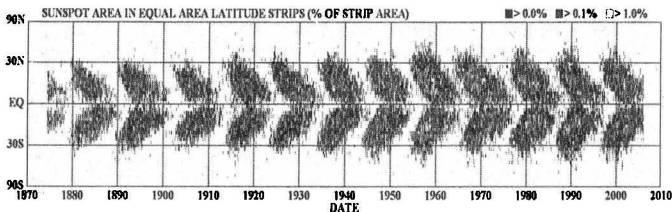
2) exploziile M sunt erupții medii și antrenează perturbații ale tuturor comunicațiilor radio, dar aceasta se petrece doar la nivelul polilor;

3) exploziile X sunt cele mai violente și declanșează întreruperea aproape a tuturor comunicațiilor radio de pe Pământ. Astfel, mai multe milioane de utilizatori de telefoane mobile și de sisteme de ghidare au suportat consecințele pe 2 aprilie 2001, când toate rețelele de satelit care realizau sute de milioane de legături telefonice au făcut pană simultan.

În plus, pe 4 noiembrie 2003, era cât pe ce ca toate rețelele de televiziune să fie scoase din funcțiune: în categoria marilor erupții X, a fost bătut un record, deoarece cea mai intensă explozie cunoscută, gradată la X-28, a fost pulverizată de o erupție de X-45! Aceasta înseamnă că puterea flăcării emise de Soare în acea zi a fost echivalentă cu erupțiile cumulate a 5.000 de sori calmi! Șansa noastră a fost că ea a pornit în sensul opus Pământului... Dacă locul erupției ar fi fost diferit (regiunea 486), aproape toți sateliții ar fi fost, literalmente, arși. Telefoanele mobile ar fi fost reduse la tăcere, GPS-urile ar fi fost reduse la niște ecrane negre și, mai mult, toate centralele electrice ar fi luat foc, inclusiv cele nucleare (în 1989, unele centrale americane și canadiene au luat foc în urma unei erupții mult mai slabe). O erupție de o mai mică amploare, dar direct orientată înspre Pământ, a aprins imediat toți stâlpii de telegraf americani în 1853!

Așadar, am fost foarte aproape de un fel de „sfârșit al lumii” în maniera lui Orson Welles, deoarece aceasta ar fi declanșat cea mai mare panică din toate timpurile. Închipuți-vă ce lovitură pentru „lumea civilizată”: să nu mai fie electricitate, să nu mai funcționeze telefoanele, televiziunile, radioul, sau distribuitorii automate de benzină! O situație de genul acesta poate face ca, printr-o simplă furtună solară, să ajungem să trăim ca înaintașii noștri din secolul al XII-lea. Iar oamenii de știință nu știu să explice de ce, dar Soarele a mai cunoscut explozii fenomenale în octombrie și în noiembrie 2003, nemaiîntâlnite de la începutul monitorizării precise a activității sale, adică de 400 de ani încoace.

Să fie aceasta o problemă venită din cer? Da, mai ales dacă ținem seama de avertismentele Fecioarei („focul va coborî din cer și va distruge o mare parte a omenirii, necruțând pe nimeni; supraviețuitorii vor fi atât de înspăimântați, încât îi vor invidia pe

Adesea, o imagine valorează cât o mie de cuvinte și cât toate explicațiile. Diagramă realizată de Marshall Space Center de la NASA, numită „Diagrama Fluture” din cauza formei sale asemănătoare aripilor unui fluture, evidențiază creșterea într-un ritm teribil de îngrijorător a numărului de pete solare.

morți”) și de o solidă tradiție biblică, datorată profetului Isaia din „Vechiul Testament”, și bineînțeles lui Ioan și „Apocalipsei” sale, în care este descrisă „fermeia înveșmântată în Soare”. Teologii, asemenea paleoastronomilor care analizează aceste texte, pun accent pe aspecte de ordin celest. Legat de aceasta, departamentul de astronomie al Universității din Cardiff a făcut cunoscut faptul că Pământul nostru avea multe șanse să intre în coliziune cu o cometă... invizibilă. Da, ați citit bine. Profesorul Chandra Wickramasinghe și profesorul Bill Napier au explicat că anumite comete sunt pur și simplu invizibile pentru telescoapele actuale. Vestea a trecut neobservată. Oare Bill Napier, autorul prea puțin inocentei cărți „Ierni cosmice”, încearcă să ne spună ceva? Este motivul pentru care acest pasaj din profetul Isaia poate fi citit în două moduri diferite:

„Ele vin dintr-un ținut depărtat, de la capătul cerului; vine Domnul și uneltele mâniei Lui, ca să nimicească tot pământul. Strigați, că aproape este ziua Domnului, ea vine ca o pustiire de la Cel totputernic. [...] Iată ziua Domnului, ea vine aprigă, mâniașă și întărită la mânie ca să pustiască pământul și să stârpească pe păcătoși de pe el. Luceferii de pe cer și grămezile de stele nu-și vor mai da lumina lor; Soarele se va întuneca în răsăritul lui și Luna nu va mai străluci. [...] Pentru aceasta voi prăbuși cerurile; și Pământul se va clătina din locul lui, din pricina mâniei Domnului Savaot, în ziua iușimii mâniei Lui.” (Isaia 13, 5-13)

Este mai mult decât adevărat că savanții nu pot observa azi întregul spațiu. Dacă un corp ceresc ar ajunge la noi din zone neacoperite (95%) de telescoape, cel mai devreme l-am vedea cu 3 sau 4 zile înaintea, fără să mai vorbim de cometele invizibile. Și se pare că Vaticanul, probabil presupunând ceva, a hotărât ca în 1980 să construiască nimic altceva decât... un imens observator astronomic, Mount Graham International Observatory, instalat pe vârful unui munte în deșertul din Arizona, având două telescoape gigantice îndreptate spre cer. Doar aspectul următor ar trebui să ne mire și ne pună pe gânduri: o „putere străină” precum Vaticanul a primit toate permisiunile guvernului american pentru a instala un observator gigantic plin de dispozitive electronice pe suprafața sa! Incredibil. Totuși, Vaticanul a obținut toate permisiunile, și aceasta în ciuda protestelor și a opoziției vehemente a indienilor locali, al căror munte sacru a fost violat... Conducerea Observatorului Mount Graham a fost încredințată călugărului astrofizician Guy Consomagno, licențiat la MIT, și preotului iezuit George Coyne, licențiat la Georgetown University. Un alt detaliu: Vaticanul își rezervă 60% din timpul de utilizare, lăsând cele

40% rămase Universităţii din Arizona. Cele două telescoape inaugurate în 1993, *Vatican Advanced Technology* şi *Heinrich Hertz*, nu au fost suficiente. În 2004, Sfântul Scaun a cumpărat un al treilea, mai perfecţionat, *Large Binocular Telescope*, un „monstru” care va fi cu totul operaţional cândva în 2009.

Acestea nu se prea potrivesc cu preoţia şi chiar mai puţin cu misiunea Bisericii, chiar dacă din punct de vedere istoric castelul Gandolfo, reşedinţa Papală de vară, a avut întotdeauna un mic centru astronomic pe acoperişul său. Aflăm, aşadar, că o instituţie religioasă, care patronează nişte fiinţe ce şi-au asumat un legământ de sărăcie, finanţează în mod discret, cu zeci de milioane de euro, o universitate specializată în mecanica fluidelor, în colaborare cu EADS (European Aeronautic Defence and Space Company). Total illogic.

Şi chiar aşa, de ce are nevoie Vaticanul să supravegheze cerul cu trei telescoape colosale în deşertul din Arizona? Părintele iezuit Malachi Martin, fost consilier al papilor Ioan al XXIII-lea, Paul al VI-lea şi Ioan-Paul al II-lea, şi celebru pentru nenumăratele sale cărţi despre funcţionarea internă a curiei, a scăpat, cum se spune, „porumbelul” în timpul unui interviu la un radio new-yorkez, făcând afirmaţia semnificativă: *„Cunoaşterea a ceea ce se petrece în spaţiu şi observarea a ceea ce se apropie va fi foarte important, chiar capital în anii ce vor veni.”*

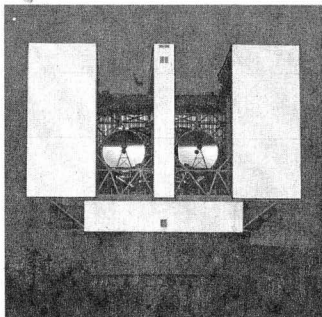
Capital pentru Vatican! În mod clar, Roma aşteaptă ca ceva să vină din cer (şi în mod clar, nu este vorba despre întoarcerea lui Hristos), căci niciun alt motiv nu ar putea explica aceste cheltuieli considerabile din partea unui Sfânt Scaun cunoscut mai mult pentru spiritul său iezuit şi econom. Cert este că pentru aşa ceva, micile colecte din biserici nu mai sunt suficiente. Lângă cutia milei ar trebui să se mai pună o cutie pe care să scrie: *„Pentru noul telescop de mare capacitate”*. În schimb, dacă se iau în seamă diferitele revelaţii ale Fecioarei din secolul al XX-lea, cum ar fi de exemplu acelea din 1962 de la Garabandal, utilitatea acestui observator începe să se contureze:

„Se vor vedea pe cer două astre care se vor ciocni într-un vacarm înspăimântător şi va fi multă lumină, dar ele nu vor cădea. Umanitatea va fi îngrozită.”

Aceasta dovedeşte cel puţin un lucru, acela că Vaticanul ia foarte în serios cerul, până într-acolo încât să cheltuiască zeci de milioane de dolari pentru a-l supraveghea. Atunci, de vreme ce Soarele şi spaţiul sunt în centrul tulburărilor din secolul XXI, ne vom apleca asupra faimosului „Miracol al Soarelui”, care, la aproape un secol de la fapte, preocupă mereu spiritele: nu mai puţin de trei filme moderne şi aproape o sută de documentare au fost făcute despre ceea ce s-a petrecut la Fátima!

Într-un mic sat portughez, în timpul unei apariţii a Fecioarei, 70.000 de persoane prezente au văzut cu ochii lor cum Soarele păleşte, înainte de a „dansa” şi a se „prăvăli” asupra lor. Ştiind că această viziune se repetă azi şi în alte apariţii mariale, care au tot mai des un mesaj de natură apocaliptică, putem să vedem acest fenomen ca pe un semnal luminos, atât în sens propriu, cât şi în sens figurat.

Să nu uităm, însă: un semnal luminos este, înainte de toate, un avertisment...

Capitolul 5

PROFEȚIILE ULUIITOR DE EXACTE ALE SFÂNTULUI MALACHIA

În 1968 s-a publicat la Paris cartea „*Les Prophéties des Papes de Malachia*” („*Profețiile despre Papi ale lui Malachia*”). Așa cum am amintit mai sus, această profeție datează din Evul Mediu, cuprinzând de fapt o listă de scurte sentințe profetice despre o înșiruire de 111 Papi, care urmau să ocupe începând cu anul 1130 scaunul Sfântului Petru, și, în final, descrierea ultimului Papă, care va fi martorul... Apocalipsei. Iată ce spune, în mod foarte semnificativ, profeția despre un Papă care a fost ales în 1978 și care a avut neșansa de a fi „chemat de Domnul” la o lună după alegerea sa ca reprezentant pe Pământ al lui DUMNEZEU! Așadar, Malachia l-a desemnat pe Papa Ioan Paul I prin sentința „*De medietate lunae*” (*De la jumătatea lunii*). Aceasta descria o fatalitate: cardinalul Albino Luciani a fost găsit mort la câteva săptămâni după ce a preluat investitura. La acea vreme, moartea sa suspectă a făcut senzație și presa din întreaga lume s-a repezit la profețiile lui Malachia pentru a verifica dacă există concordanță.

Ioan Paul I, născut în dioceza Belluno (lună frumoasă!) a fost ales la jumătatea unei luni (25 august), a domnit cam o lună și a murit în timpul celeilalte jumătăți (28 septembrie), iar calendarul lunar din 1978 dovedește acest lucru. Cât despre colaboratorul său apropiat, cardinalul Villor, acesta s-a născut, și nu este un lucru inventat, la periferia Lyonului numită *Tassin la Demie-lune*! De altfel, Villor a asigurat interimatul până la alegerea lui Ioan Paul al II-lea... Daniel Réju, istoric specialist în Malachia, a descris astfel evenimentul care a produs uimirea lumii creștine de la acea vreme:

„În acea dimineață de 29 septembrie 1978, spre orele 5:30, secretarul personal al Papei, părintele Magee, a intrat în dormitorul Papei Ioan Paul I. Negăsindu-l în capelă ca de obicei, l-a căutat în camera sa și l-a găsit mort în pat, cu lumina aprinsă, ca și cum ar fi citit. Medicul, care a venit imediat, a constatat decesul, survenit probabil către orele 23, pe 28 septembrie, prin moarte subită, datorită unui infarct miocardic.»

Acest comunicat laconic al Vaticanului, preluat de teleimprimatoare, reluat de canalele de radio și televiziune de pe tinci continente, a aruncat întreaga lume, și în special creștinătatea, într-o stupefacție totală. Consternare, neîncredere, emoții, teamă, nu sunt decât niște sărmape cuvinte pentru a descrie sentimentele diverse și confuze pe care le-au simțit oamenii atunci când au aflat această veste, atât de neașteptată, la care cu o zi înainte nu s-ar fi gândit nimeni. Pe 6 august seara, abia murise Paul al VI-lea. Pe 28 septembrie se stingea, la rândul său, Ioan Paul I, succesorul său. Cel care părăsea astfel această lume după un pontificat de 33 de zile, Ioan Paul I, până atunci singurul suveran pontif care alesese un prenume compus din istoria Papalității (lucru pe care unii l-au interpretat

Papa Ioan Paul I

ca un semn de rău augur), corespundea celei de-a 109-a sentințe a sfântului Malachia, «De medietate Lunae.» („Mort des Papes et Apocalypse”, Daniel Réju, Editions du Rocher, 1979, pag.104)

Consecință logică: de atunci, Sfântul Malachia este, mai mult ca oricând înainte, privit ca fiind degetul Sfântului Petru în persoană. Ca un episod anecdotic, în 1958, în timpul conclavului care urma să-l aleagă pe cel de-al 107-lea Papă anunțat ca „Păstor și marinar”, cardinalul de New York, Francis Spellman, s-a grăbit în mod ridicol să închirieze un vapor și să-și petreacă timpul urcând și coborând pe fluviul Tibru care desparte Roma în două, pentru a se potrivi cu profeția lui Malachia! Dar a fost ales arhiepiscopul de Veneția, păstor și marinar cu mult înainte de acel conclav. Neplăcându-i să piardă, cardinalul Spellman, arogant și lipsit de spirit creștin, a declarat presei americane în legătură cu noul Papă Ioan al XXIII-lea: „Acesta nu este un Papă! Mai bine ar vinde banane”. Papa Pius al VI-lea (1755-1799) a nimerit mult mai bine: el a emis medalii comemorative cu fraza lui Malachia („Peregrinus Apostolicus”) sub portretul său.

Sfântul Malachia

Este inutil să subliniem că în timpul ultimului conclav din 2005, ca de obicei, toți cardinalii au consultat lista înainte de a merge la Roma, pentru a verifica dacă aveau vreo șansă. Astfel, presa italiană a relatat că toți cardinalii râdeau în mantii atunci când cei doi candidați principali, cardinalul Ratzinger și cardinalul Martini, n-au putut fi departajați. De fapt, „Gloria măslinului” i se potrivea destul de bine lui Martini și mulți au votat pentru el tocmai din acest motiv. Dar Conștiința Superioară veghea...

Sentința cu numărul 110, corespunzătoare lui Ioan Paul al II-lea, este uimitoare, „De labore Solis” (De eclipsă solară, sau Lucrarea Soarelui). Malachia, care a trăit în timpurile așa-zis întunecate ale Evului Mediu, nu avea de unde să știe, altfel decât prin revelație dumnezeiască, despre foarte solarul cardinal Woytila că avea să vină pe lume într-o zi cu eclipsă de Soare, pe 18 mai 1920 (arhivele NASA precizează chiar că această eclipsă a fost una dintre cele mai puternice eclipse ale secolului, cu o magnitudine de 0,9734) și că va fi și înmormântat în timpul unei eclipse de Soare. Asemenea lucruri nu pot fi scornite. El nu putea doar să își imagineze lucruri atât de precise și cu atâtea secole înainte. Era el un mesager divin, care s-a supus Proniei cerești? Putem să fim încredințați de acest lucru și datorită descrierii sale „Religio depopulata” pentru Papa din timpul Primului Război Mondial, Benedict al XV-lea (1914-1922). Această ultimă sentință profetică este dovada, dacă mai era necesar, a geniului său vizionar, chiar dacă Sfântul Malachia s-a mulțumit să atribuie doar o simplă frază în latină, un *sui generis motto*, fiecărui Papă. Singurul care a beneficiat de mai multe rânduri este cel care va domni în vremurile din urmă: „In persecutione extrema Sacrae Romanae Ecclesia sedebit Petrus Romanus qui pascet oves in multis tribulationibus; quibus transactis, civitas septicollis diruetur; et Iudex tremendus iudicabit populum.”

În traducere românească: „În timpul ultimei persecuții la care va fi supusă sfânta Biserică Romano-Catolică, ea va fi condusă de Petru Romanul. El va păstori turma

Conchita în extaz, în 1962, ridicând crucifixul pentru a fi sfințit de către Fecioara Maria

credincioșilor în vârtoarea în numeroase frământări, care vor culmina cu distrugerea cetății celor șapte coline (Roma), iar apoi Judecătorul cel de temut va judeca poporul.”

Înțelegem astfel de ce rândurile scrise cu pană de gâscă acum 900 de ani mai planează și astăzi amenințător deasupra Romei. Trebuie să mai adăugăm că din cauza „Profețiilor lui Malachia”, mulți oameni din ziua de azi au emoții, rugându-se să nu i se petreacă nimic grav lui Benedict al XVI-lea, ca să nu mai vorbim de toți

cei care afirmă sus și tare, pe nenumărate site-uri de pe internet, că noi trăim ultimii ani înaintea faimoasei Apocalipse, pentru că cel de-al 111-lea Papă al Sfântului Malachia este în funcție chiar în acest moment. Deci din punct de vedere tehnic, conform acestei interpretări, noi am intrat deja în „vremurile din urmă”.

Dincolo de rațiunile divine, să observăm totuși – și acest fapt este foarte neplăcut pentru noi, deoarece ne apropie de sfârșitul fatal – că preferințele cardinalilor merg întotdeauna spre candidatul cel mai în vârstă, și aceasta nu neapărat din motivul înțelepciunii sau al sfințeniei, ci adesea din rațiuni cât se poate de omenești: pentru ca acest post foarte dorit să devină vacant cât mai repede posibil. Din acest punct de vedere, Ioan al XXIII-lea a murit după numai patru ani și jumătate, iar Benedict al XVI-lea a fost al doilea „cel mai în vârstă ales în această funcție” în 2.000 de ani.

Așa cum am amintit deja, o altă profeție, chiar mult mai precisă, a fost făcută unei fetițe (Conchita Gonzales) de Fecioara Maria în 1962 în Spania, la Garabandal. Profeția este uimitoare pentru că ea a prevăzut cu 16 ani înainte evenimentele la care se referă: „După moartea Papei Ioan al XXIII-lea, vor mai fi încă trei papi, iar unul dintre ei va avea o domnie foarte scurtă. După aceea vor veni vremurile din urmă, dar nu și Sfârșitul Lumii”. Or, putem observa că după Papa Ioan al XXIII-lea a fost Papa Paul al VI-lea, urmat de Papa Ioan Paul I și de Papa Ioan Paul al II-lea. Aceasta arată că din punctul de vedere al lui DUMNEZEU, Ioan Paul al II-lea a fost ultimul Papă catolic în sensul propriu al cuvântului, iar cu Benedict al XVI-lea încep vremurile din urmă. Benedict al XVI-lea ar corespunde, deci, din acest punct de vedere, lui „Petrus Romanus” din lista Sfântului Malachia!

În ce îl privește pe Malachia, pe numele său laic Maolmhaodhog O'Morgair, acest mistic irlandez născut în 1094 și canonizat în 1199 pentru sfințenia sa, nu știm prea multe despre, decât că a fost hirotonisit preot în 1119 și că a devenit vicar de Armagh, apoi episcop de Connor în 1124. Cum părinții săi îl pusese sub patronajul ultimului proroc biblic, Malachia, era cumva firesc ca acest prenume să-l fi predestinat într-o oarecare măsură unei cariere de proroc al vremurilor din urmă. De fapt, „Cartea lui Malachia” încheie „Vechiul Testament”, așa cum „Apocalipsa lui Ioan” încheie „Noul Testament”. Malachia și Ioan par a fi predestinați să „încheie” timpurile. După biografia sa foarte interesantă scrisă de Bernard de Clairvaux, Sfântul Malachia era cunoscut

Papa nr. 107, Ioan al XXIII-lea, 1958-1963, „Pastor et nauta”, păstorul și marinarul de la Veneția. Emblema pontificală a sa are leul Sfântului Marcu, simbolul Veneției. Colaboratorul său a fost părintele Malachi Martin. Acest Papă nu credea în aparițiile Fecioarei Maria de la Fatima. Fotografie oficială de la Vatican.

Papa nr. 108, Paul al VI-lea, 1963-1978, „Flos Florum”. Blazonul lui Paul al VI-lea era format din trei flori de crin, „floarea florilor”. El aproape că și-a pierdut credința datorită asasinării celui mai bun prieten al său, Aldo Moro, ucis de Brigăzile Roșii în 1978. Fotografie oficială de la Vatican.

Papa nr. 109, Ioan Paul I, 1978-1978, „De Mediate Lunae”. Ales în timpul unei jumătăți a lunii și mort în timpul următoarei jumătăți. Clarvăzătoarea de la Fatima, sora Lucia, îi spusese: „Pentru dumneavoastră, zilele lui Hristos”. Anturajul său nu a înțeles aceste cuvinte până la moartea sa, în a 33-a zi a pontificatului său. Fotografie oficială de la Vatican.

Papa nr. 110, Ioan Paul al II-lea, 1978-2005, „De labore solis”, născut în timpul unei eclipse de Soare și înmormântat în timpul unei eclipse solare. Singurul Papă care a muncit cu mâinile sale și care a cunoscut infernul comunismului. De asemenea, singurul care a traversat lumea, în mai mult de o sută de călătorii. Fotografie oficială de la Vatican.

Papa nr. 111, Benedict al XVI-lea, 2005-, „Gloria Olivae”, „Gloria măslinului”. Un papă intelectual înainte de toate... ales la o vârstă înaintată, având deja grave probleme de sănătate. Nimeni nu știe, deocamdată, ce vrea să spună această „glorie a măslinului”... Fotografie oficială de la Vatican.

pentru puterea sa de a vindeca bolnavii și mai ales pentru cea de a prezice viitorul. El și-a prezis locul și anul morții, ca și pe cele ale multor oameni cu care s-a întâlnit, ceea ce indică aptitudinea sa incredibilă de a „vedea” viitorul și destinul. La apogeul vieții, el a luat hotărârea de a se retrage în mica dioceză de la începuturile călugăriei sale, Down, pentru a regăsi viața monastică cisterciană din tinerețe. Istoria ne spune că în 1139, în piața Sf. Petru, el a avut o viziune-extaz în legătură cu fiecare Papă ce urma să vină și cu lucrarea lui, până la faimoasele vremuri din urmă (până la el fuseseră deja 165 de papi, primul fiind Sfântul Petru, „ales” în '67), caracterizate de distrugerea Romei. Pentru a complica lucrurile, lista sa nu a fost făcută publică decât la 452 de ani după moartea sa, adică în 1595, și aceasta datorită bibliotecarului benedictin Arnold de Wion, care a transcris-o în dicționarul, elaborat de el, al călugărilor din ordinul său, intitulat „*Arborele vieții*” sau „*Lignum Vitae ornamentum et decus Ecclesiae*”. Este vorba despre o simplă notă de dicționar la litera D, despre dioceza Down: „*Sfântul Malachia, irlandez, episcop de Down, călugăr în Bevehor și arhiepiscop de Armagh. După ce a ocupat acest scaun mai mulți ani, el l-a părăsit în anul Domnului 1137 și s-a retras la locașul din Down, unde a rămas până la sfârșitul vieții sale. A murit la 2 noiembrie 1143, în conformitate cu viața sa descrisă de Sf. Bernard... Se spune că a scris el însuși câteva opusculi, dar eu nu am văzut niciunul, cu excepția unei anumite lucrări, numită «Profeție despre suveranii pontifi». Pe aceasta, deoarece este scurtă, și pentru că nu a fost niciodată, după câte știu, imprimată, și deoarece mulți vor să o cunoască, o reproduc în cele ce urmează.*”

Fratele Arnold nu și-a putut imagina că simpla idee de a publica această listă va face să curgă apoi tone de cerneală și va fi un fel de fir conducător al scaunului pontifical. În privința interpretării acestei profeții se contrazic două școli.

Prima, școala latină, a susținut dintotdeauna că lista cu cei 111 Papi ai lui Malachia este exactă și că „vremurile din urmă” vor începe cu al 111-lea Papă, adică tocmai cu Benedict al XVI-lea. După cum am văzut deja, acest lucru corespunde, de asemenea, revelațiilor Fecioarei de la La Salette în Franța și de la Garabandal, în Spania: Conchita Gonzales, una dintre micile clarvăzătoare, spusese: „*Fecioara mi-a spus că nu vor mai fi decât trei Papi*”. Deci pentru Fecioară, Benedict al XVI-lea nu este un adevărat Papă, sau, mai bine zis, el este „*Petrus Romanus*” al Sfântului Malachia.

A doua școală, anglo-saxonă, susține că ultimul Papă, faimosul Petru al II-lea, nu va veni decât după decesul „*Gloriei măslinului*” (Benedict al XVI-lea). Această afirmație a fost în principal răspândită de Peter Bander, profesor de teologie la Cambridge, în cartea sa „*Profețiile sfântului Malachia și ale sfintei Columbkille*”, publicată în lumea anglo-saxonă în 1970. Având ca pretext un obscur text medieval și fără a preciza sursa, el a adăugat un al 112-lea Papă, și rezultă astfel: Ioan Paul I, Ioan Paul al II-lea, Benedict al XVI-lea și viitorul Petru al II-lea.

În aceste condiții, apare, totuși, o problemă: în vechime, oamenii care primeau viziuni de la DUMNEZEU nu erau preocupați să le modifice și să găsească greșeli în ceea ce li se revela, astfel că este cu totul neverosimil ca Sfântul Malachia, după ce a transcris cu precizie laborioasă listă a celor

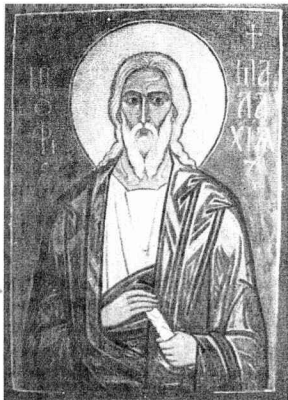
Papa Benedict al XVI-lea

111 papi, sau une tocmai pe un presupus al 112-lea Papă, care în plus să fie și cel mai important. Chiar admitând că mai urmează încă un Papă, „Petrus Romanus”, ar trebui ca un cardinal să fie într-adevăr lipsit de inteligență ca să-și ia tocmai numele de Petru al II-lea după ce va fi ales.

Daniel Réju, autorul lucrării „Moartea papilor și Apocalipsa”, remarca deja acum 30 de ani că Malachia cântărește foarte greu în balanța pontificală, chiar dacă numele său nu era niciodată pronunțat oficial: „Trebuie să avem în vedere un obicei curios al Bisericii, de teamă, superstiție, respect pentru o tradiție al cărei șens este uitat, sau ascuns în mod intenționat: niciun suveran pontif nu și-a ales numele de Petru după ce a urcat pe scaunul pontifical. Se presupune chiar că a fost prevăzută adoptarea unui prenume pontifical pentru a se evita ca un prelat cu numele de Petru, care ar fi ajuns pe scaunul pontifical, să trebuiască să poarte acest prenume. O, este totuși vorba de scaunul lui Petru, ucenicul lui Hristos, fondatorul Bisericii Apusene. În mod logic, noul ales ar fi trebuit să se bucure că se află sub un asemenea patronaj. Totuși, acest lucru nu s-a petrecut niciodată: niciun prelat nu și-a ales numele de Petru ca prenume pontifical.

Ce tabu misterios poate fi atât de puternic, pentru a fi respectat atât de scrupulos? Ce interdicție înconjoară cu atâtă rigoare prenumele de Petru, pentru a întreține o teamă aproape supranaturală?”.

Într-adevăr, este interesant de aflat de ce niciun cardinal ales Papă nu s-a numit, niciodată, Petru al II-lea, dând astfel naștere unei „dinastii” cum este, spre exemplu, cea a Papilor numiți Benedict (16 Papi), a celor numiți Clement (5 Papi) sau a celor numiți Pius (14 Papi)?

· Sfântul Malachia

Se pare că numele de Petru al II-lea este văzut mai mult ca oricând drept un pericol, tocmai din cauza listei lui Malachia.

La Vatican nu iese niciodată fum fără foc, mai ales dacă ținem cont de această conjuncție stranie între viziunea unui mistic cistercian din Evul Mediu și profețiile Fecioarei. Această conjuncție ne spune poate ceva foarte important, și în același timp foarte simplu: că anii care vor veni vor fi mai dramatici decât toată istoria umanității.

UNELE FRÂNTURI ZGUDUITOARE CE AU FOST DEZVĂLUIE DIN PROFEȚIA CELUI DE-AL TREILEA SECRET CE A FOST REVELAT DE FECIOARA MARIA LA FATIMA ÎN ANUL 1917

Senzaționalul „secret” al maicii Lucia, care, la cererea Fecioarei Maria, ar fi trebuit să fie dezvăluit în 1960 și pe care toată lumea îl aștepta cu nerăbdare, a fost în mod intenționat „uitat” de către Vatican, credincioșii fiind lăsați să-și pună cele mai nebunești întrebări cu privire la conținutul acestui secret. Se știa clar că nu se poate să aducă vești bune. Oamenii au fost însă nevoiți să se mulțumească doar cu așteptarea.

Iată în continuare relatarea unui dialog foarte semnificativ pe care cardinalul Silvio Oddi, preot la vremea respectivă, pe când Biserica Romano-Catolică era condusă de Ioan al XXIII-lea, l-a avut cu acest Papă. Pentru a înțelege ceea ce urmează, trebuie știut că, începând din 1947, toți preoții Bisericii catolice de pe planetă au ținut, pe 13 mai, predici prin care îi anunțau pe credincioși că al treilea secret transmis de micuța de la Fatima le va fi dezvăluit în 1960. Dialogul pe care îl reproducem mai jos (după publicația lunară *Medjugorje*, nr. 40 pe iulie-august 1991) a avut loc ulterior:

„ – Sfinte părinte, există un lucru pentru care nu vă pot ierta.

– Care anume?

– Faptul că ați ținut atâția ani în suspans o lume întreagă, iar după 1960 ați păstrat în continuare tăcerea cu privire la secretul de la Fatima...

– Să nu vorbim despre asta.

– Dacă nu doriți, nu voi insista asupra acestui subiect, însă nu îi pot împiedica pe ceilalți să o facă. Interesul pe care îl manifestă oamenii este unul spontan. A trebuit să țin cel puțin o sută de predici și de discursuri care anunțau revelarea secretului...

– V-am spus că nu doresc să vorbim despre acest subiect.

Nu am insistat. Însă am dorit, totuși, să aflu finalul acestei povești și am avut astfel o întrevvedere cu secretarul său personal, monseniorul Capovilla. L-am întrebat pe acesta:

– Dumneavoastră ați deschis plicul care conținea secretul?

– Da.

– Cine era de față?

– Papa, cardinalul Ottaviani și eu. Însă nu am putut să-l citim, pentru că era în portugheză... am fost nevoiți să chemăm pe cineva care știa portugheză [Paulo José Tavares]. Eu, care l-am cunoscut îndeaproape pe Papă, sunt sigur că acest secret nu conținea vești bune.”

Pentru a da consistență dialogului de mai sus, revista americană *Time Life* (cu un tiraj de 3 milioane de exemplare) a publicat o fotografie extraordinară, care îl înfățișa pe episcopul de la

Papa Ioan Paul al II-lea împreună
cu Maica Lucia

Fatima ținând în mâini o pernă fastuos brodată pe care era așezat faimosul plic ce conținea acel secret teribil. Publicațiile de mare tiraj, precum *Paris Match*, care a publicat o fotografie reprezentând cufărul privat al Papei în care se afla plicul, nu au pierdut nicio ocazie de a-i aminti Vaticanului să-și țină promisiunea.

În opinia Părintelui Malachi Martin, tăcerea pe care Vaticanul a păstrat-o de-a lungul anului 1960 a fost cauza apariției Fecioarei în 1961, în Spania, și anume pentru a revela din nou secretul. Acest iezuit asiriolog și lingvist a fost colaboratorul direct al Papilor Ioan al XXIII-lea și Paul al VI-lea, însărcinat fiind cu misiunile diplomatice. În cartea sa publicată la editura *Paris* în 2006, „KGB-ul din interiorul Vaticanului”, fostul spion francez Pierre de Villemarest susține chiar că

Această imagine publicată în 1947 de *Time-Life* a pus pe jar întreaga lume: episcopul Jose Alves Correia da Silva prezintă pe o pernă brodată plicul conținând al treilea secret de la Fatima.

părintele Martin a lucrat cu maximă discreție în calitate de trimis special al lui Ioan Paul al II-lea (de altfel, numele său apare în carte de aproximativ 20 de ori).

Malachi Martin a avut, într-adevăr, acces la textul secretului, el amintind despre acest moment într-un interviu radio în direct realizat în 1997 de jurnalistul american Art Bell:

„Părintele Malachi Martin: *Profeția de la Fatima nu este un document pe care să-l citim cu plăcere și nu ne aduce vești bune [...], ci numai suferințe mari pentru urmașii noștri.*

Art Bell: *Părinte, nu știu ce conține acest al treilea secret...*

MM: *Maica Lucia, singura supraviețuitoare dintre cei trei copii care au fost martorii aparițiilor, are astăzi 89 de ani. Acum ea trăiește în Spania, la Coimbra, într-o mănăstire carmelită. În anii '40, episcopul său i-a cerut să scrie conținutul celui de al treilea secret, cu intenția de a-l trimite Papei. Ea i-a spus: «conținutul acestui secret nu îl privește pe Papă, ci pe toată lumea». Episcopul i-a răspuns: «Papa îl va dezvălui lumii întregi». Primul și cel de-al doilea secret sunt deja cunoscute, însă Lucia nu a vorbit cu oricine despre cel de-al treilea. În schimb, ea l-a așternut pe hârtie, totul fiind cuprins, după câte se spune, în 24 de rânduri scrise de mână cu litere mici.*

În anii '50, plicul cu cele scrise de Lucia a fost trimis la Roma Papei Pius al XII-lea și cardinalului Ottaviani. Aceștia nu au deschis plicul, deoarece Lucia, la porunca Fecioarei Maria, ceruse ca respectivul plic să nu fie deschis decât în 1960, pentru că la acel moment lucrurile ar fi fost clare.

Plicul a fost desfăcut de Papa Ioan al XXII-lea în februarie 1960, acesta exclamând: «nu poate fi adevărat, este o glumă». Însă la vremea respectivă (1917), copiii nu aveau nici cea mai vagă idee despre ce vorbeau. Iar Lucia cu atât mai puțin, întrucât atunci când a primit acest mesaj de la Fecioara Maria, ea avea 10 ani și nu știa nici să scrie, nici să citească. Ea nu știa atunci nici măcar la ce se refereau cuvintele Fecioarei Maria. Într-un

mod mai mult decât semnificativ, la 11 octombrie 1962, în discursul de deschidere al celui de-al XI-lea Conciliu al Vaticanului, Papa Ioan al XXIII-lea a amintit despre cei trei copii vizionari de la Fatima, referindu-se la ei cu niște cuvinte pline de dispreț: «Însă astăzi nu mai avem nicio legătură cu acești profeți ai nenorocirii, întrucât trăim alte vremuri.» Și apoi, Papa a trecut sub tăcere cel de-al treilea secret de la Fatima...

AB: Iar astăzi? Situația este aceeași?

MM: Da. Papa Paul al VI-lea a citit secretul și nu a făcut nimic.

Papa Ioan Paul I, care a discutat îndelung cu Maica Lucia la Fatima înainte să fie ales Papă, l-a citit și nici el nu a făcut nimic; e drept că el nu a fost Papă decât pentru o lună. Papa Ioan Paul al II-lea l-a citit de două ori, dar nici el nu a făcut nimic. El s-a mărginit să vorbească în public despre acest subiect. Este tot ce s-a făcut până în prezent în această privință.

AB: Dumneavoastră cunoașteți conținutul acestui secret?

MM: Da, dar am depus jurământ. Este... descrierea exactă... [o lungă tăcere ezitantă] a ceea ce se petrece în prezent și a ceea ce se va petrece în viitorul apropiat. Dar totul este expus în termeni reci și duri, fără exagerări, fără adjective, fără adverbe etc. Este o declarație rece, un document factic, feroce, fără dulcegării sau înfloriri. Este un document care provoacă o foarte mare spaimă..."

[Postul de radio a fost bombardat cu apeluri, scrisori, cereri de redifuzare a emisiunii, care au declanșat, la rândul lor, alte apeluri, scrisori și cereri. Un an mai târziu, în cadrul unui nou interviu cu jurnalistul Art Bell, părintele Martin, în vârstă de 77 ani, va pulveriza pur și simplu ascultătorii postului de radio Coast to Coast, dând anumite indicii revelatoare despre secretul profeției.]

„Art Bell: Ați citit textul celui de-al treilea secret de la Fatima?

Părintele Malachi Martin: Da, mi-a fost dat să-l citesc într-o dimineață din februarie 1960. Nu pot să vă spun nimic, am jurat să păstrez secretul.

AB: Dacă ar fi făcut public, secretul ar produce în rândul populației acel șoc de care Biserica are nevoie?

MM: Da, este posibil că s-ar petrece așa și tocmai de aceea secretul nu a fost făcut public. Tocmai de aceea el a fost «uitat» într-un dulap din care nu a sosit încă momentul să fie scos. Ar fi un șoc pentru oameni, aceasta este sigur. I-ar afecta în multiple moduri. Asupra multora, aceste vești ar avea un efect foarte rău...

AB: Al treilea secret este într-adevăr atât de dramatic pe cât se spune?

MM: Trebuie să fiu foarte prudent: tot ce pot să spun este că elementul central al celui de-al treilea secret este de-a dreptul atroce.

AB: Înțeleg obligația dumneavoastră de a păstra secretul... Dar fiind vorba de ceva

Papa Pius al XII-lea: el nu a deschis plicul cu profeția al sorei Lucia.

Papa Ioan al XXIII-lea nu credea în miracolul de la Fatima, luând în derădere pe cei trei copii vizionari.

atât de serios, nu credeți că cel de-al treilea secret ar trebui dezvăluit?

MM: Da, ar trebui dezvăluit... (o lungă tăcere). Problema mea este că nu sunt decât o ființă umană lipsită de importanță și nu am autoritatea publică necesară pentru a face această dezvăluire. De altfel, nu sunt sigur că aceasta este Voia lui DUMNEZEU. Știind că textul este... înspăimântător... și nu doar pentru creștini... Înțelegeți? Nu pot să fac aceasta... Nu am autoritatea să o fac. Nu pot..."

Importanța acestui al treilea secret de la Fatima a fost percepută de unii în mod atât de acut, încât a existat un caz șocant de deturnare a unui avion al companiei irlandeze Aer Lingus. Piratul aerului a fost întrebat de polițiști care sunt condițiile pe care le pune pentru eliberarea celor o sută de pasageri ostatici. Acesta nu a cerut nici cele 10 milioane de dolari ceruți de obicei, nici să fie lăsat să fugă în Cuba, ci a cerut ca... Vaticanul să dezvăluie ce de-al treilea secret de la Fatima! Polițiștii au rămas perplecși, iar gestul neobișnuit al așa-zisului pirat a fost pedepsit cu 5 ani de închisoare în Franța.

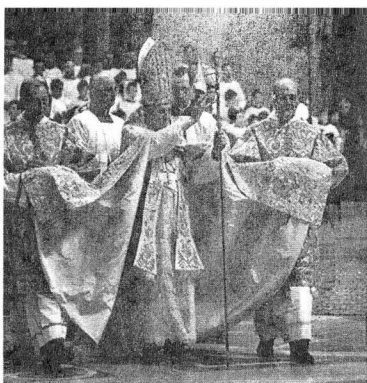
A urmat apoi o lungă serie de cărți, în care Biserica Romano-Catolică era acuzată de înșelătorie, și numeroase petiții, care cuprindeau uneori mai mult de 3 milioane de semnături din lumea întreagă, prin care se solicita o reacție din partea Vaticanului. După 80 de ani de tăcere jenantă și penibilă, textul a fost, chipurile, „făcut public” în mai 2000, cu ocazia beatificării copiilor vizionari de la Fatima, Jacinta și Francisco Marto. În cadrul conferinței de presă, cardinalul Ratzinger le-a explicat într-un mod cu totul neverosimil jurnaliștilor că secretul consta, de fapt, în descrierea unui „episcop îmbrăcat în alb, care cade, în aparență mort, sub un tir de gloanțe și de săgeți”. Observăm cu toții ridicolul prezenței „săgeților” în acest mesaj contrafăcut, care este tocmai un indiciu al făcăturii omenești și al unei influențe nefericite, venite din sfere mai puțin divine, care insinuează cum că DUMNEZEUL cel atotștiutor, care susține întreaga Lume cu puterea Sa, nu știa că săgețile nu se mai folosesc din secolul al XIV-lea... Dacă a fost crezută de o parte mai puțin educată din populație, această imagine, în schimb, a stârnit un surâs amar și ironic din partea tuturor oamenilor care mai aveau o brumă de bun simț, ca să nu mai vorbim de specialiști. În opinia celor mai mulți, conținutul celui de-al treilea secret trebuia să se refere la mult mai mult decât atât, întrucât pozițiile contrare cu privire la acest secret au provocat chiar și retrageri din rândul cardinalilor. Alessandra Stanley, jurnalistă trimisă special la Romă, a rezumat această așa-zisă dezvăluire publică a secretului în paginile publicației New York Times din 21 mai 2000 astfel:

„credincioșii nu pot să creadă așa ceva. Călugărul francez, teolog de marcă, René Laurentin, le-a declarat jurnaliștilor prezenți: «cred că cel de-al treilea secret vorbea și despre crizele și dezbaterile din însuși sânul Bisericii, de după cel de-al XI-lea Conciliu al Vaticanului.» La rândul său, exorcistul-șef din dioceza de la Roma, părintele Gabriel Amorth, deși a avut o poziție ambiguă, nu a ezitat să declare că: «acest anunț m-a lăsat perplex».”

Sora Lucia, singura care a ajuns la vârsta matură dintre cei 3 copii vizionari de la Fatima. Ea a trecut la cele veșnice în anul 2005. Papa Ioan al XXIII-lea a refuzat să o întâlnească. Papa Paul al VI-lea a fost la Fatima, a văzut-o, dar a refuzat să îi acorde o audiență, umilind-o în public cu fraza: „Du-te la episcopul tău!”. Ioan-Paul I s-a întâlnit cu ea de mai multe ori.

Dacă ar fi să traducem din limbajul diplomatic în limbajul comun cuvântul „perplex”, am obține ceva de genul „cardinalul Ratzinger ne consideră pe toți niște proști”. Acești teologi sofisticati au ajuns la o astfel de concluzie prin coroborarea declarațiilor diferiților actori majori implicați care, în virtutea funcției lor, au avut acces la cel de-al treilea secret al sorei Lucia și, mai ales, în urma observării eforturilor îndârjite pe care, timp de 40 de ani, Vaticanul le-a depus în vederea eliminării secretului și a maicii Lucia. Să examinăm punctele majore care ne permit să afirmăm că părintele Gabriel Amorth nu s-a înșelat:

1) Maica Lucia a declarat în 1982 (deci după tentativa de asasinare a Papei Ioan Paul al II-lea) că profeția conținută de cel de-al treilea secret nu se realizase încă (rezultă astfel că Vaticanul a mințit cu sânge rece și mult tupeu în mai 2000);

2) Cu acordul episcopului său, maica Lucia i-a declarat părintelui Fuentes, în cadrul unui interviu din 26 decembrie 1957, că „națiuni întregi vor dispărea de pe suprafața pământului și multe suflete vor merge în infern din cauză că au ignorat mesajul Fecioarei Maria”. Același părinte Fuentes va fi ulterior, în 1961, destituit în mod brutal (fapt extrem de semnificativ) din postul său de însărcinat cu beatificarea micuților de la Fatima, iar cartea sa va fi interzisă.

3) Începând cu anul 1942, este de notorietate publică faptul că textul conține fraza „În Portugalia, dogma credinței va fi păstrată”, frază care a apărut deja în cartea de memorii a Luciei. Aceasta chiar a adăugat, mai târziu: „scriind această frază, am revelat o parte din secret”. Însă această frază nu apare deloc în textul făcut public de Vatican.

4) În martie 1957, episcopul Jean Venancio a examinat plicul la lumina unui bec și a numărat între 21 și 25 de rânduri.

5) Părintele Malachi Martin, care a dezbătut împreună cu Papa Ioan al XXIII-lea și cu cardinalul Béa posibilitatea de a face public cel de-al treilea secret, a explicat că după citirea acestuia au luat decizia de a nu-l dezvălui din cauza naturii sale apocaliptice. Însă nici urmă de apocalipsă în textul pe care Vaticanul l-a făcut public în anul 2000...

6) Indicații precise cu privire la textul maicii Lucia pot fi regăsite într-un interviu pe care Papa Ioan Paul al II-lea l-a dat în Germania, în noiembrie 1980, interviu publicat în revista *Stimme des Glaubens*:

„Întrebare: cel de-al treilea secret de la Fatima ar fi trebuit să fie dezvăluit în 1960?

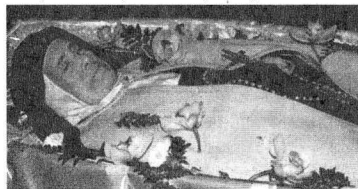
Ioan Paul al II-lea: *Dată fiind importanța conținutului său, predecesorii mei au luat în mod diplomatic decizia de a amâna publicarea secretului pentru a nu încuraja forțele comuniste să facă anumite mișcări. Pe de altă parte, ceea ce urmează să vă spun ar trebui să fie de ajuns pentru toți creștinii: dacă există un mesaj în care este scris că oceanele vor inunda suprafețe întregi de uscat și că, la un moment dat, milioane de oameni vor muri, este de la sine înțeles că nu este de dorit să se publice un astfel de text”.*

7) O declarație neobișnuită a Cardinalului Joseph Ratzinger, publicată în noiembrie 1984 în revista *Jésus* a maicilor pauline, într-un interviu cu titlul „De ce credința este în criză?” (articolul este reprodus în *Fatima Crusader* nr. 18 și 37, accesibile pe internet): „Cardinalul Ratzinger: Secretul de la Fatima nu a fost făcut public tocmai pentru a se evita ca o profeție religioasă să fie folosită cu scopul de a face senzație... Acest secret corespunde profețiilor din Scripturi, care au fost repetate de nenumărate ori în cadrul aparițiilor Fecioarei Maria, în special în cea de la Fatima”. După cum observă părintele Kramer în cartea sa „*The Devil's Final Battle*” („Ultima bătălie a Diavolului”) în anul 2000, deci 16 ani mai târziu: „același cardinal Ratzinger a declarat recent că cel de al treilea secret de la Fatima nu se referă decât la fapte care s-au petrecut deja și care sunt lipsite de un conținut profetic cu privire la viitorul omenirii. Ce s-a petrecut între timp, pentru ca Ratzinger să-și modifice într-o asemenea măsură poziția, contrazicându-și singur declarațiile precedente? Răspunsul, continuă părintele Kramer, se află în cartea aceluiasi cardinal, „*The Ratzinger Report*”, publicată în 1985 și în care interviul acordat revistei *Jésus* a fost trunchiat fără afirmațiile referitoare la cel de-al treilea secret de la Fatima, afirmații care au fost șterse în mod voit și deloc misterios!”

Pe 19 iunie 2000, Ratzinger își continuă urzeala: el va declara cotidianului *La Republica* că maica Lucia este o mincinoasă și fabulează. Să ne punem acum o întrebare semnificativă: de ce a fost nevoie să treacă 19 ani de la tentativa de asasinare a lui Ioan Paul al II-lea pentru a se revela acest presupus mare secret? Este clar că, odată ce profeția s-a împlinit, ea nu mai prezenta niciun interes și niciun motiv de ascundere!... În această logică, Ioan Paul al II-lea ar fi trebuit să dezvăluie secretul un an mai târziu, de exemplu pe 13 mai 1982, pentru a arăta astfel că existau motive întemeiate pentru ca secretul să fie păstrat și să nu dea astfel idei nesăbuite oamenilor. Fără îndoială că o astfel de atitudine ar fi pulverizat credința a milioane de oameni, în special față de Fecioara Maria. O a doua întrebare pe care ne-o putem pune: de ce „secretul” nu a fost dezvăluit în iunie 2000 în prezența Maicii Lucia, care încă mai trăia și se bucura de o foarte bună stare de sănătate?

Iată încă două indicii, și mai impresionante și mai semnificative, cu privire la încurcătura în care se află Vaticanul:

1) A doua zi după atentatele de la 11 septembrie 2001 asupra turnurilor gemene de la New York, întreaga lume era consternată, hipnotizată, paralizată. Dar ce a făcut serviciul de presă al Vaticanului? Pe 12 septembrie 2001, a trimis imediat un comunicat tuturor agențiilor de presă, pentru a le transmite faptul că Sfântul Scaun îl condamnă pe unul dintre preoții săi, și anume pe părintele Nicholas Gruner, care se angrenase, începând din aprilie 2001, în organizarea unei conferințe cu tema „Pacea mondială din perspectiva mesajului de la Fatima”!

Fotografie a trupului neînsuflețit al Maicii Lucia (2005)

2) La o zi după moartea maicii Lucia, pe 14 februarie 2005, marele cotidian italian *Corriere della Serra*, într-un articol semnat de Vittorio Messori, a dezvăluit faptul că „Ratzinger a ordonat sigilarea imediată a chiliei în care maica Lucia a locuit la mănăstirea carmelită din Coimbra”! „Mica chilie a fost percheziționată în detaliu de către trimitșii aceluiasi cardinal”, se scrie în

Părintele Joaquin Alonso

respectivul ziar, autorul întrebându-se care au fost motivele ascunse pentru care chilia a fost sigilată atât de repede. Credem că este evident pentru toată lumea că Ratzinger se temea ca nu cumva maica Lucia să fi lăsat vreun indiciu despre atât de periculosul secret pentru Papalitate...

Ce este și mai curios este că părintelui Joaquin Alonso, arhivarul oficial al evenimentelor de la Fatima, care și-a petrecut 16 ani din viață scriind 24 de volume despre acest subiect (16.000 de pagini, însoțite de 5.396 de documente originale), i s-a interzis să-și publice analiza (până în prezent a fost publicat un singur volum, și acela cenzurat în prealabil). Alonso a murit fiind plin de amărăciune în 1981. Cât despre maica Lucia, aceasta a primit în 1960 (un an fatidic) interdicția absolută de a se exprima și de a primi alte vizite decât cele ale familiei sale! Nici măcar vechiul său confesor nu a mai avut dreptul să o vadă. Lucia a fost astfel „protejată” ca o valiză conținând coduri nucleare, ca să nu spunem că a fost obligată la un regim de detenție! Măicuța a luat cu sine la ceruri o parte a secretului, pentru că el este acum în cea mai mare parte reconstituit.

Avem impresia că ne aflăm într-un thriller de genul „Operațiunea Apocalipsa”. Ar fi fost un film genial! La aproape un secol de la evenimente, „secretul” incomodează în continuare Vaticanul, generând și mai multe bănuieli și ipoteze. Dar ce poate fi atât de incomod? Aceasta este și întrebarea pe care și-o pune jurnalistul italian Antonio Socci cu privire la suspecta sigilare a chiliei maicii Lucia. El a verificat informația, pentru că nu i-a venit a crede. Cu excepția cazurilor în care se anchetează o crimă, nu există niciun motiv valabil pentru a sigila cămăruța unei bătrâne călugărițe carmelite care și-a petrecut viața în rugăciune. De-a lungul investigațiilor, Antonio Socci care, om cinstit, crezuse pe cuvânt Vaticanul, ca și alte câteva milioane de oameni, în momentul în care acesta a înscenat penibilă farsă a dezvăluirii secretului în 2000, a ajuns apoi să descopere informația cu sigilarea chiliei. Cum el întreținea relații excelente cu mâna dreaptă a Papei Benedict al XVI-lea, cardinalul Tarcisio Bertone, îi solicită acestuia o întrevedere, înarmat fiind cu o listă de întrebări precise. Și dintr-o dată ușile i se închid în nas. Povestea se soldează cu cartea „*Al patrulea secret de la Fatima*”, întrucât ancheta realizată de un alt jurnalist, Solideo Paolini, i-a permis să stabilească în mod cert (grație ajutorului monseniorului Capovilla, fostul secretar al lui Ioan al XXIII-lea și al lui Paul al VI-lea) că în arhivele maicii Lucia fuseseră înregistrate 2 plicuri!

Însă povestea se complică: total destabilizat în Italia de către jurnaliștii care îl acuză chiar de minciună, Benedict al XVI-lea se simte obligat să intervină publicistic, prefăcând chiar el o carte de dialoguri publicată de mâna sa dreaptă, cardinalul Bertone, dialoguri despre secretul de la Fatima, în care este intervievat de un jurnalist foarte complezent! Această lucrare extrem de plictisitoare a fost publicată în limba franceză la editura catolică Bayard, Bertone punându-se singur într-o lumină ridicolă prin afirmația că povestea Fatima este de acum înainte „clară”, fără însă a răspunde la toate întrebările-cheie ridicate de către jurnaliști.

Genialul părinte Malachi Martin este însă acela care ne va da (o dată în plus) răspunsul final, în cadrul unui interviu-fluviu realizat pentru site-ul de internet dedicat operei sale literare, iar aceasta cu foarte puțin timp înainte să moară. În ciuda oboselii și a sănătății

sale şubrede, de data aceasta părintele a fost mai clar, iar ceea ce a declarat nu are nimic de-a face cu dezvăluirea oficială făcută de Vatican:

„Părintele Malachi Martin: În 1917, trei copii au afirmat că au văzut-o pe Fecioara Maria, aceasta transmiţându-le anumite mesaje specifice pentru creştini şi pentru Papă, mesaje mai mult decât îngrozitoare despre pedeapsa dumnezeiască pentru omenire. Ele preveneau oamenii cu privire la o mare nenorocire care se va abate asupra lor în cazul în care vor continua să păcătuiască. Au fost trei revelaţii divine, însă ultima a rămas secretă, nefiind încă dezvăluită oamenilor, dar fiind consemnată pe o coală de hârtie.

[Când mă aflu în preajma lui Ioan al XXIII-lea] această coală de hârtie era păstrată într-o cutie aşezată pe şemineul apartamentului privat în care locuia Papa la Roma. Fatima a devenit un loc foarte important deoarece Fecioara Maria a prevestit anumite evenimente care vor afecta bunăstarea Sfântului Scaun şi a Bisericii catolice. Ioan Paul al II-lea a manifestat la început o mare devoţiune faţă de Fatima şi faţă de Fecioara Maria în ipostaza sa de Maica Domnului de la Fatima. Astfel, el a propovăduit mesajul ei, care era «pocăiţi-vă pentru păcatele voastre şi întoarceţi-vă la DUMNEZEU!» Însă în cele din urmă, el nu şi-a menţinut atitudinea şi s-a îndepărtat [...] sub pretextul că mesajul secretului este foarte apocaliptic.

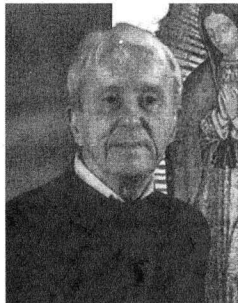
➤ [Fecioara Maria] prevesteşte [în cadrul celui de al treilea secret] că vor fi războaie, boli, că naţiuni întregi vor dispărea, că vor fi trei zile de beznă, epidemii care vor şterge într-o singură noapte ţări întregi de pe hartă şi că suprafeţe de uscat vor fi înghiţite de ape, devastate de tornade şi de furtuni.

Acesta nu este deci un mesaj prea plăcut, iar lui Ioan Paul al II-lea nu-i convenea deloc aceasta. Aşa că el a lăsat dintr-o dată toate acestea într-un plan secund, deoarece, în opinia lui, omul este binecuvântat şi tocmai de aceea el va reuşi şi trebuie să fie ajutat să-şi construiască aşezările şi comunitatea. Este o filosofie cu totul diferită.

Întrebare: Care este rolul Rusiei în viziunea de la Fatima?

MM: Rolul Rusiei este unul foarte important. Dacă dăm crezare viziunii de la Fatima, atunci lucrarea de mântuire a lumii şi de vindecare de toate relele acesteia trebuie să înceapă cu Ucraina şi cu Rusia [atât de marcate de experienţa comunistă]. Tocmai de aceea, Fecioara Maria a vorbit atât despre Rusia, care trebuie să fie cea dintâi vindecată de păcatele sale, ceea ce va permite apoi mersul spre mai bine şi îndreptarea restului lumii. Este un mesaj foarte straniu, întrucât noi, occidentalii, am fi putut crede că mântuirea lumii va veni dinspre Vest, dar se pare că nu este aşa. Conform viziunii de la Fatima, salvarea noastră va veni dinspre Est, şi în special din Ucraina şi din Rusia, ceea ce este în sine un fapt extraordinar.

Din tot ceea ce a apărut în ultimele două decenii şi din toate cărţile despre Fatima publicate în ultimii 70 de ani, cărţile şi interviurile părintelui Martin sunt singurele care oferă cheile acestui foarte apăsător şi incomod secret, şi înţelegem astfel de ce Biserica Romano-Catolică nu l-a făcut public: ierarhii au considerat că nu avea niciun rost să-i sperie pe credincioşi, care oricum sunt din ce în ce mai puţini. Să examinăm mai îndeaproape cuvintele folosite de către părintele Martin pentru a

Părintele Malachi Martin

explica „secretul”. Dispunem de trei elemente:

- 1) „Epidemii care vor șterge de pe hartă țări întregi într-o singură noapte”;
- 2) „Suprafețe de uscat vor fi înghițite de ape, devastate de tornade și de furtuni”;
- 3) „Trei zile de beznă”.

Epidemiile capabile să ucidă într-o singură noapte populația unei țări pot fi, de exemplu, generate de centralele nucleare, aflate în pană din cauza unei canicule foarte puternice sau a unui eveniment care provoacă în serie dezastre de tipul celui care s-a petrecut la Cernobâl. Al doilea aspect se referă la tot ceea ce oamenii de știință spun referitor la încălzirea globală și la modificarea nivelului apelor oceanice. Aproape că am putea spune „nimic nou”, cu excepția celor trei zile de beznă. Fecioara Maria a anunțat că, dintr-un motiv sau altul, nu vom vedea lumina Soarelui timp de trei zile (acest aspect va fi abordat într-unul din capitolele următoare).

Revenind acum la Ucraina, nimeni nu a vorbit vreodată despre ea că având o legătură cu cel de-al treilea secret de la Fatima. Nimeni, cu excepția părintelui Malachi Martin.

Dintr-un anume punct de vedere, un mister marial este, analogic vorbind, precum o păpușă Matrioșka; un mister poate să ascundă un al doilea mister, și tot așa. Grație acestei fraze-cheie rostite de acest preot remarcabil, putem îndrăzni să credem că am găsit calea de urmat. În 1914, cu exact trei ani înainte de Fatima, Fecioara Maria a apărut în Ucraina în satul Hrușiv. Sătenii au văzut-o plutind deasupra cupolei micii biserici din lemn care poartă hramul Maicii Domnului a Sfintei Treimi, biserică renumită totodată pentru o icoană și pentru un izvor miraculos al Fecioarei Maria. Ceea ce ea a spus la această apariție ne dă fiori: „Timp de 80 de ani, credința voastră va fi atacată și voi va trebui să suferiți apărând-o”. „Pentru credința voastră, veți fi persecutați de bolșevici”. Părintele Romaniuk de la biserica ucraineană din Paris afirma la un moment dat, în treacăt, că de la instalarea comuniștilor la putere, mai mult de 3.000 de preoți au fost deportați în Siberia. Părintele Martin, la rândul lui, nu a ezitat să spună lucrurilor pe nume: „Este un lucru foarte greu de spus, însă nu există o Biserică mai coruptă decât Biserica Ortodoxă rusă. Începând din 1928, Biserica rusă a fost mână dreaptă a guvernului sovietic, acceptând exterminarea a milioane de ucraineni, de catolici, cât și exterminarea tuturor episcopilor și a tuturor preoților din Ucraina, iar acest lucru s-a petrecut și pe întreg teritoriul Rusiei. Toți cei care nu semnav manifestul comunist erau uciși, iar aceasta nu i-a deranjat absolut deloc pe prelații trădători. Mai mult decât atât, ei chiar au spionat Biserica în favoarea comuniștilor.

Există o lege a dezvoltării umane: dacă este aplicat un astfel de regim la două generații succesive, principiile morale și spirituale vor fi aproape complet dezrădăcinate și oamenii nu își vor putea reveni de pe o zi pe alta doar pentru că li se spune: «gata, acum sunteți liberi». Sufletul lor este deja corupt. Au acceptat și au trăit într-o minciună. Ei s-au luptat cu cel mai rău dintre dictatorii pe care lumea i-a avut vreodată, dictator care poate să revendice uciderea a cel puțin 66 de milioane de compatrioți. Câți oameni se pot «lăuda» că au ucis 66 de milioane de oameni, că

„Tătuci ai popoarelor”?

Cele revelate în apariția Fecioarei din 13 februarie 1914 s-au adevărit. Ceea ce este și mai surprinzător este că Fecioara Maria nu a uitat acest mic sătuc din Ucraina, întrucât a revenit în acel loc la exact un an de la accidentul de la centrala nucleară de la Cernobîl, și anume pe 27 aprilie 1987! Ea i-a apărut atunci unei fetei ucrainene în vârstă de 12 ani, pe nume Marina Kizin și a plutit deasupra bisericii, exact la ora când se petrecuse explozia cu un an în urmă. Ortodocșii, musulmanii, protestanții, evreii și catolicii care au avut privilegiul de a o vedea în această misterioasă lumină divină argintie, având o înălțime de 200 de metri, care plutea deasupra bisericii (fapt care s-a petrecut până în 15 august), au descris-o purtând o minunată rochie sobră, asemănătoare cu cea din icoana Maicii Domnului de la Kiev. După câteva săptămâni de apariții succesive, autoritățile comuniste au trimis soldați ruși (așa cum s-a petrecut și la Fatima) pentru dispersarea mulțimii, însă cum soldații vedeau și ei apariția, aceștia au rămas nemișcați, fiind fascinați de aceasta.

Mesajul Fecioarei este răspunsul direct la întrebarea de ce mântuirea lumii trebuie să înceapă cu Ucraina. Jurnalistul Roy Abraham Varghese notează, într-un articol din revista săptămânală *Maica tuturor popoarelor*, consacrată Fecioarei Maria: „aproximativ 500.000 de persoane au asistat la aparițiile Fecioarei Maria până la data de 15 august. Fecioara Maria a spus: «Am venit în mod special pentru a-i mulțumi poporului ucrainean, deoarece voi sunteți cei care au suferit cel mai mult pentru biserica lui Hristos în ultimii 70 de ani. Am venit ca să vă liniștesc și ca să vă spun că suferințele voastre se vor sfârși în curând. Ucraina va deveni un stat independent»”.

Înainte ca ea să își facă apariția, o lumină strălucitoare a acoperit biserica și împrejurimile; această lumină a putut fi văzută până și în programele de televiziune. Fecioara Maria „ieșea” din această lumină și plutea deasupra bisericii. Cu privire la catastrofa de la Cernobîl, ea a spus:

„Nu-i uitați pe cei care au murit în acest dezastru. Cernobîl este o chemare și un semn pentru lumea întreagă. Iertați-i pe dușmanii voștri. Prin voi și prin sângele martirilor va veni convertirea Rusiei. Pocăiți-vă și iubiți-vă unii pe alții.

Au venit timpurile acelea care au fost vestite ca fiind vremurile din urmă. Priviți nefericirea care covârșește lumea... păcatele, lenea, genocidurile.

Rugați-vă pentru Rusia. Asuprirea și războaiele continuă să sălășluiească în mințile și în inimile oamenilor. Cu toate acestea, Rusia continuă să-L renege pe Fiul meu. Rusia respinge viața cea adevărată și continuă să trăiască în întuneric...

Dacă Rusia nu se întoarce la creștinătate, va avea loc și un Al Treilea Război Mondial și lumea întreagă se va îndrepta spre ruină.”

În cartea sa, „*La Foudre de la Justice*” („Fulgerul dreptății”), Ted Flynn completează și întărește citatul de mai sus din cuvintele Fecioarei Maria:

„Vin la voi cu lacrimi în ochi și vă implor: rugați-vă și vă osteniți pentru binele și pentru slava lui DUMNEZEU. Ucraina a fost prima țară care s-a pus sub oblăduirea Împărătesei binelui și a Slavei lui DUMNEZEU (încă din 1058) și de aceea v-am luat sub

Episcopul ucrainian Iulian Voronovski, cel care a fost martor la aparițiile Fecioarei din 1987.

ocrotirea mea. Dăruți-vă lui DUMNEZEU, căci fără aceasta nu există fericire și nimeni nu va ajunge în Împărăția cerurilor fără această dăruire.

Trebuie să ajungeți la Inima lui DUMNEZEU și să trăiți în unitate. Iubesc Ucraina și îi iubesc pe ucraineni pentru credința și pentru suferințele lor, căci Iisus Hristos și cu mine ocrotim Ucraina pentru slava și viitorul Împărăției lui DUMNEZEU pe Pământ. Ucrainenii trebuie să devină apostolii lui Hristos pentru poporul rus, căci, dacă Rusia nu revine la creștinism, va avea loc un al Treilea Război Mondial.

Atitudinea Ucrainei este crucială în convertirea Rusiei. Ucraina este cheia pentru instaurarea păcii în lume. Iar Rusia este cea care va converti Occidentul. Însă scânteia care va provoca toate acestea va veni din Ucraina.”

„Secretul” de la Fatima începe să capete un nou contur grație acestor două apariții din Ucraina, prima cu trei ani înainte de Fatima, iar a doua la un an după accidentul de la Cernobîl. Simbolic vorbind, nerespectarea cuvântului Fecioarei Maria va aduce moartea (prin iradiere). Din nou, Fecioara Maria a făcut o referire la „vremurile din urmă”.

Ce capacitate extraordinară, supranaturală de a vedea evenimentele derulându-se de-a lungul a aproape un secol, liberul arbitru a miliarde de ființe umane nefiind niciun secret pentru Fecioară... Cu toate acestea, deși părintele Malachi Martin a revelat prima parte a „secretului”, el a fost cu desăvârșire discret cu privire la cea de-a doua parte, cea privitoare la conflictele din sânul Bisericii, întrucât „aceste lucruri par să afecteze bunăstarea Sfântului Scaun”, căci „cardinalul se va ridica împotriva cardinalului, episcopul se va ridica împotriva episcopului etc.”, iar Vaticanul va fi „zdruncinat din temelii de apostazii din ierarhiile sale superioare”.

Chiar dacă aceste lucruri ținând de bucatăria pontificală nu ne privesc în mod direct, trebuie să remarcăm că profeția Sfântului Malachia Morgair cu privire la „vremurile din urmă” riscă să se producă foarte curând. Cea mai surprinzătoare concluzie cu privire la Fatima și la micuța Lucia („singura femeie din lume care nu putea să se întâlnească cu nimeni fără permisiunea Vaticanului”, după cum spun italienii) a fost enunțată de jurnalistul William A. Borst în Raportul Mindszenty din mai 2005: „Într-o stare de liniște și de pace profundă, maica Lucia de Jesus dos Santos a murit pe 12 februarie 2005, cu puțin înainte să împlinească 98 de ani, la mănăstirea carmelită din Coimbra, Portugalia.” New York Times a publicat cu ocazia morții acestei sfinte un articol minuscul, care nu depășea 590 de cuvinte. Prin comparație, scriitoarei feministe Susan Sontag, care a murit în decembrie 2004, i s-a dedicat un articol de adio de 3.200 de cuvinte. Retragerea, rugăciunea și contemplația sunt cuvintele care rezumă lungă viață a maicii Lucia, în timp ce Sontag a trăit-o pe a sa într-o goană continuă după avere și afirmare.

În revista *Weekly Standard*, Joseph Bottum a descoperit o semnificație profundă în viața maicii Lucia, mergând în considerațiile sale mult mai departe decât orice istoric sau jurnalist de la *New York Times*. De fapt, Bottum o consideră pe maica Lucia ca fiind persoana cea mai importantă din secolul al XX-lea, în cadrul luptei împotriva comunismului. După părerea lui,

„ea singură are mai multă importanță decât Ronald Reagan, Margaret Thatcher, Lech Walesa la un loc, și chiar decât Ioan Paul al II-lea. Joseph Bottum își fundamentează analiza pe faptul că viziunile Luciei de la Fatima au prevenit din timp umanitatea cu privire la războiul pe care ateismul comunist l-a declarat bisericii și creștinilor”.

Aceasta este o analiză împărtășită dintr-o altă perspectivă de către mulți dintre creștini, fiind prezentată în revista americană *Times* din 30 decembrie 1991, consacrată Fecioarei Maria (desigur, era numărul de Crăciun): „lumea va sfârși prin a recunoaște, la un moment dat, că înfrângerea comunismului s-a produs grație intervenției Maicii Domnului”.

În *Wall Street Journal*, considerat în SUA ca fiind cel mai bun cotidian din lume, se scria, pe 27 septembrie 1991, următoarele cu privire la Fatima și la căderea comunismului: „Este remarcabil să vedem împlinindu-se tot ceea ce s-a prezis în apariția Fecioarei Maria”, subtitlul fiind: „Credincioșii consideră că în domeniul informației, Fecioara Maria este cu certitudine înaintea CNN-ului cu 74 de ani”.

Aceasta explică de ce, aflat în vizită oficială la Papa Paul al VI-lea, care în mod paradoxal detesta aceste apariții din cauza aspectului lor supranatural și a conținutului lor anticomunist, Charles de Gaulle a găsit un mijloc să-l pună în încurcătură, amintind în scurtul său discurs oficial tocmai de Maica Domnului de la Fatima! Astfel, Charles de Gaulle i-a reamintit Papei într-un mod diplomatic că Fecioara Maria a fost prima care a prevenit lumea cu privire la pericolul comunist, lăsându-l să înțeleagă că, spre deosebire de Papă, Franța nu va îngenunchea niciodată în fața comuniștilor. El făcea aluzie la faptul că, la cererea Moscovei, Paul al VI-lea a acceptat ca preoți ai Bisericii ruse (de fapt, oficiali ai KGB) să asiste la Conciliul al XI-lea al Vaticanului în calitate de „observatori”!

De fapt, fără o încredere absolută în cuvintele Fecioarei Maria, mulțimile de credincioși aflate în spatele Cortinei de fier care i-au urmat pe Lech Walesa și pe Ioan Paul al II-lea cu prețul vieții lor nu ar fi avut motivațiile intelectuale și politice pentru a lupta împotriva Fiarei roșii, pentru a da astfel curaj celorlalte popoare din Est. Credința lor a fost cea care i-a înlăturat pe comuniști. Încrederea i-a ajutat. Incredibila Fecioară de la Fatima! Credem că este semnificativ să amintim aici că micul sat Fatima din Portugalia poartă numele unei prințese musulmane care a trăit acolo pe vremea ocupației musulmane și a murit la o vârstă fragedă, la puțin timp după ce s-a convertit la catolicism. Bijuteria denumită „Mâna Fatimei” este cunoscută în lumea musulmană pentru puterea sa de a alunga forțele diavolești.

Într-o vreme în care încă mai avea dreptul să se exprime și să întâlnească oameni, maica Lucia i-a trimis în 26 decembrie 1957 acest răspuns părintelui Fuentes, care îi ceruse să-i spună ce conține cel de-al treilea secret: „Răspunsul îl aveți și în Evanghelie, și în Apocalipsă. Citiți-le! Preasfânta Fecioară Maria m-a făcut să înțeleg că am intrat în timpurile cele de pe urmă ale lumii”.

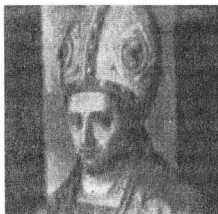
Acest răspuns a permis referirea la „Apocalipsă” făcută în foarte așteptatul discurs pe care Ioan Paul al II-lea l-a ținut la 13 mai 2000 cu ocazia beatificării Jacintei și a lui Francisco Marto: „Mesajul de la Fatima este un apel la întoarcerea către DUMNEZEU, prevenind umanitatea și cerându-i să se lepăde de «balaurul a cărui coadă a făcut ca o treime din stelele cerului să cadă la pământ» (Apocalipsa 12, 4).

Deci ce a vrut să spună Papa Ioan Paul al II-lea?

Înainte de a răspunde la această întrebare într-unul dintre capitolele următoare, prin revelarea conținutului precis al secretului pe care Vaticanul vrea să-l ascundă, este important să vedem ce s-a petrecut în Japonia, în Spania și, mai ales, în Franța, la La Salette, în secolul al XIX-lea...

CAPITOLUL 7

CONȚINUTUL CELUI DE-AL TREILEA SECRET CE A FOST REVELAT DE FECIOARA MARIA LA FATIMA ȘI CARE A FOST DIVULGAT ÎN PARTE PRIN INTERMEDIUL „INDISCREȚIILOR” VOLUNTARE ALE PĂRINTELUI MALACHI MARTIN

Sfântul Malachia Morgair

Părintele Malachi Martin

- Amândoi au prenumele Malachia.
- Amândoi au inițialele M.M.
- Amândoi sunt irlandezi.
- Amândoi au devenit preoți încă de foarte tineri.
- Amândoi au lucrat în serviciul Papilor din vremea lor.
- Amândoi sunt foarte cunoscuți pentru scrierile lor cu privire la Papi: unul pentru *Lista Papilor*, celălalt pentru *Saga Papilor*...

Un hindus ar spune poate că părintele Malachi Martin este reîncarnarea Sfântului Malachia, care a revenit să termine ceea ce a început... Însuși părintele Martin și-a pus de multe ori această problemă, dat fiind parcursul său uimitor în cadrul Vaticanului. Născut pe 23 iulie 1921, el și-a descoperit, într-adevăr, vocația foarte devreme, ceea ce explică intrarea sa în noviciatul iezuit din Dublin încă de la 17 ani. Și-a încheiat studiile cu două licențe, una în limbi semitice și alta în istoria Orientului Apropiat, specializându-se în același timp în asiriologie. Pasiunea sa pentru limbile orientale îl conduce până la doctoratul în limbile biblice vechi, pe care îl va obține în Anglia (la Oxford), în Belgia (la Louvain) și mai cu seamă în Israel, ceea ce îi va permite să lucreze cu echipa care studia Manuscrisele de la Marea Moartă. Devine paleograf și lucrează cu Joseph Milik, celebrul lingvist care a descifrat „Cartea lui Enoh”. Pe 15 august 1954, Malachi Martin este hirotonisit preot și aproape imediat el devine exorcist, specialitate pe care o va practica până la sfârșitul vieții. Un prelat german aflat în post la Roma, consilier al Papei pentru blocul de Est și comunitatea evreiască, îi observă inteligența și capacitatea de a vorbi ebraica și îl ia ca adjunct la biroul său de la Vatican. „Am lucrat cu cardinalul german Béa și, din aproape în aproape, cu Papa Ioan al XXIII-lea și apoi cu Papa Paul al VI-lea”, relatează Martin. Dar, după al XI-lea Conciliu al Vaticanului, el se simte trădat în ideea sa privitoare la preoție și mai ales de modul în care abordează iezuiții acest aspect. El a rămas la Roma până în 1965, unde a predat cursuri de ebraică, de aramaică și de paleografie la Institutul pontifical biblic. Atunci, el i-a cerut Papei Paul al VI-lea favoarea, pe care acesta i-a acordat-o, de a fi absolvit de legământul de sărăcie (legământ care îl

ținea legat de iezuși), deoarece el voia să fie autonom și să scrie cărți.

Părintele Martin devine atunci preot eparhial, continuând să practice exorcizarea și, în același timp, lucrând direct pentru Papa Paul al VI-lea și apoi pentru Papa Ioan-Paul al II-lea, dar „din umbră”, ceea ce explică de ce numele său apare în toate cărțile consacrate diplomației vaticane și relațiilor subterane dintre Roma și serviciile secrete străine, mult după căderea zidului din Berlin. După un an petrecut la Paris, el se instalează la New York, unde își va scrie cărțile (romane și lucrări documentare) cu privire la funcționarea internă a Vaticanului, cu binecuvântarea implicită a jumătate dintre cardinali și a Papilor înșiși. Vorbind opt limbi, părintele Martin este o „minte” cum numai ordinul iezuit este capabil să producă, de unde formidabila inteligență care se degajă din cărțile sale și care îi fascinează literalmente pe cititorii săi. Înțelegem acum de ce trei Papi succesivi l-au păstrat aproape de ei, ceea ce ne permite să abordăm episodul celui de-al treilea secret al sorei Lucia din punctul de vedere al părintelui Malachi Martin.

Înainte de a merge mai departe, să precizăm, o dată pentru totdeauna, că așa-zisul al treilea secret care a fost publicat în 1963 de revista germană *Neues Europa* (*Noua Europă*) și care a fost reluat în mai multe cărți, ca și pe Internet, este un fals, fabricat pe baza secretului de la La Salette de serviciul de informații rus (or, se știe că niciunul dintre ofițerii sau diplomații ruși din acea perioadă nu au crezut vreodată în Fecioara Maria...) care l-a făcut să circule în mediile diplomatice pentru a putea negocia Tratatul anglo-americano-rus cu privire la armamentul nuclear. Reproducem textul acestui fals secret în continuare, pentru a putea astfel oricând să ne delimităm de el:

„Asupra întregii omeniri va veni o mare pedeapsă, încă nu astăzi, nici mâine, ci în a doua jumătate a secolului XX. Ceea ce eu am făcut deja cunoscut la La Salette prin copiii Melania și Maximin, repet astăzi în fața ta. [...] Cel care stăpânește lumea este Satan, iar [...] el va reuși să semene tulburarea în mințile marilor savanți ce inventează astfel arme, cu care poate fi distrusă jumătate din omenire în câteva minute. El îi va supune puterii sale pe mai marii popoarelor și îi va determina să fabrice în masă aceste arme. [...] Războiul cel cu adevărat mare se va produce în a doua jumătate a secolului XX, [...] Rusia va fi biciul lui DUMNEZEU” etc.

Astăzi ne putem da seama că acest fals a fost fabricat cu scopul foarte precis: de a-i manipula pe diplomați și pe militarii occidentali. Iată ce a afirmat Louis Emrich, redactorul-șef al revistei *Neues Europa*: „Am făcut totul pentru a-mi procura textul original al secretului, dar toate eforturile mele au rămas zadarnice. Vaticanul nu a prețuit nici un efort pentru ca acest document să rămână un secret pontifical. Cu toate acestea, astăzi eu sunt în măsură să comunic cititorilor revistei *Neues Europa* din toate țările conținutul textului, așa cum a fost oferit el în cercurile diplomatice din Washington, Londra și Moscova.”

De altfel, ca dovadă a falsului, versiunea celui de-al treilea secret oferită de Vatican pe 26 iunie 2000 a fost scrisă pe 4 file, totalizând 297 cuvinte, în vreme ce cea tipărită de *Neues Europa* avea 800 de cuvinte, tradusă în engleză. Niciuna dintre ele nu începe pe o singură filă. (Vezi informația din Cap.

6, în care se precizează că episcopul Jean Venancio a examinat plicul la lumina unui bec și a numărat între 21 și 25 de rânduri.)

În interviul său în direct cu părintele Martin, la emisiunea americană Coast to coast, jurnalistul Art Bell a citit în întregime pe post textul din *Neues Europa* și i-a cerut apoi părintelui Martin părerea. Răspunsul acestuia a fost categoric negativ:

„Părintele Martin: Acesta nu este textul pe care l-am citit eu. În schimb, apar în el câteva elemente din original.

Art Bell: Adevăratul text este la fel de dramatic ca acesta pe care tocmai vi l-am citit, sau este chiar mai dramatic?

MM: Este mult mai dramatic. Elementul central [al celui de-al treilea secret de la Fatima] este înspăimântător. Iar el nu apare aici; să-l mulțumim lui DUMNEZEU...

AB: Cum ați ajuns să citiți acest secret?

MM: Cardinalul care mi l-a arătat se găsea la o reuniune cu Papa Ioan al XXIII-lea în 1960, iar el a discutat și cu alți cardinali despre aceasta, explicându-le ceea ce el [cardinalul Béa] considera că ar trebui să se facă cu acest secret. Dar Papa Ioan al XXIII-lea a afirmat că el nu trebuie să fie făcut public, întrucât aceasta ar ruina negocierile sale permanente cu Nikita Hrușciov, șeful Sovietului Suprem din acea perioadă. În plus, Papa avea o altă viziune în această direcție. Fapt care avea să se vadă doi ani mai târziu, în discursul său din 11 octombrie 1962, la deschiderea celui de-al XI-lea Conciliu al Vaticanului în bazilica Sfântul Petru. În fața tuturor prelaților și vizitatorilor, el a făcut o referire la „profeții nenorocirii”. Vorbea despre cei trei clarvăzători de la Fatima. Și aceasta nu-i făcea plăcere.

AB: Există unii membri ai Bisericii care minimalizează al treilea secret și unii care, dimpotrivă, îl exagerează. Acum, fără a-l exagera sau a-l minimaliza, ne-ați spus că acest secret este mai teribil decât ceea ce tocmai v-am citit...

MM: Oh, da. Ceea ce tocmai ați citit este în special prezentarea dezlănțuirii forțelor naturii [...] Ca și cum natura s-ar revolta împotriva speciei umane, dar aceasta nu este esența celui de-al treilea secret, și încă și mai puțin a părții sale care este cea mai atroce. Acest adevăr sfidează imaginația.

AB: Despre ce nenorocire atât de mare ar putea fi vorba? Înțeleg că este necesar să fiți rezervat, dar... Dacă aceasta afectează Biserica și oamenii?

MM: Da, dar nu am autoritatea să vă răspund. Și nu pot să-mi arog acest drept... să trec peste capul lui DUMNEZEU. În plus, s-ar produce un șoc și un scandal care ar înspăimânta publicul și ar dezbină societatea umană, căreia îi aparțin și sunt fericit că îi aparțin. Nu pot face aceasta. Aș fi vrut să vă pot face cunoscut cel de-al treilea secret de la Fatima, căci sunt sigur că acesta ar produce un asemenea șoc în conștiința oamenilor de toate confesiunile, încât imediat după publicarea lui toate bisericile, catedralele și basilicile ar fi, zi de zi, neîncăpătoare, chiar și sâmbătă seara.”

Într-un alt interviu, părintele Malachi Martin a precizat:

„Cum secretul nu a fost dat publicității în 1960, Fecioara a apărut la Carabandal, unde ea l-a dezvăluit. Acest lucru este legat de dispariția credinței la vârful instituției Bisericii și de faptul că deja cardinalii se împotrivesc cardinalilor, iar episcopii episcopilor”.

(www.starharbor.com/malachi)

În ciuda „pietricelor” indicatoare lăsate în spatele lui, reconstituirea textului sorei Lucia, cel care a fost citit de Malachi Martin, poate fi foarte laborioasă. Trebuie izolați numitorii comuni și apoi verificat din nou.

Dialogul următor (care a fost de fapt un interviu scris, ce poate fi regăsit pe site-ul părintelui Martin (<http://fathermalachimartin.com/>), ne permite să legăm între ele celelalte informații ce au fost oferite de el în interviul de la radio:

„Întrebare: De ce Papa Ioan-Paul al II-lea nu a revelat al treilea secret de la Fatima?

Părintele Martin: El și consilierii săi au considerat că acest secret nu trebuie să fie revelat cetățenilor obișnuiți.

Î: Ce credeți despre Papa Ioan al XXIII-lea? A urmărit el oare să pună capăt conciliului când a văzut ce se petrece? Și credea, da sau nu, în apariția de la Fatima?

MM: Nu, Papa Ioan al XXIII-lea nu a încercat să stopeze conciliul. Și nici nu credea în apariția de la Fatima.

Î: Ce credeți despre profețiile sfântului Malachia? El spune că nu vor mai exista decât doi Papi după Ioan-Paul al II-lea.

MM: Eu nu pot explica precizia descrierilor sfântului Malachia. Conform listei sale, nu mai rămân decât doi papi. Eu sunt de părere că Ioan-Paul al II-lea este ultimul din vremurile catolicismului, dar aceasta nu înseamnă că nu vor exista alții. Dar este cât se poate de evident că ei nu vor fi Papi ai vremurilor catolice...

Î: La ce se referă cele trei zile de beznă despre care vorbesc mulți vizionari?

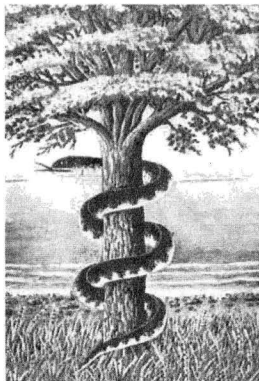
MM: Da, acesta este într-adevăr unul dintre elementele pedepselor anunțate de Fecioara Maria la Fatima.

Jurnalistul făcea de fapt referire mai sus la vizionari precum Padre Pio, care au anunțat trei zile de beznă pe planetă. Dar Malachi Martin a strecurat în mod voit un răspuns legat de al treilea secret de la Fatima! În plus, aceste trei zile nu figurează nici în textul din *Neues Europa*, nici în cel de la Garabandal, nici în cel de la Akita, și încă și mai puțin în cel al Vaticanului din iunie 2000! Numai textul de la La Salette anunță „trei zile de frământare și prefacere continuă a Pământului”... Totul este ca un *sui generis* mozaic sau puzzle care trebuie rearanjat. Și, în acest caz, al treilea secret de la Fatima rămâne singular.

Nu există riscul nici măcar al unei singure greșeli. Numai ordinea nu este sigur aceeași:

1) „Credința va dispărea pretutindeni în lume, mai puțin în Portugalia. Vaticanul, distrus din interior, își va pierde credința la vârf. Cardinalii se vor opune cardinalilor și episcopii se vor opune episcopilor.” (Informație oferită apoi, din nou, de Fecioara Maria la Akita.) Părintele Martin a adăugat: „Și ultimul Papă va fi sub controlul lui Satan.” Este de înțeles că Vaticanul este stânjenit de aceasta... Informația a fost oferită, de asemenea, vizionarilor de la La Salette.

2) „Focul va coborî din cer, transformând oceanele în abur.” Acesta este evenimentul cataclismic „atroce” de origine celestă, singurul pe care părintele Martin a omis întotdeauna să-l amintească în interviurile sale, pentru a nu-și încălca jurământul. (Informație oferită din nou de Fecioara Maria în Japonia și de asemenea, anterior la La Salette.)

3) „Vor exista trei zile de beznă.” Acesta este elementul esențial al secretului de la Fatima: întreg Pământul va fi lipsit de lumină timp de trei zile, datorită vaporilor provocați de acest foc căzut din cer. (Informație oferită de mai multe ori de părintele Martin.) După cum a spus sora Lucia, acest aspect apare, de asemenea, și în Scripturi.

4) „Pământul va fi zguduit: mii de orașe și de oameni vor fi luați de ape, tornade și furtuni.” (Informație oferită de părintele Martin și de Papa Ioan Paul al II-lea într-o discuție despre acest secret.)

5) „Epidemiile vor șterge într-o singură noapte de pe hartă populațiile a țări întregi. Milioane de oameni își vor pierde viața pentru că nu au ascultat avertismentele.” Această înseamnă între 1 și 2 miliarde de morți în câteva zile. (Informație oferită de părintele Martin și, de asemenea, de sora Lucia în 1957.)

6) „Cei vii îi vor invidia pe cei morți.” (Informație oferită în Japonia și la La Salette de Fecioara Maria și, de asemenea, de părintele Martin.)

Să remarcăm că ansamblul este perfect coerent cu tot ceea ce am văzut deja și, de asemenea, că totul încapă pe o singură foaie cu douăzeci de rânduri. Cu siguranță, Fecioara anunță o purificare drastică și nașterea unui nou Pământ. Și ea ne anunță aceasta încă din profețiile pe care le-a rostit la La Salette. Acum, pentru ca să existe: 1) un foc căzând din cer; 2) o evaporare a apelor; 3) trei zile de beznă și 4) miliarde de morți, Pământul ar trebui să intre într-un nor cosmic sau într-o furtună solară care să modifice fie comportamentul Soarelui, fie atmosfera noastră, fie amândouă la un loc sau planeta va fi afectată de un asteroid, precum în filmul „Deep Impact”. Într-adevăr, focul căzând din cer ar putea rezulta din amestecul hidrogenului (sau a altui element) cu oxigenul din atmosferă, vâlătaia producând nori colosali de foc pe cer, apoi gigantiți nori de abur deasupra oceanelor. În această dezolantă perspectivă, spusele Fecioarei Maria, relatate de stigmatizata Teresa Musco pe 3 ianuarie 1952, sunt nu numai autentice, dar ele lovesc în plin:

„Foc și fum vor învălui lumea. Valurile oceanelor vor deveni foc și vapor. Valurile înspumate se vor ridica, vor acoperi Europa și vor transforma totul într-o lavă de foc, milioane de adulți și copii vor pieri în acest foc și cei rari care vor scăpa îi vor invidia pe cei morți. Pentru că în orice parte vor privi, nu vor vedea decât sânge, morți și ruine, în lumea întreagă.”

Fecioara Maria a reconfirmat aceste spuse ale sale 19 ani mai târziu, în Japonia:

„Va fi o pedeapsă mai mare decât Potopul, așa cum nu s-a mai văzut niciodată. Focul va coborî din cer și va distruge mare parte din omenire, fără a cruța pe nimeni. Supraviețuitorii vor fi atât de îngroziți, încât îi vor invidia pe cei morți.”

Soarele prăvălindu-se peste oamenii de la Fatima reprezenta, prin urmare, un adevărat mesaj vizual și faptic care anunța „focul ce va coborî din cer”.

Iar acest mesaj a fost confirmat: Fecioara Maria i-a apărut serei Agnès Sasagawa, așa cum a apărut și la Fatima, și aceasta pe 13 octombrie 1974! În acest cadru, faptele supranaturale de la Fatima devin, dintr-o dată, uluitor de clare:

a) Soarele întunecându-se de trei ori la rând la intervale regulate la Fatima anticipează printr-o viziune revelatoare cele trei zile de beznă;

Stigmatizata Teresa Musco

b) Plouase întreaga dimineață. Oamenii erau uzi learcă și mergeau prin noroi. După miracolul Soarelui, ei au constatat cu toții, uluiți, că pământul și veșmintele lor se uscaseră complet. Toată apa se evaporase instantaneu! Acest aspect este prezentat clar în cele trei filme despre Fatima.

În Spania, Fecioara Maria arătase, de asemenea, o „evaporare”, care, în afara contextului, nu avea sens. Acum, cu tot ceea ce tocmai am văzut, sensul este clar:

„La un moment dat, niciun motor și nicio mașină nu va mai funcționa. Un val teribil de căldură va lovi Pământul și oamenii vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta disperati apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii.”

Acesta este, prin urmare, teribilul secret al treilea de la Fatima: foc, vaporizare, trei zile de tenebre, miliarde de morți. Și acesta este motivul pentru care Vaticanul nu vrea să-l reveleze, pentru că dezvăluirea lui i-ar produce mai multe probleme decât orice altceva, și este de înțeles. Tot din același motiv, părintele Malachi Martin, om de litere care își alege cuvintele cu grijă, a utilizat adjectivele „însământător” și „atroce”.

Faimosul secret a fost, prin urmare, făcut public de Fecioara Maria în Spania și mai ales în Japonia, unde ea și-a validat spusele cu miracole incredibile, recunoscute de comisia prezidată în acel moment de cardinalul Ratzinger. Aceasta explică și justifică 100% observatorul construit de Biserica Romano-Catolică în Arizona și cumpărarea celui de-al treilea telescop care va fi complet operațional în 2009. Este important totuși să știm ce va sosi din cer...

Este acum mult mai ușor de înțeles de ce agențiile spațiale au pus Soarele sub înaltă supraveghere, de ce chilă modestă a sorei Lucia a fost pusă sub sigiliu și de ce acest secret este atât de stânjenitor! Dintr-o dată, ansamblul corespunde perfect:

1) cu „Apocalipsa” lui Ioan;

2) cu cărțile „The Hamlet’s Mill” („Moara lui Hamlet”) publicată de Giorgio de Santillana (profesor de istoria științei la MIT) și Hertha von Dechend (cercetător la Johann Wolfgang Goethe-Universität) și „Iarna cosmică” de Victor Clube și Bill Napier;

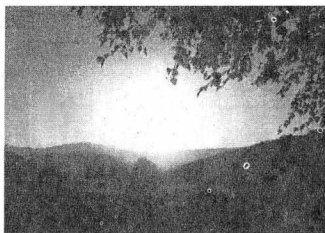
3) cu *Lista Papilor* a lui Malachia.

După cum a precizat părintele Malachi Martin: „Cel de-al treilea secret de la Fatima nu-i privește doar pe catolici”, el voind să spună prin aceasta că de fapt el privește întreaga omenire! Papa Ioan Paul al II-lea a spus și el același lucru: „Dacă există un mesaj în care este scris că oceanele vor inunda zone întregi de pe Pământ și că, la un moment dat, milioane de oameni vor muri, este de la sine înțeles că publicarea unui astfel de text nu este de dorit.” Avem chiar și o altă confirmare, într-unul dintre interviurile părintelui Martin. Acolo, el răspundea unui ascultător care îl întreba dacă vor exista trei zile de beznă:

„MM: Vor exista într-adevăr trei zile de beznă deasupra Pământului nostru, trei zile în timpul cărora va fi foarte periculos ca oamenii să se găsească afară. Chiar și în casă ar putea fi periculos.

AB: Trei zile fără Soare???

MM: Da, fără lumina cu care noi suntem obișnuiți. Dar când aceasta se va petrece, ca de obicei, oamenii de știință vor da explicații geofizice și astronomice, pentru a liniști lumea. [...] Aceasta nu se va petrece peste 200 ani... Nici peste 50 ani... Nici peste 30

ani. [...] Întreg Pământul va fi implicat, fără excepție. Toate religiile, toate rasele, toate regiunile. Va fi ceva terifiant.”

Corelat cu aceasta, reproducem și mesajul unei mistice (anonimă la cererea sa) care are fraze autentificate de Fecioara Maria și care a primit în 2007 următorul răspuns, foarte poetic și enigmatic, la întrebarea „ce sunt vremurile din urmă?”:

„Vremurile din urmă sunt timpul ghețurilor,
Timpul topirilor, timpul zorilor.

V-am arătat Soarele.

Totul se leagă.

Există un mecanism, există angrenaje.

Atenție la firele de nisip, la atracție.

Este ceva neînsemnat,

Căruia nu îi dăm atenție,

Dar care face totul să deraieze.

Eu vă previn întotdeauna.

Mulți au urechi, dar puțin aud.

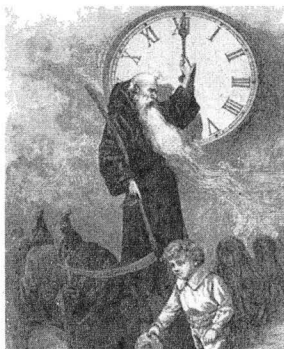
Aveți ochi, dar nu vedeți.

Nasul vostru nu mai are simțul mirosului.

Eu voi reveni curând.

Mă veți vedea.

Unii vor trebui să îngenuncheze pentru a mă vedea.

Eu apar întotdeauna pentru a vă preveni când lucruri rele urmează să se petreacă dacă nu se face nimic pentru a le opri.

Astăzi, mersul lucrurilor este deja dereglat.”

Este vorba despre un mesaj a priori misterios, dar care ne oferă cu toate acestea indicații prețioase. „Timpul ghețurilor, timpul topirilor, timpul zorilor” ar desemna topirea ghețurilor polare și amestecul apei dulci cu apa sărată datorită Soarelui. „V-am arătat Soarele” amintește contextul miracolului de la Fatima.

Următoarea indicație: „Totul se leagă. Există un mecanism, există angrenaje. Atenție la firele de nisip”. Posibilă trimitere la imaginea unui mecanism de orologiu care măsoară timpul, dar care se oprește brusc (oprire a timpului... sfârșit al timpurilor), datorită unui „fir de nisip” căruia nu îi dăm atenție.

Apoi este oferit un context spațial cu fraza: „Atenție la atracție”. Atracția este o „forță care atrage corpurile materiale între ele”.

Fecioara Maria amintește totuși că ea „ne previne întotdeauna”, chiar dacă spusele ei rămân mereu alegorice... Iar când ea ne previne, o face întotdeauna ca să preîntâmpine ceva rău. Și atunci când Fecioara este însoțită de sfântul Arhanghel Mihail este încă și mai rău, căci ea se pune din oficiu în contextul Apocalipsei Sfântului Ioan. Fără îngeri nu pot exista vremurile din urmă și, să ne amintim: în cele trei apariții principale ale Fecioarei Maria, ei sunt într-adevăr prezenți. În Spania, Sfântul Arhanghel Mihail a făcut chiar un miracol public pentru a-și semna prezența. Și atunci când ea spune: „Astăzi, mersul lucrurilor este deja dereglat”, nu o putem contrazice...

Dar despre ce dereglare vorbește Fecioara Maria aici? A climei? A spațiului? Fără îndoială că acestea două sunt legate între ele.

În plus, mayașii au anunțat o nouă eră începând cu 21 decembrie 2012. Putem să reflectăm serios dacă nu cumva Fecioara și mayașii vorbesc, în cele din urmă, de același lucru!

Capitolul 8

O APARIȚIE ULUITOARE A FECIOAREI MARIA DIN 1846, TRECUTĂ SUB TĂCERE DE VATICAN, CARE PRIN REVELAȚIILE EI A ANTICIPAT MESAJUL DE LA FATIMA

Pușini au auzit măcar despre miracolul apariției mariale de la La Salette, un sătuc pierdut din Isère. Motivul este în bună măsură, ca și în cazul celui de-al treilea secret de la Fatima, legat de mesajul Fecioarei, care de data aceasta nu s-a sfiit să îi încondeieze pe ierarhii Bisericii pentru pierderea credinței și rățăcire. Revelațiile Fecioarei fiind jenante, s-a preferat trecerea lor sub tăcere, spre „liniștea Bisericii”.

Contrar aparițiilor de la Garabandal, de pe strada du Bac sau de la Fatima, la La Salette Fecioara li s-a arătat copiilor fără a fi însoțită de îngerii, transmițându-le un mesaj foarte cuprinzător, șocant prin duritatea sa, care ne apare ca o veritabilă dezvoltare a Apocalipsei Sfântului Ioan:

„Căci iată Vremea vremilor, Sfârșitul sfârșitului. Biserica va fi întunecată, omenirea va rămâne fără grai. Dar iată-i pe Enoh și pe Ilie însuflați de Duhul lui DUMNEZEU. Ei vor predica cu ardoarea lui DUMNEZEU [...].

Nenorocirea va veni asupra locuitorilor Pământului! Ei vor avea parte de războaie sângeroase și de foamete, de ciumă și de boli contagioase. Vor veni ploi cu o grindină înfricoșătoare pentru animale; tunete vor zgudui orașele, cutremure vor înghiți țări întregi; se vor auzi voci în văzduh; oamenii vor ajunge să se dea singuri cu capul de pereți, pe de o parte își vor dori moartea, pe de altă parte moartea le va fi un supliciu, sânge va curge în toate părțile. [...] Enoh și Ilie vor fi martirizați. Roma cea păgână va dispărea. Foc din cer va coborî și va arde trei ore. Întregul univers va fi cuprins de teroare.

Iată că vremea stricăciunii și a pustiirii începe. Iată Fiara cu slujitorii ei, iată-l pe regele întunericului, care își spune Salvatorul lumii. El se va ridica plin de orgoliu în văzduh, pentru a urca până la ceruri. Va fi însă doborât de suflarea dumnezeiască a Arhanghelului Mihail și va cădea. Pământul, care vreme de trei zile va fi într-o frământare și prefacere continuă, își va deschide pânțele încins și plin de flăcări. Împreună cu toți ai săi, Satan se va prăvăli în hăurile veșnice ale iadului.”

~ Apoi, apa și focul vor purifica Pământul și vor mistui toate lucrările orgoliului omenesc. Și totul va fi astfel reînnoit.” ~

Regăsim în tulburătorul mesaj divin de la La Salette elemente comune cu cele din alte profeții ale Fecioarei:

- mesajul de la Laus, în Franța („vremurile din urmă”)
- cel de la Fatima, în Portugalia („focul” și „cele trei zile de beznă”)
- cel de la Garabandal, în Spania („Universul cuprins de teroare și venirea vremurilor din urmă”) și
- Akita, în Japonia („Universul înspăimântat”)

- mesajul din Ucraina („*vremurile din urmă*“)
- mesajul din Betania („*atâta timp cât Soarele strălucește*“)
- pasajele din Apocalipsa Sfântului Ioan („*el va fi doborât de suflarea Arhanghelului Mihail*“ etc.)
- profeția lui Malachia („*Roma va dispărea*“).

În plus, în cartea sa „*Dezvăluirea Secretului de la La Salette*“, Michelle Corteville reproduce un alt mesaj divin, din 1846, descoperit de el într-un dosar prăfuit din arhivele Vaticanului, în timp ce studia pentru teza sa de doctorat:

„*Va veni un pontif pe care nimeni nu-l așteaptă*“

Va fi luat pe sus

Vor vrea să îl omoare

Dar nu i se va putea face nimic.“

Nu ne aflăm în fața unei profeții vapoaze și enigmatice a lui Nostradamus, cu 10 sau 20 de semnificații posibile, ci în fața unei fraze afirmative, clare, precise, despre un Papă „*pe care nimeni nu-l așteaptă*“ și care va face obiectul unei tentative de asasinat: „*va fi luat pe sus, vor vrea să îl omoare*“. Și această prevestire datează din secolul al XIX-lea! Îl recunoaștem cu ușurință pe Ioan Paul al II-lea, primul Papă care nu a fost italian din 1523, care ar fi putut să cadă ucis de Ali Agca la 13 mai 1981, dată aniversară a apariției Fecioarei la Fatima. În mod semnificativ, exact în momentul în care Ali Agca a tras, Papa s-a aplecat dintr-o dată spre o fetiță care flutura în aer o fotografie a Fecioarei de la Fatima, ceea ce l-a salvat. Dacă Fecioara de la La Salette ne-a oferit informații atât de precise cu 150 de ani înainte, trebuie încă de pe acum să luăm foarte în serios prevestirea despre vremurile din urmă și întoarcerea profeților Ilie și Enoh.

Vizionarul american Ned Dougherty, într-o carte apărută în martie 2001 în Statele Unite, prevestise, la rândul lui, nu doar „*atentate majore la New York și Washington, care vor afecta serios modul nostru de viață*“, ci și venirea „*vremurilor din urmă*“. Mai interesant, el avusese cu anticipație o percepție prin clarviziune a acestor atentate înscenate de oameni din interiorul administrației americane, pentru că Fecioara îi arătase drama ce urma să aibă loc la 11 septembrie 2001 cu câțiva ani înainte, și aceasta în timpul unei experiențe la limita morții! Din nou, un neavizat care ar vrea să înțeleagă planul dumnezeiesc interpretând totul din perspectiva unei gândiri omenești, ar putea pune întrebarea: cum a știut Fecioara atât de multe lucruri uimitoare înainte ca ele să se producă? Cum a putut Fecioara să anunțe cu atât de mult timp înainte, încă din 1963, că un Papă ce urma să fie înscăunat va avea „*un mandat foarte scurt*“, sau, încă din 1846, că va avea loc un atentat asupra unui Papă? Ar merita să ne întrebăm dacă nu cumva este adevărat că există o carte a vieții în ceruri...

Există la La Salette ceva misterios, ceva care nu poate fi cuprins de mintea omenească.

Dacă atunci când este vorba despre Lourdes, se simte forța rugăciunilor și mai ales

Maximin și Melanie, cei doi mici păstori vizionari de la La Salette.

profunzimea meditațiilor și a rugăciunilor aproape palpabile, la La Salette, totul pare învăluit în taină, fiind mai impersonal și mai misterios în același timp. Prezența divină este mai ascunsă, locul fiind lipsit de fervoarea pelerinilor, de parcă i-ar îmbia la rugăciune numai pe cei cu vocația retragerii. Această biserică ridicată în vârful muntelui nu este decât prelungirea vizibilă a unei lumi de taină, ferită de privirile profanilor.

Profețiile pe care Fecioara le-a făcut aici sunt foarte tranșante, astfel că preoții, incomodați de ele, nici nu au consemnat în prospectele pentru pelerini ceva despre mesajul său apocaliptic. Aceste prospecte conțin informații doar despre faptul că Fecioara le apăruse, cu o coroană de trandafiri pe cap, celor doi mici păstori, cărora le-a cerut să nu spună prea multe despre această apariție...

La Lourdes, la Paris, la Tre Fontane, scopul apariției Fecioarei este întotdeauna clar afișat fie pe altar, fie pe pereții sanctuarului. La La Salette nu există nimic, în afara acestei fraze scoase din context pentru a culpabiliza țărani: „dacă recoltele se strică, este din cauza semenilor voștri”. Localnicii le reproșează preoților bisericii că nu spun tot adevărul despre ceea ce s-a petrecut și că împiedică orice vizită oficială pentru a distrage atenția. Roger Riviere, ghidul local, chiar afirmă: „Papa Ioan-Paul al II-lea a fost convins de consilierii săi să renunțe la hotărârea de a efectua un pelerinaj la La Salette, oficial din motive de securitate, dar neoficial din motive ideologice, pentru a nu înspăimânta miliardul de catolici care urmează îndeaproape deplasările sale și care ar fi putut afla adevăratul mesaj de la La Salette.”

Se subînțelege că preoții moderniști au făcut totul pentru a-l împiedica pe îndrăznețul Ioan Paul al II-lea să viziteze La Salette așa cum vizitase toate celelalte locuri în care Fecioara se arătase în viziuni, ceea ce ar fi atras, de facto, atenția întregii prese mondiale asupra mesajului apocaliptic. Se știe că Papa avea la început o devoțiune deosebită pentru Fecioară și că a străbătut locuri chiar mai puțin cunoscute. Și iată că pur și simplu, responsabilii bisericii de la La Salette par să facă totul pentru a disimula adevăratul mesaj al Fecioarei Maria. Iată ce scrie părintele Dominique Bourmaud care, ca mulți alții, a descoperit de curând cartea lui Michelle Corteville despre miracolul de la La Salette:

„Fayard a publicat recent o carte intitulată «Dezvăluirea secretului de la La Salette» de Pierre René Laurentin și Michelle Corteville, destinată marelui public, despre un subiect tabu pentru catolicii moderni. Este vorba, nici mai mult nici mai puțin, decât despre autenticitatea secretului de la La Salette, în ultima sa versiune, cea mai lungă, care a primit în 1879 bun de tipar de la Zola, episcopul italian din Lecce. [...] Părintele Michel Corteville a fost cel care, în octombrie 1999, a redescoperit textul original al secretelor date în grija Papei Pius al IX-lea în 1851, care fuseseră îngropate de mai mult de un secol în Arhivele Vaticanului. Teza sa a fost scrisă pentru a apăra divină autenticitate a secretelor. [...]

Se înțelege de la sine că permisiunea de tipărire episcopală dată cărții lui Michelle Corteville, teolog marial bine cunoscut ca apărător al apariției de la La Salette și a secretului său, a dat o lovitură puternică preoților moderniști ca părintele Delehay sau

părintele Stern, episcopatului francez în general și preoților de la La Salette în special, care par să nu suporte adevărul revelațiilor.[...]

Un capitol întreg a fost consacrat pentru a evidenția caracterul supranatural al apariției și echilibrul psihologic al celor doi copii, în special cel al Melaniei, care a fost atât de împroșcată cu noroi de ierarhii francezi ai bisericii.[...] Într-o altă secțiune, le este dat cuvântul celebrilor apărători ai secretului de la La Salette (Veuillot, Verlaine, Bloy, Maritain, Massignon, Claudel, Don Bosco, sfântului Jean-Marie Vianney, sfântului Pierre Julien Eymard și Papilor Pius al IX-lea și Benedict al XV-lea)."

Se subînțelege, mesajul Fecioarei, tabu pentru catolici, a fost înăbușit pentru că este incomod, neplăcut și stânjenitor pentru ierarhi. Înăbușite au fost și cuvintele celebrului preot din Ars, ale Sfântului Don Bosco, ale lui Verlaine și ale celor doi Papi. Altfel, ce motiv ar exista pentru a fi aruncat un astfel de văl asupra acestei apariții dumnezeiești de către preoții moderni, și chiar de către preoții de la La Salette, cei care administrează acest sanctuar? Ce anume deranjează atât de tare? Chiar supranaturalul?

[Cei doi copii și-au descris viziunea prin cuvintele „O femeie din lumină” care avea la gât o cruce pe care Hristos își mișca uneori fața. Ei au relatat de asemenea că, de câte ori Iisus își cobora capul, de atâtea ori îl ridica și deschidea ochii pentru a-i privi.]

Acuzația părintelui Bourmaud a rămas fără răspuns și reprezintă ceva foarte grav. Părerea ierarhilor Bisericii este că ceea ce s-a petrecut atunci, în urmă cu 160 de ani, nu trebuie întotdeauna cunoscut de credincioși, nici măcar în zilele noastre, căci ei ar putea pune întrebări stânjenitoare.

Tabloul acestei femei mai luminoase chiar decât Soarele, dar a cărei lumină dumnezeiască nu orbește, descrierea bunăvoinței ei, a lacrimilor care i se prelingeau pe chip, căzându-i apoi în pliurile robei și pe pământ, a mesajului său (de neînțeles pentru copii, dar teribil de clar pentru adulți), toate acestea, dublate în plan concret de țâșnirea unui izvor exact în locul în care ea a apărut, rămân coerente și perfect corelate cu toate celelalte apariții mariale, trecute și viitoare. La La Salette, totul pare trist: mesajul este întristător, Fecioara este plină de compasiune și plânge foarte mult în fața copiilor, iar biserica este sumbră. Doar peisajul este magnific, și un mister impalpabil și dramatic plutește în aer, căci chiar și pietrele de pe pământ par să păstreze pentru totdeauna amintirea lacrimilor vărsate de Fecioara Maria.

„Adevăratul secret” de la La Salette este unul prea puțin știut de public: micuța vizionară Melanie a trăit un calvar din cauza mesajului. Studiul redactat de abatele Joseph Grumel, intitulat „Apocalipsa Maicii Domnului, secretul de la La Salette”, cuprinde următorul pasaj semnificativ: „La Salette a devenit un semn al controversei. Odemonstrează încă și astăzi. Actualii capelani ai sanctuarului păstrează o tăcere ipocrită

Imagini înlăcrimate din secolul al XIX-lea: Fecioara Maria de la La Salette.

asupra «secretului» încredințat Melaniei, va să zică asupra esenței mesajului, care ar putea fi intitulat «Apocalipsa Maicii Domnului». Acest text, care ar fi putut părea enigmatic altădată, a devenit un adevăr arzător, istoria și timpul confirmându-i prevestirile în cea mai mare parte. De altfel, oricine cunoaște Sfânta Scriptură poate să recunoască stilul vechilor profeți, de la Iisus și până la Apostoli, și să confirme vechile previziuni despre tulburarea adusă lumii de târfa Babilonului: distrugerea și dispariția așa-zisei noastre civilizații.”

La La Salette avem un amestec contradictoriu: pe de o parte, Vaticanul trece sub tăcere mesajul Fecioarei, pe de altă parte, i-a recunoscut autenticitatea și a permis construirea nu doar a unei simple biserici, ci chiar a unei bazilici. Aceasta arată că fenomenele supranaturale (vindecări spontane) care au avut loc aici, au fost analizate cu grijă, în pofida unei puternice opoziții interne. De altfel, majoritatea previziunilor Fecioarei s-au împlinit, aproape la virgulă, așa după cum subliniază această scrisoare în care episcopul Zola dă permisiunea de tipărire:

„Având în mâini manuscrisul Secretului de la La Salette de ceva timp, sunt martor al îndeplinirii previziunilor pe care le conține; și pot susține aceasta acum în fața lui DUMNEZEU. Sunt încredințat, așadar, de autenticitatea revelației datorită virtuților cunoscute ale preafericitei păstorice, dar și prin asentimentul în acest sens al mai multor episcopi, și mai ales prin îndeplinirea predicțiilor.

Chiar atât de încredințat fiind, a trebuit să lupt împotriva propriilor mele judecăți, care mă îndemneau să mă opun publicării Secretului. Atâta timp cât Preasfânta Fecioară și-a manifestat voința în fața Melaniei și i-a permis să dezvăluie profeția în anul 1858, eu, ca simplu om, nu mai puteam să-i interzic publicarea.”

La La Salette, secretul este dat Melaniei. La Fatima, secretul este dat Luciei. La Garabandal, secretul este dat Conchitei. De ce această nevoie ca Fecioara să încredințeze secretele acestor copii clarvăzători, dându-le o dată anume pentru a le revela? Fără îndoială, pentru că, în inocența lor, acești copii nu puteau altera mesajul și, în plus, pentru a atrage atenția oamenilor, astfel încât să nu uite niciodată nici de La Salette, nici de Fatima, nici de Garabandal.

Iată cum prezintă tânărul Maximin decorul revelației :

„Pe 19 septembrie 1846, am văzut o Doamnă frumoasă. Noi nu am spus niciodată că a fost Sfânta Fecioară, ci am vorbit întotdeauna despre o frumoasă Doamnă. Nu știam atunci dacă era Sfânta Fecioară sau o altă persoană. Acum însă, cred cu convingere că era Sfânta Fecioară”.

Mărturia în manuscris a Melaniei este mai completă. Cuvintele Fecioarei, pe care le reproducem mai jos, sunt usturătoare mai ales pentru preoți, acuzați de toate relele, o acuzație care va apărea sistematic și la Fatima, în Portugalia, și la Garabandal, în Spania, și la Akita, în Japonia:

„Melanie, ceea ce îți spun acum nu va rămâne un secret pentru totdeauna; vei putea să îl faci public în 1858.

[În această parte, profeția se referă la preoții]

Preoții, slujitorii Fiului meu, datorită vieții lor rele, datorită necuviinței lor și a lipsei de credință în săvârșirea sfintelor taine, datorită iubirii de arginți, onoruri și plăceri, au devenit o cloacă a necurățiilor. Da, faptele rele ale preoților cer răsplată pe măsură și pedeapsa divină atârână deasupra capetelor lor. Nenorocirea îi paște pe acei preoți și pe acele persoane care și-au închinat viața lui DUMNEZEU și care, prin păgânismul lor și prin viața lor rea Îl răstignesc din nou pe Fiul meu! Păcatele celor care s-au consacrat anterior lui DUMNEZEU strigă la cer și cer pedeapsă și iată că pedeapsa este la ușa lor, căci nu mai este acum aproape nicio ființă care să implore compasiunea și iertarea pentru poporul său; nu mai sunt suflete generoase, nu mai există nimeni care să-l ofere Eternului sufletul său imaculat drept cheazășie pentru semenii săi. J

Vizionara Melanie Calvat

[În această parte, profeția se referă la DUMNEZEU]

DUMNEZEU va lavi așa cum nu a mai făcut-o până acum. Nenorocirea va veni peste locuitorii Pământului! DUMNEZEU își va revărsa întreaga mânie și nimeni nu va putea să se sustragă de la responsabilitatea atâtor mârșavii adunate. Căpeteniile, conducătorii poporului lui DUMNEZEU au părăsit rugăciunea și pocăința și diavolul le-a întunecat mințile, ei au devenit acele stele rătăcitoare pe care balaurul cel de demult le va trage după sine cu coada pentru a le nimici. DUMNEZEU îi va îngădui șarpelui să semene vrajbă printre guvernatori. Toate comunitățile și toate familiile vor suferi suferințe și trupește: DUMNEZEU îi va lăsa pe oameni în seama propriului lor discernământ și va revărsa asupra lor pedepse care se vor succeda mai mult de treizeci și cinci de ani. Lumea este în pragul celor mai teribile calamități și al unor mari evenimente. Oamenii vor fi mânați cu un toiag de fier și vor bea din potirul mâniei lui DUMNEZEU. J

[În această parte, profeția se referă la Papă]

Vicarul Fiului meu, suveranul pontif Pius al IX-lea, să nu mai părăsească Roma după anul 1859; dar, dacă va fi ferm și generos și dacă va lupta cu armele credinței și ale iubirii, atunci eu voi fi alături de el. Să nu se încreadă în Napoleon. Are un suflet prefăcut și, când va vrea să fie totodată Papă și împărat, îndată DUMNEZEU îl va părăsi; el este vulturul care, dorind mereu să ajungă mai sus, va cădea sub sabia de care a vrut să se servească pentru a obliga poporul să i se supună.

[În această parte, profeția se referă la Italia]

Italia va fi pedepsită din cauza trufiei sale de a se răzvrăti împotriva stăpânirii Domnului DUMNEZEU; și ea va fi lăsată pradă războiului, sângele va curge din toate părțile, bisericile vor fi închise sau profanate, preoții și credincioșii vor fi prigoniți, vor fi uciși și chiar vor muri de o moarte crudă. Mulți dintre ei își vor pierde credința, iar numărul celor care vor abandona adevărata credință va fi mare; printre aceștia vor fi chiar și episcopi. Papa va trebui să se ferească de făcătorii de minuni, căci a venit timpul în care cele mai uimitoare miracole se vor petrece, pe pământ și în văzduh.

[În această parte, profeția se referă la diavol]

În anul 1864, Lucifer împreună cu un mare număr de demoni vor veni din infern: ei

vor abolii credința puțin câte puțin, chiar în preoți sau călugări, ființe care și-au consacrat viața lui DUMNEZEU. Demonii îi vor orbi într-o asemenea măsură încât, în lipsa grației divine, spiritul diavolesc al îngerilor căzuți le va pătrunde ființa; mai multe curente religioase își vor pierde în întregime credința și vor duce la pierzanie multe suflete. Cărțile rele vor împânzi pământul și spiritele tenebrelor vor răspândi peste tot nepăsarea pentru tot ceea ce înseamnă slujirea lui DUMNEZEU. Ei vor avea un foarte mare impact asupra naturii, vor exista chiar așa-zise biserici puse în slujba acestor spirite. Unele persoane, chiar și preoți, vor fi purtate dintr-un loc în altul de către aceste spirite rele, ele nemaifiind ghidate de spiritul dumnezeiesc al Evangheliei, care este spiritul umilinței, al milosteniei și al răvnei pentru slava lui DUMNEZEU. Vor fi înviați unii dintre cei morți și unii dintre cei drepți.

[În această parte, profeția se referă la pierderea credinței din cauza preoților]

Tot felul de așa-zise minuni se vor produce peste tot, pentru că adevărata credință s-a stins și pentru că o lumină înșelătoare și falsă se revarsă asupra lumii. Nenorocirea îi paște pe prinții bisericii, care nu se preocupă decât să adune bogății peste bogății, să își impună autoritatea și să stăpânească plini de orgoliu. Vicarul Fiului meu va avea mult de suferit, deoarece, pentru o vreme, Biserica va fi supusă unor mari persecuții; va fi vremea întinericului, Biserica va trece printr-o criză cumplită. Sfânta credință în DUMNEZEU va fi uitată și fiecare individ va vrea să se conducă el însuși și să fie superior semenilor săi. Vor fi abolite autoritatea civilă și ecleziastică, ordinea și dreptatea vor fi călcate în picioare; nu se vor vedea decât crime, ură, gelozie, minciună și discordie, fără iubirea pentru patrie sau pentru familie.

[În această parte, profeția se referă la un atentat la viața unui Papă]

Sfântul Părinte va suferi mult. Voi fi alături de el până la sfârșit pentru a-i primi sacrificiul. Răuvoitorii vor atenta de multe ori la viața sa, fără a reuși să-i curme zilele, dar nici el și nici succesorul său, care nu va domni pentru mult timp, nu vor vedea triumful Bisericii lui DUMNEZEU.

[În această parte, profeția se referă la separarea Bisericii și a Statului]

Guvernele civile vor avea toate aceleași intenții, de a abolii și de a face să dispară orice principiu religios, pentru a face loc materialismului, ateismului, spiritismului și tuturor viciilor. În anul 1865, urâciunea pustiirii se va instala în locurile sfinte. În mănăstiri, florile Bisericii vor putrezi și Demonul se va face rege al sufletelor. Cei care sunt în fruntea comunităților monastice să fie preveniți și să aibă grijă pe cine primesc în obște, pentru că Demonul își va folosi întreaga sa abilitate malefică pentru a introduce în ordinele religioase persoane care s-au datat păcatului, căci haosul și atracția față de plăcerile carnale vor fi răspândite pe întreg pământul.

[În această parte, profeția prevestește războaiele civile]

Franta, Italia, Spania și Anglia vor fi în război. Sângele va curge pe străzi, francezii se vor bate cu francezii, italienii cu italienii, apoi va izbucni un război general care va fi înspăimântător. Pentru un timp, DUMNEZEU nu va mai vrea să audă nici de Franța, nici de Italia, pentru că Evanghelia lui Iisus Hristos va fi complet nesocotită de oameni. Cei răi își vor desfășura întreaga lor răutate. Omorurile și masacrele se vor face până în pragul bisericilor.

[În această parte, profeția descrie Apocalipsa]

Încă de la prima lovitură a spadei sale fulgerătoare, munții și pământul întreg vor tremura de spaimă pentru că fărâdelegile și crimele oamenilor vor fi strigătoare la cer. Parisul va fi ars, iar Marsilia înghițită. Mai multe orașe vor fi zdruncinate și înghițite de cutremurele de pământ, se va crede că totul este pierdut, nu se vor vedea decât omucideri, nu se vor auzi decât zgomotul armelor și blasfemiile. Cei drepti vor suferi mult, penitențele și lacrimile lor vor urca până la cer și tot poporul lui DUMNEZEU va cere iertare și milă, vor cere ajutorul și intervenția mea. Atunci Iisus Hristos, printr-un act de justiție și de mare compasiune pentru cei drepti, va porunci îngerilor Săi ca toți dușmanii Săi să fie dați morții. Dintr-o lovitură, prizonierii Bisericii lui Iisus Hristos și toți oamenii dați păcatului vor pieri și pământul va fi pustiit. Atunci se va face pacea și reconcilierea lui DUMNEZEU cu oamenii. Iisus Hristos va fi slujit, adorat și slăvit. Compasiunea și iubirea vor înflori peste tot.

[În această parte, profeția se referă la timpul păcii]

Noii regi vor fi brațul drept al Sfintei Biserici, care va fi puternică, umilă, evlavioasă, săracă, zeloasă și va urma virtuțile lui Iisus Hristos. Evanghelia va fi predicată peste tot și oamenii vor face progrese mari în credință pentru că va fi unitate printre lucrătorii lui Iisus Hristos și oamenii vor trăi cu frica lui DUMNEZEU. Această pace printre oameni nu va fi lungă, 25 de ani de recolte bogate îi vor face să uite că păcatele lor sunt cauza tuturor suferințelor care apar pe pământ.

[În această parte, profeția se referă la un precursor al Anticristului]

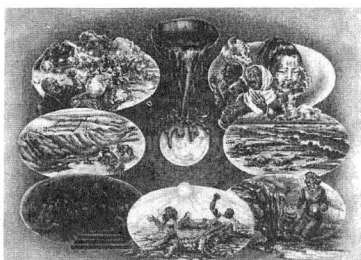
Un precursor al lui Anticrist, cu trupele sale din mai multe națiuni va lupta împotriva adevăratului Hristos, singurul Mântuitor al lumii; el va vărsa mult sânge, dorind să distrugă credința în DUMNEZEU, pentru a fi el însuși privit ca un DUMNEZEU. Pământul va fi lovit de tot felul de plăgi, printre care ciuma și foametea, care vor fi generale; vor fi o serie de războaie până la ultimul război, care va fi declanșat de cei zece regi ai Anticristului, care vor avea toți același țel și vor fi singurii care vor conduce lumea. Înainte să se petreacă aceasta, va fi un fel de pace înșelătoare în lume. Oamenii nu se vor gândi decât cum să se distreze; cei răi se vor da la tot felul de fapte păcătoase; dar copiii Sfintei Biserici, copiii credinței, cei care mă urmează cu adevărat, vor crede în iubirea de DUMNEZEU și în virtuțile pe care le prețuiesc cel mai mult. Fericite vor fi sufletele umile conduse de Duhul Sfânt! Voi lupta alături de ele până când vor ajunge la maturitate.

[În această parte, profeția se referă la răzburarea naturii]

Natura cere răzbunare pentru distrugerile

oamenilor și ea freamătă de spaimă în așteptarea a ceea ce trebuie să i se petreacă acestui pământ mângjit de crime. Să tremuri, Pământule, și tremurați voi, cei care v-ați făcut o profesie din a-L sluji pe Iisus Hristos, și care în sinea voastră vă adorați doar pe voi înșivă, căci DUMNEZEU vă va pune în mâinile dușmanilor Săi, pentru că locurile sfinte sunt înnate; multe mănăstiri nu mai sunt casele Domnului, ci pășunile lui Asmodel și ale alor săi.

În această parte, profeția se referă la Anticrist

Vor veni acele timpuri când se va naște Anticristul dintr-o evreică, o falsă fecioară care va fi în comuniune cu șarpele cel de demult, cu Necuratul; tatăl său va fi episcop; la naștere, va profeta blasfemii, într-un cuvânt, va fi diavolul încarnat; va stoate strigăte înspăimântătoare, va face minuni, se va hrăni doar cu necurății... va avea frați care, chiar dacă nu vor fi ca el, demoni încarnați, vor fi copii ai răului; la doisprezece ani, se vor face remarcați prin biruințele îndrăznețe pe care le vor repurta. Curând, ei vor fi fiecare în fruntea unei armate, asistați de legiunile infernului.

În această parte, profeția se referă la schimbarea anotimpurilor

Anotimpurile se vor schimba, pământul nu va mai produce decât fructe rele, astrele își vor pierde mișcările regulate, Luna va reflecta doar o slabă lumină roșiatică; apa și focul vor provoca globului pământesc mișcări convulsive și oribile cutremure de pământ, care vor înghiți munți, orașe etc.

În această parte, profeția se referă la decăderea Vaticanului

Roma își va pierde credința și va deveni sălașul Anticristului. Demonii aerului împreună cu Anticristul vor face mari minuni pe pământ și în văzduh, iar oamenii vor deveni tot mai perversi. DUMNEZEU va avea grijă de slujitorii săi fideli și de oamenii de bună credință; Evanghelia va fi propovăduită peste tot, toate popoarele și toate națiunile vor putea cunoaște adevărul.

În această parte, profeția se referă la divina chemare a Fecioarei

Adresez o chemare urgentă Pământului; îi chem pe cei care sunt adevărații ucenici ai DUMNEZEULUI celui viu care stăpânește în Ceruri, îi chem pe adevărații slujitori ai lui Hristos care s-a făcut om, singurul și adevăratul Mântuitor al oamenilor; îi chem pe copiii mei, adevărații mei devoți, cei care mi s-au dăruit mie pentru ca eu să-i conduc la divinul meu Fiu, cei pe care îi port, ca să zic așa, în brațele mele, cei care trăiesc în comuniune cu mine; în sfârșit, îi chem pe apostolii vremurilor din urmă, fideli ucenici ai lui Iisus Hristos care au trăit în disprețul lumii și al propriei lor persoane, în sărăcie și în umilință, în desconsiderare și în tăcere, în rugăciune și post, în curăție și comuniune cu DUMNEZEU, în suferință și necunoscuți de lume. A sosit timpul ca ei să iasă la iveală și să vină să lumineze pământul. Veniți și ridicați-vă, copiii mei dragi; sunt cu voi și în voi, dacă credința este lumina care vă luminează în aceste zile ale nenorocirii. Fie ca zelul vostru să vă facă însetați de slava și onoarea lui Iisus Hristos. Luptați, copii ai luminii, voi, puținii care sunteți; căci iată, vine Vremea vremilor și Sfârșitul sfârșitului.

[În această parte, profeția se referă la profeții Enoh și Ilie]

Biserica va fi întunecată, omenirea va rămâne fără grai. Dar iată-i pe Enoh și pe Ilie însuflați de Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU. Ei vor predica cu ardoarea lui DUMNEZEU și oamenii de bună credință vor crede în DUMNEZEU și multe suflete vor fi mângăiate; ele vor face mari progrese prin puterea Duhului Sfânt și vor condamna greșelile diabolice ale Anticristului.

[În această parte, profeția se referă la Apocalipsă]

Nenorocirea va veni asupra locuitorilor Pământului! Ei vor avea parte de războaie sângeroase și de foamete, de ciumă și de boli contagioase. Vor veni ploi cu o grindină înfricoșătoare pentru animale; tunete vor zgudui orașele, cutremure vor înghiți țări întregi; se vor auzi voci în văzduh; oamenii vor ajunge să se dea singuri cu capul de pereți, pe de o parte își vor dori moartea, pe de altă parte moartea le va fi un supliciu, sânge va curge în toate părțile. Cine va putea birui, dacă DUMNEZEU nu va scurta timpul încercărilor? Cu sânge, lacrimi și rugăciuni, DUMNEZEU se va lăsa înduplecat. Enoh și Ilie vor fi martirizați. Roma cea păgână va dispărea. Foc din cer va coborî și va arde trei orașe. Întregul univers va fi cuprins de teroare și mulți vor fi înșelați, pentru că nu L-au adorat pe adevăratul Hristos care trăia printre ei.

[În această parte, profeția se referă la vremurile din urmă, la cele trei zile de prefaceri și la Sfântul Arhanghel Mihail]

A venit timpul; Soarele se întuneacă; credința este singura care va supraviețui. Iată că vremea stricăciunii și a pustirii începe. Iată Fiara cu slujitorii ei, iată-l pe regele întinericului, care își spune Salvatorul lumii. El se va ridica plin de orgoliu în văzduh, pentru a urca până la ceruri. Va fi însă doborât de suflarea dumnezeiască a Arhanghelului Mihail și va cădea. Pământul, care vreme de trei zile va fi într-o frământare și prefacere continuă, își va deschide pânțele incins și plin de flăcări. Împreună cu toți ai săi, Satan se va prăvăli în hăurile veșnice ale iadului.

Apoi, apa și focul vor purifica Pământul și vor mistui toate lucrările orgoliului omenesc. Și totul va fi astfel reînnoit: DUMNEZEU va fi slujit și slăvit."

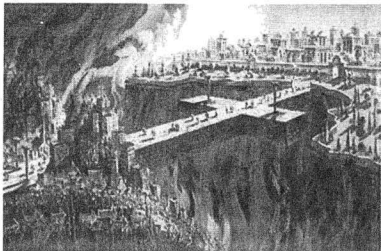
Din câte am putut vedea până acum, acest text este într-adevăr asemănător cu textul secretului de la Fatima, atât cât l-a explicat părintele Malachi Martin. De asemenea, este similar cu mesajul de la Akita. Regăsim aceleași teme, aceleași avertismente, și înțelegem că ierarhii Bisericii nu au putut să suporte criticile tranșante la adresa lor, dar nici aceste prevestiri de o mare limpezime ale unui eveniment apocaliptic de natură celestă. Dacă analizăm aparițiile Fecioarei de la Fatima, Garabandal, Akita și Betania, mesajul este esențialmente identic cu cel de la La Salette.

Într-o lucrare foarte mică, dar cu totul deosebită, „Secretul de la Fatima dezvăluit în 17 ianuarie 1963”, un fascicul de doar 48 de pagini scris de abatele Aithofer, confesorul unei stigmatizate, acesta afirmă că puțini au înțeles mare lucru din mesajul dezvăluit micuței Melanie. Astfel, conștient de dificultatea multora de a înțelege mesajul divinei apariții, acest preot nu a încetat să se roage Fecioarei, cerându-i să-l lumineze asupra „textului-fluviu al

La Salette, iulie 2006

secretului de la La Salette". Abatele Aithofer consemnează în cărticica sa: „Fecioara a binevoit să-mi răspundă la toate întrebările pe care i le-am adresat prin intermediul sufletului său privilegiat, a cărui identitate nu sunt autorizat deocamdată să o dezvălui. Acest document a fost adus la cunoștința a 25 de persoane pe 2 decembrie. Într-un anume fel, Preasfânta Fecioară l-a semnat atunci ea însăși, obținând de la divinul

său Fiu un miracol euharistic extraordinar, care a fost săvârșit asupra a trei ostii (ostia este împărțășania sau pâinea euharistică), care au fost picurate cu prețiosul sânge în momentul sfințirii, și aceasta în prezența a 25 de martori. Astfel, ea a dorit să se adreseze inimilor copiilor săi aflați în pericol, înainte să fie prea târziu.”

În esență, Fecioara a explicat în 1962, prin intermediul acestei stigmatizate, că mesajul de la Fatima a fost, într-adevăr, o confirmare a celui de la La Salette, „căci de când oamenii și clerul au mărit cloaca necurăției... Biserica se află la o răscruce: ori va merge spre pierrea sa, ori își va regăsi calea pe care nu ar fi trebuit să o părăsească niciodată. [...] Satan va face totul pentru ca oamenii să nu afle acest mesaj”.

Practic, la Fatima omenirea a primit esența mesajului de la La Salette. Pentru cei care vor explicații suplimentare, celebra stigmatizată italiană Tereza Musco a lăsat o adevărată comoară, în jurnalul său intim (de la vârsta de 8 ani!!!). La data de 3 ianuarie 1952, ea și-a notat viziunea Fecioarei, care i-a vorbit despre Fatima cu 8 ani înainte de 1960, anul în care al treilea secret revelat sorei Lucia de către fecioară trebuia făcut public:

„Vreau să-ți spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat mesaje, dar nimeni nu m-a ascultat; am apărut la Lourdes, la La Salette, dar foarte puține inimi împietrite s-au înmuiat. Ție însă vreau să-ți spun atâtea lucruri care îmi mâhnesc inima. [...] Acum o să-ți vorbesc despre cel de-al treilea secret pe care i l-am încredințat Luciei, la Fatima. Pot să-ți spun că el a fost deja citit, dar nimeni nu a suflat o vorbă despre el.”

Gabriel Roschini (unul dintre cei mai reputați mariologi ai secolului XX) povestește că Fecioara Maria i-a prezis Terezei Musco călătoria Papei Paul al VI-lea la Fatima. Fecioara i-a spus Terezei, cu anticipație, că acesta va invita toată lumea la rugăciune și la penitență, dar a încredințat-o că Papa nu va îndrăzni nicidecum să le vorbească despre secret, pentru că este „însălmântător”:

„Omenirea”, i-a explicat Terezei într-o viziune Fecioara Maria, „se îndreaptă vertiginos spre un mare dezastru... Populația este din ce în ce mai rădăcită... Focul și fumul vor învălui întreaga lume. Valurile oceanelor vor deveni foc și vapor. Valurile înspumate se vor ridica, vor acoperi Europa și vor transforma totul într-o lavă de foc, milioane de adulți și copii vor pieri în acest foc, și cei rari care vor scăpa îi vor invidia pe cei morți. Pentru că în orice parte vor privi, nu vor vedea decât sânge, morți și ruine, în lumea întreagă.”

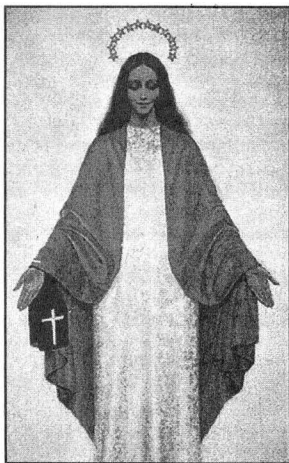
În aceste condiții, dată fiind gravitatea mesajului, chiar dacă omeneste putem înțelege o parte dintre motivele pentru care Vaticanul a păstrat tăcerea asupra celui de-al treilea secret de la Fatima, astăzi a sosit vremea ca cel de-al treilea secret încredințat Luciei să fie făcut cunoscut tuturor.

CAPITOLUL 9

NOILE PROFEȚII CE AU FOST REVELATE DUPĂ FATIMA DE FECIOARA MARIA PENTRU A AVERTIZA PĂMÂNTENII CU PRIVIRE LA O CATASTROFĂ APOCALIPTICĂ CE URMEAZĂ SĂ SE PRODUCĂ PE PĂMÂNT

Părintele Malachi Martin a rezumat situația actuală în interviul său din 1998: „Întrucât secretul de la Fatima nu a fost revelat în 1960, Fecioara a apărut la Garabandal, în Spania, pentru a-l face public în modul său propriu [...] Vedeți, dacă Vaticanul ar revela secretul, bisericile s-ar umple imediat de credincioși în genunchi.” Și pentru a pregăti decorul, tot Sfântul Arhanghel Mihail a fost trimis în Spania, exact ca și la Fatima. Amintiți-vă că tot Sfântul Arhanghel Mihail este cel care va înfrunta legiunile de îngeri răzvrățiți într-o bătălie care nu a avut loc încă, și totuși este mai celebră decât toate. Acest paradox este extraordinar! Deci, când Fecioara apare în compania Arhanghelului Mihail, aceasta se poate interpreta: „Atenție, nu-i de glumă!”. Și la Garabandal, apariția sa a lăsat o amprentă de neșters, chiar dacă evenimentul nu a fost recunoscut de Vatican. Dar acesta nu va recunoaște niciodată apariția de la Garabandal, așa cum nu va dezvălui nici întregul conținut al celui „de-al treilea secret”. Roma i-a interzis, de asemenea, timp de zece ani misticului Padre Pio să mai apară în public! Prea mult supranatural i-a jenat întotdeauna pe marii prelați gătiți în veșmintele lor pline de panglici. De exemplu, cu ocazia călătoriei sale la Fatima, Papa Paul al VI-lea a umilit-o în public pe sora Lucia, o vizionară autentică aflată în comuniune aproape permanentă cu DUMNEZEU, care îi ceruse cu umilință să fie primită în audiență... Cât despre preoții moderni, pentru ei miracolele nu există decât pe hârtie. De aceea, faptul că Arhanghelul Mihail ar putea merge în persoană la Fatima sau la Garabandal pentru a pregăti copiii să „o vadă” pe Fecioara Maria, pulverizează întreaga teologie absconsă care le este predată la seminar. Această posibilitate nu a fost niciodată explicată în cărțile lor de dogmatică. Iar la Garabandal, Fecioara s-a manifestat din plin: supranaturalul a fost acolo înmiiat. Este extraordinar faptul că numeroase scene au fost fotografiate și filmate – e drept, cu tehnica anilor ‘60 – dar totuși au fost immortalizate. Imaginile cu copiii intrând spontan în extaz sunt de-a dreptul uluitoare!

Dar să spunem câteva cuvinte despre Garabandal. Acest sătuc uitat de lume, aflat în mijlocul „țării nimănui” – așa cum Fecioara ne-a obișnuit deja – cuibărit pe o colină la 500 m altitudine și în care sălășluiau doar vreo 70 de suflete (precum Nazaretul odinioară) – se găsește la 4 ore distanță de Bilbao, în nord-vestul Spaniei. Locuitorii erau agricultori sau crescători de vite, iar caprele stăteau în casă laolaltă cu oamenii. Nu exista telefon și nici televiziune. Viața se legăna alene între slujbele de duminică și

ritmurile păstoritului. În ziua de duminică, 18 iunie 1961, patru fete de 11-12 ani, Jacinta, Mari-Cruz, Conchita Gonzales și Mari-Loli Mazon, s-au dus să se joace pe o potecă străjuită de meri. Deodată, s-a auzit un zgomot ca un tunet. Fetele privesc cerul și nu văd niciun semn de furtună. Atunci, ele se sperie și o iau la fugă. Câteva clipe mai târziu se opresc și, liniștindu-se, reîncep să se joace. Între timp, Conchita cade brusc în genunchi. Celelalte fete o privesc, încearcă să o ridice și, nereușind, decid să meargă să o anunțe pe mama ei că a făcut o „criză de nervi”. Dar imediat, cad și ele în genunchi, când descoperă ceea ce Conchita văzuse deja: îngerul. Cele patru povestesc entuziasmate că el era îmbrăcat cu un veșmânt albastru, lung, fără centură... Aripile roz, luminoase, erau destul de mari, foarte frumoase. Chipul său era nici alungit,

nici rotund, nasul era foarte frumos, ochii negri, iar tenul era mat. Măinile erau foarte fine, unghiile tăiate, picioarele invizibile. Părea să aibă opt sau nouă ani. Atât de tânăr, și totuși dădea impresia unei forțe invincibile!”. Îngerul dispare fără să spună nimic. Când își revin, fetele se privesc una pe cealaltă fără să înțeleagă nimic și se grăbesc spre sat, pentru a se ascunde. Mai întâi vor să se refugieze în biserică, dar nu îndrăznesc să intre, așa încât se ascund în spatele capelei și încep să plângă. Ceilalți copii le întreabă ce s-a petrecut și, treptat, vestea se răspândește. Bineînțeles, povestea ia amploare până când se ajunge la un înger mare cât un avion. Puțini săteni le dau crezare. Totuși, îngerul revine trei zile mai târziu, pe 21 iunie. De data aceasta, cele patru fete sunt urmărite de către curioși, printre care și preotul satului. Îngerul apare brusc și imediat urmăritorii sunt și ei proiectați în supranatural: ei remarcă, spre exemplu, că chipurile lor au devenit albe, aprăape strălucitoare, iar capetele sunt răsturnate pe spate brusc, ca și cum cineva i-ar fi tras brusc de păr.

Atunci, fetele încep să umble fără să clipească și fără să-i vadă pe martorii apariției, ceea ce din punct de vedere practic este uimitor. Un alt fenomen neobișnuit: mișcările lor sunt perfect coordonate, ca într-un spectacol. Îngerul, la fel de tăcut, dispare, dar revine a doua zi. Mulțimea din jurul fetelor crește neîncetat, iar scepticii își fac o plăcere deosebită din a dovedi celorlalți că nu este vorba decât despre o mare mascaradă. Dar, de îndată ce îngerul sosește, fetele „dispar”, sunt purtate într-o altă lume, în extaz. Medicii le ciupesc, le trec flăcări prin fața ochilor, le împing etc., fără ca vreuna dintre ele să reacționeze în vreun fel. Ele intrau atunci într-o stare cataleptică. Într-unul dintre documentele

Grea ca o stâncă: Conchita în plină viziune a Fecioarei

Capul lăsat pe spate era un semn clar al stării de extaz în care se afla Conchita.

filmate, trei medici încearcă să o ridice pe Jacinta, fetița înaltă de un stat de palmă și necântărind mai mult de 30 de kilograme. Nici gând să reușească! În acea stare, fetița era grea ca o stâncă. În schimb, mai târziu, când erau împreună cu Sfânta Fecioară, fetițele se ridicau una pe alta pentru a ajunge să o îmbrățișeze, ca și cum nu ar fi fost mai grele decât un puișor, așa cum se vede în unele fotografii de epocă. Evident, întreaga regiune își dădea deja întâlnire cu fetițele și

peste 200 de persoane vedeau „luminozitatea” Arhanghelului, care rămânea uneori câte două ore. Când ieșeau din starea de extaz, fetițele credeau că aceasta nu a durat mai mult de două minute. Îngerul nu spunea niciodată nimic, doar se mulțumea să suradă și le modifica percepția temporală. În fine, pe 1 iulie, el le-a vorbit pentru prima oară și le-a întrebat: „Știți de ce vin eu la voi?”. Fetele l-au privit înmărmurite. „Pentru a vă anunța că mâine, duminică, Sfânta Fecioară vă va apărea sub înfățișarea de Fecioară a Carmelului.”

Îngerul li se arătase mai întâi mai multe zile fetelor doar pentru a le obișnui cu viziunile și pentru a atrage atenția satului. În ziua anunțată de către Arhanghelul Mihail, Garabandal număra mai mulți curioși decât locuitori.

Este una dintre rarele apariții angelice din istoria umanității în care un înger anunță un miracol dinainte, menționând și ziua precisă. Este deci, într-un fel, o reluare a evenimentului de la Fatima, unde Arhanghelul Mihail oferise, de asemenea, copiilor taina împărtășaniei (așa cum se prezintă în filmul lui Daniel Costelle).

În același timp, este poate prima dată când un înger face un miracol public cu ocazia unei apariții a Sfintei Fecioare.

Arhanghelul Mihail s-a ținut de cuvânt: a doua zi, spre ora șase seara, Fecioara a apărut însoțită de doi îngeri. Primul era Mihail, dar „celălalt nu știm cine era; el era îmbrăcat precum Arhanghelul Mihail și îi semăna ca un frate geamăn”. Fratele Paul-Marie remarcă, în lucrarea sa, „Des apparitions de Garabandal” („Aparițiile de la Garabandal”) că „nu se poate vorbi

În timpul viziunilor, fetele nu priveau niciodată în altă parte decât spre Fecioară. Cu toate acestea, ele puteau merge în același timp, chiar cu spatele, sincronizându-se.

despre autosugestie. Pe de o parte, fetele nu auziseră niciodată despre aparițiile de la Fatima, iar pe de altă parte, reprezentările moderne ale Fecioarei Carmelului, foarte numeroase în Spania, nu seamănă deloc cu viziunile fetelor. Ea este reprezentată de obicei îmbrăcată în brun, cu un voal alb sau negru, precum carmelitele sau, uneori, este îmbrăcată în roșu și poartă un voal alb sau albastru. Din acest punct de vedere, viziunea lor este perfect originală, și, totodată, este conformă cu vechile reprezentări ale Fecioarei Carmelului din iconografia tradițională, pe care

fetele nu aveau de unde să le cunoască". În plus, în 1961 satul era izolat de lume și nu dispunea încă de telefon sau de electricitate.

Timp de aproape trei ani s-au succedat nenumărate apariții, cu manifestări supranaturale atât de uimitoare, încât oamenii rămăneau cu gura căscată; ele au fost în cea mai mare parte a timpului fotografiate, uneori chiar filmate, și totul în prezența a trei-patru sute de persoane. Fecioara le dăruise fetelor puterea numită în limbaj teologic hierognosis, care consta în capacitatea de a recunoaște de la distanță un obiect binecuvântat sau o ființă cu investitură divină, și aceasta funcționa în două moduri. Uneori, preoții se îmbrăcau în civil și se amestecau în mulțime, dar de îndată ce se apropiau, una dintre fete se ridica și arăta cu degetul: „Dumneavoastră sunteți preot”. Uluiți, oamenii religioși veniți de foarte departe, uneori chiar din alte țări, ar fi vrut să intre în pământ! În ceea ce privește obiectele, Fecioara le poruncise copilelor să le ceară pelerinilor obiecte pentru ca ea să le sfințească prin atingerea sa dumnezeiască. Putea fi vorba de inele de căsătorie sau de logodnă, de rozarii, imagini sfinte sau medalii de orice natură. Într-o singură seară, ele îi dădeau uneori Fecioarei cam o sută de obiecte pentru a fi binecuvântate. Unii răutăcioși,

care voiau să demonstreze că este vorba despre o înșelătorie, reveneau a doua zi și le dădeau din nou fetițelor același obiect pentru a fi binecuvântat. Dar când ele îl întindeau Fecioarei, aceasta spunea: „Nu, nu e necesar, s-a făcut deja”. Este fascinant să le privești pe Jacinta și Mari-Loli, ținând fiecare în mână vreo patruzeci de mătăanii (rozarii), și întorcându-se spre mulțime pentru a înapoia fără vreo greșală fiecare obiect proprietarului său. Chiar și la acest mic detaliu

Fetițele returnau fără greș fiecărui proprietar în parte obiectele binecuvântate de către Fecioara Maria, privind în continuare doar către în sus.

merită să reflectăm. Să ne imaginăm, prin urmare, o fetiță de doisprezecă ani ținând în mână vreo patruzeci de rozarii, în plină noapte, când toate rozariile ni se par gri. Dar nu și pentru această fetiță. Fără măcar să privească persoana, ea îi înapoia fiecăruia exact obiectul care îi aparținea. Nimeni dintre cei care au bun simț și inteligență nu poate pretinde că aceasta ține de realitatea noastră cea de toate zilele.

În 1970, Conchita va relata că a pierdut acest dar imediat după sfârșitul aparițiilor. Un alt detaliu interesant este modul în care cele patru copile se regăseau cu ocazia aparițiilor. Cu mult înaintea noastră, numeroase persoane s-au gândit că ele se vorbeau între ele. Totuși, de mai multe ori, ele au fost într-un fel „sechestrare”, ținute sub observație strictă, cu interdicția de a ieși din casă (exact așa cum cei trei copii de la Fatima erau sechestrați de poliție sau cei de la Medjugorje, reținuți de poliția iugoslavă). Chiar și separate, Jacinta, Mari-Loli, Conchita și Marie-Cruz intrau în extaz exact la aceeași oră și în același minut. Ele spuneau că, atunci când era anunțată o apariție, în timpul zilei auzeau o voce interioară care le prevenea. Când auzeau a doua „voce”, se pregăteau, știind că a treia era iminentă, iar la cea de-a treia se grăbeau spre locul apariției.

Începând din august 1961, fenomenele supranaturale au devenit din ce în ce mai uluitoare; ceea ce poate fi văzut pe filmările realizate de martori oculari îi face oricărui om cât de cât credincios „pielea de găină”: se văd cele patru fete, braț la braț, mergând repede cu spatele și în plus cu capul răsturnat, pentru a putea privi cerul. Este absolut stupefiant să privești aceste copile mergând cu spatele, privind în sus, perfect sincronizate, fără ca vreodată piciorul lor să lovească o singură piatră, deși poteca înclinată era plină de bolovani!

Padre Pio

Adeseori, oamenii le-au văzut fugind cu spatele. Au fost, de asemenea, văzute aruncându-se brusc în genunchi pe pietre și ridicându-se fără nicio urmă de durere sau de rană. Martori oculari au afirmat că fetele, atunci când se aflau în extaz, erau capabile să le citească în suflete. Mai mult decât atât, pe peliculele filmate, dacă privim filmul cadru cu cadru (într-o secundă se derulează 24 de cadre), descoperim că în unul din ele Conchita este în picioare, iar în următorul în genunchi (!!!).

Dintre numeroasele cărți scrise despre manifestările supranaturale de la Garabandal, una se detașează, fiind demnă de reportajul unui jurnalist. Este vorba despre cartea avocatului și profesorului de istorie Sanchez-Ventura y Pascal care venise în sat din curiozitate, ca să observe „această bufonerie”. Or, nu se știe prea bine cum, dl. Sanchez-Ventura y Pascal a fost

convertit pe loc, devenind unul dintre cei mai fervenți și mai remarcabili apărători ai acestor apariții. Cât despre atei convertiți la Garabandal, aceștia au fost cu miile, cel puțin dintre aceia care au avut curiozitatea sau curajul să meargă să vadă cu propriii lor ochi. Însuși părintele René Laurentin, specialist în apariții mariale, a notat în lucrarea „*Multiplication des apparitions de la Vierge aujourd'hui*” („Înmulțirea aparițiilor Fecioarei în zilele noastre”): „Rămâi uluit în fața multitudinii de fapte extraordinare care se petrec la Garabandal”.

O altă persoană care a validat autenticitatea fenomenelor de la Garabandal este Padre Pio (1887-1968), unul dintre cei mai mari mistici ai secolului XX, cunoscut pentru capacitatea sa extraordinară de a vedea viitorul și de a-l descrie fără greș. Spre exemplu, într-o zi din anul 1947, un tânăr preot sosit la mănăstire pentru a se spovedi l-a auzit pe Padre Pio adresându-i-se: „Într-o zi veți fi Papă”. Aceasta explică de ce viitorul Papă Ioan Paul al II-lea, la câteva zile după numirea sa la Roma, s-a rugat în fața mormântului lui Padre Pio. Lucru foarte interesant: acesta din urmă era încă în viață când mesajul apocaliptic de la La Salette și de la Fatima a fost repetat de către Fecioară la Garabandal, din 1 iunie 1961 până pe 13 noiembrie 1965. Padre Pio i-a asigurat pe toți cei care l-au întrebat că era vorba despre o apariție autentică a Fecioarei și că era necesar să se meargă la Garabandal pentru a-i obține grația. Cuvântul lui Padre Pio are suficientă greutate pentru a-i putea da crezare. La 40 de ani după moartea sa (în 1968), ca semn al sfințeniei, trupul i-a fost plasat în anul 2008 într-un sicriu de sticlă, pentru ca toți să poată constata miracolul inalterabilității sale.

De nenumărate ori, medicii care examinau fetele le-au înțepat, le-au ars cu lumânarea sau au încercat să le îndrepte capul. Degeaba! Absolut nimic nu le putea scoate din extaz. Dacă ar fi fost vorba despre yoghini, ar fi fost de înțeles, dar pentru niște copii de doisprezece ani... Însă și mai uimitoare sunt împărtășaniile oferite de Arhanghelul Mihail. Acestea se petreceau din cauza absenței preotului. Dar când cele patru copile au început

să primească ostia din mâinile Arhanghelului, aceasta a trezit unele suspiciuni și nemulțumiri, întrucât, conform dogmei bisericești, doar un preot „uman” putea săvârși taina împărtășaniei. Încă puțin și preoții ar fi făcut grevă pentru acest afront adus privilegiilor lor profesionale. Sfânta Fecioară a explicat că îngerul lua împărtășaniile (la catolici, numite ostii) din tabernacule (mici cuferे din altarul catolic care adăpostesc ostiile) de pe Pământ. Pe filmările de epocă se văd fetele căzând brusc în genunchi, scoțând limba și apoi înghițind. În prim-planurile care au putut fi făcute nu se vede, bineînțeles, nici urmă de ostie. Mulți au crezut că fetele se prefăceau. De fapt, asta este ceea ce credea cam toată lumea, până când fetele i-au cerut Arhanghelului să „facă un miracol pentru ca toată lumea să creadă”. Arhanghelul a acceptat și i-a spus Conchitei: „Prin rugăciunile mele și ale tale, DUMNEZEU va face aceasta. Pe 18 iulie 1962, Tatăl Ceresc va face ostia vizibilă, astfel încât toată lumea să vadă și să creadă”.

Din nou, Arhanghelul a anunțat dinainte un miracol, așa cum făcuse și Sfânta Fecioară la Fatima... Nu mai e nevoie să subliniem că în jur de o mie de persoane au venit în sat, așteptând miracolul anunțat, într-o îmbulzeală indescritibilă. Dar abia după miezul nopții, după ce a auzit cele trei apeluri interioare, Conchita a ieșit din casă și s-a îndreptat spre locul cunoscut, urmată de o mulțime imensă. Ea a căzut apoi în extaz și a văzut îngerul. Mulțimea a făcut un cerc în jurul ei. Conchita privea îngerul, cu capul înclinat: ea deschise gura, și mulțimea din jurul ei își ținu suflarea. Fata scoase limba și rămase astfel într-o tăcere apăsătoare timp de aproape cinci minute. Și, deodată, o ostie de o albeață imaculată s-a materializat pe limba ei. Mulțimea a izbucnit într-un strigăt de entuziasm. Dintre toți fotografii prezenți, doar unul a reușit să surprindă momentul. Dar nu a descoperit aceasta decât mai târziu.

Este vorba de Don Alejandro Damians, om de afaceri spaniol originar din Barcelona. Alături de el se afla doctorul Jean Caux, chirurg parizian, care era și el uimit de evenimentele de la Garabandal. În august 1963, apoi în 1972, în ziarul *Needles*, Don Damiens a povestit circumstanțele extraordinare în care a fost surprins acest clișeu.

„Deoarece sunt foarte înalt, oamenii din spatele meu îmi tot spuneau: «Lasă-te mai jos, lasă-te mai jos!» și cineva chiar m-a lovit la un moment dat în cap de mai multe ori cu un obiect, ca să mă facă să mă aplec. Fără să țin seama de aceasta, am scos camera din geantă, am privit prin vizor fără să reglez nimic, m-am asigurat că îi văd capul fetei și am apăsas pe declanșator. Atât cât am rămas lângă ea, n-am scăpat-o din ochi. Nu am încetat nicio clipă să îi privesc cu atenție limba. Poate că am clipit, dar a fost doar o fracțiune de secundă. Ceea ce am văzut este că ostia s-a format pe limba sa într-o clipită. Am rămas perplex. Am folosit aparatul după ce ostia era deja materializată acolo, pe limba ei. Este imposibil să ascunzi o ostie în gură, întrucât se topește. Mai mult decât atât, fata a rămas total nemișcată timp de cinci minute, înconjurată de mulțimea care nu o scăpa din ochi. Dar acest moment a fost extraordinar. Am simțit o bucurie imensă. Eram atât de emoționat, încât m-am retras într-un colț ca să plâng. Impresia cu care am rămas după aceea a fost că îl întâlnisem pe DUMNEZEU.”

Un alt martor ocular, Don Benjamin Gomez, agricultor din orașul Potes, povestește viziunea sa asupra acestui miracol uluitor.

„Mă aflu la câțiva centimetri de fată. Vedeam foarte bine că limba sa era curată și nu avea nimic dedesubt. Fata stătea neclintită. Apoi, dintr-o dată, a apărut ostia. Era albă, strălucitoare, radiantă. Îmi amintea de razele Soarelui care luminează zăpada, făcând-o mai strălucitoare. Chipul fetei arăta ca și când ar fi

Fotografie de la Garabandal realizată în perioada 1961-1965, în timpul aparițiilor Fecioarei.

trăit un extaz divin. Semăna cu un înger. Pot să jur că nu a mișcat nici mâinile, nici limba. În această poziție a primit taina împărtășaniei. Am avut destul timp ca să contemplan acest fenomen minunat fără să-mi pierd cumpătul și eram foarte mulți oameni în jurul ei care am văzut asta. Eu personal nu crezusem nimic până în acea zi.”

Arhanghelul Mihail și-a jinit promisiunea și avem chiar dovezi despre aceasta, grație unui filmuleț de 79 de cadre succesive. Totuși, mesajul oferit copilelor de către Fecioară este departe de a fi îmbucurător. Acolo ea a anunțat că „nu vor mai fi decât trei Papi”. Circumstanțele merită să fie detaliate. La începutul lui iunie 1963, clopotul bisericii a pornit să bată cu putere și, auzind aceasta, micuța Conchita i-a spus mamei sale:

Privirea Conchitei, aflată în extaz și totodată în stare de levitație, rămânea permanent fixată asupra Fecioarei.

- Asta cred că este pentru Papă. Acum nu mai rămân decât trei.
- Ce prostii spui tu acolo?
- Nu sunt prostii, mamă, Fecioara mi-a spus că după acest Papă nu vor mai fi decât trei.
- Și ce va fi după aceea, sfârșitul lumii?
- Fecioara n-a spus sfârșitul lumii, ci vremurile din urmă.
- Și care ar fi diferența?
- Nu știu, nu mi-a spus.

Mai târziu, ea i-a făcut preotului Marcelino Andreu următoarea precizare: „Atunci când veți afla avertismentul, veți ști că ne aflăm deja în vremurile din urmă”.

Cu toate semnele făcute, unii mai afirmă încă și astăzi că aparițiile de la Garabandal sunt opera Necuratului în persoană, venind cu argumentul falselor apariții de la Cossitano, Italia, din anii 1950. Și acolo, patru copii afirmau că o văd pe Sfânta Fecioară. Dar într-o zi, relatează istoricul Joachim Boufflet în cartea „Il diavolo”, câteva femei curioase s-au dus la biserică pentru a se lămurii despre ce este vorba:

„Cinci tinere femei de la Acțiunea Catolică s-au dus la Cossitano pentru a studia fără prejudecăți ce se petrece acolo. Aveau cu ele apă sfințită și au aruncat discret câteva picături în direcția în care câțiva copii plângeau și spuneau că o văd pe Sfânta Fecioară. S-a declanșat atunci un spectacol înfricoșător: bieții copii au început să scoată strigăte oribile, contorsionându-se la pământ și încercând în van să fugă. Când și-au revenit, copiii au declarat că la un moment anume, exact acela în care tinerele au aruncat cu apă sfințită (ceea ce ei nu remarcaseră, de altfel), figura Fecioarei, care le apărea sub forma de la Lourdes, se transformase într-un monstru hidos, amenințând și răgând, înconjurat de flăcări, zbătându-se în convulsii înfricoșătoare.”

În ceea ce privește aparițiile de la Garabandal, toți curioșii, precum și preoții, și-au făcut un obicei din a stropi cu apă sfințită fie fetele, fie forma invizibilă pe care ele

o urmas, fie dându-le obiecte stropite cu apă sfințită, pentru ca Fecioara să le atingă sau să le binecuvânteze. Nu a fost observată niciodată vreo respingere, nici din partea copiilor, nici din partea aparițiilor. Cu ocazia unui interviu pe care l-a acordat Jacinta Gonzalez în Statele Unite, chiar ea a abordat subiectul, ca răspuns la o întrebare indirectă care i-a fost adresată:

„ – Sfânta.Fecioară avea simțul umorului?

Chipul Jacintei s-a luminat:

– Da, sigur, era ca o mamă. Ea râdea adeseori. Odată, la începutul aparițiilor; ni se spusese să aruncăm cu apă sfințită pentru a fi sigure că nu era o manifestare a diavolului. Ea ne-a întrebant:

«Ce faceți?» l-am răspuns: «Aruncăm cu apă

sfințită să verificăm că nu sunteți diavolul.» Ea a izbucnit în râs și a spus: «Hai, hai, aruncați-mi apă sfințită!»»

Deci, la Garabandal s-a petrecut un lucru la fel de extraordinar ca și la Fatima. Adevărata semnificație a evenimentelor nu a fost încă înțeleasă în zilele noastre din cauza a trei anunțuri importante făcute de către Fecioară:

1) Lumea va vedea ca avertisment doi aștri care se ciocnesc. Va fi o acțiune a lui DUMNEZEU vizibilă de către toți oamenii din întreaga lume. După unii specialiști de la Garabandal, data ar putea fi 10 aprilie 2009... În mod curios, ea coincide cu anul punerii în funcțiune a noului telescop de la Vatican. Acest binoclu gigantic, cu lentile mai mari de 1 m în diametru, va fi în totalitate operațional la începutul anului 2009.

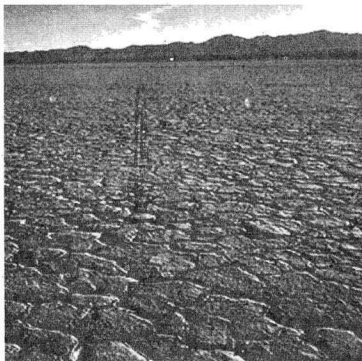
2) Apoi, un miracol va fi înfăptuit de către Hristos într-o joi seara, la un an după avertismentul precedent. O dată preconizată de unii specialiști foarte grăbiți ar fi aceea de 13 mai 2010. La Garabandal va rămâne chiar o urmă a acestui miracol (aceiași principiu se regăsește la Medjugorje).

3) Va urma apoi „pedeapsa”, care va avea loc în funcție de răspunsul umanității la miracolul precedent.

☞ Micuța Conchita a avut o viziune despre natura acestei pedepse.

„La un moment dat, niciun motor și nicio mașină nu va mai funcționa. Un val teribil de căldură va lovi Pământul și oamenii vor începe să sufere de sete. Ei vor căuta desperați apă, dar ea se va evapora din cauza căldurii. Oamenilor le va fi într-atât de sete, încât vor căuta să se ucidă unii pe alții, însă mulți se vor prăbuși la pământ fără vlagă”.

Dacă „umanitatea nu se va îndrepta”, spune Fecioara, va avea loc un cataclism și „vor pieri două treimi din populație”. De fapt, a adăugat ea, „urmările cataclismului vor depinde

de răspunsul pe care umanitatea l-l va da lui DUMNEZEU după avertisment". Dar, în orice caz, acestea vor fi vremurile din urmă sau, cel puțin, sfârșitul unei epoci. Să reținem, printre altele, că:

1) este anunțat un „teribil val de căldură” care va atinge Pământul, și

2) această caniculă se potrivește perfect cu calendarul sfântului Malachia și al altora.

Într-o primă etapă, această caniculă va împiedica orice motor să funcționeze (catastrofă cu nenumărate consecințe), apoi va urma lupta pentru apă, ceea ce nu este lipsit de legătură cu profetul biblic Ilie. Aceste prevestiri deloc îmbucurătoare au fost făcute la Garabandal, ca de obicei, de către Sfânta Fecioară în ipostaza de Fecioară a Carmelului, aspectul sub care ea se manifesta față de copile. De altfel, ea le-a cerut întotdeauna celor patru fete să i se roage sub numele de Fecioara Carmelului (Notre Dame du Carmel). Dar de ce tocmai Fecioara „Carmelului”?

Ar trebui să vedem în aceasta un mesaj ascuns? Carmel (care înseamnă „grădină”) este un munte înalt de aproximativ 500 m, situat între Haifa și Nazaret, în Nord-Vestul Israelului. Este cunoscut pentru că adăpostește un altar foarte vechi consacrat lui Iehova, întrucât tocmai acolo profetul Ilie a biruit în bătălia împotriva preoților lui Baal:

„Ilie i-a spus lui Ahab: «Sue-te și mănâncă și bea, căci se aude vuiet de ploaie». Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului și, plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi.” (I Regi, 18, 41-42)

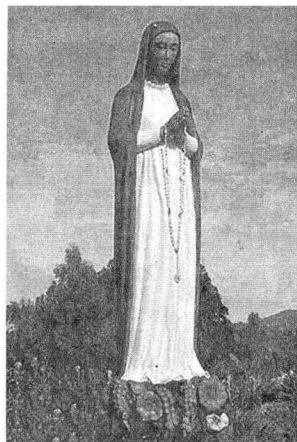
Totuși, celebritatea acestui munte vine mai ales din faptul că aici a fost fondat ordinul monastic al carmelitelor în anul de grație 1156, odată cu construirea unei biserici consacrate Fecioarei care trăise la câțiva km mai încolo, la Nazaret. Totuși, detaliul care trebuie luat în considerare este următorul: cu ocazia apariției sale de la Fatima, Fecioara s-a înfățișat, de asemenea, înveșmântată în brun, în ipostaza de Fecioară a Carmelului. Este clar că, atunci când Fecioara apare în acest aspect sau sub forma sa derivată, Fecioara de la Fatima (precum în Japonia), aceasta este în strânsă legătură cu vremurile din urmă. Și atunci când analizăm natura și consecințele aparițiilor sale, descoperim trei rațiuni ale acestora, dintre care una este în mod particular rezervată avertismentelor.

1) Locul unde ea apare devine ulterior un sanctuar consacrat vindecării bolnavilor, precum Tre Fontane sau Lourdes. (Loc de vindecare)

2) Locul unde ea apare se transformă ulterior într-un sanctuar dedicat rugăciunii roziariului, precum Siracusa sau Rue du Bac din Paris. (Loc de rugăciune)

3) Locul ales se transformă, de asemenea, într-un sanctuar marcat de fierul roșu al unei prevestiri apocaliptice, precum La Salette, Fatima, Garabandal, Akita sau Kibeho.

Fecioara Maria de la Kibeho

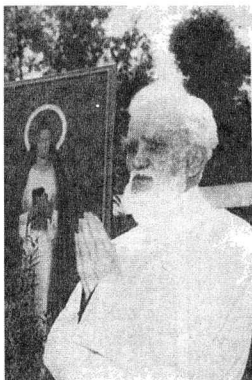
Denumirile comune sunt Fecioara Carmelului sau Fecioara de la Fatima. (Loc de prevestire apocaliptică)

Specialiștii europeni și americani afirmă că aparițiile contemporane ale Fecioarei sunt întotdeauna avertismente privind evenimentele dramatice care urmează să se petreacă. La Kibeho, Rwanda, ea se arăta copiilor și le prezisa drama care urmează. Copiii le-au transmis oamenilor să se roage pentru a evita dezastrul. Dar oamenii nu au ascultat și dezastrul a avut loc: aproape un milion de morți. Același lucru s-a petrecut cu ocazia primei sale apariții la Medjugorje, în Croația, înainte de războiul dintre Croația, Serbia și Bosnia. Mesajul ei a fost: „Împăcați-vă!”. Zece ani mai târziu începeau masacrele și genocidurile. La Fatima, ea avertizase în privința Rusiei și ceruse Papei „să consacre Rusia Inimii absolute și imaculate a lui DUMNEZEU”. Și în acest caz, la puțină vreme a început distrugerea bisericilor. Pe 12 aprilie 1947, Fecioara i-a apărut lui Bruno Cornacchiola la Tre Fontane din Roma. Apariția a fost recunoscută de către Vatican; de atunci,

pământul din această zonă are reputația de a fi miraculos, vindicând numeroase boli, la fel ca apa de la Lourdes. Cu această ocazie, Fecioara s-a prezentat astfel:

„Eu sunt Fecioara Sfintei Treimi. Sunt Fecioara Revelației. Reveniți la primele surse ale Scripturii.”

Cu ocazia celei de a 33-a aniversări a apariției de la Tre Fontane, pe 12 aprilie 1980, în fața grotii a fost celebrată o slujbă de către douăzeci și cinci de preoți, în prezența a trei mii de persoane. În plină slujbă, Soarele a început să se miște exact ca și la Fatima: „Pe cer, Soarele a început să se rotească în sensul invers acelor de ceasornic, apoi a părut că se prăvălește peste Pământ. Toată lumea putea să-l privească direct, fără să clipească. Părea mai mare decât de obicei și pulsa în culori diferite, asemănător cu ceea ce fusese descris la Fatima în 1917 [...]. Slujba a fost întreruptă, astfel încât toți să poată privi. Fenomenul a durat aproximativ o jumătate de oră. În acest timp, au avut loc numeroase vindecări. Doi ani mai târziu, miracolul solar s-a repetat, pe 12 aprilie 1982, de asemenea în ziua aniversară”. (Francis Mary Kalvelage, Stafano Maria Manneli, Peter Fehlner, „Marian shrines of Italy”, Academy of the Immaculate, Londra)

Bruno Cornacchiola

Ce am putea să credem despre toate acestea? Nu este deloc întâmplător că miracolul solar de la Fatima

s-a repetat la Roma în 1980, apoi în 1982, în fața a mii de credincioși, și aceasta tot în cadrul unei apariții mariale. Așa cum menționează Auguste Meesen în cartea sa „*Apparitions and Miracles of the Sun*” („Apariții și miracole ale Soarelui”), acest miracol a fost văzut, e drept, într-o măsură mai mică, la Bonate, Italia, în 1944; la Espis, Franța, în 1946; la Acquaviva, Italia, în 1950; la Heroldsbach și Fehrbach, respectiv în 1949 și 1950; la Kerezinen, în 1953; la Medjugorje, în 1952; la Kibeho, Rwanda, în 1983 și la Tsemie, Togo, în

Statuia Sfintei Fecioare din Pedro-Escobedo, Mexic, a început să lăcrimeze după Paște în anul 2008. Știrea a fost prezentată doar de CNN.

1998, dar și în diferite locuri din Cehoslovacia, Rusia și Ucraina. Aceasta înseamnă că avertismentul solar al Fecioarei de la Fatima rămâne valabil.

În mod semnificativ, mulți creștini doar cu numele au devenit atât de stânjeniți de acest gen de fenomene supranaturale, încât nu mai îndrăznesc nici măcar să vorbească despre ele, de teamă că ar putea trece drept naivi. La Lourdes, cu ocazia unei slujbe duminicale, transmisă în direct de canalul France 2, o ostie a început să leviteze în momentul... Înălțării. A avut loc un act de umor supranatural: ostia a fost văzută cum s-a ridicat brusc, ca atrasă de o forță invizibilă, apoi a plutit în aer timp de 30 de secunde deasupra farfuriei. Jenați, preoții care au văzut-o cu ochii lor levitând, au refuzat să facă orice comentariu pentru presă.

În secolul XX, Fecioara poate să miște Soarele din loc și să facă să plângă statuile de marmură. În final, lumea își bate joc de toate acestea. Ceea ce este deci incredibil nu mai este acum atât faptul de a vedea un miracol cu propriii tăi ochi, cât acela de a-l vedea și de a nu-i mai acorda nicio importanță. Trăim într-o epocă în care dacă DUMNEZEU își dă osteneala să ne arate că există, aceasta pare să nu aibă mai multă importanță decât știrea senzațională a erupției unui vulcan sau a unei nașteri cvintuple.

Exemplul cel mai recent îl constituie o modestă statuie a Sfintei Fecioare închisă într-o nișă vitrată într-un sătuc din Mexic, Pedro-Escobedo. Instalată acolo de vreo doi ani, această statuie înaltă de un metru a început să lăcrimeze la două zile după Paște, în anul 2008. Doar CNN a difuzat un reportaj cu imagini ale lacrimilor formate în colțul ochiului și rostogolindu-se pe obraji Fecioarei. Dar reportajul nu a fost deloc reluat pe posturile europene, fără îndoială de teamă că oamenii ar putea să-și regăsească credința sau să-și pună întrebări. Totuși, faptul că din senin apar lacrimi în ochii unei statui de marmură este ceva care ar trebui să șocheze gândirea noastră rațională și tehnologică.

Cu aceste lacrimi, Fecioara urmărește să ne semnaleze ceva, așa cum a făcut la Fatima, la Garabandal sau la Akita. Dar asupra cărui lucru vrea ea, oare, să ne prevină?

Răspunsul ne vine din diferite țări, unde ea a apărut în secolul XXI. Spre exemplu, din Venezuela, unde ea le-ar fi transmis la doi băieți, Juan Antonio și Jose Luis din satul Maracaibo:

„Va fi frig unde era cald și cald acolo unde era frig... Vor fi trei zile de beznă. Trebuie să vă pregătiți pentru ziua Mânii Divine”.

Sau din Indonezia, unde ea i-ar fi spus sorei Agnes Sawarno pe 13 mai 2005 (la a 88-a aniversare a apariției de la Fatima): „Înainte de cele trei zile de tenebre, un nor

pestilențial va acoperi pământul. Luna nu va mai reflecta lumina Soarelui”.)

Cuocaziarecentelor apariții faimoase din Betania (Venezuela), recunoscute mai mult forțat de către Vatican datorită numeroaselor miracole uluitoare, Sfânta Fecioară i-a declarat clarvăzătoarei stigmatizate Maria Esperanza Bianchini: „Copiii mei, mărturisiți-vă păcatele atât timp cât Soarele încă mai strălucește!”

„Atât timp cât Soarele încă mai strălucește” este un avertisment cât se poate de clar. Soarele este centrul...

Fecioara vrea să ne facă să înțelegem că ne așteaptă la momentul fatidic trei zile foarte întunecate. Ea nu precizează data, dar vom urmări să o aproximăm prin eliminare.

Așa cum vom vedea mai încolo, guvernul norvegian a decis și el că vremurile din urmă sunt aproape... La Longyearbyen, un orașel de patru mii de locuitori, situat în Oceanul Arctic, la doi pași de Polul Nord, guvernul norvegian a construit un buncăr în interiorul unui munte acoperit de zăpadă. În acest congelator gigantic de beton ultramodern, presupus a rezista la orice, se găsesc kilometri întregi de coridoare cu sertare conținând aproximativ 2,4 miliarde de semințe din toate varietățile de fructe și legume înregistrate în prezent pe Pământ. Jurnaliștii l-au numit imediat „Buncărul sfârșitului lumii”. A fost lansat cu mare pompă, ca o poliță de asigurare pentru umanitate, știut fiind că datorită actualelor dereglări climatice, nu se știe ce ne așteaptă... Așa cum remarcă jurnalista de la CNN, Becky Anderson, „dacă va exista vreun supraviețuitor pe Pământ, va avea ce să mănânce...”

Maria Esperanza Bianchini

BECKY ANDERSON

LONGYEARBYEN, NORWAY

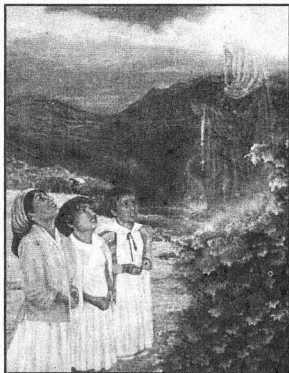
Becky Anderson prezintă în cadrul știrilor de la CNN „Buncărul sfârșitului lumii” de la Longyearbyen, Svabald, aflat în Norvegia, a cărei intrare este vizibilă în spatele ei.

Anexă

TEXTUL PRIMULUI ȘI AL CELUI DE-AL DOILEA SECRET DE LA FATIMA, COMPLETAT CU PROFEȚIILE CE AU FOST REVELATE DE FECIOARA MARIA LA AKITA, ÎN JAPONIA

„În afara părții secrete care nu-mi este permis să o revelez, acum voi spune tot”. Maica Lucia

Text din 31 august 1941, scris de maica Lucia pentru episcopul de la Fatima. Să ne amintim că tot ceea ce urmează a fost comunicat publicului, chiar în ziua apariției, de către cei trei copii vizionari. De exemplu, cerința Fecioarei Maria ca Rusia să revină la credința în DUMNEZEU a fost publicată în jurnalele portugheze în octombrie 1917. Acestea sunt „secrete” ale Vaticanului știute de toată lumea și pe care acesta le-a transformat în „secrete” oficiale în anul 1924, nu se știe de ce. Clarvăzătoarea de la Fatima, maica Lucia, s-a supus acestei decizii a Vaticanului. Copiii nu au păstrat tăcerea decât cu privire la „cel de-al treilea secret”, pe care însă Fecioara Maria l-a dezvăluit din nou, sub o altă formă, în Japonia.

Textele „secrete” 1 și 2, din 1917, de la Fatima

„Stăpâna noastră, Fecioara Maria, ne-a arătat o imensă mare de foc, care părea că se află sub pământ, unde, cuprinși de acest foc, se puteau vedea demonii și sufletele chinuite, având aparența unui jar translucid, negru sau mai închis la culoare și care avea forme umane. Sufletele erau vânturate prin acest incendiu, ridicate chiar de flăcările care ieșeau din ele însele, iscând nori de fum. Ele cădeau apoi din nou, în toate părțile, precum zboară și cad scânteile în incendiile foarte puternice, părănd lipsite de greutate și de echilibru, scoțând urlete și gemete de durere și de disperare înspăimântătoare și terifiante. Demonii se distingeau prin formele lor oribile și dezgustătoare de fiare nemaivăzute și înspăimântătoare, negre și translucide. Această viziune nu a durat decât o clipă, grație bunei noastre Mame din Cer, care ne-a prevenit înainte, promițându-ne totodată că ne va duce cu ea în Cer. Altfel, cred că am fi murit de frică și de groază. Apoi, am ridicat ochii spre Fecioara Maria, care ne-a spus cu bunătate și tristețe:

«Ați văzut infernul în care merg sufletele sărmanilor păcătoși. Pentru a-i scăpa de toate acestea, DUMNEZEU a stabilit în această lume o modalitate de salvare ce implică dăruirea lor totală și necondiționată către INIMA SA ABSOLUTĂ ȘI IMACULATĂ. Dacă se va face ce o să vă spun, multe suflete vor fi mântuite și vom trăi în pace. Războiul se va sfârși. Dar dacă oamenii nu vor înceta să-l mânieze pe DUMNEZEU, în timpul pontificatului Papei Pius XI va începe un alt război, și mai cumplit.

Când veți vedea că noaptea este iluminată de o lumină misterioasă și necunoscută, să știți că acesta este marele semn pe care DUMNEZEU vi-l dă, anunțând prin aceasta

că El va pedepsi pentru crimele ei lumea, prin război, prin foamete și prin persecutarea Bisericii și a Sfântului Părinte.

Pentru a împiedica acest război, cer ca Rusia să fie consacrată Inimii absolute și imaculate a lui DUMNEZEU și să fie realizat un act reparatoriu constând din participarea la împărțșaniile primelor sâmbete pentru a i se ierta păcatele. Dacă mi se îndeplinește cererea, atunci Rusia se va reconverti și va fi pace; dacă nu, Rusia își va răspândi greșelile în întreaga lume, provocând războaie și aducând persecuții Bisericii.

Cei buni vor fi martirizați, Sfântul Părinte va suferi mult, iar unele popoare vor fi nimicite. În cele din urmă, Inima absolută și imaculată a lui DUMNEZEU va triumfa. Sfântul Părinte îmi va consacra Rusia spre ocrotire, aceasta se va converti, iar lumii i se va acorda o vreme de pace.»

Varianța celui de al 3-lea secret de la Fatima ce a fost dictată de Fecioara Maria maicii Agnes, în Japonia, la data de 13 octombrie 1973

„Cum ți-am spus deja, dacă oamenii nu se căiesc și nu se îndreaptă, Tatăl Ceresc va da o pedeapsă teribilă întregii umanități. Va fi o pedeapsă mai grea decât Potopul, o pedeapsă așa cum nu a mai fost niciodată: un foc va coborî din ceruri și va ucide o mare parte din omenire, atât pe cei buni, cât și pe cei răi, și nu îi va scuti nici pe preoți, nici pe credincioși. Supraviețuitorii vor fi atât de dezolați, încât îi vor invidia pe cei morți.”

Singurele arme care vor mai exista atunci vor fi mătăniile pentru rugăciune și semnul lăsat de Fiul meu. Faceți-vă rugăciunile în fiecare zi.

Diavolul se va infiltra chiar și în Biserică, producând discordie, astfel că vom vedea cardinali ridicându-se împotriva cardinalilor și episcopi ridicându-se împotriva altor episcopi. Preoții care mă vor sluji plini de iubire vor fi disprețuiți și atacați de ceilalți; bisericile și altarele vor fi jefuite și Biserica va fi plină de cei care acceptă compromisurile, iar diavolul va împinge pe mulți preoți și multe suflete consacrate lui DUMNEZEU să nu îl mai slujească pe Domnul. Diavolul se va înverșuna mai ales împotriva acestor suflete consacrate [prin jurământ monastic] lui DUMNEZEU.

Perspectiva pierderii atâtor suflete este cauza tristeții mele. Dacă păcatele vor crește în număr și în gravitate, nu va mai fi iertare pentru ei.”

Capitolul 10

UNELE MIRACOLE CONTEMPORANE CE AU FOST PROVOCATE DE FECIOARA MARIA

Să ne focalizăm acum asupra unei manifestări supranaturale care i-a făcut pe toți să își piardă cumpătul, chiar și pe anchetatorii Vaticanului veniți la fața locului. Acest fenomen nu s-a petrecut nici în Portugalia, nici în Spania sau în Italia, țări catolice prin excelență, în care acest gen de miracol nu surprinde pe aproape nimeni, ci în Japonia, țară șintoistă și budistă. Miracolul a fost văzut de mii de oameni, a fost fotografiat și chiar filmat de televiziunile japoneze locale și naționale. O statuie din lemn a Fecioarei a plâns, vărsând lacrimi timp de mai multe zile într-o biserică japoneză, în vreme ce o credincioasă primea prin clauduție mesaje de la îngerul ei păzitor și de la Fecioară în legătură cu miracolul de la Fatima. De-a dreptul înnebunitor! Întrucât minunile nu sunt foarte frecvente la budiști, această statuie a pus în încurcătură toate autoritățile ecleziastice și politice. Deși a fost studiată, analizată, radiografiată, nu s-a descoperit

Statuia Fecioarei Maria de la Akita, plângând cu lacrimi de sânge.

în ea niciun mecanism, furtun sau cristal. Evenimentul a fost senzațional: statuia unei „zeițe” străine se manifesta în Țara Soarelui Răsare! Pe 4 ianuarie 1975, statuia Fecioarei aflată în Mănăstirea din orașul Akita a început să plângă, marcând începutul primului miracol constat de milioane de japonezi de toate confesiunile. Acest fenomen supranatural a durat până pe 15 septembrie 1981, când a avut loc a 101-a și ultima lacrimație. Mitsuo Fukushima, reporter la *Fuji News*, dar și alte două canale de televiziune plasaseră camere de luat vederi în fața statuii, pentru a o filma 24 din 24 de ore, ca să surprindă lacrimile care se prelingeau pe obraji de lemn! Iată comentariului episcopului, total depășit de situație, reproduc în lucrarea „Akita, lacrimile și mesajele Fecioarei” de Teiji Yasuda: „Am mers la mănăstire și am văzut. Eram stupefiat, deși știam că miracolele erau frecvente în Biblie. Dar aceea era Biblia... Faptul de a vedea eu însumi un miracol m-a tulburat foarte mult... Este inexprimabil! Pe de altă parte, asta mi s-a părut prea de tot. Atunci am pus-o sub observație pe sora Sasagawa și i-am răscolit tot trecutul. Sora Sasagawa a fost în centrul problemei. Nu am descoperit nimic neobișnuit.”

└ Pregătită de către îngerul său păzitor (așa cum fusese de curând și sora Catherine Laboure, din Rue du Bac), călugărița avea stigmat și, în plus, o percepea prin clarviziune pe Sfânta Fecioară, care îi transmitea mesaje. Autoritățile ecleziastice japoneze erau convinse că, într-un fel sau altul, lacrimațiile aveau legătură cu ea. Atunci călugărița a fost cercetată amănunțit de către detectivi, iar lacrimile au fost analizate. Primul studiu, realizat de către un medic de la Facultatea de Medicină Legală, a identificat sângele care cursese din statuie: era grupa AB în schimb, grupa sanguină a lacrimilor era grupa B. O altă analiză a lacrimilor vărsate pe 22 august 1981 le-a clasat de data aceasta în

Sora Agnes Sasagawa

grupa 0. Prin aceasta, călugărița a fost de facto scoasă din discuție și Vaticanul a sfârșit prin a depune grosul dosar (urmare a șapte ani de anchetă) pe biroul cardinalului Ratzinger, pe vremea aceea prefect al Congregației pentru doctrina credinței. Viitorul Papă Benedict al XVI-lea a recunoscut în 1988 caracterul supranatural al acestor lacrimi miraculoase. Era deci un fenomen supranatural (un miracol), întru totul conform canoanelor Romei.]

Dar ce i-a spus oare atât de grav Sfânta Fecioară acestei călugărițe japoneze? Ce o făcea să plângă? Veștile nu sunt prea bune:

3 august 1973: „*Tatăl Ceresc se pregătește să pedepsească întreaga umanitate.*”

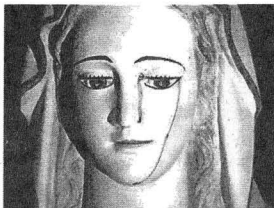
13 octombrie 1973: „*Draga mea fiică, ascultă ceea ce am să-ți spun. Așa cum ți-am spus deja, dacă oamenii nu se îndreaptă și nu devin mai buni, Tatăl Ceresc va trimite o mare nenorocire asupra umanității. Va fi o pedeapsă mai mare decât Potopul, așa cum nu s-a mai văzut niciodată. Focul va coborî din cer și va distruge mare parte din omenire, fără a cruța pe nimeni. Supraviețuitorii vor fi atât de îngroziți, încât îi vor invidia pe morți.*”

13 octombrie este, bineînțeles, data aniversară a miracolului de la Fatima. Aceasta nu este o întâmplare, ci dimpotrivă: avertismentul din 1917 a fost reînnoit în 1973, ca și în 1961, la Garabandal. La fel se petrece aproape peste tot în lumea de astăzi, asaltată de o multiplicare uluitoare a statuilor Fecioarei care încep să plângă cu lacrimi sau cu sânge, în Bogota, Bangladesh, Italia, Mexic, SUA. În 2007, într-un magazin de lux din Florida, fenomenul lacrimației a fost difuzat în direct, atât de televiziunile locale, cât și de cele naționale, precum Fox News. Statuile Fecioarei care plâng în mod misterios în fața a mii de persoane nu au nimic nou în sine. Aproape s-ar putea spune că în fenomenologia supranaturală ele sunt ceva clasic, rămânând în același timp absolut inexplicabile. În fiecare an sunt raportate aproape zece cazuri, cam peste tot în lume, ceea ce înseamnă că doar între 2000 și 2008 au

Steven Gelbach anunță în mai 2007, în cadrul știrilor la postul de televiziune Fox News, faptul că la Orlando, statuia Fecioarei Maria dintr-o reproducere a lucrării *Pieta* a lui Michelangelo a început să plângă.

fost cel puțin 90 de statui care au vărsat lacrimi. O reproducere în marmură a statuii *Pieta* a lui Michelangelo din Orlando, Florida, a început să plângă cu lacrimi formate exact în colțul ochiului Fecioarei. După ce a fost instalată în magazinul de decorații *Castle Designs*, directorul magazinului, domnul Roberts, a declarat: „Am remarcat formarea unei linii gri pe obraz, care devenea din ce în ce mai întunecată pe măsură ce treceau zilele. Era neobișnuit, nu era ca o

pată, ci ca și cum lacrimile ar fi venit din interior. Teoretic, lacrimile s-ar fi putut forma oriunde pe suprafața statuii. Cum se face că se formează tocmai în colțul ochiului? Asta este uimitor! Acum oamenii vin să se roage.” Proprietarul a decis să nu o mai vândă... Ca un exemplu extrem, în 1953, în Italia, la Siracuză, Fecioara Maria reprezentată pe o simplă stelă de plastic, cadou de nuntă, a început deodată să lăcrimeze. Uluiți, tinerii căsătoriți, pe nume Iannuso, au observat fenomenul și au întors pe toate părțile stela agățată deasupra patului. Constatând miracolul, au chemat vecinii. Oamenii s-au îmbulzit și au început să defileze prin cameră. După câteva zile, un sicilian, convins că era vorba de o glumă proastă, a chemat poliția pentru a readuce liniștea în cartier. Atunci când carabinieri au sosit, au văzut și ei lacrimile care curgeau din ochii Fecioarei. Nu-și puteau crede ochilor. Neștiind ce să facă, întrucât nu li se petrecea în fiecare zi să fie chemați pentru a lua măsuri împotriva unei Fecioare care plânge, au dus-o totuși la secție. Dar în mașina poliției, stela a continuat să lăcrimeze timp de 45 de minute, încât a inundat podeaua. Doar la comisariat a încetat lacrimația. Incapabil să ia o decizie și văzând că proprietarul este de bună credință, comisarul, depășit de situație, i-a înapoiat obiectul. De îndată ce s-a întors în apartamentul cuplului Iannuso, Fecioara a reînceput să plângă. Între timp, vestea se împrăștiase și sute de oameni care vroiau să vadă lacrimile blocau strada. Atunci, pentru a menține ordinea publică, poliția a cerut proprietarului să expună stela pe pervazul unei ferestre, astfel încât toată lumea să o poată vedea fără busculadă. Fecioara a plâns astfel timp de patru zile la rând. Fenomenul a fost văzut și fotografiat de milioane de martori, printre care preoți, jurnaliști, politicieni. În finalul unei minuțioase anchete tehnice, biologice și religioase, lacrimile stelei au fost recunoscute de către Vatican ca fiind un miracol autentic și au fost plasate într-un relicvar. Episcopul de Palermo, Ernesto Ruffini, a declarat pentru un post de radio italian în decembrie 1953: „Ca urmare a tuturor analizelor, noi am considerat în unanimitate că realitatea faptelor nu poate fi pusă la îndoială”. La rândul lui, Papa Pius al XII-lea a declarat: „Noi recunoaștem declarația unanimă a conferinței episcopale”. În anul 2003, cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a lacrimilor Fecioarei de la Siracuză, Papa Ioan Paul al II-lea a exclamat uimit: „Aceste lacrimi sunt atât de misterioase!” Astăzi, sanctuarul Notre Dame des Larmes a devenit unul dintre cele mai importante centre de pelerinaj din Italia, înregistrând nenumărate cazuri de vindecare, ca și la Lourdes. Cazul este absolut supranatural, ca și cel din 2003 de la Chittagong – un orașel din Bangladesh, unde o Fecioară din marmură a început să plângă, fenomen observat de mai mult de doisprezece mii de oameni. Evenimentul a zguduit atât de tare țara de religie 80% musulmană sunnită, încât agenția *Reuters* a trimis un jurnalist pentru a analiza situația. Scrisoarea sa a fost preluată de către toate cotidienele anglo-saxone. În treacăt fie spus, în Bangladesh catolicii reprezintă mai puțin de 1% din populație...

Dar oare de ce plâng Sfânta Fecioară? Dacă este capabilă să formeze lacrimi în interiorul marmurei, plasticului sau al granitului și să le facă să iasă afară exact în colțul ochilor, oare nu ar fi ea capabilă, de asemenea, să-și aștearnă un surâs pe buze? De la începutul secolului XXI, statuile Fecioarei care plâng sunt nenumărate. În schimb, nu cunoaștem pe nimeni care să fi declarat că a văzut un pitic de grădină sau o statuie a lui Buddha lăcrimând. Acesta este un

privilegiu rezervat în spațiul catolic în proporție de 95% Fecioarei. Să notăm că sunt cunoscute, în spațiul creștinismului ortodox, nenumărate cazuri de icoane ale lui Hristos, ale Maicii Domnului sau ale sfinților care lăcrimează și ele. De ce plâng însă aceste reprezentări ale Fecioarei? Nu cumva din compasiune, pentru că o întristează perspectivele sumbre ale umanității? Să ne amintim că în 1973, la Akita, ea a repetat că „Focul va coborî din cer” și că „va fi o pedeapsă mai mare decât Potopul”. Iar în localitatea La Salette, unde a apărut de asemeni plângând în fața unor copii, ea a lăsat un alt avertisment: „Anotimpurile vor fi schimbate, pământul nu va mai da decât roade rele, astrele își vor pierde mișcările regulate, Luna nu va mai reflecta decât o slabă lumină roșcată; apa și focul vor da globului pământesc mișcări convulsive și cutremure înfricoșătoare, care vor face să dispară munți și orașe [...] A sosit timpul: Soarele se întuneacă, doar credința va supraviețui. Iată că vremea stricăciunii și a pustirii începe. Iată Fiara cu slujitorii ei, iată-l pe regele întinericului, care își spune Salvatorul lumii. El se va ridica plin de orgoliu în văzduh, pentru a urca până la ceruri. Va fi însă doborât de suflarea dumnezeiască a Arhanghelului Mihail și va cădea. Pământul, care vreme de trei zile va fi într-o frământare și prefacere continuă, își va deschide pânțele incins și plin de flăcări. Împreună cu toți ai săi, Satan se va prăvăli în hăurile veșnice ale iadului. Apoi, apa și focul vor purifica Pământul și vor mistui toate lucrările orgoliului omenesc. Și totul va fi astfel reînnoit.”

Rostite totuși în 1860, afirmațiile: „Anotimpurile vor fi schimbate” și „Soarele se va întunece” dovedesc chiar și pentru sceptici capacitatea excepțională a Fecioarei de a vedea cu anticipație viitorul. Astăzi, cam peste tot în lume, oamenii observă neputincioși câmpuri întregi rămase sterile și insecte care distrug recoltele atunci când acestea reușesc să crească. În plus, decalajul anotimpurilor a destabilizat deja întregul lanț ecologic: nici vegetalele, nici insectele, nici animalele nu se mai simt la locul lor. Iată încă un semn. În filmul său, „Un adevăr care deranjează”, Al Gore, fostul vicepreședinte al Statelor Unite, arată că: „Între 1900 și 1970, drumurile înghețate erau accesibile pentru vehicule timp de 225 de zile pe an. În 2005, numărul lor a scăzut la 75 de zile.”

Tot în acest documentar se arată că: „Primăvara este mai timpurie, toamna mai târzie. În anul 1980, păsările migratoare soseau spre 25 aprilie și puii ieșeau din ouă spre 3 iunie, chiar în momentul apariției omizilor. Natura era în ordine. Dar după 20 de ani de încălzire globală, acum omizile apar cu cincisprezece zile mai devreme. Păsările au încercat să recupereze acest decalaj, dar nu au reușit. Asta este o problemă. Și există milioane de nișe ecologice care sunt afectate în acest mod [...] Speciile dăunătoare au invadat aceste nișe ecologice disponibile [...] În Statele Unite există un coliopter de pin care dispărea iarna. Dar întrucât sunt mai puține zile geroase, el nu mai moare, iar pădurile de pin sunt în totalitate distruse”.

Penuria mondială de orez din primăvara anului 2008 a fost în parte rezultatul acestui decalaj la nivelul lanțului ecologic și alimentară. Adăugați la aceasta speculațiile economice și veți înțelege începutul catastrofelor în lanț, așa cum remarcă și *Singapore Short Stories*:

1) Creșterea prețului barilului de petrol la peste 100 de dolari, amenințând să rămână la acest nivel, a fost primul declanșator al crizei alimentare, provocând de asemenea creșterea prețului îngrășămintelor și transportului.

2) În Asia de sud-est bolile vegetale, insectele parazite și cele 45 de zile de frig fără precedent care au lovit regiunea din China până în Vietnam în ianuarie și februarie 2008 au compromis recoltele. Prețul orezului a sărit brusc de la 340 la 760 dolari tona.

În 1705, cu ocazia uneia dintre nenumăratele sale apariții, Fecioara i se arătase și îi vorbise unei păstorițe, Benoîre Rencurel, din satul Laus dans l'Isère, nu departe de La Salette. Validată mai târziu de către Biserica Romano-Catolică, biserica din acest oraș a fost transformată într-un imens sanctuar dedicat Fecioarei din Laus. Timp de cincizeci de ani, Benoîre a transmis Fecioarei rugăciunile oamenilor și a vorbit uneori cu ea. Astfel, între 1664 și 1718, 120.000 de persoane au venit aici în fiecare an pentru a vorbi cu vizionara, care, de altfel, nu știa nici să citească, nici să scrie. Această femeie simplă ceruse într-o bună zi Fecioarei „să fie ultima supraviețuitoare pe Pământ în vremurile din urmă”, ca să poată alege „din casele abandonate cele mai frumoase mobile și să le aducă în biserica satului”. Iată deci cât era de naivă! Dar Fecioara ne-a obișnuit să apară în fața unor ființe inocente, a căror sinceritate și simplitate era dincolo de orice îndoială (fetițe între șapte și doisprezece ani, țărănci care nu știau nici să citească, nici să scrie și nici să vorbească decât în dialectul local), astfel încât să nu-i poată deforma mesajul. În acest context, răspunsul Fecioarei este extrem de interesant:

„Nu-ți dori aceasta, fata mea, căci va fi ceva îngrozitor. Cei care vor fi atunci pe Pământ vor fi într-un pericol foarte mare de a fiamnați. Anticristul va predica atunci de trei ori mai înbiator decât preaiubitul meu Fiu, pentru a perverti oamenii”.

„Atunci” este exact momentul în care ne aflăm acum. Este cu atât mai curios că Biserica Franței a așteptat cu răbdare birocratică 300 de ani, până în anul 2008 (!) pentru a da binecuvântarea finală satului Laus, împreună cu recunoașterea oficială din partea Vaticanului, pronunțată pe 4 mai de către monseniorul Di Falco. Înțelegeți ceva dacă puteți...

De altfel, această declarație făcută de către Sfânta Fecioară lui Benoîre („Anticristul va predica de trei ori mai înbiator decât preaiubitul meu Fiu, pentru a perverti oamenii”) este capitală, întrucât va fi repetată și la apariția din localitatea La Salette, 150 de ani mai târziu. Și la Garabandal, Fecioara a oferit alte indicii temporale care nu și-au revelat adevăratul sens decât odată cu venirea Papei Benedict al XVI-lea.

Capitolul 11

PROFEȚIILE CE AU FOST FĂCUTE DE MAYAȘI REFERITOR LA ANUL 2012 ȘI LA CE SE VA PETRECE CU SOARELE

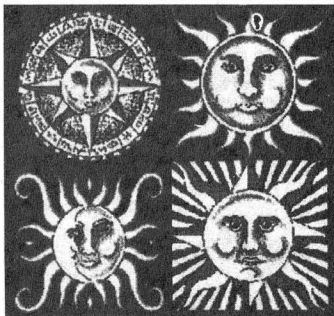
Atunci când Fecioara Maria a provocat miracolul de la Fatima, în care le-a arătat cu anticipație oamenilor Soarele apocaliptic prăvălindu-se asupra Pământului, a fost anume pentru a arăta că trebuie să ne așteptăm la anumite fenomene șocante și la tulburări cosmice vizibile pe bolta cerească. Mesajele de la La Salette și de la Fatima vorbesc despre trei zile de beznă, în timp ce profețiile de la Garabandal și de la Akita pun un anumit accent pe observarea fenomenelor cerești.

Se știe că și urmașii locuitorilor străvechi ai Americii Centrale scrutau în permanență cerul cu atenție. În cazul lor, doar decăderea și orbirea spirituală i-au putut determina pe unii dintre ei să facă sacrificii umane pentru a obține, chipurile, îndurarea unei zeități cumplite pe care ei o asociau cu Soarele de pe bolta cerească.

În zonele vulcanice de risc extrem din Pacific (Tahiti, Hawaii), din Africa etc. exista o practică de aducere a unor jertfe care erau oferite zeității teribile care se manifesta prin intermediul vulcanului. Ofrandele erau pur și simplu aruncate în crater și există știri că și aici s-a ajuns la situații aberante în care o fecioară era aruncată în „vatra” vulcanului, pentru ca acesta să nu erupă.

Haroun Tazieff, celebrul om de știință care a pășit prin preajma mai tuturor vulcanilor planetei, a făcut chiar mărturisirea că, găsindu-se odată în casa conducătorului unui sat african, acesta i-a spus, la un moment dat, pătruns de spirit profetic: *„Tinerii au uitat să ofere flori și ofrande vulcanului, el va erupe mâine după-masă la ora 15, iar eu nu mai am puterea să merg până acolo”*. La două zile după aceea, cu toate că vulcanul nu prezenta niciun semn de activitate iminentă, spre marea stupefacție a vulcanologului și a echipei sale, care nu erau pregătiți pentru aceasta, vulcanul a început să erupă exact la ora anunțată de către bătrânul satului! Toate cunoștințele vulcanologului împreună cu cele ale tuturor celor care îl însoțeau au fost ridiculizate într-o secundă de către un sătean analfabet, dar care „știa” dinainte ce urma să se petreacă... Pe ce cale aflase, oare, țăranul acesta?

Dar mayașii, dispuneau ei, oare, de cunoașterea necesară pentru a spune cu atât de mare certitudine că data de 21 decembrie 2012 va marca sfârșitul calendaristic al unei ere? Actul ritual al sacrificiului se subordonează unui scop primar: să-l îmbuneze pe cel care îl primește și / sau să atragă grația sa. Exegeții de azi cred, în mod mai mult sau mai puțin justificat, că sacrificiul către Soare din vechime are o semnificație încă și mai precisă: că acest astru ar fi avut, la un moment dat, un comportament „irațional” sau, altfel spus, că a trimis către Pământ raze X 70 sau că nu a mai strălucit, dând impresia că ar fi părăsit orbita. La aceste ultime afirmații, oamenii de știință răspund în unanimitate:

„este imposibil”. Ei au examinat, deci, problema dintr-o altă perspectivă, nu din cea a Soarelui care se mișcă, ci din aceea a Pământului care face aceasta prin înclinarea axei sale (și deci prin modificarea latitudinii). Astfel, se crede că angoasa mayașilor, precum și cea a aztecilor, se explică de la sine. Conform concepției lor despre lume, au existat deja patru sori, al nostru fiind al cincilea. Fiecare dispariție a Soarelui a dus la dispariția unei lumi. Ipoteza savantă este că mayașii considerau că este vital să „hrănească” suficient Soarele pentru a-i întârzia furia, de unde și acele sacrificii umane care, deși i-au oripilat pe spanioli, nu i-au făcut să renunțe la masacrarea, într-un mod chiar mai oribil, a băștinașilor. Modul mayașilor de a măsura scurgerea timpului pune accent pe faptul că erele, sau sorii, se succed după un ciclu precis de 28.800 de ani și se termină, toate, printr-o catastrofă:

„Soarele Pământului, Soarele Noptii, distrus de «căderea cerului și a jaguarilor mănăcători de oameni»;

Soarele Vântului Închis, distrus de teribile furtuni;

Soarele Focului, mistuit printr-o ploaie arzătoare;

Soarele Apei sau Soarele de Jad, înghițit de un Potop;

Rămâne Soarele Cutremurului, care se va încheia printr-un teribil seism...”

După cum afirmă cei ce cunosc civilizația Maya, acest ultim Soare corespunde epocii noastre și sfârșitul său este prevăzut pentru 21 decembrie 2012. Era care se va sfârși în concepția mayașilor în 2012 a început pe 11 august 3113 î. Hr. Un text mayaș povestește că „Soarele este încă strălucitor și limpede. Apoi, la amiază, el se va întuneca”.

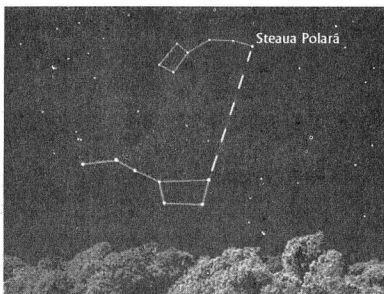
Textele sacre din budismul tibetan menționează șapte Sori, adică șapte ere care sfârșesc în mod implacabil cu inundarea și înghițirea munților de către oceane, furtuni și „flăcări care coboară din Soare pe Pământ, aprinzându-l”. La sfârșitul celui de-al șaptelea Soare (al nostru), întreaga lume va exploda, cuprinsă de flăcări. Un documentar difuzat pe canalul de televiziune franco-german Arte, documentar consacrat acestor texte tibetane, a ilustrat remarcabil acest aspect cu picturi sacre pe pânză care înfățișau „răsturnarea cerurilor”. Pompei Mela, istoric roman din secolul întâi, explică faptul că, în conformitate cu tradiția egipteană, „stelele și-au schimbat locul de patru ori și că în două rânduri Soarele nu a mai răsărit de la est, ci de la vest”.

Genialul psihiatru Immanuel Velikovski a reușit să stabilească o legătură între Soare și toate aceste mituri. El analizează în cartea sa „Lumi în coliziune” mitul lui Phaeton, în care se face referire la această violentă activitate a Soarelui, în imagini care se apropie de ceea ce sute de mii de persoane au numit miracolul Fecioarei de la Fatima:

„Grecii și alte popoare de pe malul Mării Egee au vorbit despre o epocă în care Soarele își părăsise traiectoria obișnuită și dispăruse pentru o zi întreagă, în timp ce Pământul fusese acoperit de ape. Legenda grecească povestește că tânărul Phaeton, care era cunoscut ca fiu al Soarelui, a vrut să conducă în ceruri carul tatălui său,

Soarele, chiar în acea zi fatală. Dar el nu a putut rezista «vârtejurilor solare» și s-a prăbușit cu carul său. Phaeton în greacă înseamnă «cel care arde». Mulți scriitori au făcut referiri la povestea lui Phaeton. Versiunea cea mai cunoscută o datorăm poetului latin Ovidiu. Carul Soarelui condus de Phaeton a ajuns să nu mai urmeze «drumul obișnuit». «Căii s-au îndepărtat» și «s-au rătăcit» pe bolta cerească, izbindu-se de stelele fixe ale profunzimilor celeste și conducând carul pe căi greșite.

Constelațiile Carului Mare și Carului Mic erau gata să fie azvârlite în marea interzisă, iar carul Soarelui a rătăcit prin regiuni necunoscute din văzduh. Carul era «mănat întocmai ca o corabie în furtună, când vizitiul lăasă la o parte hățurile, devenite, și așa inutile, și se abandonează zeilor și rugăciunilor». (Ovidiu, „Metamorfozele”)

«Pământul ia foc, începând cu zonele sale mai înalte; căldura îl crapă și sleiește seva cu care se hrănesc plantele. Pășunile uscate albesc, copacii ard cu tot frunzișul lor, iar recoltele numai bune de a fi culese hrănesc focul care le mistuie... Orașele pier împreună cu zidurile lor năruite; incendiul arde și transformă în cenușă națiunile și popoarele, pădurile și munții... Focul Enei este de două ori mai mare... la fel și cel din Parnass... Frigul nu mai există în Sciția... Caucazul este în flăcări... ca și Alpii și Apeninii încoronați de nori». (Ovidiu, „Metamorfozele”)

Norii învăpăiați varsă fum. Phaeton vede lumea incendiată: «el nu mai are puterea să suporte cenușa vânturată și scânteile care se ridică în aer de peste tot și este înăbușit de un fum arzător; învăluit în bezna nepătrunsă, el nu mai știe nici încotro merge, nici unde se află». (Ovidiu, „Metamorfozele”)

«Astfel, se crede că popoarele Etiopiei își datorează culoarea neagră faptului că sângele ars a fost atras către exteriorul corpului pe care el s-a răspândit». «Libia, pierzând orice urmă de apă, devine un pământ arid... Donul fumegă chiar în mijlocul undelor sale; Eufratul arde la Babilon; Gangele, Făzul, Dunărea clocotesc; râurile din Spercheios sunt în flăcări. Nisipurile aurii din Taj se topec de căldură, iar lebedele... ard... Nilul, îngrozit, fuge la capătul lumii... cele șapte albiu secate ale sale par acum văi adânci în care nu mai curge fir de apă. Aceași cumplită soartă o au și râurile din Tracia, Hebrus și Strymon și toate fluviile din Apus: Rinul, Ronul, Po și Tibrul.

Pământul se întinde în toate părțile... mările se retrag și ceea ce înainte era ocean nu mai este decât o câmpie de nisipuri uscate. Munți, ascunși înainte, se ridică din străfundurile lor și măresc numărul cicladelor» (Ovidiu, „Metamorfozele”). (Immanuel Velikovski, „Lumi în coliziune”)

Această descriere halucinantă ne aduce aminte din nou de viziunea oferită de către Fecioară celor patru fete la Garabandal în 1962 și de textul de la Fatima. Ele au văzut exact același lucru: întreaga lume ia foc, fluviile și oceanele fierb. Este tulburător. Immanuel Velikovski și-a pus întrebări legitime, subliniind contradicțiile dintre cunoștințele astronomice ale acelor epoci și descrierile scriitorilor antici:

„Cum, oare, au putut și poezii acelor epoci, precum Ovidiu, fără să fi fost niciodată

martori la o schimbare a traiectoriei Soarelui, că aceasta produce perturbarea întregii lumi și a activității vulcanilor, fierberea râurilor, formarea deșerturilor, scufundarea insulelor? Perturbările mișcării Soarelui au fost urmate de o zi în care el nu a mai răsărit deloc. Cităm din Ovidiu: «Dacă ar fi să credem tradițiile, a fost o zi întreagă în care Soarele nu a mai apărut. Dar incendiul făcea să fie suficientă lumină».

Unei zile neobișnuit de lungi într-o emisferă a lumii trebuie să-i corespundă o noapte neobișnuit de lungă în cealaltă parte. Ovidiu prezintă același fenomen pe care îl relatează și Cartea lui Josue, dar observat la o longitudine diferită; înclinația axei terestre a fost modificată. Atunci latitudinile s-au modificat și ele.

Și Ovidiu încheie astfel descrierea cataclismului mondial legat de povestea lui Phaeton: «Scuturând totul cu cutremurele sale, el (Pământul) coborî puțin mai jos decât de obicei».

Să luăm un alt exemplu, cel al regelui incaș Pachacutéc. Numele acestui rege fondator al poporului incaș, cunoscut sub numele de „popor al Soarelui”, are o semnificație profundă. Pachacutéc înseamnă, de fapt, „răsturnarea ordinii lumii” în traducere literală. Putem crede că Pachacutéc a urcat pe tron după „răsturnarea lumii”. De altfel, cuvântul răsturnare este explicat de dicționare prin: „Acțiunea de a răsturna; faptul de a fi răsturnat; aducerea părții de sus în locul celei de jos și invers; trecerea la o mișcare în sens invers. Întoarcerea curenților, a mării, a vântului, modificări care le face să se îndrepte în sens opus”.

Acest rege, al nouălea suveran Inca, a reconstruit orașul Cuzco după ce lumea a fost „răsturnată”. Și pentru a fi siguri că Soarelui nu îi va mai lipsi niciodată nimic, preoții incași au ajuns până la a-i oferi tinere femei pentru a-și putea satisface nevoile sexuale și a se liniști. Aceste tinere fecioare consacrate Soarelui, numite Aclla, își petreceau ziua preparându-i mesele și băuturile, iar unele își dedicau chiar întreaga viață slujirii sale, întocmai ca niște călugărițe. Dacă o frumoasă Aclla „își încălca jurământul, îndrăgostindu-se de un muritor” și își pierdea virginitatea, pedeapsa era următoarea: „Ea era îngropată de vie, iar iubitul ei era spânzurat. Incașii omorau, de asemenea, eventuala soție a amantului, copiii săi și toată familia sa împreună cu toți membrii comunității sale și cu animalele lor. Casa lui din sat era rasă de pe fața Pământului, presărată cu sare, pentru ca nimic să nu poată crește și pentru ca acel loc blestemat să servească drept avertisment tuturor.”

Dincolo de acest aspect crud, și la incași Soarele era, de asemenea, sub supraveghere constantă, deoarece toate orașele incașe dispuneau de un loc special dedicat observării lui. Puțini știu că mayașii, despre care istoria nu spune mare lucru în afara unor mituri cinematografice ad-hoc, aveau cunoștințe astronomice care le-au permis să calculeze cu precizie ceea ce oamenii de știință numesc astăzi „precesia echinocțiilor”, concept teoretizat de către Copernic. Pentru a avea idee despre ce înseamnă „precesie”, trebuie să ne imaginăm Pământul întocmai unui titirez care se învârtă cu mare viteză, înclinându-se ușor când la stânga, când la dreapta. Pentru noi, această mișcare este atât de imperceptibilă, încât trebuie observată multe mii de ani, 26.800 mai precis, pentru a vedea

Regele incaș Pachacutéc

precesia în „acțiune”. Trebuie să remarcăm că civilizația maya a durat mai puțin de 3.000 de ani și nu a dispus de telescop, așa că știința lor era, mai mult ca sigur, dublată de o spiritualitate înaltă.

Precesia echinocțiilor determină deplasarea cu un grad la fiecare 72 de ani pe cercul zodiacal, ceea ce explică de ce se vorbește de trecerea de la era Peștilor la era Vărsătorului, de 72 de îngeri etc. În lumea occidentală, această mișcare de oscilație a fost calculată foarte precis abia în 1987, grație sateliților! Mayașii nu numai că știau „cu precizie” despre aceasta, dar în plus au și calculat-o, la fel de precis ca sateliții noștri de astăzi! Dispunerea templelor și a piramidelor lor, asociate cu inscripțiile de pe aceste construcții, arată că pentru ei această „precesie” avea o importanță capitală, vitală, deoarece era asociată cu propria lor viziune despre „sfârșitul lumii”.)

Enciclopediile moderne din secolul al XXI-lea nu ne oferă lămuriri, în schimb ele nu sunt sărace în complimente la adresa civilizației Maya, una dintre puținele din antichitate care a reușit să calculeze în mod corect calendarul. „Mayașii posedau două calendare foarte bine puse la punct. Un calendar solar, al cărui început era marcat de poziția la zenit a Soarelui, la data de 16 iulie, și care număra 365 de zile, împărțite în 18 luni de 20 de zile plus 5 zile, și un calendar ritualic de 260 de zile. Calendarul Maya, foarte complex, care a fost unul dintre cele mai fiabile dintre toate calendarele cunoscute, a fost elaborat grație observării repetate, diurne și nocturne, a Soarelui, Lunii, a planetei Venus și a altor astre, care au permis definirea pozițiilor și stabilirea unor medii. Calculule astronomice mayașe sunt aproape la fel de precise ca ale noastre, deși ei le-au obținut prin mijloace mult mai simple, cum ar fi măsurarea umbrelor și a triangulațiilor.

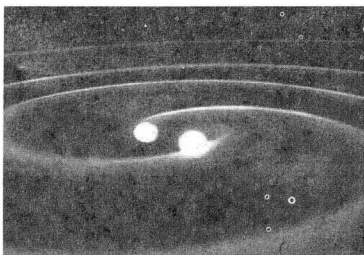
Primul an al calendarului Maya corespunde anului 3113 î. Hr., chiar dacă ceea ce știm noi despre civilizația Maya propriu-zisă pare să indice existența ei doar cu puțin timp înainte de Hristos. Acest hiatus rămâne un mister.” (Enciclopedia Encarta 2004).

Câteva întrebări legitime se ridică de la sine în legătură cu mayașii. Cum a fost posibil ca poporul Maya, acest „popor de sălbatici” în conformitate cu miturile științifice moderne, să aibă cunoștințe legate de precesia echinocțiilor? Și cum au stabilit că evoluția acestui Pământ cunoaște în mod periodic bulversări dramatice? Și de ce în calendarul lor era noastră nu este urmată de o alta după anul 2012? Ar trebui, oare, să luăm calculele lor în serios? Dacă am admite că ei nu se înșală, ne mai rămân atunci doar câțiva ani liniștiți de trăit. Aceasta este și concluzia binecunoscutului jurnalist de la BBC, Graham Hancock, autor al cărții „Amprentele zeilor” („Fingerprints of the Gods”):

De ce „semicivilizații” mayași aveau nevoie de această precizie de înaltă tehnologie? Sau poate să fi moștenit ei un calendar, perfect funcțional, conceput pentru a răspunde nevoilor unor civilizații mult mai vechi și mult mai avansate? Oricum, această ipoteză nu face decât să dea naștere unei probleme și mai dificile... Să luăm în considerare acest magnific calendar mayaș, numit «Numărătoarea Lungă». Acest sistem de calcul de date exprimă, de asemenea, credințele legate de trecut, în special pe aceea că timpul se desfășoară în Cicluri Mari, care dau naștere la creări și la distrugerii succesive de lumi.

După mayași, Marele Ciclu actual a început în tenebrele lui «4 Ahau 8 Cumku», adică, tradus în limbajul și timpul nostru, 13 august 3113 î. Hr. Se mai credea că ciclul se va încheia printr-o distrugere globală în «4 Ahau 3 Kankin», adică în timpul nostru, pe 21 decembrie 2012. Funcția principală a „Numărătorii Lungi” consta în înregistrarea timpului scurs de la începutul Marelui Ciclu actual, pentru a număra apoi descrescător, unul câte unul, cei 5.125 de ani ce corespund lumii noastre actuale.”

Astronomii spun că la 21 decembrie 2012 va avea loc un aliniament unic, care nu se produce decât o dată la 25.800 de ani, al „solstițiului de iarnă cu ecuatorul Căii Lactee și cu ecliptica”, o șaradă tehnică ce vrea să însemne concret „o frumoasă eclipsă”. Pentru mayași, această eclipsă marca trecerea de la o eră la alta, deoarece după 21 decembrie 2012 ei nu au mai înscris nicio zi.

Și în *Evangelhia* după Matei, cât și în cea după Marcu sunt redată cuvintele lui Iisus referitoare la semnele vremurilor din urmă și la manifestarea Soarelui cu acea ocazie:

→ „Și cum Iisus era așezat pe Muntele Măslinului, ucenicii au venit la El în persoană: «Spune-ne când vor avea loc aceste lucruri și care va fi semnul venirii Tale și al Sfârșitului Veacului?» Iisus a răspuns: «[...] Și îndată după restrîștea acelor zile, Soarele va fi întunecat, Luna nu va mai lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi dezlănțuite. Și atunci va apărea semnul Fiului Omului pe ceruri: și atunci toate popoarele pământurilor se vor vâita și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și o mare glorie. Și El își va trimite îngerii cu un sunet de trâmbiță.»

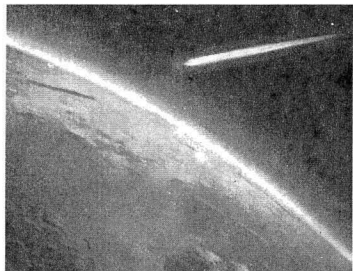
Deci chiar și Iisus anunță o răsturnare a cerurilor, și în consecință a Pământului, în sunetul de trâmbiță al îngerilor: Soarele nu va mai străluci și pe cerul întunecat toți vor putea vedea „semnul” ceresc prin definiție. O cometă? Să luăm aminte aici la folosirea de către Apostolul Matei a cuvântului „restrîște”, trimițând la „frământările” din textul Sfântului Malachia și al Fecioarei La Salette: „În timpul ultimei persecuții la care va fi supusă sfânta Biserică Romano-Catolică, ea va fi condusă de Petru Romanul. El va păstori turma credincioșilor în vâltoarea a numeroase frământări...”.

În continuare, textul apocaliptic spune: „stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi dezlănțuite”. Este deci vorba de lucruri cu adevărat neobișnuite care se petrec pe cer, cu Soarele în „pană”, deoarece Iisus a prezis că Luna „nu va mai reflecta lumina lui”. Încă o dată, Soarele (sau lipsa Soarelui) pare a fi actorul principal al „vremurilor din urmă”. Profeția pe care Fecioara a făcut-o micuței Conchita, o fetiță de numai 10 ani, care nu citise nimic referitor la acest subiect și pe care am văzut-o deja, aduce lămuriri suplimentare în această direcție:

„Se va vedea pe cer ca și cum două stele s-ar ciocni într-un vacarm înspăimântător și va fi multă lumină, dar ele nu vor cădea. Umanitatea va fi îngrozită.

Va fi asemenea unui foc care nu arde pielea și de mii de ori mai rău decât cutremurele de pământ. Aceasta va dura aproximativ un sfert de oră, dar pentru toți acesta va părea foarte lung. Nimeni nu va putea face nimic.”

A vedea doi aștri, două stele, doi sori ciocnindu-se în galaxia noastră se poate

petrece, conform celor spuse de NASA, o dată la 10.000 de ani. Iar cum în textul profeției de la Garabandal se spune: „*ca și cum doi aștri*”, ipoteza ciocnirii a doi sori are anumite limite. Totuși un studiu al Universității de la Zürich prezentat de către BBC confirmă faptul că Soarele va juca un rol important în anii care vor veni. De fapt, în 2005 cercetători de la Stanford și Zürich au făcut publice următoarele constatări:

1. În ultimii 100 de ani, creșterea numărului de „pete solare” urmează

exact curba creșterii temperaturii pe Pământ.

2. Niciodată Soarele nu a fost atât de activ precum în ultimii 60 de ani.

„Petele solare” reprezintă de fapt imense furtuni magnetice care se desfășoară pe porțiuni din Soare de o mărime comparabilă cu planeta Marte și care apar în cicluri de 11 ani, înregistrând anumite vârfuri de activitate. Un nou ciclu a început în 2007. Or, cu cât numărul de furtuni/pete pe suprafața Soarelui este mai mare, cu atât numărul de furtuni, canicule și alte evenimente catastrofale la suprafața Pământului este mai mare... Pentru noul ciclu, al 24-lea, astrofizicienii afirmă că activitatea cea mai violentă va avea loc între 2011 și 2012 și că ea va fi cu mult mai intensă decât ultimul vârf din 1958. Dar la vremea respectivă oamenii nu dispuneau de sateliți (nu existau decât unul sau două pe orbită), în timp ce astăzi datele sunt cu totul altele: meteorologia, GPS-ul, telefonია, radioul, internetul, televiziunea, totul trece prin sateliți și cel de-al 24-lea ciclu solar se anunță ca fiind cel mai violent, înregistrând un record absolut în materie de „pete solare”, acestea variind ca număr între 140 și 180! Aceasta înseamnă, pentru 2011 și 2012, un record de furtuni, cicloane, tornade, cutremure și canicule, astfel că furtunile magnetice vor paraliza traficul aerian și maritim, deoarece sateliții vor „înnebuni”, ca și busolele...

Și din punct de vedere economic situația este alarmantă. Agenția Reuters anunța în 2004:

„Swiss-Re, al doilea dintre cei mai mari reasiguratori mondiali, a avertizat miercură trecută că acele costuri generate de dezastrele naturale și agravate de încălzirea globală, riscă să intre să scape de sub control, amenințând rasa umană cu catastrofe pe care ea și le-a fabricat singură. Într-un raport care dezvăluie efectele pe care le au schimbările climatice în lumea financiară, Swiss-Re a declarat că acele costuri economice ale dezastrelor riscă să se dubleze și să atingă 150 miliarde de dolari pe an în 10 ani, având un impact asupra asiguratorilor cu cereri de rambursare între 30-40 miliarde de dolari, adică echivalentul unui atentat la World Trade Center pe an.

Pericolul este ca activitatea umană să accelereze și să intensifice modificările climatului natural într-o asemenea măsură, încât va fi imposibil ca sistemul nostru socio-economic să poată fi adaptat în timp util. Rasa umană are de ales între a favoriza o catastrofă și a o evita.

Raportul sosește chiar în momentul în care un număr semnificativ de experți susțin că, în secolul al XXI-lea, mediul înconjurător este un pericol în sine, chiar mai mult decât terorismul.

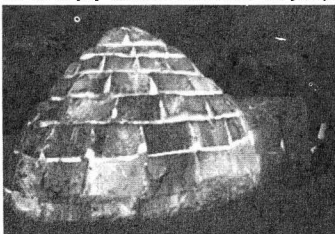
Oamenii de știință spun că se vor declanșa furtuni din ce în ce mai frecvente și violente, valuri de căldură, inundații, tornade și cicloane, în timp ce alte regiuni vor fi supuse secetei și răcirii. Din acest punct de vedere, în Portugalia s-a înregistrat recent recordul absolut de temperatură medie, 44° C, și incendii imposibil de stins timp de o lună întreagă.

Nivelul mărilor va continua să crească, în timp ce straturile de zăpadă și de gheață vor continua să se topească.

Pierderile asiguratorilor datorate problemelor de mediu au crescut exponențial în cursul ultimilor 30 de ani și ne așteptăm ca ritmul acestor pierderi să crească din ce în ce mai mult, a declarat Pamela Heck, climatolog la Swiss-Re... În cursul ultimului secol temperatura medie globală a crescut cu 0,6 grade, cea mai importantă creștere din emisfera nordică din ultimii 1.000 de ani."

Din Portugalia și până în Indonezia, dar și în Statele Unite, Franța, Italia și Spania, temperaturile ating cote ridicate încă din primele luni ale anului, iar în țările din Est sau din Asia, se înregistrează precipitații record. Aceasta ne arată că „vremurile din urmă” se manifestă atât meteorologic, cât și climatic. În plus, planeta funcționează după logica transformării progresive, și nu după cea a transformării instantanee. Împreună cu Polii „care se topesc mai repede decât în 2001”, dereglările climatice accelerate corespund perfect cronologiei papale a Sfântului Malachia, calendarului erelor mayașe și expresiei „vremurile din urmă”. Ideea că aceste dereglări sunt legate de topirea ghețarilor pare a fi cât se poate de adevărată, dar aceasta nu este tot, deoarece, așa cum am văzut, întregul spațiu se încălzește. De altfel, toți țărani, fie că sunt portughezi, români sau birmanezi, spun fără întrerupere arătând către cer „vremea s-a dat peste cap”, reamintind ceea ce a spus Fecioara încă din 1846, în localitatea La Salette: „Anotimpurile se vor schimba, pământul nu va mai produce decât roade rele”... Când ninge din ce în ce mai des vara, sau când orașele sunt bombardate de grîndină cu bobul mare cât o minge de tenis în plină lună mai (Toulouse, 2008) sau în iulie (Metz, 2005) și când aceasta se petrece la o temperatură ambiantă de 3°C, avem toate motivele să ne punem anumite întrebări. Și dacă până și țări calde precum Grecia sunt atinse de furtuni neobișnuite de zăpadă în plină vară (distrugând toate recoltele), nu mai putem avea niciun dubiu. Cotidianul *Liberation* scria în septembrie 2005:

„În acest ritm, va trebui în curând să fie șterse iglu-urile din cărțile pentru copii. Dispariția ghețarilor de la Polul Nord a înregistrat vara aceasta un nou record, conform observațiilor făcute de NASA, de Centrul Național pentru Date asupra Zăpezii și Gheții (NSIDIC) și de Universitatea din Boulder, Colorado. În prezent nu mai sunt decât 5,3 milioane km² de banchiză în Oceanul Arctic, față de 7,5 în 1978. [...] Conform oamenilor de știință de la NSIDIC, până la sfârșitul secolului, banchiza se va topi complet în perioadele de vară. În acest an, ca și culoarul N-V din Oceanul Arctic Canadian, și culoarul N-E, la N de Siberia, era aproape lipsit de gheață. Faptul că aceste două culoare sunt în curs de a deveni navigabile îi bucură pe transportatorii maritimi, dar îi îngrijorează pe specialiștii în climă. În Arctica, toate semnalele de alarmă sunt pe roșu: perioada de topire anuală a început anul acesta cu

17 zile mai devreme decât media din ultimii 50 de ani. Temperatura aerului a crescut cu 2-3°C față de medie în majoritatea zonelor oceanului Arctic. Suprafața banchizelor se restrânge foarte repede.”

Ciclul infernal a început. În mai 2008, un ciclon a lăsat în urma lui mai mult de 70.000 de morți în Birmania, însă nebunia a început încă din august 2005, atunci când ciclonul Katrina a trecut prin apele golfului Mexic, care aveau o temperatură mai ridicată decât de obicei, fapt care i-a imprimat o forță nemaiîntâlnită. De fapt, în absența schimbărilor climatice planetare și a petelor solare, Katrina nu ar fi putut niciodată să fie atât de distructiv. Și iată că întreaga lume a putut să vadă potopul la New Orleans. Sute de mii de persoane terorizate au trăit Apocalipsa timp de o săptămână întreagă, private de aprovizionare și mai ales de electricitate, lipsite fiind de tot confortul vieții sociale, fie că a fost vorba de telefon, stație de benzinărie sau bancomate.

Ritmul accelerat în care dezastrele naturale se repetă ar trebui să îngrijoreze întreaga lume. Dar se produce tocmai contrariul! Sub presiunea mediatică a imaginilor tuturor acestor catastrofe, oamenii preferă uitarea în favoarea prevenirii și protecției. Dar în spatele zâmbetului de fațadă, realitatea este cu totul alta. Pentru cotidianul *New York Times*, ca și pentru *Le Parisien*, care sondează moralul cititorilor lor la fiecare început de an școlar, cuvântul-cheie care descrie de câțiva ani starea de spirit a oamenilor este „pesimism”.

De fapt, toată lumea presimte că, într-un fel sau altul, o perioadă se încheie și că o alta, plină de incertitudini, a început deja. De fapt, pe 11 octombrie 1962, când Papa Ioan al XXIII-lea i-a numit pe cei trei copii vizonari de la Fatima „profeții nenorocirii”, declarând: „... astăzi nu mai avem nicio legătură cu acești profeți ai nenorocirii, întrucât trăim alte vremuri”, el se înșela amarnic. Profețiile Fecioarei sunt mai de actualitate ca niciodată... De 50 de ani, mesajul „focului care coboară din cer” a fost în mod sistematic repetat de către Fecioara Maria în timpul aparițiilor sale în viziuni dumnezeiești, fie în fața copiilor, fie a misticilor stigmatizați, fie a clarvăzătorilor, cel mai adesea Fecioara reluând imaginea Soarelui căzător de la Fatima. Este exclus să se pună la îndoială autenticitatea acestor profeții, fiind în schimb necesar să se pună accentul pe reluarea, în toate profețiile, a acestui element recurent. Astfel, focul căzând din cer a fost văzut:

- în 1952, de Teresa Musco, stigmatizată italiancă;
- în 1953, de vizionarul Hanja, în timpul apariției Fecioarei Maria în Ucraina, la Dubovița;
- în 1958, de Matous Lasouta, în timpul unei apariții a Fecioarei Maria în Cehoslovacia;
- în 1959, de maica Maria-Natalia, clarvăzătoare din Ungaria;
- în 1965, de Padre Pio, stigmatizat;
- în 1973, de maica Agnes Sasagawa, mistică japoneză;
- în 1975, de maica Elena Leonardi, stigmatizată din Italia;
- în 1975, de maica Elena Aiello, o altă stigmatizată din Italia;
- în 1976, de Julca, o mistică din Serbia;
- în 1986, de Maria Bianchini, o extraordinară stigmatizată din Venezuela;
- în 2005, de maica Agnes Sawarno din Indonezia;
- în 2007, de o mistică franceză anonimă.

Am putea adăuga și altele. Se pare că se pregătește ceva... Dacă în anii care vor veni, un fel de auroră boreală în culori neobișnuite va apărea pe cer, întocmai ca în 1938, va trebui să fim foarte atenți. Așa cum adesea a repetat părintele Malachi Martin: „Observați mereu cerul, toate vor începe de acolo.”

Capitolul 12

MISTERUL CELOR TREI ZILE APOCALIPTICE ÎN CARE PLANETA PĂMÂNT VA FI SCUFUNDATĂ COMPLET ÎN BEZNĂ

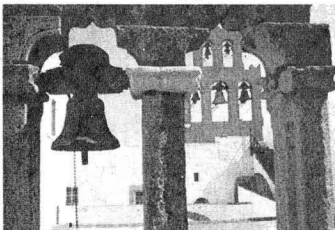
Odată cu marea tulburare care i-a cuprins pe mulți din cauza semnificației anului 2012 în calendarul Maya, „Apocalipsa” lui Ioan, scrisă într-un mod paradoxal în atmosfera liniștită și plăcută a insulei grecești Patmos, a devenit astăzi cât se poate de actuală. Să ne aducem aminte, pentru început, că la un anumit moment dat, în textul profetic se afirmă că în vremurile din urmă „șapte îngeri” vor revărsa „șapte plăgi” asupra umanității, pentru a o pedepsi. Și de aproape 2 milenii, „Apocalipsa” este mereu anunțată, pe diverse voci, ba pentru ziua de ieri, ba pentru mâine, ba pentru anul ce vine. Fascinația pe care o exercită această carte asupra feluritelor profeți de conjunctură nu este deloc inocentă, și în plus aproape toți exegeții spun că există în rostirile sale un aspect alegoric, astfel că interpretarea ei nu se poate face simplist, luând totul *ad literam*. Totuși, interpreții ar trebui să ne explice de ce se cercetează atât de mult acest text. „Apocalipsa” semnifică „revelarea”, „descoperirea prin inspirație dumnezeiască” a unui lucru ascuns înțelegerii umane obișnuite. Dar oare ce anume este ascuns? Nu cumva sfârșitul unui ciclu sau al unei ere a omenirii?

Exilat din cauza persecuțiilor contra creștinilor, poruncite de către împăratul Domițian, cel mai tânăr Apostol al lui Hristos s-a instalat în jurul anului 90 în Insula Patmos, într-un fel de grotă naturală. Textele precizează că el a trăit mai mulți ani într-o peșteră înainte de a se întoarce, eliberat de către noul împărat roman, în orașul Efes, astăzi sit arheologic în Turcia. Datorită cărții profetice pe care a scris-o Apostolul Ioan, gândirea creștină și Insula Patmos ca atare sunt foarte puternic marcate astăzi: grotă Sfântului Ioan a fost chiar integrată într-o mănăstire care poartă numele de „Mănăstirea Apocalipsei”.)

Am putea spune că Sfântul Ioan a făcut, insuflat de Duhul Sfânt, o *sui generis* călătorie spirituală ghidată de către un înger: „El, m-a dus în duh, pe un munte mare și înalt” („Apocalipsa”, 21). Regăsim îngerii în mai toate paginile cărții: „Unul dintre cei șapte îngeri veni și îmi vorbi”. Îngerii vor juca un rol determinant în eventualitatea unei viitoare desfășurări apocaliptice a evenimentelor. De altfel, fără ei nu ar fi existat nici vremurile din urmă, nici „Apocalipsa”... Mesajul cărții trimite la o viziune simbolică asupra așa-zisului sfârșit al lumii:

„Și am văzut un nou cer și un nou pământ, căci cerul dinainte și pământul dinainte dispăruseră și marea nu mai exista.”

Exegeții sunt în mod aproape unanim de acord că semnificația pasajului de mai sus este aceea că Pământul actual va trece printr-un fel de purificare globală. Să fie oare, din acest motiv „Apocalipsa” ultima carte a „Bibliei”? Să cuprindă viziunea pe cât de extraordinară, pe atât de cumplită a Sfântului Ioan deznodământul implacabil al istoriei planetare și al oamenilor? După cum pot înțelege toți cei care vor să vadă, vremurile pe care le trăim sunt

Mănăstirea Apocalipsei din Patmos

chiar vremurile din urmă și ele au fost cu acuratețe zugrăvite în această profeție. De altfel, încredințat de sursa divină a inspirației sale, Sfântul Ioan, anticipând în mod profetic mentalitatea oamenilor din timpurile moderne, capabili să răstălmăcească și să falsifice până și cuvintele insuflate de Duhul Sfânt ale *Scripturilor*, îi previne pe toți cei care ar îndrăzni să schimbe fie și o iotă din textul revelației sale că a „zăvorât”, cu puterea pe care a primit-o de la DUMNEZEU, cuvintele textului său:

„Eu depun mărturie față de oricine aude cuvintele profeției din această carte, că dacă cineva adaugă ceva acestor spuse, DUMNEZEU îi va trimite plăgile scrise în această carte; și dacă cineva îndrăznește a schimba cuvintele cărții acestei profeții, dacă cineva îndrăznește să scoată din cuvintele acestei profeții, DUMNEZEU va scoate partea lui din Arborele Vieții și din Sfânta Cetate, care sunt descrise în această carte.” („Apocalipsa”, 22)

Drept urmare, niciun ierarh, niciun scrib, niciun copist nu a îndrăznit să modifice „Apocalipsa”. Să ne reamintim că autorul nostru era la momentul scrierii „Apocalipsei” adăpostit într-o grotă, lucru care nu este nicidecum nesemnificativ sau neutru, așa cum am fi putut să credem! Sfântul Ioan era un om cu carte într-o epocă în care doar preoții și învățații știau să scrie și să citească. Cu toate că putea să trăiască fără griji folosindu-se de știința sa, el a preferat, precum misticii și sibilele din vechime, care dețineau harul profeției și ale căror oracole erau retranscrise de către scribii greci și romani, să își aleagă drept sălaș o grotă. Este cunoscut din istorie cazul profetesei Herophila (ea a anunțat cu anticipație războiul Troian) și, mai ales, al sibilei Deiphobe, a cărei grotă este încă accesibilă astăzi în Italia, la Cumae. Care ar fi legătura cu „Apocalipsa”? Faptul că liniștea pe care o oferă retragerea într-o grotă permite totodată concentrarea asupra contemplației și rugăciunii. Cu caracter anecdotic, istoria ne spune că, în anul 505 î. Hr., sibila Deiphobe a cerut o audiență la ultimul rege al Romei, Tarquinius cel Superb¹, pentru a-i vinde cele nouă cărți sacre ale sale, care descriau trecutul și viitorul umanității. Nefiind un cărturar, monarhul a refuzat la început oferta ei. Sibila a distrus atunci de față cu el primele trei pergamente și i-a oferit la același preț cele șase cărți rămase. Cum Tarquinius a refuzat din nou, ea a mai distrus încă trei pergamente. Abia atunci, regele s-a dezmeticit și a realizat că a făcut o greșală. Nedorind să piardă ceva important pentru viitor, Tarquinius a plătit pentru ultimele trei volume prețul convenit pentru cele nouă, oferind apoi pergamentele preoților zeului Jupiter. Din acea zi, aceste cărți mitice au devenit un reper important pentru societatea romană, ele fiind expuse în permanență în templul lui Jupiter. Ele au fost numite de către romani „cărțile sibilinice”².

Există un aspect comun între profeția din cărțile sibilei și cea a Sfântului Ioan: referirea la așa-zisul sfârșit al lumii. Cartea prevestea, raportându-se la o anumită periodizare bazată pe

¹ Lucius Tarquinius Superbus al 7-lea și cel din urmă rege al Romei (534-510 î. Hr.). Fiu al lui Tarquinius cel Bătrân și ginere al celui de-al șaselea rege Servius Tullius, pe care l-a asasinat. O revoltă populară l-a detronat și l-a alungat din Roma.

² Este de la sine înțeles că nu este vorba de o carte în sensul lui Gutenberg, ci de pergamente.

ciclu zecimal („Cei nouă sori care sunt cele nouă ere ale Pământului”) că omenirea mai avea de parcurs două ere, cea de-a opta și cea de-a noua, până la încheierea ciclului. Conform „Cărților Sibiline”, după aceea ar fi urmat „sfârșitul lumii”. Sfântul Ioan, de asemenea, anunță sfârșitul unei ere a umanității! Din cauza caracterului teribil al acelor profeții, preoții romani nu consultau cărțile sibilei decât în cazul unor catastrofe³. Aceasta dovedește că învățații romanii nu erau scutiți de superstiție și că aceste istorisiri cu sori și cu noul pământ trebuie interpretate în mod adecvat, dintr-o perspectivă spirituală și simbolică, iar nu *ad literam*, cum încearcă mulți neaveniți. În mod semnificativ, antropologii care au întreprins studii referitoare la tradițiile orale ale aborigenilor australieni au descoperit în cosmogonia mai multor triburi următoarea rostire enigmatică: „În trecut, au apus șase sori. Cel care ne luminează este al șaptelea”. Știind că aborigenii nu au avut niciodată contacte cu Roma și că Australia, descoperită în 1606, nu a fost luată în stăpânire de lumea așa-zis civilizată decât în 1788, putem să considerăm aceste mituri ale Soarelui care dispare și reapare ca având un anumit temei. Același fenomen este semnalat atât în Asia, cât și în America de Sud. Și nu este vorba de o coincidență.

După cum au afirmat mai mulți experți, ar fi vorba fie despre o deplasare a Pământului (Soarele urmând să răsară atunci de la vest, în loc de est), fie despre oprirea acestuia, pentru două sau trei zile (faimoasele trei zile de beznă?), din mișcarea sa de rotație. După ce Pământul își reia ciclurile normale, se trece într-o nouă eră, cu un nou Soare, sau cu un nou Pământ, dacă ar fi să urmărim acest punct de vedere.)

Sfântul Ioan vorbește despre același lucru și fără îndoială că și Fecioara Maria se referă la același aspect atunci când provoacă miracolul deplasării apocaliptice a Soarelui, care pare să se prăbușească peste mulțimea de la Fatima. Mai precis, acest avertisment se referă la unul și același fenomen.

La capătul a zece ani de cercetări, profesorii universitari emeriți Giorgio Di Santillana și Hertha Von Dechend din cadrul celebrului MIT (Institutul pentru Tehnologie din Massachusetts), au ajuns la aceeași concluzie. Studiile lor au fost publicate în volumul „Moara lui Hamlet” („The Hamlet's Mill”), o carte care a șocat într-o asemenea măsură opinia publică, încât Santillana a fost invitat politic să părăsească Universitatea, invocându-se oficial probleme de sănătate. Titlul „Moara lui Hamlet” este o referire la piesa de teatru a lui Shakespeare în care regele își conduce mai mereu regatul cu o mare înțelepciune, cu excepția momentelor de nebunie ce revin periodic, întunecându-i rațiunea. De Santillana și Von Dechend s-au bazat în demersul lor pe nenumărate scrieri antice, printre care și „Epoopea lui Erra”, în care se spune exact același lucru ca și în „Apocalipsă”, însă cu 750 de ani înaintea nașterii Sfântului Ioan. Remarcăm aici această referire la sfârșitul lumii, privit însă pur și simplu ca vreme al cărei soroc s-a împlinit:

Giorgio Di Santillana și Hertha Von Dechend

³ Aceste cărți până la urmă au fost distruse. Unele voci afirmă că în anul 95 î. Hr., altele că mai târziu.

⁴ Gambit Publishers, Boston 1969

„Deschideți drumul, eu o să
pornesc pe cale

Căci zilele s-au sfârșit

Și timpul acordat s-a scurs”.

Dar aceste cuvinte sunt de
asemenea însoțite de o foarte
clară afirmație, făcută cu privire la
precesiune. Iată ce spune Marduk:

„Când m-am ridicat de pe tronul
meu pentru a dezlănțui potopul,
atunci temeliile pământului și ale
cerurilor au fost zguduite. Zeii au
fost cutremurați; locul stelelor s-a
schimbat și nu le-am mai pus la
locul lor.”

Într-un alt pasaj al acestei epopei regăsim, de asemenea, cei 7 îngeri distrugători din
„Apocalipsa” lui Ioan. Lucru și mai incredibil, autorul textului, Kabti Ilanî Marduk, preot
al templului lui Marduk din Babilon, relatează că ar fi primit în vis textul, cu indicația
imperativă de a-l scrie. Kabti Ilanî Marduk și-a transpus așadar visul pe tăblițe de piatră,
exact cum Sfântul Ioan o va face mai târziu pe pergamentele sale. Regăsim același mod
de a opera și aceeași dezlănțuire distructivă a entităților supranaturale, care sunt nevoite
să ducă la bun sfârșit fără milă pedeapsa binemeritată de oameni. Cu o a doua invocație,
cea a lui Ishum, povestitorul îi introduce pe cei șapte teribili, care sunt în picioare, gata
să masacreze capetele negre (oamenii):

„Cei șapte, războinici fără rival, au o natură divină diferită

Originea lor este obscură, ei sunt terifiianți,

Oricine îi vede este paralizat de frică

Răsuflarea lor este aducătoare de moarte,

Oamenilor le este prea frică să se apropie de ei!

Dar Ishum este poarta, care este închisă pentru ei.

Când Anu, regele zeilor, a însămânțat-o pe Mama Pământ,

Aceasta i-a oferit șapte zei,

Pe care el i-a numit Cei Șapte.

Ei stăteau în picioare în fața lui, pentru ca el să le hotărască destinul,

El l-a chemat pe primul pentru a-i da porunca sa:

„Oriunde vei merge ca să răspândești teroarea, să fii ca nimeni altul”.

El i-a spus celui de-al doilea:

„Să prefaci totul în cenușă, precum focul; să arzi precum flacăra”

El i-a poruncit celui de-al treilea:

„Să ai privirea unui leu, iar cei care te privesc să fie paralizați de teamă.”

El îi spuse celui de-al patrulea:

„Fie ca munții să se năruie când tu-ți încordezi puternicele-ți brațe.”

Celui de-al cincilea, îi spuse:

„Să suflă cu putere precum vântul, pe toată-ntinderea Pământului.”

Îi spuse celui de-al șaselea:

„Să treci peste tot precum potopul și să nu cruți pe nimeni.”

Pe cel de-al șaptelea-l umplu cu venin de viperă:

«Să ucizi tot ceea ce trăiește».

După ce Anu a hotărât destinul fiecăruia dintre cei șapte, i-a încredințat pe aceștia lui Erra, războinicul zeilor, spunându-i:

«Ia-i alături de tine când vacarmul sălașurilor omenești te mâniază,
și când te hotărăști să începi distrugerea,
Să masacrezi capetele negre și turmele lor,
Cei șapte să îți fie arme tari,
Care să-ți meargă alături.»⁵

Găsim în „Viziunile lui Hermes” următorul pasaj, care pare să explice de ce Sfântul Ioan, scribul babilonian și mulți alții au avut viziuni atât de asemănătoare:

„Conducându-și astfel învățăcelul în centrul ideal al Universului, către principiul generator al Ființei, Ghidul spiritual îl expansiona în timp și în spațiu, îl cutremura interior, provocându-i în ființă înfloriri și reverberații multiple.

De aceea, cea de-a doua parte a viziunii reprezintă divinitatea în ipostaza dinamică, manifestată, și anume Universul văzut și nevăzut, cerul cel viu.

Cele șapte sfere corespunzând celor șapte planete simbolizau șapte principii, șapte stări diferite ale materiei și ale spiritului, șapte lumi diferite prin care fiecare ființă și fiecare civilizație trebuie să treacă în evoluția lor în cadrul unui sistem solar.”⁶

În „Apocalipsă” îi regăsim pe acești șapte războinici sub forma a șapte îngeri care sună din șapte trâmbițe și care revarsă asupra umanității cele șapte cupe ale mâniei dumnezeiești. Iar Sfântul Ioan spune că acesta este o „revelație dumnezeiască a lui Iisus Hristos, pe care DUMNEZEU l-a oferit-o pentru a-i anunța pe robii Săi de lucrurile care trebuie în curând să se petreacă. Prin îngerul Său, Iisus i-a dezvăluit, la rândul Său, această revelație umilului Său rob Ioan, care, prin ceea ce a văzut, este mărturisitorul cuvântului lui DUMNEZEU și al lui Iisus Hristos.” Totodată, tot așa cum Sfântul Ioan a fost preocupat ca textul său să rămână nemodificat, și scribul Kabti Ilanî Marduk precizează:

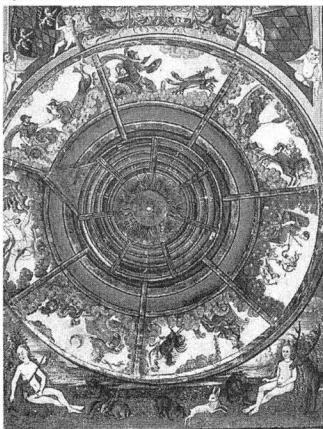
„Cel care a întocmit acest text

A fost Kabti Ilanî Marduk, fiul lui Dabibi.

DUMNEZEU i-a revelat totul într-un vis,
În miezul nopții,

și recitându-l la trezire, nu a omis nimic
și nu a adăugat nici măcar un cuvânt în plus (la ceea ce i-a fost spus)”⁷

Pentru sumero-babilonieni, acest text era foarte important, întrucât au fost găsite în jur de 20 de tăblițe, datând din diferite epoci, care îl conțineau. Să se fi inspirat, oare, Ioan din epopeea babiloniană? Nici vorbă! Textul său este, dintr-un anumit punct de vedere, o nouă variație a aceleiași teme, revelată

⁵ „Dreams and dream narratives in the biblical world”, J. M. Hussat, Continuum.

⁶ În „Mari maestri ai ocultismului”, Edouard Schuré, Paris

⁷ „Dreams and dream narratives in the biblical world”, Jean-Marie Husser, Continuum Press.

oamenilor de către DUMNEZEU. În cele din urmă, Hristos este cel care îi revelează Sfântului Ioan profeția „Apocalipsei” prin intermediul unui înger, Apostolul trebuind să le transcrie apoi pentru oameni.

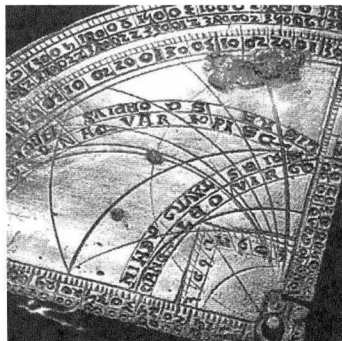
Se înțelege motivul pentru care „moșă lui Hamlet” trimite la mișcarea de rotație regulată a Pământului, regularitate întreruptă de către stelele care își părăsesc locul de pe firmament. Analizând toate calendarele antice și toate mitologiile planetei, Giorgio di Santillana și Hertha von Dechend au descoperit un fundament comun: Pământul se rotește mereu într-un mod regulat, cu excepția anumitor momente apocaliptice. Toate civilizațiile, de la populațiile Guineei la pigmei, de la aborigeni la grecii arhaici, de la sumerieni la populațiile Americii Centrale, de la egipteni la hinduși, au observat „o răsturnare a ordinii lumii care obligă la un moment dat toate populațiile să pornească de la zero cu un nou astru de referință pe cer.”

Jurnalistul Graham Hancock a cules o legendă din Țara de Foc conform căreia, „într-o zi, Soarele și Luna vor cădea de pe cer”. În lucrarea „Le grand dérèglement du climat” („Marea perturbare climatică”), jurnaliștii Art Bell și Whitley Strieber au analizat logica tuturor calendarelor antice descoperite de către autorii „Morii lui Hamlet”:

„[Pentru Giorgio di Santillana și Hertha von Dechend], există o coerență profundă [...] în toată această pleiadă de mituri, legende și calendare existente în lume. Din acestea se degajă ideea că zodiacul ar avea ca punct de reper niște transformări care survin la intervale de timp foarte îndelungate [...]. Scrierile antice par să indice că o mare catastrofă se va fi produs în perioada când se pare ca a avut loc ultimul mare cataclism.”

Acest punct de vedere este confirmat de doi eminenți astronomi englezi, Victor Clube și Bill Napier, în fascinantă carte „Iarna Cosmică”:

„Cunoștințele noastre cu privire la aceste mituri antice sunt datorate în mare parte lui Giorgio di Santillana, Herthei von Dechend și altor câtorva autori, ale căror studii au permis un progres considerabil în înțelegerea acestor scrieri, ele fiind considerate, până la această nouă interpretare, ca fiind niște rituri ale fertilității, fabulații ale minții culturilor primitive și cine știe ce altceva. Aceste studii au confirmat – ceea ce se bănuia de mult timp – [...] unele descrieri preștiințifice ale fenomenelor astronomice [...]. Din aceste mituri reiese în mod evident ideea existenței unor vaste cicluri temporale, aspect recurent în special în mitologia hindusă, conform căreia lumea traversează patru ere sau vârste succesive [...].

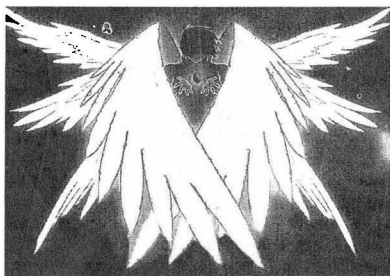

La capătul celor 20 de ani consacrați studiului miturilor, Dechend a susținut că miturile antice descriau în realitate o mișcare celestă lentă, numită precesiunea echinocțiilor, mișcare remarcată deci cu milioane de ani înainte de descoperirea făcută în 127 î. Hr. de către Hipparque.

Despre ce este vorba? Axa de rotație a Pământului nu este fixă [...]. În urmă cu 4.600 de ani, de exemplu, pe timpul când construcția piramidelor și a megalitilor era înfloritoare, Steaua polară era Alpha Dragonului [...]. Mergând mai departe,

Dechend a avansat ipoteza conform căreia populațiile primitive și antice acordau o importanță covârșitoare precesiunii echinocțiilor, cea mai mare și cea mai lentă dintre mișcările celeste, și în care ei vedeau într-un vast ciclu ce reglează curgerea destinului uman.

În acest fel, se poate vorbi despre o epocă distinctă, pe care Dechend o consideră „Vârsta de Aur”, între 6.000 și 4.000 î. Hr. aproximativ, când punctul echinocțial – care traversa pe atunci Gemenii și Săgetătorul – coincidea cu Calea Lactee.

Această vârstă se încheie cu o mare catastrofă, ale cărei ecouri le regăsim, spre exemplu, în legenda lui Phaeton sau fiul Soarelui, ce cade din cer în lumea oamenilor.

Urmează apoi o altă epocă, pe care Dechend o consideră o sui generis „vârstă de Argint”, între 4.000 și 2.500 î.Hr. – echinocțiul era atunci în Taur – și din nou, un sfârșit catastrofal, descris în mitul în care Zeus, aflat într-o dispută, provoacă potopul lui Deucalion.

Chiar dacă apropierea pe care Dechend le face cu doctrina hindusă a ciclurilor cosmice sunt forțate, Dechend a observat că miturile cosmice prezintă caracteristicile următoare:

- Pământul este guvernat de vârste succesive, cu durată de mai multe mii de ani;
- Fiecare din aceste vârste începe și se termină când echinocțiul de primăvară trece de la o constelație la următoarea;
- Trecerea de la o vârstă la următoarea este marcată de către o catastrofă globală: un incendiu planetar, un potop, sau ambele deopotrivă.

Totuși, nimeni nu știe dacă această schimbare este cauzată de precesiunea echinocțiilor, de un corp celest cu orbită eliptică, de o schimbare a polilor, de un potop, sau de moartea Soarelui. Aceasta contează mai puțin, deoarece rezultatul este același, apocaliptic. Trebuie așadar, să luăm în considerare avertismentele Fecioarei de la Akita: „Fiica mea, ascultă: după cum ți-am spus deja, dacă oamenii nu se căiesc și nu se transformă, Tatăl cel Veșnic va trimite o teribilă pedeapsă asupra umanității întregi. Va fi o pedeapsă mai mare decât Potopul, cum nu s-a mai văzut până acum. Focul va cădea din cer și va distruge o mare parte a umanității, necruțând pe nimeni. Supraviețuitorii vor fi atât de înspăimântați că își vor dori soarta celor morți.”

În 1970, lucrarea „Moara lui Hamlet” a dezvăluit așadar un adevăr teribil înscris în sufletul uman și în stele. Rezultând din cunoștințele de paleoastronomie, disciplină fascinantă ce amestecă istoria, lingvistica, astronomia și arheologia, această concluzie explică de ce profesorul Santillana a fost destituit din funcția pe care o avea la Institut. Cu toate acestea, concluzia sa a fost confirmată cu 4 ani înaintea publicării „Morii lui Hamlet” de către un alt universitar la fel de eminent, dar care provenea dintr-un domeniu foarte îndepărtat de paleoastronomie.

De fapt, profesorul Gustav Davidson, celebru custode al celei mai mari biblioteci din lume, Biblioteca Congresului din Washington, și-a petrecut 15 ani din viață adunând într-un dicționar numele îngerilor care apar în toate textele disponibile pe

planetă. O întreprindere temerară, dar reușită. Mai mult de un milion de exemplare vândute în lumea anglo-saxonă. Davidson a analizat pergamentele gnostice, textele evreiești, musulmane, mazdeene, eseniene, invocații magice, tratate de angelologie, manuscrise rare, analize etnologice, antropologice, texte talisman etc., pur și simplu pentru că citind „Apocalipsa” lui Ioan el a vrut să știe cine erau cei

șapte îngeri care au lansat cele șapte urgii! Citind fiecare din cele 4.116 de notițe din „Dicționarul îngerilor, inclusiv cei căzuți”, am putea crede că ceva teribil s-a petrecut pe bolta cerească, și aceasta într-un trecut nu atât de îndepărtat, din moment ce atât de mulți îngeri au căzut din cer. Lucru care este interesant și semnificativ și care confirmă toate premisele enunțate în „Moara lui Hamlet” sau în fraza Sfântului Ioan cu privire la balaur... „Sfârșitul lumii” aduce cu sine răzvrătirea teribilă a forțelor malefice împotriva puterilor divine.

Mulți vizionari și profeți au văzut cum în cer se desfășura o imensă bătălie între forțele binelui și cele ale răului. Să fie, oare, legat de aceasta faptul că în aparițiile sale Fecioara vorbește mereu de vremurile din urmă și pomeneste mereu Soarele care se prăvălește asupra Pământului? Răspunsul său l-am văzut în capitolul consacrat Fatimei, în care suntem preveniți că lumea va fi zguduită din temelii. În acest context, înțelegem mai bine avertismentele neîncetate, date peste tot în lume, de mai bine de un secol. Profeților din vechime, Erra, Enoh, Daniel, Ilie, Ioan li se adaugă savanții și cercetătorii Santillana, Dechend, Velickovsky, Hancock etc. și toți afirmă, la unison cu Fecioara Maria, dar fiecare în felul său, că cerurile și anotimpurile vor fi tulburate și că oamenii vor trăi în curând, dacă nu renunță la răutate și la faptele lor care contravin legilor dumnezeiești, o viață de coșmar, pentru că în vremurile din urmă în care ne aflăm șapte îngeri vor revărsa, la un moment dat, asupra Pământului șapte plăgi care vor declanșa Apocalipsa.

La Laus, la La Salette, la Fatima, la Garabandal și la Akita, Fecioara ne-a lăsat suficiente prevestiri și destule repere pentru a putea recunoaște semnele premergătoare perioadei apocaliptice. Nu este nevoie să fii un profet și cu atât mai puțin meteorolog pentru a observa schimbarea climei, atmosfera care se încălzește, cicloanele, tornadele, uraganele, inundațiile și arșița care se repetă cu o frecvență nemaiauzită și totodată dispariția cu o mare viteză a lacurilor, a râurilor și a fluviilor. Toate acestea sunt premisele unor schimbări globale. În anii '70 nu existau incendii la scară globală. În zilele noastre, în fiecare vară ni se arată la știri cum pădurile iau foc, cum pământul arde. În 6.000 de ani de istorie, niciodată umanitatea nu a fost confruntată cu atât de multe semne care converg, indicând o schimbare radicală a mediului înconjurător, schimbare în care Soarele este vectorul principal.]

Capitolul 13

CÂND URMEAZĂ SĂ SE PETREACĂ ACESTE CUMPLITE EVENIMENTE APOCALIPTICE, DACĂ NU VOM FACE NIMIC SPRE A ÎNDREPTA STAREA DEZASTRUOASĂ CE EXISTĂ ACTUALMENTE PE PLANETA PAMÂNT?

Sperăm că niciodată. Dar în 2007 părintele Malachi Martin, tot el, ne-a dat o altă informație capitală: „Marele factor declanșator va fi în cer, pe bolta cerească. Fiți atenți la bolta cerească... **Semnul Fecioarei va apărea pe cer, și aceasta se va petrece în curând, în următorii zece-douăzeci de ani.** Va fi un șoc pentru toată lumea. **Semnul Fecioarei va arata că DUMNEZEU există, ajutându-i pe cei care au o credință ezitantă, oscilantă. Însă nu îi va converti pe aceia care nu cred în nimic. Prin urmare, atunci când veți vedea într-o zi de primăvară un semn pe cer (ca o auroră boreală), atunci va începe totul...**”

Totuși, nimic nu ne împiedică să încercăm să stabilim cu aproximație data, nu pe cea a apariției aurorei boreale, ci pe cea a cataclismului, date fiind evenimentele de la Garabandal și cele descrise în profeția Sfântului Malachia – în speranța că toate acestea pot fi cumva îndreptate. Aceste evenimente ne vor permite să încadrăm evenimentele apocaliptice prezise de Fecioara Maria într-un interval de timp cât de cât precis.

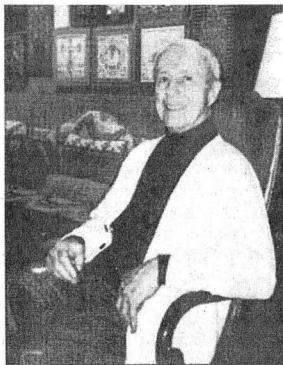
Clarvăzătoarele spaniole s-au născut în 1949, având datoria de a preveni lumea întreagă cu privire la producerea primului miracol. De vreme ce, conform predicțiilor Fecioarei, evenimentele se vor produce în cursul vieții lor, admitând că ele vor trăi 100 de ani, aceasta nu ne poate duce mai departe de anul 2049 – o primă dată limită.

Tot la Garabandal, orbul de origine americană Joey Lamangino a primit un mesaj-revelație de la Fecioara Maria că va vedea ziua miracolului. A avut 73 de ani în 2008... Presupunând că va trăi 100 de ani, aceasta ne duce la anul-limită 2035.

Fecioara Maria le-a revelat vizionarelor din Spania că nu vor mai fi decât trei Papi, făcând referire directă la lista Sfântului Malachia. Cei trei Papi au murit deja și Benedict al XVI-lea este născut în 1927. Dacă ajunge la 100 de ani, aceasta ne duce la anul-limită 2027.

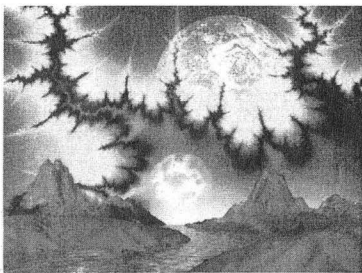
Posibilitatea A: ar trebui totuși să scădem 10 ani din 2027, căci, dacă Benedict al XVI-lea zace la pat, nu prea are cum să acționeze. Obținem 2017, aniversarea apariției de la Fatima. Ne apropiem astfel și de anul 2012, dată indicată de mayași, maeștri ai calendarului, ai preciziei și ai mișcărilor cerești.

Posibilitatea B: aici avem în vedere decesul, în 2010, al celui de-al 111-lea Papă, și alegerea unui nou suveran pontif. Chiar dacă el se va numi Donald I, toată lumea (cu referire directă la profeția Sfântului Malachia) îl va numi Petru al II-lea. Astfel, nu va mai fi nicio nelămurire de genul „111 sau 112 Papi?”. Acesta va fi chiar

Malachi Martin

ultimul de pe listă, înainte ca Roma (o eventualitate pe care mulți nici nu pot măcar să o conceapă) să fie rasă de pe fața pământului de cataclismul anunțat de Fecioara Maria și de Sfântul Malachia. Pe scurt, dacă cerul ar fi să se prăbușească peste omenire, în conformitate cu profețiile Fecioarei și cu aceste calcule estimative, atunci aceasta ar trebui să se petreacă la un moment aflat în intervalul 2010-2030, primul an depinzând de longevitatea lui Benedict al XVI-lea.

Fecioara Maria ne previne în toate aparițiile ei despre iminența evenimentelor anunțate și în „Apocalipsă” și întărește acest mesaj prin miracole periodice, miracole purtătoare de mesaje de prevenire: statuile ei plâng, ceea ce înseamnă că ea însăși plânge. De ce? Pentru ce? Pentru destinul umanității? Ea spune mereu: „Oamenii se îndepărtează de DUMNEZEU și de Fiul meu”. Și la Garabandal, și la Fatima, copiii au avut cu toții viziunea milioanelor de suflete „rătăcite în infern” tocmai pentru că ele nu au vrut să urmeze sfaturile Fecioarei Maria.

Faptul că noi suntem convinși sau nu suntem convinși de toate acestea nu constituie o dovadă pro sau contra autenticității revelațiilor Fecioarei. Credința noastră ne poate ajuta, în schimb, să fim preveniți, căci un om prevenit și responsabil face cât doi oameni ignoranți și nepăsători. Nimeni nu cunoaște dinainte nici data, nici ora la care se vor petrece evenimentele, poate cu excepția cazului în care DUMNEZEU se va îndura și ne va vesti chiar cu puțină vreme înainte printr-unul dintre aleșii Săi, care să alerteze imediat presa și întreaga comunitate. Să ne reamintim că atunci când a avut loc beatificarea Jacintei și a lui Francisco Marto, Papa Ioan Paul al II-lea a indicat în cuvântarea sa natura celui de-al treilea secret de la Fatima, cu referire directă la cuvintele maicii Lucia: „Mesajul de Fatima este un apel pentru reîntoarcerea oamenilor la DUMNEZEU, prevenind umanitatea și cerându-i să se lepede de «balaurul a cărui coadă a făcut ca o treime din stelele cerului să cadă la pământ».” Stele care cad pe pământ.... Toate acestea amintesc de mesajul de la Garabandal: „Se va vedea pe cer ca și cum două stele s-ar ciocni într-un vacarm înspăimântător și va fi multă lumină, dar ele nu vor cădea. Umanitatea va fi îngrozită.”

Cele trei zile de beznă anunțate în profeția de la Fatima vor crea, mai mult ca sigur, o panică totală. Milioane de oameni vor avea același reflex, să se îngrămădească în locurile publice ca să se pună la adăpost. Sau am putea să ne îngropăm într-un vechi adăpost nuclear, construit în munte și echipat cu mâncare, apă și energie pentru o perioadă mai lungă. Dar cei mai mulți oameni nu sunt în stare să rămână închiși nici chiar două zile fără lumină, fără informații și fără să iasă. J

Chiar dacă avem în vedere doar trei apariții ale Fecioarei Maria, apariții care sunt absolut INDISCUTABILE ca fenomene supranaturale manifestate la locul respectiv, fiind certificate, văzute și fotografiate de mii de persoane, atee sau credincioase, trebuie să înțelegem că DUMNEZEU vrea ca mesajul Său de foc din ceruri să fie luat în serios. Iată un tabel care sistematizează aspectele semnificative ale aparițiilor Fecioarei de la Fatima, Garabandal și Akita:

	Fatima 1917	Garabandal 1961	Akita 1973
Înger	Da	Da	Da
Numele îngerului	Sfântul Arhanghel Mihail	Sfântul Arhanghel Mihail	necunoscut
Mesaj apocaliptic	Da	Da	Da
Supranatural	Da	Da	Da
Descriere	„Dans” al Soarelui văzut pe o rază de 60 km, ploaie de flori, lumină, vindecări miraculoase.	Levitații, hierognosis, materializarea ostiei, citirea în sufletul oamenilor etc.	Lacrimi și sânge din trei grupe sanguine diferite curgând dintr-o statuie, vindecări misterioase, stigmate.
Dovezi	Fotografii, presă, 70.000 de martori prezenți pe câmp, 200.000 pe o rază de 60 km; miracolul a fost văzut și de jurnaliști, polițiști, militari și demnitari.	Fotografii, filme, presă, înregistrare audio; un sat întreg este martor direct. De-a lungul anilor, 80.000 de martori indirecti	Filme, fotografii, presă, martori politici, milioane de telespectatori japonezi; analize biologice și radiografii ale statuetei
Clarvăzători	copii	copii	o măicuță
Nume	Jacinta Lucia Francisco	Jacinta Conchita Mari-Loli Mari-Cruz	Agnès
Secrete transmise	Da	Da	Nu
Ipostază	Fecioara Maria a Rozariului	Fecioara Maria a Carmelului	Fecioara Maria de la Fatima

Dar se pare că lucrurile nu stau așa. Mesajul de la Fatima n-a fost revelat în 1960. Ea a reapărut în 1961, la Garabandal, pentru a-l transmite din nou. Cu tot supranaturalul său, această apariție nu este recunoscută. Atunci, Fecioara s-a dus la capătul celălalt al lumii, în Japonia, unde o mică statuie a plâns. Ea a transmis oamenilor același mesaj ca la La Salette, la Fatima și la Garabandal: „*focul va coborî din cer*”. Există filme japoneze care evidențiază lacrimile curgând din ochii de lemn ai statuii ca dintr-un izvor... În aceste patru apariții, avem același numitor comun: „*focul va cădea din cer*”.

De altfel, Fecioara Maria procedează întotdeauna foarte simplu: ea se adresează aproape întotdeauna unor copii analfabeți, poate tocmai pentru că în felul acesta oamenii vor înțelege că aleșii săi nu sunt câtuși de puțin opulenți, dogmatici și opaci, ci curați la inimă, puri și plini de candoare precum copiii. Tocmai de aceea, mesajul său este transmis ca atare, fără înflorituri teologice. Părintele Malachi Martin afirmă că dezvăluirea secretului de la Fatima ar produce „un asemenea șoc în conștiința oamenilor de toate confesiunile, încât imediat după publicarea lui, toate bisericile, catedralele și basilicile ar fi, zi de zi, neîncăpătoare, chiar și sâmbătă seara”, ceea ce este profund semnificativ.

Aceasta este o imagine care ar putea fi deranjantă pentru unii, tocmai prin caracterul ei neobișnuit. Dar să ne aducem aminte, totuși, ce s-a petrecut la Fatima atunci când cei 70.000 de participanți au văzut Soarele prăvălindu-se asupra lor! Toți au început să se vâicărească și să strige, crezând că trăiesc ultimele clipe din viața lor, și-au mărturisit păcatele în panica generală și și-au spus ultima rugăciune! Aceasta a fost cu siguranță o scenă dramatică.

Mass-media și marile case de filme au condus în ultima vreme în derizoriu tema cât se poate de serioasă a Apocalipsei, printr-o prezentare lapidară sau deformată a evenimentelor reale de acest tip și prin producții în care se pune accent pe grotesc, demonic și morbid, și chiar se caută umbrirea mesajului luminos și profetic al scrierii Sfântului Apostol Ioan, care constituie un avertisment dumnezeiesc pentru îndreptarea oamenilor, și nu un oracol al nenorocirii. Un alt gen de mesaj deformat ține de proliferarea anumitor grupări și chiar a unor secte pentru care „sfârșitul lumii” este o afacere profitabilă: s-au scurs deja două secole de când s-au înmulțit ca ciupercile după ploaie cei care anunță „sfârșitul lumii” pentru ieri sau pentru mâine. Toți sunt foarte grăbiți (ne întrebăm de ce) să vadă lumea dispărând, pentru că am păcătuit cu toții, și să ne amenințe că o să ardem în infern, în timp ce ei, aleșii (fundamentalistii de toate orientările, martorii lui Iehova, mormonii, raelienii etc.) vor sărbători etern cu îngerii, în Paradis. În această atmosferă spirituală poluată s-a reușit astfel inducerea la nivel de masă a unor idei preconcepute, superficiale despre Apocalipsă și despre vizionarii care, insuflați de Duhul Sfânt și inspirați de Fecioara Maria, îndrăznesc să iasă din rând și să le ceară oamenilor să nu mai încalce legile divine și să se întoarcă la DUMNEZEU.

Noi suntem contemporani cu ultimul Papă de pe lista Sfântului Malachia și mai ales suntem afectați de schimbările climatice care, doar printr-o ridicare a temperaturii cu o jumătate de grad, fac în fiecare an sute de milioane de victime. Nimeni nu ne poate explica limpede cum stau lucrurile cu încălzirea bruscă și spectaculoasă a unor planete care se află la distanțe foarte mari față de Soare, și cu atât mai puțin ne poate lămuri fenomenul statuiilor care plâng și care pot fi întâlnite pe toate cele cinci continente.)

Mulți nu știu sau nu vor să vadă că Vaticanul cheltuiește în mod delirant milioane de dolari cu observatorul său astronomic din Arizona, preferând să creadă, în schimb, că mesajul de la Fatima nu mai este de actualitate. Dacă cineva mai are vreun dubiu cu privire la scopul acestui observator, iată un element extrem de semnificativ, care îl poate face să își schimbe părerea și să înțeleagă mai realist lucrurile: o declarație publică a părintelui Malachi Martin, din 7 noiembrie 1997, descoperită într-unul din numeroasele sale interviuri: „Vaticanul a construit acest observator din Arizona din cauza conținutului unui anumit secret... [pauză] în care se vorbește despre viitorul apropiat. Acesta implică stelele și anumite date astronomice. Am reușit să mă fac înțeles?”

Deci, observatorul de la muntele Graham a fost construit special pentru a se putea urmări „în direct” acele fenomene care vor declanșa cele trei zile de beznă și prefaceri ale Pământului, element central al secretului de la Fatima.)

În toate aparițiile sale, fie că este vorba de Fecioara Maria a Carmelului sau de Fecioara Maria de la Fatima, ne vorbește, de fapt, Fecioara Maria a Apocalipsei. Profețiile sale sunt poetice și apocaliptice în egală măsură. Ele cuprind iubire maternă și niciun pic de fatalism, o exprimare simplă și totodată concepte teologice care îi depășesc pe mulți „specialiști” care nu și-au făcut temele. Însă peste tot unde Fecioara își face apariția, izvorăsc ape tămăduitoare, miraculoase, apar fântâni cu apă sfințită, pământuri binecuvântate și ploi de trandafiri, toate arătând generozitatea fără de margini a lui DUMNEZEU, care dorește îndreptarea, și nu distrugerea noastră. Ea depășește realitatea imediată și transcende toate conceptele noastre teoretice, servindu-se de simboluri foarte emoționante din sfera umanului, precum lacrimile, pentru a ne preveni cu multă dragoste. De ce? Pentru că DUMNEZEU vrea să ajungă mai întâi la inimile noastre.

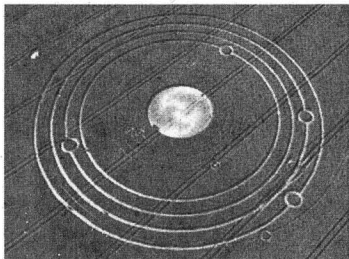
Capitolul 14

EXTRATEREȘTRII BENEFICI URMĂRESC SĂ AVERTIZEZE OMENIREA CU PRIVIRE LA POSIBILITATEA PRODUCERII UNOR EVENIMENTE CATASTROFICE ÎN 2012 – „CERCURILE ÎN LANURI” DE LA AVEBURY MANOR

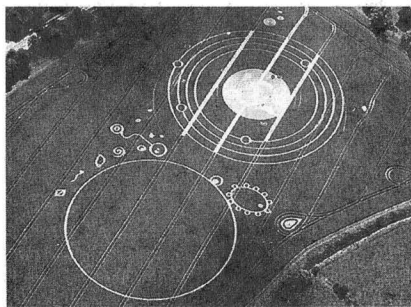
Acest „crop circle” (vezi dreapta) a apărut pe data de 15 iulie 2008, la Avebury Manor (Marea Britanie), pur și simplu peste noapte. În urma unor analize detaliate, s-a constatat că este 100% autentic. Pe data de 22 iulie, un al doilea „crop circle” (vezi jos) a fost creat. Și acesta s-a dovedit a fi autentic; după spusele specialiștilor, el nu poate fi reprodus identic de nicio tehnologie deținută de noi în momentul de față.

După cum se poate observa în imagini, primul „crop circle” (imaginea de sus) reprezintă sistemul nostru solar, cu locația precisă a fiecăreia dintre cele nouă planete, așa cum vor fi ele situate la data de 23 decembrie 2012, când se termină calendarul mayaș. Totuși, imaginea conține două anomalii semnificative: (1) locația orbitală a lui Pluto, așa cum e desenată acolo, e incorectă pentru orice dată din anul 2012; și (2) simbolul orbital pentru Pământ conținea un mic smoc de cereale în plus, care aparent nu era menit să reprezinte Luna Pământului, ci mai curând un alt mic corp ceresc care se va apropia de Pământ pe 23 decembrie 2012.

Trebuie menționat faptul foarte semnificativ că în al doilea „crop circle” apărut (imaginea de jos), Soarele a fost reprezentat ca fiind cu 25% mai mare decât în primul, în acest proces fiind „înghițite” cele două planete care orbitează mai aproape de Soare, Mercur și Venus. Această supradimensionare a Soarelui în reprezentarea sa din cadrul celui de-al doilea „crop

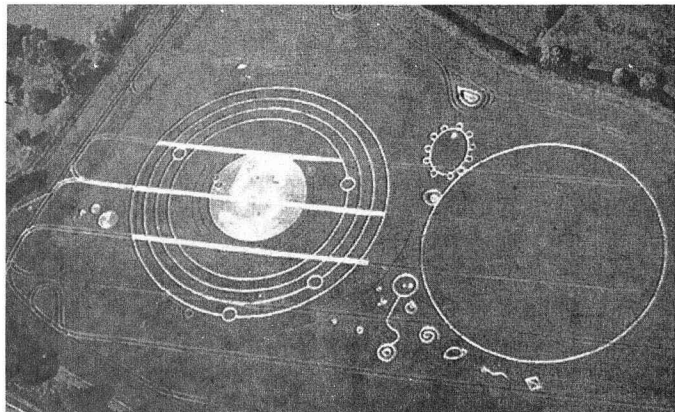

Primul „crop circle” de la Avebury Manor

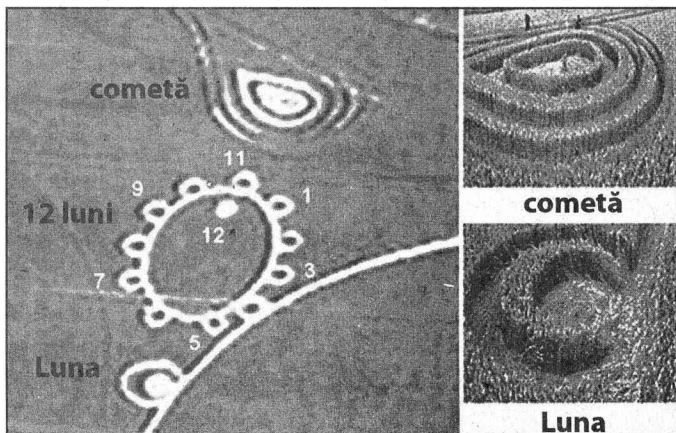
Al doilea „crop circle”

circle” poate fi o semnificativă trimitere la încălzirea catastrofală a Soarelui din viitorul apropiat, la puternice erupții solare și furtuni electromagnetice, de care vorbesc atât de des oamenii de știință în ultima vreme. Mărirea numărului de „pete” solare se corelează, așa cum am văzut în capitolul 3, cu declanșarea unor fenomene catastrofice pe Pământ (cicloane, tornade, furtuni etc.). Această reprezentare mărită a Soarelui se poate corela astfel cu avertismentul profetic al „focului care coboară din cer”.

Se poate observa prezența a patru cercuri consecutive de dimensiuni din ce în ce mai mari, care reprezintă o cometă de dimensiuni uriașe ce se apropie și urmează să pătrundă în sistemul solar (în imaginea de mai sus, în partea stângă a orbitelor planetare).

Apoi, în dreapta, este reprezentată o perspectivă mult expansionată a orbitei lunare, situată aproape de un simbol oval punctat înconjurat de 11 cerculețe reprezentând, se

*O cometă strălucitoare va trece prin apropierea Lunii
în decembrie (luna a 12-a) 2012.*

pare, 11 luni ale anului, și având în interior un al 12-lea cerculeț, reprezentând a 12-a lună, decembrie. În sfârșit, cometa ce apărea în stânga ca intrând în sistemul solar este prezentată în dreapta trecând prin vecinătatea orbitei lunare a Pământului, de data acesta sub forma unei „comete strălucitoare”, trasată cu ajutorul unor curbe concentrice (în imagine, sus, în partea mediană). Privind în continuare cu atenție, înțelegem că simbolul Lunii în creștere, corelat cu reprezentarea figurată a ciclului anual al celor 12 luni, ne indică o dată care corespunde perioadei de Lună Nouă din a 12-a lună a anului, adică data de 13 decembrie 2012.

Privind multiplele simboluri din josul celui de-al doilea „crop circle”, putem vedea un simbol cu inel dublu pentru Soare, legat printr-o linie curbă lungă de unul din cele șase simboluri mai mici figurate în jurul orbitei lunare, iar în apropiere mai apar două stele.

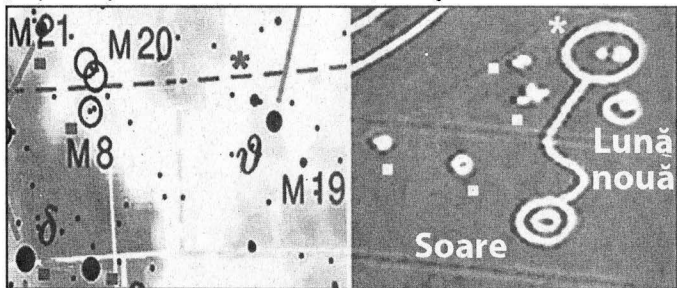
Studiind drumul Soarelui nostru pe cer în luna decembrie, puteam să ne dăm seama că cele două stele mici se află în constelația Ophiuchus în Ascensie Dreaptă 17 ore, 22 minute sau aproape de Soarele nostru pe 13 decembrie timp de 17 ore și 26 minute. Alte două stele (sau norul interstelar M8) confirmă corelația dintre așezarea pe cer a stelelor și poziția lor în schema din acest „crop circle”. Simbolul pentru M8 este înfățișat corect ca un cerc plus o linie prelungită, deoarece el este o aglomerare stelară extinsă.

O săptămână mai târziu, pe 21-22 decembrie, Soarele nostru se află la o valoare a AD (Ascensie Dreaptă) puțin mai mare de 18 ore, 2-11, minute în constelația Săgetătorului. Patru simboluri din apropiere (care nu sunt arătate) ca „spirală, melcul, șarpele, romb” rămân neidentificate, dar ar putea reprezenta cele patru constelații care delimitează constelația Ophiuchus pe cerul Pământului. De exemplu, „șarpele” poate fi Serpens, iar „melcul” era numele unei constelații în timpuri străvechi.

Pe scurt, ambele „crop circle” trimit la ideea că ceva foarte important s-ar putea petrece cu o săptămână înainte de data la care se termină Calendarul mayaș *Numărătoarea Lungă*, 21-23 decembrie 2012. Cel puțin ar trebui să vedem o cometă strălucitoare în preajma datei de 13 decembrie 2012, de Lună Nouă.

De ce a fost reprezentat Pluto în „locul nepotrivit”?

Cele opt planete de la Mercur la Neptun au fost reprezentate corect în cadrul primului „crop circle” pentru data de 23 decembrie 2012, dar nu și Pluto. Când sunt studiate mai

Soarele nostru în AD (Ascensie Dreaptă)
- 17h 26min, pe data 13 decembrie 2012,
aproape de două stele din Ophiuchus

Simbol cu inel dublu pentru Soare care
este conectat cu aceleași două stele din
Ophiuchus

în detaliu, s-a observat că simbolul planetar pentru Pluto corespunde cu localizarea lui în anul 2036 sau în vecinătatea acestui an. (vezi <http://neo.jpl.nasa.gov/orbits> sau *orbits*). Ce ar putea să însemne aceasta? Doar o planetă din nouă „greșit localizată” constituie pentru ei un mod ușor de a prevedea un alt eveniment astronomic, care ar putea să se petreacă în anul 2036. Altfel spus, „orice s-ar petrece în decembrie 2012, ar putea fi recurent și să se petreacă și în anul 2036.”

Pluto se apropie greu de Neptun pe orbita sa, mai ales după apropierea strânsă de Soare, cum a fost în 1989 (vezi www.projectpluto.com/pluto.htm).

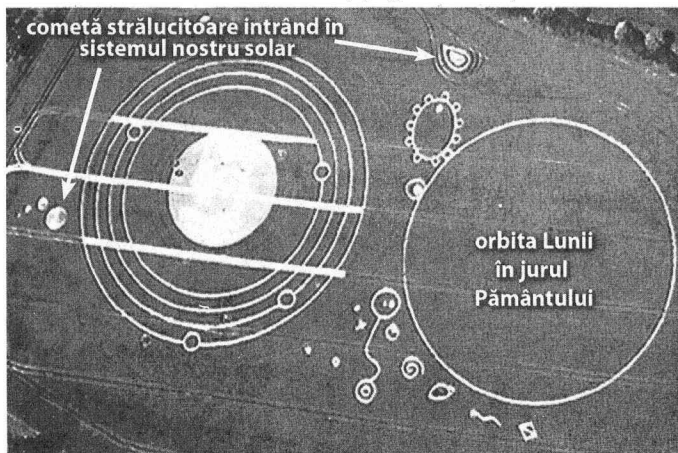
Așa că reprezentarea lui Pluto aproape de Neptun la Avebury Manor atrage de fapt atenția... pentru oricine este familiarizat cu astrofizica! Locația anormală a lui Pluto, așa cum este înfățișată acolo se referă la o dată din viitorul nostru, mult dincolo de anul 2012.

A doua anomalie înfățișată la Avebury Manor pe data de 15 iulie 2008 este un smoc suplimentar de cereale în cadrul simbolului pentru Pământ. Nu este plauzibil ca acel smoc suplimentar să fi fost menit să reprezinte Luna Pământului, întrucât a fost desenat pe partea Pământului cea mai îndepărtată de Soare, unde Luna noastră va fi localizată pe data de 28 decembrie 2012.

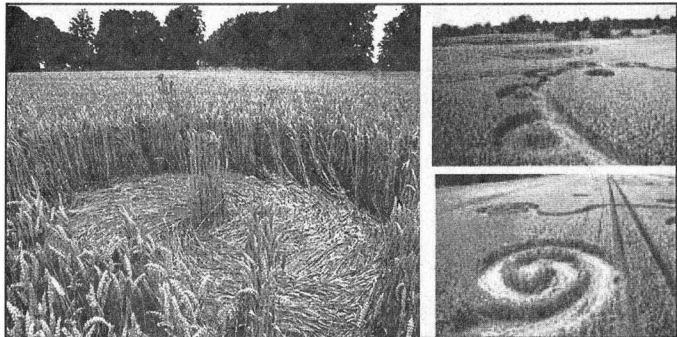
Asteroidul Apophis va trece extrem de aproape de Pământ în decembrie 2012

Deci, dacă acel smoc de cereale nu era menit să reprezinte Luna Pământului, ce putea să însemne? Poate vreo cometă necunoscută sau un mic asteroid, care se va apropia de Pământ pe 23 decembrie 2012?

Nu există nici o cometă cunoscută care să se potrivească descrierii propuse, dar există doi asteroizi. Astfel, micul asteroid 99942 Apophis va ajunge destul de aproape de Pământ în decembrie 2012 sau ianuarie 2013, ajungând la o distanță de doar 0.10 AU (de

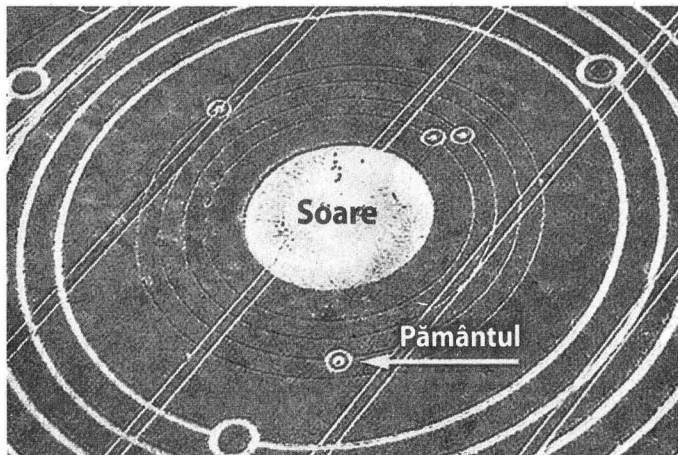
Partea din dreapta a „crop circle”-ului din data de 22 iulie 2008 prezintă o perspectivă de detaliu a sistemului nostru solar în vecinătatea Pământului, în decembrie 2012.

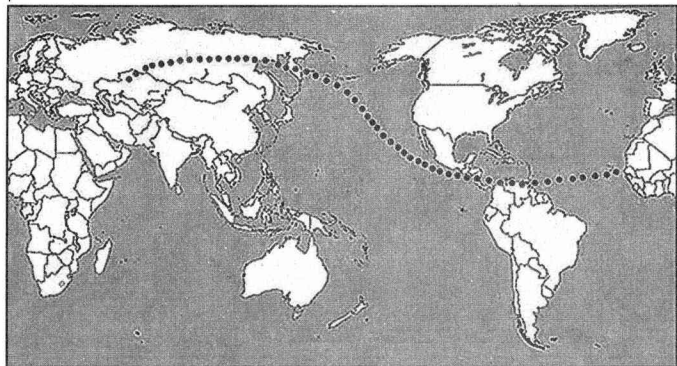
40 de ori mai departe decât Luna noastră) pe data de 23 decembrie. De asemenea, un alt mic asteroid, 4179 Toutatis se va apropia și el de Pământ aproximativ la aceeași dată, ajungând la o distanță de doar 0.07 AU pe 14 decembrie.

Apophis va trece, de asemenea, foarte aproape de Pământ în 2029, probabil înainte de a lovi Pământul în 2036

Asteroidul Apophis se va apropia și mai mult de Pământ pe 14 aprilie 2029, de fapt, atât de aproape încât la 0.0015 AU, orbita sa va fi deviată de forța de gravitație

Perspectivă detaliată indicând orbitele planetelor Mercur, Venus, Pământ, Marte și Jupiter, așa cum apar ele figurate în primul „crop circle” de la Avebury Manor.

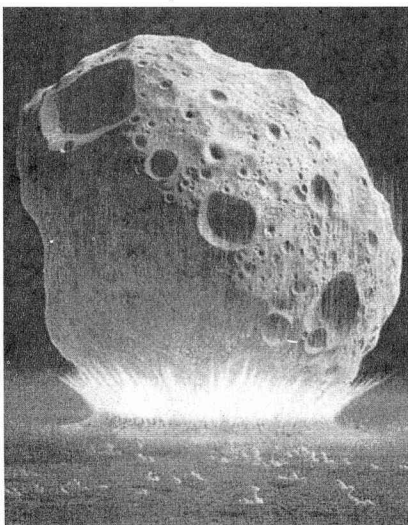

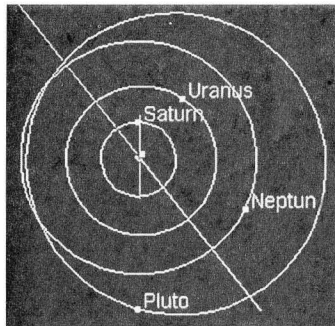
În 2036 (data orbitală arătată pentru Pluto), s-ar putea ca Apophis să lovească Pământul, dacă este atras de câmpul gravitațional al Pământului în 2029. Punctele negre indică posibile locuri de impact cu Pământul în 2036.

a Pământului. După aceasta, nimeni nu mai este sigur ce se va petrece, deoarece calculele nu sunt încă suficient de exacte. Pe 13 aprilie 2029, asteroidul 99942 Apophis va trece foarte aproape de Pământ în interiorul orbitei sateliților de comunicare. O apropiere atât de strânsă de gravitația Pământului îi va influența substanțial orbita, făcând ca predicțiile ulterioare cu privire la un posibil impact pe 13 aprilie 2036, să devină nesigure.

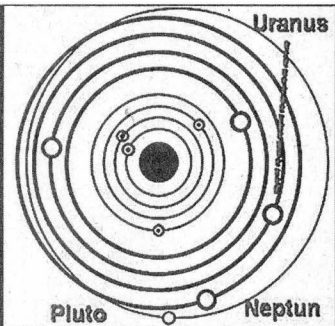
Astfel, „cercurile din lanuri” par să reprezinte o locație orbitală „incorectă” pentru planeta Pluto, care se potrivește anului 2036 și nu anului 2012, pentru a ne atrage atenția asupra posibilității că Apophis să lovească Pământul în 2036?

Este posibil ca asteroidul sau cometa care apare în cel de-al

▲ Pluto în 2036

▲ Pluto la Avebury Manor

Locația pentru Pluto așa cum este prezentată în „crop circle” corespunde poziției orbitale a planetei în anul 2036.

doilea „crop circle” din Ianuri să fie 99942 Apophis sau, mai probabil, 4179 Toutatis, care se va apropia de Pământ la o dată oarecum mai recentă. O altă variantă este că ar putea fi vorba despre o cometă strălucitoare încă neidentificată.

Sinteza interpretărilor cu privire la cele două „crop circle” de la Avebury Manor din 2008 15 iulie 2008

1. Orbitale și locațiile corecte a opt planete majore (de la Mercur până la Neptun) au fost înfățișate pentru o dată din viitorul apropiat, 23 decembrie 2012.
2. Locația orbitală a lui Pluto a fost înfățișată pentru o dată din viitorul apropiat, 2036.
3. Un smoc suplimentar plasat lângă simbolul pentru Pământ ar putea reprezenta un mic asteroid care va trece aproape de Pământ pe 23 decembrie 2012 și probabil și în anul (lui Pluto) 2036.
4. Candidatul cel mai probabil pare să fie 99942 Apophis, care va trece aproape de Pământ pe 23 decembrie 2012 și are o probabilitate scăzută, dar finită, de a lovi Pământul în 2036.

22 iulie 2008

1. Un corp astronomic rătăcitor (o cometă sau un asteroid) a fost înfățișat ca pătrunzând în sistemul nostru solar.
2. El va trece aproape de Pământ și Lună în luna a 12-a (decembrie) a anului 2012.
3. Soarele nostru se va afla la acea dată (13 decembrie) în constelația Ophiuchus, iar Luna va fi în faza de Lună Noapă (13 decembrie 2012).
4. Corpul ceresc rătăcitor nu este probabil Apophis (așa cum se arăta pe 15 iulie), deoarece el va fi cel mai aproape de Pământ la începutul lui ianuarie 2013.
5. Totuși, ar mai putea fi vorba și despre o cometă necunoscută sau, poate, de asteroidul 4179 Toutatis, care va fi cel mai aproape de Pământ pe 14 decembrie 2012.

O SCRISOARE SENZAȚIONALĂ CE A FOST DIFUZATĂ DE CURÂND DE UN BINECUNOSCUT POLITICIAN NORVEGIAN

Materialele care urmează sunt preluate de pe site-ul www.projectcamelot.org, site dedicat dezvăluirilor despre planurile malefice ale așa-zișilor *Iluminați* și conspirațiile mondialiste... Acest site a fost creat cu intenția declarată de a pune la dispoziția acelor care au curajul să spună adevărul mijloacele multimedia și spațiul necesar pentru a face publice anumite informații-cheie pentru viitorul umanității, ascunse cu îndârjire de oamenii Noii Ordini Mondiale.

„La scurt timp după ce am publicat un articol conținând un ultim omagiu adus celei care a fost Benazir Bhutto, am primit mesajul care urmează. Deși nu putem garanta adevărul celor afirmate în acest mesaj, considerăm că nu îl putem trece sub tăcere.

Persoana care ne-a trimis acest mesaj ne-a comunicat numele ei real și, pentru a-și proba identitatea, ne-a trimis fotografii în care ea apare alături de diferite personalități politice, printre care Prim-ministrul Norvegiei și Benazir Bhutto. Deși nu le putem publica, garantăm că aceste fotografii sunt autentice și ele ne-au convins de adevărata identitate a autorului mesajului.

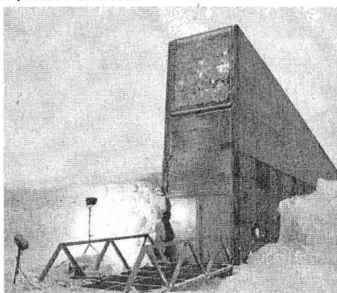
Dacă mesajul pe care corespondentul nostru ni l-a trimis este adevărat, el este de o importanță majoră pentru întreaga umanitate. Îl reproducem în continuare:

«Sunt un politician norvegian. Aș dori să comunic tuturor celor care au urechi de auzit că urmează o perioadă dificilă pentru omenire, începând cu anul 2008 și până în anul 2012. Din cauza cataclismelor despre care în anumite cercuri se știe că urmează să se petreacă în această perioadă, în Norvegia s-au construit și încă se mai construiesc, la ordinul guvernului, numeroase baze subterane și buncăre. Când sunt întrebați de ce se construiesc toate aceste adăposturi subterane, reprezentanții guvernului răspund că ele sunt destinate protecției populației din Norvegia. Am întrebat când vor fi terminate aceste construcții și mi s-a răspuns că ele vor fi finalizate înainte de 2011.

Din datele pe care le am la dispoziție, pot afirma că în multe alte țări, printre care și Israelul, Suedia și Elveția au fost realizate adăposturi similare.

Ca o dovadă în sprijinul afirmațiilor pe care le fac, vă trimit unele fotografii în care eu apar alături de diferiți politicieni cunoscuți, miniștri și prim-miniștri din diferite țări. Îi cunosc personal pe toți aceștia și știu că și ei, la rândul lor, cunosc lucrurile pe care eu vi le dezvălui aici, doar că ei nu vor să le facă publice sub pretextul de a nu produce panică în rândul populației [în realitate, pentru a nu își periclita privilegiile, n.tr.].

Pentru a se proteja de cataclismele prezise pentru perioada următoare (de exemplu, apropierea de Pământ a „Planetei X”, planeta Nibiru), membrii guvernului norvegian au început, cu ajutor din partea

Intrarea în „Buncărul Apocalipsei” de la Svabald, Norvegia

SUA și EU, să depoziteze mari rezerve de hrană și semințe la Svabald și în zona arctică de nord, precum și în alte locații din întreaga țară. Planul politicienilor este să îi salveze de aceste cataclisme doar pe membrii așa-zisei elite din care fac parte, alături de cei considerați utili pentru a realiza o viitoare reconstrucție după aceste cataclisme: medici, oameni de știință etc.

În ceea ce mă privește, știu că voi fi trimis, înainte de anul 2012, în zona Mosjoen, unde avem o bază subterană militară de mari dimensiuni. Această bază este împărțită în sectoare de diferite culbri, roșu, albastru și verde, organizate deja de armata norvegiană. Taberele unde vom fi cazați au fost construite cu mult timp în urmă.

Oamenii care vor fi lăsați la suprafață vor muri cu siguranță în cataclismele respective; ei vor fi lăsați să moară și nu vor primi niciun fel de ajutor. Conform planurilor „elitei”, două milioane de norvegieni vor fi salvați, iar ceilalți vor muri. Aceasta înseamnă că 2.600.000 de oameni vor fi lăsați pur și simplu să moară neajutorați în întuneric, neștiind ce să facă și încotro să se ducă.

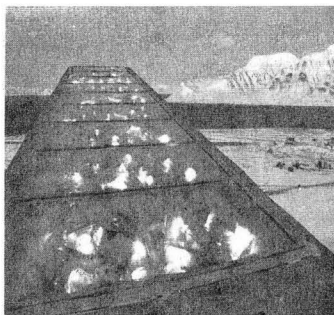
În adăposturile subterane, toate sectoarele și buncărele sunt conectate prin tuneluri; trenuri rapide fac legătura între diferitele adăposturi. Ele sunt izolate de niște porți gigantice, pentru a nu fi compromise diferitele zone în cazul în care survin eventuale accidente catastrofale.

Sunt foarte revoltat. Sunt mulți alți politicieni care îmi împărtășesc opinia, pentru că noi știm cu toții că atât de mulți oameni vor afla despre pericolele care îi pândesc numai atunci când va fi prea târziu și nu vor mai putea face nimic. Guvernul a mințit populația încă din 1983 și continuă să o facă și acum. Toți politicienii importanți din Norvegia au aflat despre aceste lucruri, dar extrem de puțini ar recunoaște aceasta public dacă ar fi întrebați, deoarece le este teamă că în cazul în care o fac, vor pierde trenul NOAH 12 [cu trimitere la biblicul Noe și la al doisprezecelea ceas, n.tr.] care îi va duce către adăposturile unde vor fi în siguranță.

Cei care vor face dezvăluiri despre aceste lucruri cu siguranță vor avea probleme – fie vor fi asasinați, fie nu vor mai fi incluși în aceste planuri de salvare. Dar mie nu îmi mai pasă de mine însumi. Omenirea trebuie să supraviețuiască, alături de celelalte specii care trăiesc pe Pământ. Oamenii trebuie să fie avertizați despre aceste lucruri.

Cei care se află la putere în toate statele de pe planetă au aceste informații despre cataclismele care urmează să se petreacă; nu există niciun dubiu în această direcție. Pe toți cei care intuiesc că pericolul este real și doresc să se salveze, îi sfătuiesc să caute locuri mai înalte în care să se refugieze, în special peșteri situate la mare altitudine, unde au la dispoziție suficient spațiu pentru a depozita o mare cantitate de hrană, conserve și apă de băut, pentru cel puțin cinci ani. Dacă aveți posibilități financiare, vă sugerez să vă procurați pastile contra radiațiilor și costume protectoare antiradiații.

Pentru ultima dată mă rog: „DUMNEZEU să ne ajute pe toți”..., dar DUMNEZEU

O altă perspectivă a intrării în „Buncărul Apocalipsei” de la Svabald

Benazir Bhutto

nu ne va ajuta dacă noi înșine nu facem nimic. Numai dacă acționăm, fiecare dintre noi, putem să ne transformăm destinul. Treziți-vă, vă rog!

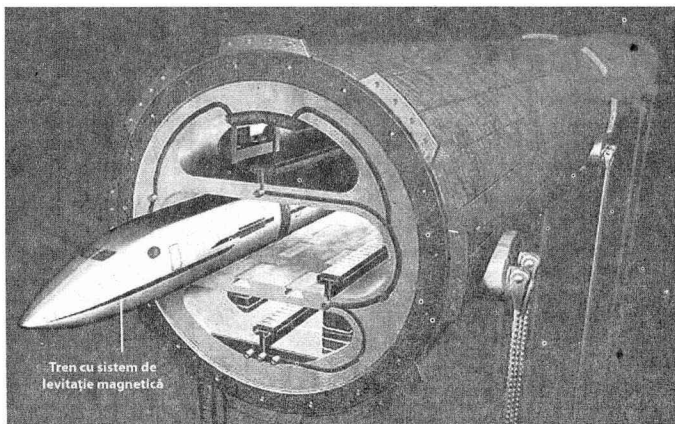
Aș fi putut să vă scriu sub alt nume, dar nu îmi mai este frică de nimic. Când cunoști anumite lucruri, devii netemător; niciun rău nu te mai poate atinge, când știi că sfârșitul este atât de aproape.

Vă asigur că aceste lucruri se vor petrece 100%. Mai avem la dispoziție doar patru ani pentru a ne pregăti pentru „sfârșitul lumii”. Organizați-vă în grupuri de supraviețuire, găsiți un loc în care să vă puteți depozita hrana și unde puteți fi în siguranță pentru o vreme.

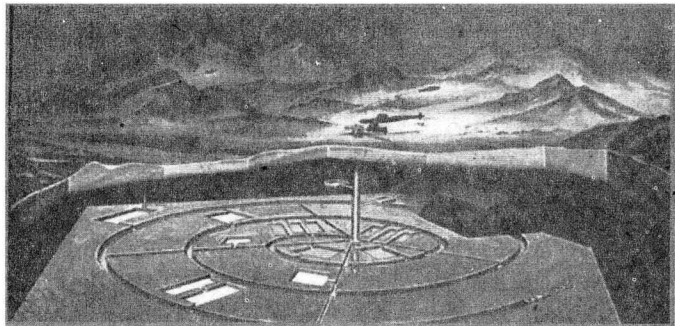
Dacă aveți întrebări, vă rog să mi le adresați; voi urmări să vă spun tot ceea ce știu despre implicarea Norvegiei în aceste planuri. Și vă sugerez să priviți cu atenție în jur: veți observa cu siguranță că se construiesc baze subterane și buncăre peste tot. Deschideți ochii, treziți-vă! Dacă veți pune întrebări despre aceste adăposturi subterane, răspunsul oficial va fi probabil: „Este doar un depozit pentru hrană” sau ceva similar. Acestea sunt, însă, niște minciuni cu care politicienii vor să vă orbească.

Pentru mine este, de asemenea, evident că există numeroase semne ale prezenței extratereștrilor. Observ, destul de des, că unii politicieni importanți din Norvegia nu sunt ceea ce spun ei că ar fi. E ca și cum aceștia ar fi controlați mental la nivelul fiecărui gând, și tot ceea ce spun este de fapt ceea ce li s-a spus să zică. Pentru mine este limpede ce sunt și ce nu sunt aceștia. Iar aceasta se poate vedea în ochii lor și în modul în care le funcționează mintea.

Țineți minte că aceia care se vor găsi în orașele mari sau în apropierea acestora în 2012 vor fi primii afectați și vor muri primii. După aceea, armata va face curățenie printre supraviețuitori, având ordin să îi împuște pe toți aceia care opun rezistență și

Tren cu sistem de levitație magnetică

refuză să fie închiși în lagăre, în care planul este ca fiecare să fie marcat cu un număr și etichetat.

De asemenea, am observat că ați scris pe site-ul dumneavoastră despre Benazir Bhutto. Moartea ei a fost una tragică. Am cunoscut-o pe Benazir, după cum vă puteți convinge singuri privind imaginile pe care vi le-am trimis. Din fotografii veți observa că m-am întâlnit cu mulți politicieni notabili și lideri mondiali.

Publicul nu va fi informat deloc despre aceste cataclisme viitoare, deoarece guvernul nu dorește, chipurile, să creeze panică în rândul populației. În ultimul moment, totul se va petrece în tăcere deplină: guvernul va dispărea pur și simplu.

De aceea, vă spun: nu așteptați acest final sumbru. Luați măsuri pentru a fi în siguranță împreună cu familiile voastre. Uniți-vă forțele cu alții. Faceți eforturi împreună pentru a rezolva numeroasele probleme cu care vă veți confrunta.

Cu tot respectul...

[Echipa Project Camelot: vom respecta anonimatul autorului, dar precizăm că el ne-a spus numele său real și ne-a oferit suficiente dovezi în acest sens]

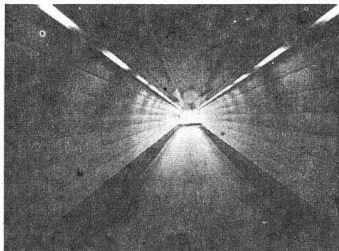
Pentru a clarifica diferite aspecte de interes ridicate de această scrisoare, i-am adresat niște întrebări suplimentare autorului ei. Redăm în continuare răspunsurile acestuia, așa cum ne-au parvenit. Am omis doar unele detalii concrete pentru a proteja identitatea autorului.

«Am vizitat mai multe baze subterane. Ne-am deplasat în subteran cu trenuri speciale. Eu am fost împreună cu un grup restrâns; doar anumite persoane, un număr foarte redus, au fost selectate pentru a le vizita. Cu siguranță, cei din «elită» cunosc aceste lucruri. Eu dețin dovezi în sprijinul afirmațiilor pe care le fac. Am încredere 100% în sursele mele, dar lor le este frică să spună ceea ce știu. Oamenii se tem pentru viața lor. Eu am considerat că este necesar să spun publicului ce se petrece. Nu îmi este frică de moarte sau de lucruri de genul acesta.

Toți politicienii din Norvegia care fac parte din așa-zisa «elită» cunosc existența adăposturilor subterane și planurile de a salva numai o parte din populația Norvegiei, lăsându-i pe ceilalți oameni să moară. Dar ei știu, de asemenea, că dacă vor spune ceva despre aceasta vor fi eliberați din funcție și li se va refuza accesul la diferitele baze

subterane, atunci când va sosi momentul.

Mijloacele de transport folosite în subteran sunt trenurile NOAH 12. Ele fac legătura între diferitele baze subterane, existând o întreagă rețea de tuneluri speciale pentru aceste trenuri. În prezent, ele sunt în principal utilizate de armată, care deține în totalitate controlul asupra lor. La punctele de verificare de la intrarea în fiecare bază se folosesc un fel de câmpuri specifice de energie prin care fiecare vizitator trebuie să treacă; de asemenea, există o serie de simboluri, de exemplu, triunghiuri portocalii.

În acest moment nu mă gândesc decât la viitorul copiilor mei și la viitorul tuturor celorlalți copii care vor crește în această «nouă lume» care se prefigurează. Trebuie să facem ceva, trebuie ca ei să crească știind că părinții lor au făcut ceva pentru ei – așa cum fac eu acum, oferindu-vă aceste informații.

Ca argument suplimentar, pot să vă spun de pe acum [așa cum rezultă de mai sus, această scrisoare a fost scrisă și trimisă de politicianul norvegian celor de la Project Camelot în 2008, după publicarea de către aceștia a unui articol despre asasinarea lui Benazir Bhutto] că, în Norvegia, la alegerile din 2009, guvernul FRP va prelua puterea și Siv Jensen va fi ales Prim-ministru. Acest lucru este deja cunoscut – este important să înțelegeți acest lucru. Alegerile sunt toate truate și aceleași persoane din elita puterii sunt alese de fiecare dată, doar că pe rând. Analizați istoria politică recentă a Norvegiei și veți vedea că mereu aceiași politicieni au condus țara.

Vă rog să faceți publice aceste informații pe internet. Atunci când va veni momentul, poate că oamenii vor supraviețui datorită informațiilor pe care le-au aflat de pe diferite site-uri de pe internet. Vă rog să înțelegeți că eu nu câștig nimic dacă vă spun toate aceste lucruri. Probabil nu voi avea decât probleme datorită acestor postări. Nu vreau să induc în eroare pe nimeni. Fac aceasta doar ca să dau în vileag ceea ce se petrece în țara mea și poate că unii oameni vor reuși să supraviețuiască vremurilor care vor urma.

Cu tot respectul...

[După postarea de mai sus, am pus și mai multe întrebări sursei noastre, care a răspuns cu informațiile interesante care urmează. Aceste informații au fost editate de noi. Paragrafele marcate cu asterisc (*) constituie informații suplimentare, primite ulterior, după ce am pus o serie de întrebări suplimentare pentru a clarifica unele detalii.]

«Am lucrat în armată, în serviciul ... [pentru protecția identității autorului, nu vom preciza departamentul în care a lucrat]. La un moment dat, am primit ordin să mutăm ceva dintr-o bază în alta. Ni s-a spus: „NU PUNEȚI ÎNTREBĂRI DE NICIUN FEL. DOAR FACEȚI-VĂ TREABA.” Mai târziu, când am aterizat lângă baza respectivă, am fost îmbarcați în camioane în fața unor uși imense, păzite de personal militar. Cel puțin așa părea, că erau militari, dar nu aveau uniforme cunoscute de noi, ci costume portocalii sau negre, cele portocalii având un triunghi auriu, iar cele negre un triunghi verde.

* Din câte îmi amintesc, triunghiurile erau poziționate cu vârful în jos, ca un fel de piramidă răsturnată, și aveau un simbol ciudat în interiorul lor. Mie mi s-a părut a

fi asemănător cu litera „E”, dar liniile orizontale nu erau legate de cea verticală ca la „E”. Avea forma unui „E”, iar liniuța din mijloc era de fapt o săgeată orientată înspre interior... acest simbol nu este o literă în nicio limbă pe care o cunosc și în niciun caz în norvegiană.

* Semnele nu erau, din câte îmi aduc aminte, poziționate în dreptul umărului, deoarece le-am văzut clar... ele erau în partea stângă a uniformei negre, puțin deasupra pieptului și pe șepcile pe care le purtau. Însemnele nu erau foarte mari, aveau dimensiuni obișnuite, dar erau suficient de clare pentru a le vedea.

Am trecut de acele uși imense. Mă întrebam: „ce mai e și asta?” și am fost cam speriat la început. Era ca într-un film științifico-fantastic. Mă aflu pentru prima dată într-o astfel de bază.

Apoi am traversat un tunel lung de 500 m, acolo fiind mult mai mulți militari înarmați, pentru a ne păzi și a ne însoți. Am fost împărțiți în grupuri. Eu și grupul meu am fost duși de cei îmbrăcați în uniforme negre într-o altă locație, ceilalți colegi ai noștri s-au deplasat în altă parte. Când am ajuns la capătul tunelului, am fost rugați să ne punem niște măști pentru „protecția noastră”.

Mă gândeam... „pentru propria noastră protecție”... Nu suntem, oare, deja protejați, fiind în interiorul unui asemenea subteran uriaș și fiind păziți de atâtea gărzi înarmate?

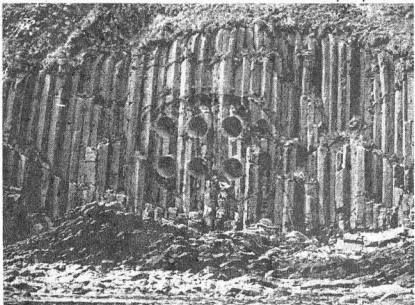
Apoi am fost invitați să urcăm într-un tren. O să urmăresc să vă spun tot ce știu despre aceste trenuri. Funcționează prin intermediul unor cristale albastre cu energie, cred, sau cel puțin așa părea. Apoi am urcat și l-am întrebat pe unul dintre gardieni: „Ce este aceasta?” El a răspuns: „Nu trebuie să știți acest lucru, domnule.”

* În partea din față erau scaunele operatorilor, era un gemuleț chiar în spatele lor, și chiar înainte de a porni se puteau observa acele cristale mari, de culoare albastru-violet, care iradiu o lumină de aceeași culoare, dar care nu te orbea și chiar era plăcut să o privești. Nu am văzut nicăieri astfel de cristale care emit energie luminoasă, de aceea m-am gândit că ele trebuie să fie sursa de putere folosită pentru alimentarea trenului.

* Mai târziu, am văzut că în bază erau oameni care lucrau la acele cristale albastre. Acestea erau mai mari decât cele pe care le-am văzut în „tren” – aveau aproximativ un metru în lungime și erau aliniate unul după celălalt. Erau străbătute de lumină. Erau de o culoare albastru-violet, iar când trecea lumina prin ele deveneau mult mai albastre și erau mult mai intens colorate – oamenii purtau măști albe cu ochelari de protecție și se îndepărtau de lângă cristale când erau străbătute de lumină. Ne-am apropiat la aproximativ 20 m de ele, dar ni s-a spus să ne îndepărtăm de zona respectivă.

* De asemenea, cred că acele câmpuri de energie prin care am trecut înainte de a intra în bază, în zona de verificare, erau generate de acest fel de cristale, deoarece era același gen de lumină – sau așa mi s-a părut mie. Dacă îmi amintesc mai multe detalii, o să vi le transmit.

* Transportul se făcea printr-un gen de tunel aspirator,

iar trenurile mergeau așa de repede, încât vedeam doar o lumină trecând pe lângă noi. Cred că ele funcționează pe principiul vidului sau al levitației magnetice, neexistând frecare, ceea ce permite atingerea unor viteze foarte mari.

* Trenurile erau asemănătoare, pe dinăuntru, vagoanelor de metrou. Tunelul era însă ceva mai larg decât acela de la metrou. Trenul era lung de aproximativ 12 m în lungime, avea o formă ascuțită în față și în spate, avea scaune pentru 10 persoane și cabina operatorului. Trenurile se puteau conduce în ambele sensuri, fără a fi necesară întoarcerea lor. Am fost legați cu centuri de siguranță pe parcursul călătoriei și a fost destul de bine... dar viteza a fost prea mare și mi s-a făcut rău după aceea.

* Există și un spațiu pentru marfă, dar nu foarte mare. Erau o mulțime de astfel de trenuri, așa cum părea, și circula cu o viteză atât de mare, încât nu vedeam decât o străfulgerare luminoasă. Nu puteam să văd celelalte trenuri, deoarece totul se mișcă așa de repede încât uiți să privești în jur; mai degrabă te concentrezi asupra propriului stomac când te afli în interiorul unui astfel de tren.

Mai târziu, după ce am intrat în politică, am aflat și alte detalii despre ce se afla în restul bazei și care era destinația ei, ceea ce v-am povestit deja. Din prima călătorie, cea mai puternică impresie a fost legată de aceste trenuri: ele se mișcă foarte repede, nu am văzut niciodată nimic asemănător. Atunci când am ajuns în stație, ne era rău, și mie și celorlalți colegi ai mei. Unul dintre gardieni a spus că așa se petrece cu toți prima dată.

Când am ajuns afară, ni s-au dat ochelari de protecție și ni s-a cerut să trecem prin sistemul de verificare. Apoi totul a devenit foarte ciudat.

Acolo erau gardieni înarmați peste tot... vă amintiți că v-am povestit despre acel câmp de energie prin care trebuie să treci. Mă gândeam că nu aveam ce căuta acolo și eram puțin speriat.

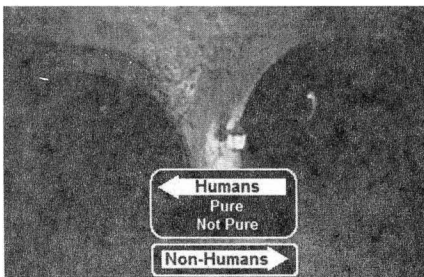
Apoi am trecut prin acel câmp de energie și am ajuns într-o altă cameră. Am observat un ecran pe un perete, pe care scria HUMAN - NOT HUMAN - PURE - NOT PURE. [Ființe umane – Ființe non-umane – Pur – Impur]

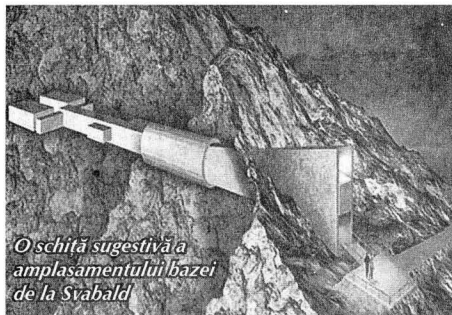
După ce am văzut aceasta, m-am gândit: Există și „alții” în afară de oameni??

* La punctul de control unde era acel câmp energetic prin care trebuia să treci se afla acel ecran despre care am menționat înainte. Pe ecran scria ceva într-o limbă ciudată. Nu am înțeles ce scria. Nu mai văzusem așa ceva înainte. Dedesubt mai era scris ceva, cu litere ciudate, ca acel «E» despre care v-am povestit – dar singurul lucru pe care am putut să-l citesc a fost HUMAN - NOT HUMAN - PURE - NOT PURE.

[Observația celor de la Proiect Camelot: așteptăm clarificări asupra acestui lucru]

Gardienii ne-au oprit și ne-au spus să ne schimbăm hainele în altă cameră și apoi să mergem cu ei. După ce am făcut ce ni s-a cerut, gardienii ne-au spus că vom merge mai departe, în jos. Din nou, m-am întrebat: cât de mare este acest loc? Tocmai am parcurs kilometri întregi de-a lungul

*O schiță sugestivă a
amplasamentului bazei
de la Svabald*

unui sistem feroviar... și încă mai este?

Apoi am fost duși la un sistem de lifturi, cu scaune, care urmau să ne ducă jos... sau, cel puțin, așa am crezut inițial. Dar am mers pe orizontală aproximativ 3 minute. Deoarece îmi lăsasem toate lucrurile la punctul de control, nu mai aveam ceasul cu mine și de aceea pot doar aproxima timpul petrecut acolo.

* În lift, îmi amintesc că

am văzut un alt simbol – o „literă” care seamăna cu simbolul folosit uzual pentru căștile audio, dar orientat altfel, cu vârful în jos.

Tot ceea ce pot să vă spun este că, atunci când misiunea noastră s-a încheiat, mă gândeam că lumea nu este ceea ce pare a fi și că multe lucruri sunt ascunse publicului. Acest lucru mă revoltă și deopotrivă mă sperie.

Mai târziu, când am intrat în politică, am început să cercetez mai în detaliu, deoarece aveam nevoie de mai multe răspunsuri. Am aflat că aceste baze sunt „arcele” de salvare ale guvernului, care vor fi folosite de cei din elită, din armată și de o parte privilegiată din populație, pentru a supraviețui în interiorul lor în cazul unor cataclisme.

Va exista o amenințare din exterior, ceva se va petrece în anul 2012 și pentru ca oamenii din elită să supraviețuiască, se vor folosi aceste adăposturi.

Știu că există 18 baze în Norvegia. Nu pot să apreciez ce se va petrece exact și care vor fi pericolele, deoarece nu sunt om de știință.

Dar ceea ce știu precis este că, înainte de 2012, membrii „elitei” mondiale se vor retrage în acele baze pe care le-au construit de-a lungul ultimilor 40-50 de ani.

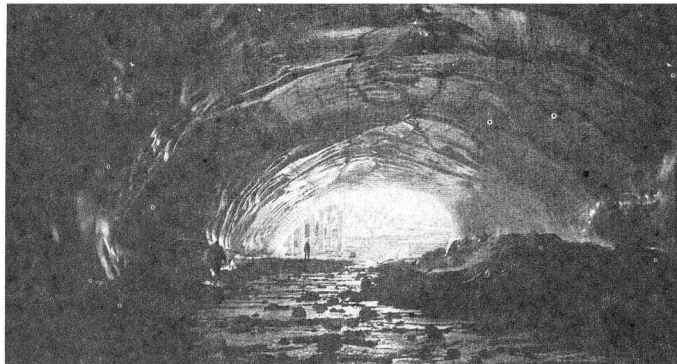
Din tot ce am aflat până acum, cred că acest cataclism este legat de „Planeta X” (planeta Nibiru). Guvernul cunoaște acest lucru și îl ține secret față de public. Oamenii de știință au urmărit evoluția acestei planete misterioase de multă vreme, iar recent au fost transmise primele avertismente de pericol din partea SUA.

Dacă această planetă misterioasă cunoscută sub numele de „Planeta X” sau Nibiru se apropie prea mult de planeta noastră, vor exista o mulțime de probleme pe suprafața Pământului. Aceasta este tot ceea ce știu. De aceea membrii „elitei” se vor refugia în subteran.

Am fost anunțați că va trebui să plecăm înainte de 2012 și că există ceva în spațiu care va provoca distrugerii masive. Dacă se va petrece un astfel de eveniment, s-au asigurat că pot rămâne timp de cinci ani sau chiar mai mult în subteran, suficient până când condițiile vor reveni la normal la suprafața planetei. Atunci când vor ști că la suprafață nu mai este niciun pericol, vor începe să reconstruiască.

* Nu știu dacă există vreo amenințare din cauza Soarelui. Nu sunt atâta de familiarizat cu partea științifică a lucrurilor. Eu doar vă spun ce am văzut, nimic mai mult.

Să știți că am spus deja prea multe lucruri, dar măcar oamenii sunt acum avertizați în legătură cu acestea...

Nu doresc să provoc panică. Vreau doar să spun publicului ceea ce se va petrece, și am făcut tot ce am putut în ceea ce mă privește.

Sunt o mulțime de lucruri în această lume care sunt ascunse oamenilor de rând. Pot să vă mai spun doar atât: fiți pregătiți și aveți încredere în voi înșivă și în DUMNEZEU. NU este de niciun ajutor să ai încredere în Guvern. Aveți încredere doar în voi înșivă și în DUMNEZEU.

Cu tot respectul...

[Nume furnizat]

[Comentariul echipei de la Project Camelot:]

Nu există date științifice «exacte» în avertizarea pe care o face sursa noastră. Informațiile nu explică exact cum sau de ce «Planeta X» reprezintă o astfel de amenințare (deși am putea să intuim). De asemenea, nu există nicio informație specifică referitoare la necesitatea de a merge în subteran.

Sursa noastră spune doar ceea ce știe și nimic mai mult. Este plauzibil, fiind politician, ca mesajul său să se concentreze mai degrabă pe probleme sociopolitice decât pe cele științifice.

Pentru mai multe informații despre «Planeta X» și ceea ce s-ar putea produce, vă rugăm să vizitați site-ul lui Andy Lloyd (www.darkstar1.co.uk) sau site-ul lui Marshall Masters (<http://yowusa.com/>). Ni s-a spus de către Henry Deacon (și acest lucru a fost raportat la scară largă și de către alții) că Telescopul de la Polul Sud (<http://yowusa.com/planetx/2006/planetx-2006-04a/1.shtml>), a fost construit pentru a urmări ceea ce Henry numește „al doilea Soare”. Recomandăm cititorilor să facă propriile cercetări.

În perioada care va urma până în 2012 și după aceea vor ieși la suprafață multe opinii diferite, prevestiri și dezvăluiri din interior.

Echipa de la Project Camelot muncește din greu la un documentar care va prezenta posibilele scenarii pentru viitorul umanității, atât cele pozitive, cât și cele negative.

Deși în acest documentar nu se menționează, noi sperăm sincer ca prin rugăciunile și intențiile noastre benefice să ajutăm la stoparea evenimentelor catastrofale care se preconizează că vor avea loc.

Suntem cu toții co-creatorii lumii în care trăim, în fiecare moment. Vă îndemnăm pe fiecare dintre voi să participați în mod conștient la co-crearea unui viitor pozitiv pentru umanitate și să colaborați cu noi pentru trezirea celor adormiți și pentru aducerea la lumină a adevărului, cu orice preț.

[Documentul original poate fi citit la:

<http://www.projectcamelot.org/norway.html>

Sursa:

<http://info.po9t.com/content/o-scrisoare-de-la-un-politician-norvegian>

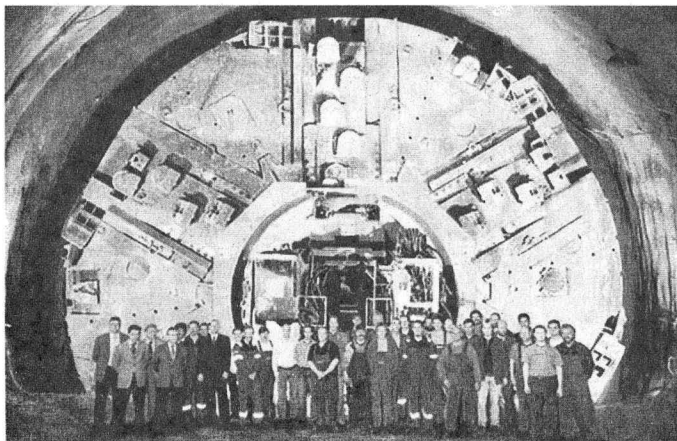
La adresa: http://projectcamelot.org/leo_zagami_cellphone_short.mp3 puteți audia o înregistrare audio cu Leo Zagami, care confirmă că a avut o conversație recentă cu politicianul norvegian (în martie 2008).

Despre Leo Zagami (fost francmason de grad 33 în cadrul lojei Propaganda Due, care a făcut dezvăluiri șocante despre capii „Iluminaților” italieni) puteți citi la:

<http://www.yogaesoteric.net/content.aspx?lang=RO&item=5050>

De când am postat scrisoarea primită de la un politician norvegian referitoare la bazele subterane și la faptul că «elita» din-aceia țară se pregătește pentru un viitor cataclism planetar, cutia noastră de corespondență s-a umplut cu mesaje din întreaga lume.

Am fost incapabili să răspundem la toate, dar am citit cu atenție tot ceea ce am primit. După o săptămână de liniște, ne-am auzit cu sursa noastră acum câteva zile. El este bine, dar dorește să rămână discret, din motive lesne de înțeles. Ne-a invitat să-i trimitem orice corespondență relevantă primită de noi de la alții și vom face aceasta prin selecție. Ne-a promis, de asemenea, că va desena simbolurile extraterestrilor pe care le-a văzut și ni le va trimite prin fax.

Echipament folosit la construirea de tuneluri subterane

Pe toți cei care au pus întrebări de bun-simț despre autenticitatea lui (a politicianului norvegian) îi anunțăm că am făcut tot ceea ce am putut pentru a-i verifica identitatea și autenticitatea și suntem siguri că el este exact cine spune că este.

Am luat legătura cu mulți prieteni și corespondenți din Norvegia și Suedia. Unii dintre ei ne-au oferit câteva detalii interesante. Pentru mulți dintre ei aceste informații nu erau noi, ci doar le confirmau informațiile pe care le aveau din alte surse. Am primit confirmări precise de la doi oameni de știință și un fost colaborator al serviciilor secrete, că aceste facilități există și că atât Suedia, cât și Elveția au baze subterane pentru a proteja întreaga populație, dacă se va considera necesar. Unii chiar au cerut să îi punem în legătură cu politicianul care a scris acel articol.

Unul dintre corespondenți a confirmat o mare parte dintre aceste detalii. Mesajul său este foarte important, și am hotărât să-l publicăm în continuare, în totalitate (omitând doar informațiile personale, pentru a-l proteja de autorități). Familia sa deține informații asupra facilităților pe care sursa noastră (politicianul norvegian) le-a raportat.

Iată în continuare mesajul corespondentului nostru:

«Stimată echipă Project Camelot,

Tocmai am citit articolul dumneavoastră despre politicianul norvegian și informațiile pe care vi le-a comunicat în scrisoarea lui către voi, cu privire la bazele subterane, evenimentele din preajma anului 2012 etc.

Trebuie să recunosc că am găsit aceste informații destul de fascinante. Cunosc deja amănuntele despre depozitul de la Svalbard, care atunci când au fost făcute publice, m-au făcut să mă gândesc că trebuie să existe un motiv special pentru aceasta, ceva ce ei știu că se va petrece curând.

Și eu sunt, de asemenea, norvegian, provin dintr-o familie de militari și știu de la mama mea, care a lucrat mult timp în armată și în alte instituții guvernamentale, despre aceste baze subterane. Cunosc locația unei astfel de baze, pe care am văzut-o personal. Este într-un munte mare, în orașul unde m-am născut și am locuit înainte de a pleca din Norvegia, cu câțiva ani în urmă. Locul se numește Baneheia.

Mama a refuzat să-mi spună orice detaliu despre aceasta, cu excepția faptului că este creată pentru o situație de urgență. Doar anumite persoane vor fi permise, cum ar fi ea și diferite personaje din armată precum și alte persoane importante, politicieni, oameni de știință și alți civili pe care aceștia îi consideră importanți.

Mama a fost și la altă bază, în zona numită Evje, iar această bază subterană este foarte mare, a spus ea, mult mai mare decât cea de la Baneheia. Mi-a mai spus că știe de existența unei baze și în zona Stavanger.

Mi-a dat, de asemenea, și o fotografie cu o bază aflată în Sorreisa și mi-a spus că aceasta este o altă bază subterană, dar nu este sigură de dimensiunea ei. Am atașat poza aici. În această foto se vede partea de la suprafață a bazei, iar sferele sunt probabil niște radare puternice, care monitorizează o zonă imensă.

Baza de la Sorreisa

Ea mi-a spus și alte lucruri interesante, cum ar fi că marile corporații ale lumii din domeniul electronicii sunt, toate, conduse în realitate de o mână de oameni, dar aceștia creează diferite mărci, nume și ambalaje ale acelorași produse care sunt deținute de către cei din „elita” societății noastre, care conduc aceste corporații în totalitate.

În ceea ce privește baza de la Baneheia, mama mi-a spus că restului familiei noastre NU i se va permite să intre acolo, în caz de urgență. A mai spus că nu poate să-mi spună mai multe despre ceea ce se află în interior sau cum arată aceasta, fiindcă-a jurat în fața oficialităților să nu spună mai mult, și ea este o femeie care se ține de cuvânt.

Cu o altă ocazie am reușit să port o discuție scurtă cu un alt angajat din armată, care a fost și el acolo. Acesta mi-a dat ceva mai multe detalii. El mi-a spus că baza este uriașă și că are multe camere, cu diferite destinații, dar nu i-a fost permis să intre în acele camere, fiind condus într-o cameră specială unde a lucrat cu computere conectate la sistemele militare. Dar el a spus că, din câte a văzut, acea locație ar putea să găzduiască câteva mii de oameni și că era extrem de mare și echipată cu tehnologie de vârf.

De asemenea, s-a aflat că din șapte oameni care au lucrat împreună la unele proiecte în această locație, patru au murit de cancer. Această informație a fost publicată în Fedrelandsvennen, un ziar norvegian din orașul Kristiansand, în 2001. Din păcate, acest articol nu mai este disponibil pe internet.

Unul dintre prietenii mei, care a lucrat pentru NSA (Inspectoratul norvegian pentru controlul și supervizarea transportului feroviar) mai mulți ani, mi-a furnizat, de asemenea, informații uluitoare referitoare la bazele subterane și la altele activități ale guvernelor.

El mi-a confirmat faptul că există o mulțime de baze subterane și că în unele dintre acestea au loc tot felul de experimente și cercetări ciudate legate de: călătorii în timp, călătorii în alte dimensiuni, tehnologie extraterestră etc. și că el însuși a participat la procesul de re-creare a unei nave spațiale pentru care s-a folosit simularea pe calculator și mi-a arătat scheme complexe (generate pe calculator) precum și ilustrații cu această navă.

El mi-a spus că oamenii «elitei» sunt în contact permanent cu planeta Marte și că dispun chiar de anumite porți stelare (stargates) de acces la planeta Marte prin care pot călători până acolo în câteva secunde, în loc să folosească nave spațiale. El a susținut că se lucrează la «terra-formarea» lui Marte, aceasta însemnând a face posibilă viața pe

Aceasta este o fotografie de sus a zonei Baneheia, unde se află baza subterană din munte. Am desenat un cerc acolo unde se află intrarea în bază.

la materiale matematice și științifice extrem de complexe, pe care mi le-a arătat și despre care am discutat în mai multe ocazii.

În primul rând am să vă prezint niște hărți și fotografii ale zonei în care se află această bază subterană despre care am menționat anterior (de la Baneheia).

În fotografia de mai jos apare zona Gimlemoen care a aparținut armatei, accesul persoanelor neautorizate fiind interzis în acea perioadă. Am fost acolo de mai multe ori, când mama încă lucra pentru ei. Recent au închis în mod oficial toate operațiunile militare în zona Gimlemoen, și au transformat-o în campus universitar.

Cu toate acestea, unele dintre vechile buncăre și sisteme subterane au rămas în continuare acolo. Personal am vizitat câteva dintre acestea, care erau amplasate la o adâncime foarte mare. La un moment dat, am ajuns într-o cameră mare, cu o ușă imensă de fier, care avea pe ea o roată metalică și mai multe încuietori. Nu am putut să deschid această ușă și nici nu știu ce se afla în spatele ei.

Structura dreptunghiulară încadrată de cerc este intrarea care duce în munte. Structura albă din dreapta reprezintă alte clădiri care probabil deserveșc baza, deoarece au o mulțime de antene și alte dispozitive ciudate pe acoperiș.

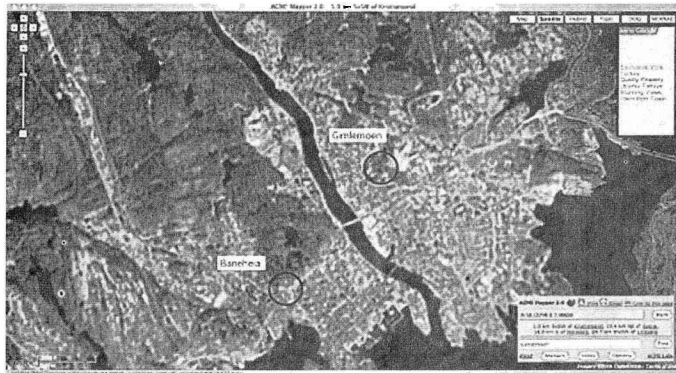

Marte pentru oameni. În acest moment, Marte este o planetă mai mult sau mai puțin moartă la suprafață, deși pare să existe ceva viață în subteran.

Prietenul meu a dispărut subit și în ultimii ani nu am mai putut să iau legătura cu el.

Pot să menționez totuși că el a fost adoptat de mic și, conform propriilor sale relatări, a fost crescut și pregătit ca să lucreze pentru guvern încă de la o vârstă fragedă, din cauza inteligenței sale și a altor «abilități» pe care le avea.

El era într-adevăr un individ extrem de inteligent, personal pot spune chiar genial, și lucra

[Google Earth or Acme Mapper N 58.16, E 8.00]

După cum vedeți, este un munte uriaș, cu lacuri deasupra, astfel încât adâncimea la care se află baza în interiorul muntelui poate fi doar speculată.

De asemenea, observați că munții Gimlemoen și Baneheia sunt foarte apropiați, fiind despărțiți doar de apa râului. Dacă există vreo conexiune între bazele din Gimlemoen și Baneheia, pe sub râu, nu am nicio idee, dar, așa cum am menționat mai sus, am găsit un buncăr care merge mult în subteran, ducând la acea cameră cu ușa metalică uriașă imposibil de deschis. Aceasta a fost în Gimlemoen, iar în cameră se afla apă de jumătate de metru.

Am descoperit ceva care seamănă cu niște găuri de ventilare, în mijlocul pădurii, în partea superioară a acestui munte, care bănuiesc că asigură pătrunderea aerului în bază. Aerisirile sunt plasate în zone inaccesibile și departe de orice drum. Ele arată cam ca în imaginea de mai jos, doar că sunt mult mai moderne.

Am observat de mai multe ori personal militar înarmat în fața intrării bazei menționate. Aceasta este un lucru ciudat, deoarece Norvegia nu este o țară în care polițiștii sau militari să aibă arme asupra lor. De fapt, nu au voie să poarte arme, cu excepția cazurilor de forță majoră. Este de fapt singura dată când am văzut armata purtând arme în public în timpul cât am trăit în Norvegia. Lucrurile ar trebui să fie destul de sigure aici, vreau să spun că Norvegia nu este ca Irakul, și nu are nevoie de astfel de baze subterane și de control militar, în afară de cazul că guvernării știu cu siguranță că ceva cataclismic urmează să se petreacă, iar noi ceilalți nu știm nimic.»

Sursa: <http://info.po9t.com/content/baze-subterane-norvegia-actualizare>

Articolul original poate fi citit la:
http://www.projectcamelot.org/norway_update.html

**ELITELE MONDIALE ALE FRANCMASONERIEI ȘI AȘA-ZIȘII
ILUMINAȚII ÎȘI PREGĂTESC DEJA ORAȘE ȘI BUNCĂRE
SUBTERANE ULTRASECRETE PENTRU A SCĂPA DE
EVENIMENTELE CATASTROFALE CE URMEAZĂ SĂ SE
PRODUCĂ ÎN ANUL 2012**

BAZE SUBTERANE ȘI TUNELURI ÎN SUA

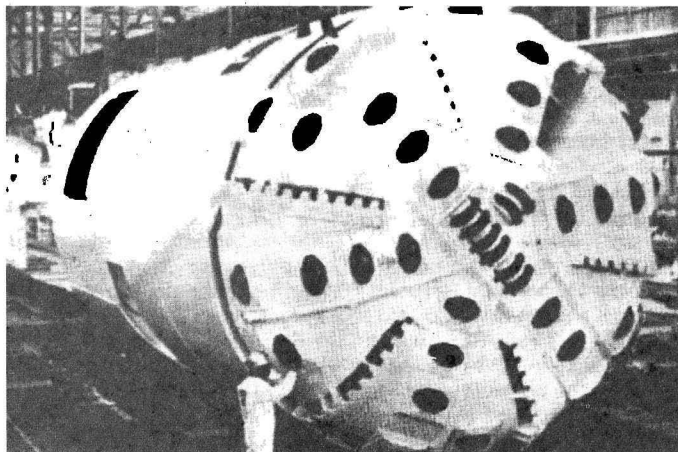
Inginerul constructor Phil Schneider afirmă:

„Există multe zvonuri că pe teritoriul SUA s-ar afla numeroase tuneluri militare secrete. Dacă zvonurile sunt adevărate, atunci aceste tuneluri au fost excavate cu mașini precum cele din imaginile de mai jos (sursă: U. S. Department of Energy).

Majoritatea săpăturilor sunt făcute sub direcția supervizare a armatei, toate informațiile fiind strict secrete. Foști angajați ai acestor complexe au evitat ani de-a rândul să povestească despre aceste construcții subterane masive, aflate în locații cum ar fi: Zona 51 (situată la 90 km de Las Vegas, Nevada), Northrop facility din Antelope Valley, California (se

Phil Schneider

Acesta este un utilaj de excavat tuneluri (TBM) în valoare de 13 milioane de \$, utilizat în Nevada Test Site. Celebra Zonă 51 (Area 51) face parte din această regiune. Multe alte tipuri de utilaje sunt folosite de către agențiile guvernamentale din alte țări, inclusiv acele TBM-uri nucleare (NTBM), care sfărâmă rocile solide, lăsând în urma lor pereți netezi ca de sticlă.

Dr. Bill Deagle

zvonește că ar fi 42 de niveluri), precum și complexul din Lockheed, aproape de Edwards, California.

«Bugetul negru» înghite în prezent minim 1,25 miliarde de \$ pe an. Cel puțin această sumă este folosită pentru așa-zisele «programe negre», cum ar fi acelea de construire de baze subterane militare. În prezent există 129 de baze militare subterane pe teritoriul SUA. Acestea au fost construite zi și noapte, fără întrerupere, încă de la începutul anului 1940. Unele au fost construite chiar mai devreme. Aceste baze sunt, practic, niște orașe subterane mari, între care circulă trenuri de mare viteză. Ele funcționează pe principiul levitației magnetice, care dezvoltă viteze de până la 2 Mach. Mai multe

cărți au fost scrise despre această activitate...

În medie, adâncimea unei astfel de baze este de peste 1,6 km, acestea fiind practic adevărate orașe subterane. Toate ocupă un spațiu între 4,3 și 6,8 km³. Utilajele pentru forat sunt cu laser, ele pot face un tunel de peste 11 km într-o singură zi. Am fost implicat în construirea unei anexe la baza subterană militară de la Dulce, care este probabil cea mai adâncă bază. Se extinde subteran pe mai multe niveluri și are peste 4 km adâncime. Am ajutat la construirea a cel puțin 13 baze militare subterane în SUA."

Dr. Bill Deagle, decembrie 2006, conferința de la Granada Forum:

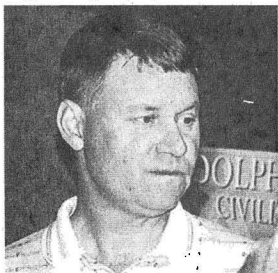
„... ei folosesc mașini de făcut tuneluri încă din anii '90, care pot forța printr-un teren cu rocă dură, câțiva zeci de km pe zi, care pot sfărâma rocile cu o energie laser mare, al cărei impact pulverizează rocă în nanoparticule, astfel încât nu rămâne moloz în urmă. Astfel, se formează un înveliș exterior precum cel vulcanic, iar spațiul din interior este folosit de trenurile superrapide, care călătoresc cu viteze de până la 2 Mach, între aceste orașe subterane foarte bine organizate.

Există 132 de baze în SUA, la o medie de 8,6 - 11,6 km³ în volum și o adâncime de 2,4 - 7,2 km. Acestea sunt construite la depărtare de zonele geotectonice, dar tocmai din cauza lor vor apărea o mulțime de alte zone geotectonice.

De ce se grăbesc ei să facă acest lucru? Pentru că știu că va veni o catastrofă. Și de unde provin toți acești bani? Nu provin de la «Bugetul negru» propriu. Provin din vânzarea ilegală a drogurilor. În SUA există, în urma unor estimări ale conservatorilor, un sfert de miliard până la o jumătate de miliard de dolari proveniți din vânzarea de droguri pe teritoriul SUA, bani care merg direct în aceste bugete subterane, din care 90-95% merg către DUMB (Deep Underground Military Bases – Baze militare subterane la mare adâncime)."

Următoarele pasaje au fost extrase din cartea „Underground Bases and Tunnels” de Richard Sauder, Ph. D.:

„Utilajul pentru forări la adâncime numit Nuclear Subterrene a fost proiectat la Los Alamos National Laboratory, din New Mexico. Un număr

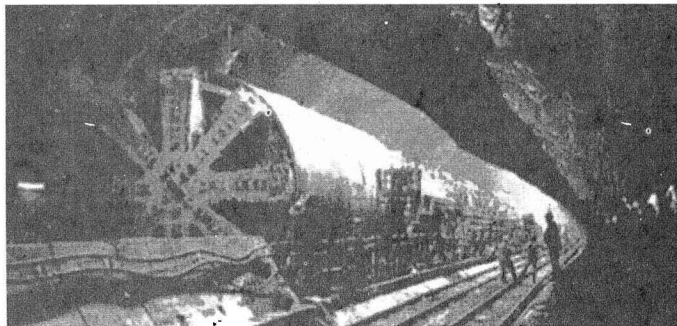
Richard Sauder

de brevete și câteva documente tehnice federale au fost depuse pe aceasta temă de către oamenii de știință la Los Alamos, dar apoi toate acestea au dispărut fără urmă. Acest utilaj bazat pe energie nucleară înaintază topind solul și roca din calea lui, vitrificând solul și lăsând în urmă un tunel solid, neted, ca de sticlă.

Căldura este furnizată de un reactor nuclear compact, care recirculă un fluid, format din litiu lichid, de la miezul reactorului până la suprafața de contact, unde acesta topește roca. În procesul de topire a rocii, litiul își pierde o parte din căldură. Apoi, acesta este trimis înapoi, de-a lungul exteriorului mașinii, pentru a ajuta la răcirea rocii vitrificate, în timp ce mașina înaintază. Litiul răcit este introdus înapoi în reactor și ciclul se repetă. În acest mod, Nuclear Subterrene pătrunde prin rocă, la o temperatură de 2.000 grade Fahrenheit (1.100 Celsius), croindu-și drum în adâncime.

Primul brevet pentru utilaje de tip Nuclear subterrenes a fost patentat de către Comisia pentru Energie Atomică din SUA în 1972. Ulterior, în mod foarte semnificativ, Comisia pentru Energie Atomică din SUA și Administrația pentru Cercetarea și Dezvoltarea Energetică din Statele Unite au interzis aceste brevete.

Nuclear Subterrene are un avantaj considerabil față de TMS-urile mecanice, deoarece ele nu lasă în urmă niciun fel de moloz, care ar fi trebuit eliminat cu cărucioare, trenuri, camioane etc. Acest lucru simplifică foarte mult construcția de tuneluri. Dacă există Nuclear Subterrene acum, atunci prezența lor, cât și tunelurile pe care le fac, ar fi foarte

greu de observat, din simplul motiv că nu ar exista urme sau resturi, așa cum se petrece cu dispozitivele convenționale pentru construcția de tuneluri.

În 1972, brevetul dispozitivului afirma limpede acest lucru. Rezumatul explicativ consemna:

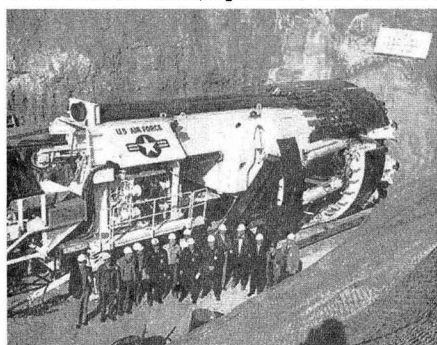
«... resturile pot fi eliminate sub formă de rocă topită, atât pentru consolidarea tunelului, cât și prin împrăștiere în fisurile apărute în rocile din jur. Burghiul de topire al rocilor are o formă care, datorită presiunii

de propulsie suficient de mari, poate să producă crăpături în rocile situate radial față de burghiul, datorită presiunii hidrostatice ce se formează în rocile topite înaintea burghiului. Toată topitura nefolosită la consolidarea tunelului este forțată să pătrundă în crăpături, unde aceasta rămâne cristalizată.»

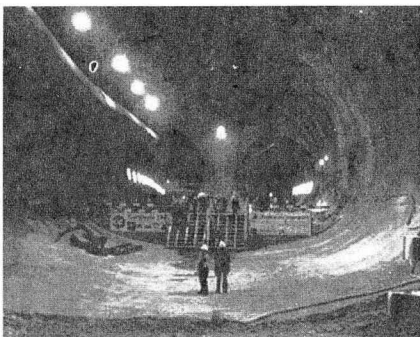
«...O astfel de consolidare (vitroasă) elimină, în majoritatea cazurilor, costisitoarea și dificila problemă a eliminării resturilor și, în același timp, are avantajul producerii unei carcase protectoare pentru tunel.» (U. S. Patent No. 3.693.731 din data de 26 septembrie, 1972)

Astfel, avem o mașină de realizat tuneluri care nu lasă resturi și produce o căptușeală protectoare vitroasă care îmbracă tunelul în urma sa.

Trei ani mai târziu a fost depus un alt brevet, pentru o mașină de săpat tuneluri mari în rocă moale sau umedă, argiloasă sau în sol cu bolovani, care separă simultan miezul

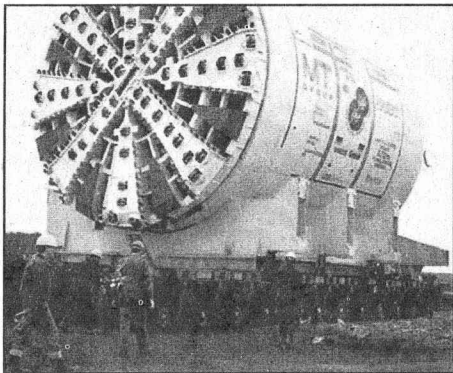
Fotografie cu mașina de escavat tuneluri subterane a United States Air Force de la Little Skull Mountain, Nevada, USA, decembrie 1982

tunelului de topitura termică, formând o căptușeală de sprijin prin separarea materiei topite de pereții escavați și detașând materia din fața tunelului cu ajutorul unui mecanism în care căldura necesară topirii și materialele pentru căptușeală sunt prelucrate de un reactor nuclear compact. Practic, după solidificare apare un zid vitros care căptușește în mod uniform tunelul.

Acest brevet din 1975 specifică în continuare că echipamentul este destinat escavării de tuneluri de 12 metri în diametru sau chiar

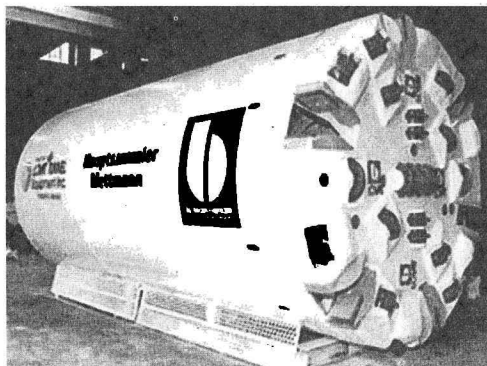
mai mult. Resturile din săpătură, pe care utilajul de escavare le preia în timp ce înaintează, ajung. să formeze partea interioară a peretelui tunelului. Deci, într-un limbaj mai simplu, acest echipament va croi un tunel având o suprafață perfect cilindrică. Din resturile topite de rocă și sol, utilajul de escavat tuneluri va realiza o căptușeală solidă, vitroasă. În același timp, acest echipament de făcut tuneluri va măcina o parte din roca și solul desprinse din scobitura topită și o va transporta în partea din spate a utilajului, pentru eliminare cu ajutorul cărucioarelor, amestecătoarelor de moloz etc.

Un al treilea brevet a fost trimis către Administrația pentru Cercetarea și Dezvoltarea Energetică din Statele Unite (United States Energy Research and Development Administration) cu doar 21 de zile după cel precedent, în 27 mai 1975, pentru un utilaj asemănător cu cel patentat la 6 mai 1975.

Un al treilea brevet a fost trimis către Administrația pentru Cercetarea și Dezvoltarea Energetică din Statele Unite (United States Energy Research and Development Administration) cu doar 21 de zile după cel precedent, în 27 mai 1975, pentru un utilaj asemănător cu cel patentat la 6 mai 1975.

Poate că unii dintre cititori au auzit același zvon pe care l-am auzit și eu, care circulă ca un vârtej în literatura OZN și în cea neoficială: povești despre tuneluri secrete sau tuneluri vitroase escavate cu ajutorul unor utilaje cu laser. Nu știu dacă aceste lucruri sunt adevărate. Dacă sunt, atunci poate că acele tuneluri vitroase sunt făcute de către acele Nuclear Subterrene, descrise în aceste brevete. Un cititor atent va observa că toate aceste brevete au fost obținute de către agenții ale guvernului SUA. În plus, toți,

mai puțin unul dintre inventatori sunt din Los Alamos, New Mexico. Desigur, însuși Laboratorul Los Alamos este subiectul unor zvonuri despre existența încăperilor și a tunelurilor subterane, despre micii cenușii și multe alte fenomene sub acoperire ce se desfășoară acolo."

Sursa:
www.info.po9t.com

PENTRU A SCĂPA DE URGIA CE URMEAZĂ SĂ SE PRODUCĂ ÎN VIITORUL APROPIAT PE ACEASTĂ PLANETĂ, AȘA-ZIȘII ILUMINAȚI ȘI „ELITA” FRANCMASONICĂ MONDIALĂ AU CONSTRUIT DEJA URIAȘE BAZE SUBTERANE, TUNELURI ȘI ORAȘE CE SUNT SĂPATE SUB SCOARȚA PĂMÂNTULUI

Chiar dacă la o primă vedere par a fi ceva de domeniul SF, tunelurile și bazele subterane sunt cât se poate de reale pentru cei avizați care le-au studiat.

Universul subteranelor, al tunelurilor, al bazelor secrete și al cavernelor este compus din grote, beciuri, misterioase orașe subpământene și, mai ales, din tuneluri și din gigantice baze militare clandestine a căror funcționare este învăluită pentru omul de rând într-o aură de mister.

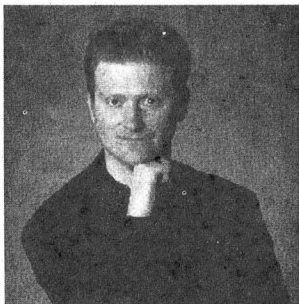
Despre aceste baze militare clandestine, deși sunt secrete, există unele documente. Aceste baze constituie doar vârful vizibil al aisbergului. Ele reprezintă partea cea mai concretă și cea mai palpabilă din această problemă, în timp ce orașele subterane și celelalte aspecte par să țină de domeniul mitului, fiind documentate numai de mărturii care au uneori un aspect fantasmagoric. Vom urmări să discernem între mituri și realitate, îmbinând intuiția cu rațiunea, întrucât în cazul martorilor care s-au aventurat în interiorul acestor tărâmurii subterane, experiențele și relațiile lor nu au nimic fictiv. Adesea, realitatea depășește cu mult imaginația!

BAZE SUBTERANE CLANDESTINE ȘI O MULȚIME DE RĂPIRI EXTRATERESTRE

Lumea bazelor subterane secrete (a căror existență nu este recunoscută de guvern, așa cum a fost cazul, până nu de mult, cu Zona 51 – Area 51) ține de domeniul militar, la care accesul este strict reglementat și despre care nu avem decât informații fragmentare.

Secretul militar și teroarea prin care aceste secrete sunt menținute fac ca sursele să fie de cele mai multe ori anonime și din această cauză datele care ajung la public par a fi mai degrabă povești decât mărturii reale, iar conținutul relațiilor este adesea neobișnuit. Cercetători serioși precum Richard Sauder au urmărit cu un anumit succes să scoată în evidență unele date concrete, care nu pot fi trecute cu vederea, ca, de exemplu, listele cu anumite baze militare secrete, istoricul tehnologiilor folosite pentru construirea bazelor sau rațiunile oficiale care i-au determinat pe capii militari să lanseze asemenea programe aparent utopice. Atunci când căutăm să aflăm ceea ce se petrece cu adevărat în interiorul bazelor, discursul pasionaților de această temă are însă, aproape întotdeauna, conotații fantastice, trimițând în mod direct la ufologie și la răpirile extraterestre.

Medicul Helmut Lammer, autor al unor cercetări în domeniul foarte specific al răpirilor realizate de militari în colaborare cu așa-zii

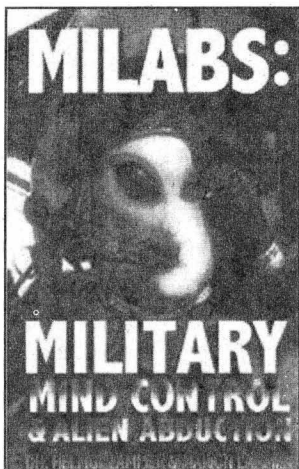
Helmut Lammer

extraterestri, subliniază în mod clar în cartea sa „Milabs: Controlul militar asupra minții și răpirile extraterestre” legătura dintre aceste două subiecte: „este foarte interesant de constatat că aproape toate persoanele care au fost victime ale răpirilor „Milabs” (răpiri înscenate realizate de militari în colaborare cu așa-zii extraterestri) relatează că au fost transportate înăuntrul unor baze subterane secrete. Cercetările făcute de dr. Richard Sauder au arătat că aproape fiecare agenție federală și fiecare instituție militară din Statele Unite are propriile sale baze subterane în toate țările. Unele dintre acestea sunt într-atât de secrete, încât nu se află de existența lor decât prin zvonuri. Alte țări au construit în timpul războiului rece complexe subterane enorme. O vilă de la țară din Essex, în Anglia, servea drept bază militară pentru guvernul britanic și pentru comandamentul militar în cazul unui atac nuclear. Iar în spatele fațadei blindate anti-explozie care proteja vila se găsea intrarea într-un imens și neobișnuit labirint format din diverse amplasamente care fuseseră săpate foarte adânc sub versantul unei coline, protejat de ziduri de beton groase de treizeci de

picioare. Complexul fusese construit în cel mai mare secret de către contractanți care nu aveau nici cea mai vagă idee despre ceea ce construiau sau despre scopul în care avea să fie folosită baza. Mai mult de 600 de persoane-cheie, inclusiv primul ministru, aveau dreptul de a locui acolo [...]. Trecând în revistă studiul realizat de dr. Thomas Bullard privind așa-zisele răpiri extraterestre, am descoperit că relatările aparent suprarealiste ale unor sejururi în astfel de stranii complexe subterane reprezintă un element recurent în respectivele evenimente.”

Dr. Bullard a stabilit un scenariu foarte specific și care este aproape identic în cazul tuturor mărturiilor, ceea ce este semnificativ și poate indica, din păcate, și înscenarea răpirilor sau fabricarea într-un scop subversiv a acestora:

- faza pregătitoare: entitățile extraterestre plasează persoana răpită într-un mediu protejat, în vederea realizării călătoriei;
- călătoria: se efectuează un tranzit cât se poate de concret către „lumea de dincolo”;
- subteranele: victima răpirii este dusă în subteran;
- peisaj: victima răpirii vede lumea extraterestră din afară;
- muzeu: victima răpirii efectuează un fel de excursie în aceste universuri, excursie care include „vizitarea” unui fel de muzeu sau de grădină zoologică. Pentru a ne face o idee mai clară despre lumea descrisă de aceste victime, iată relatarea făcută de victima unei așa-zise răpiri, relatare scoasă în evidență în cadrul cercetărilor realizate de dr. Lammer. Este vorba despre răpirea lui Evelyn, o femeie de naționalitate americană: „Îmi amintesc că am fost răpită și dusă pe un splendid vas auriu care a fost amplasat în interiorul

Coperta cărții „Milabs” a dr. Helmut Lammer

versantului unui munte, într-o enormă cavernă subterană. Spre marea mea surprindere, în acea sală imensă, erau reunite ființe umane în uniformă militară, fiecare purtând pe spate o mitralieră. Apoi am mers în șir indian, împreună cu alte persoane, către un fel de «ușă energetică», de care am trecut și care mi s-a părut că ne-a afectat compoziția atomică. Mi-am spus în minte: «iată că militarii dispun de o tehnologie extraterestră».

Lammer și-a continuat studiul remarcând un alt fapt care i s-a părut cam ciudat: „este important de remarcat că anumite persoane care au trecut prin experiența răpirii au ulterior flash-back-uri conștiente în care văd extratereștri și personal militar uman laolaltă. În schimb, în cursul regresiiilor hipnotice, nu își mai amintesc decât de personalul militar”.

Tocmai pentru că tematica bazelor subterane este un fel de leit-motiv într-o bună parte din relatări, conținutul descrierilor trebuie considerat cu o mare atenție. În cea mai mare parte a cazurilor, în conformitate chiar cu mărturiile specialiștilor în „răpiri extraterestre”, dar și cu cele ale victimelor, acestea din urmă afirmă că au fost supuse injectării cu droguri sau că au fost victimele unor tehnologii capabile să modifice percepția și emoțiile. După mărturia lui Steven M. Greer, aceste cazuri sunt înscenări foarte bine puse la punct de către echipe speciale din serviciile de securitate subordonate grupării malefice a așa-zisilor *Iluminați*, care urmăresc crearea unui curent de opinie negativ față de civilizațiile extraterestre benefice care urmăresc să ajute umanitatea.

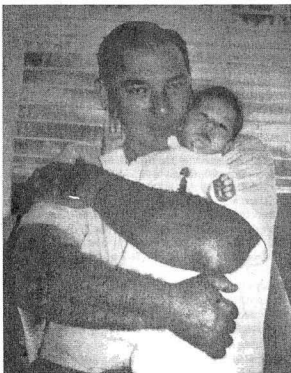
MĂRTURIA LUI MILTON WILLIAM COOPER

Răposatul Milton William Cooper, fost ofițer de informații, este unul dintre primii martori militari care au făcut publică existența unui program de subjugare a umanității în cadrul unui complot orchestrat la nivel înalt.

Chiar dacă scrierile sale au stârnit râsul (naiv sau răuvoitor) a numeroși jurnaliști, nu este mai puțin adevărat faptul că unele documente și descrierea pe care o face modului de funcționare a anumitor instituții și grupuri militare clandestine sunt cât se poate de detaliate și de pertinente. Toate documentele strânse de Cooper pot fi consultate în cartea sa testament, „Behold a Pale Horse”.

În ceea ce privește bazele subterane, Cooper afirmă că a avut posibilitatea de a consulta anumite documente referitoare la baza de la Dulce, documente care i-au fost puse la dispoziție de un agent CIA care lucra acolo: „dosarul cuprinde 25 de fotografii alb-negru, un film fără text și o serie de documente privind datele tehnice relative la bazele care sunt în proprietatea guvernului american. Această bază este în continuare operațională. Se crede că mai există încă patru astfel de baze în SUA, iar una dintre acestea este la câțiva kilometri spre sud-est de Groom Lake, în Nevada... Anumite documente pretind să dezvăluie obiectivele extratereștrilor și felul în care folosesc animalele sau oamenii pe care îi răpesc.

Cooper susținea existența unei multitudini de baze și de rețele de coridoare subterane deja

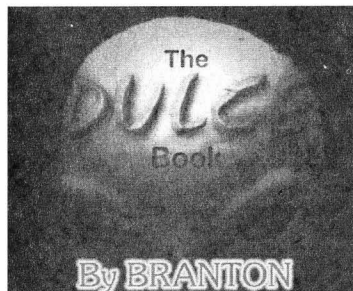
William Cooper și fieta lui, Dorothy

existente, la care se adaugă multe altele, a căror construire progresează cu fiecare zi. Scrieri precum „Călătorie spre centrul Pământului” și legende precum cele ale kobolzilor, păzitori ai metalelor prețioase, oricât de fictive ar putea să pară, nu sunt totuși complet lipsite de un sâmbure de adevăr, căci este cât se poate de adevărat că orașe întregi au fost construite sub pământ acum foarte mult timp. Cooper susține aici teza conform căreia umanitatea a fost creată, în diverse scopuri, de către rase extraterestre aflate uneori în conflict unele cu altele și care își continuă cercetările și astăzi. El mai spune că unele dintre aceste rase ar trăi în continuare în orașe și în baze care sunt uneori interconectate cu bazele militare umane.

BAZELE SUBTERANE ULTRASECRETE DESPRE CARE A FĂCUT UNELE DEZVĂLUIRI BRANTON

Un ultim exemplu de autor care a scris în detaliu despre bazele subterane și despre tematica complotului extraterestru este Branton, alias Bruce Alan Walton, care se prezintă ca fiind o victimă a răpirilor și a manipulărilor realizate de un grup militar clandestin și de către extratereștri. El a scris numeroase lucrări și o întreagă literatură virtuală (Dosarele Branton, Documentele de la Dulce, etc.), precum „Cartea despre Dulce” („The Dulce Book”) care nu se referă decât la baza subterană din New Mexico (<http://www.title14.com/ufo/dulce/>). Explicațiile date de el sunt foarte detaliate, conforme cu relatările altor martori, însă, încă o dată, niciun document concret nu este adus în sprijinul acestor afirmații. Pentru ca cititorul să își poată face o idee mai clară despre informațiile culese de Branton, iată câteva extrase dintr-unul din interviurile pe care le-a dat: „Am auzit că s-a început construirea bazei de la Dulce între 1937 și 1938. De-a lungul anilor, baza a fost extinsă de către corpul de ingineri de geniu al armatei terestre, ultimele lucrări fiind realizate între 1965 și 1966, cu scopul de a se realiza legătura între bază și un sit subteran mai vechi, situat la Page, în Arizona (la mai multe sute de kilometri). Cele patru colțuri ale bazei se numesc PERICA. Marea majoritate a triburilor indiene care trăiesc în zonă știu de existența acestei baze, putând chiar să descrie în detaliu formele de viață străină provenind din subteran și care locuiesc în regiune. Referirile cu privire la Dulce privesc în special nivelurile superioare ale bazei și nu pe cele inferioare, care sunt mult mai numeroase și care sunt compuse din grote de mari dimensiuni și din caverne naturale, dar și dintr-un vechi sistem de tuneluri. Acest sistem este luminat cu pentoxid de fosfor, o substanță pe care micii cenușii o evită și a cărei origine nu este cunoscută. De fapt, anumite surse ne-au informat că unele dintre părțile instalațiilor care compun NORAD (sistemul de apărare ale Americii de Nord), din Colorado, au fost construite pe amplasamentele sistemului de caverne preexistent, ceea ce confirmă faptul că Ray Palmer și Richard Shaver aveau dreptate când afirmau că, începând de la mijlocul anilor '40, guvernul a făcut cercetări pentru a găsi vechile rețele de tuneluri, cu scopul de a le transforma și folosi în scopurile sale.

După anumiți muncitori pensionați care au participat la aceste lucrări, în anii '60, pentru săpăturile realizate în anumite părți ale sistemului s-a folosit explozibil nuclear. Există și secțiuni compuse din tuneluri speciale pentru circulația navetelor și pentru sistemul de transport. Aceste secțiuni au fost realizate de către specialiști dispunând de o tehnologie extrem de avansată cu ajutorul căreia se pot construi tuneluri ale căror pereți sunt foarte netezi. Acești pereți seamănă cu sticla fumurie sau sunt de culoare neagră... Odată cu planurile de la Rand Corporation, aceste tuneluri au fost continuu

Coperta cărții lui Branton, „The Dulce Book”

extinse. Grotle și cavernele de la Dulce rivalizează cu cele de la Carlsbad, care sunt celebre prin aceea că sunt considerate de către specialiștii speologi a fi printre cele mai mari din lume...

Conform anumitor surse, se pare că baza de la Dulce este înconjurată din toate părțile de baze extraterestre. Se pare că Mount Archuleta, care aparent este nucleul central al întregului sistem subteran, nu este de fapt decât o secțiune din complexul care, după unii autori, este de talia Manhattan-ului. Una dintre sursele mele mi-a spus că există spații subterane care se află la mai multe sute de picioare sub orașul Dulce și care fac

parte din primul etaj al complexului!...

În ciuda nivelului ridicat de securizare și de acreditare pe care îl atinsese în cadrul acestor proiecte secrete, Thomas Castello, una dintre surse, nu cunoștea decât o parte din mega-complexul care se situează sub această zonă. Oricare ar fi activitățile din această zonă, se pare că Dulce se află într-o zonă de intersecție de importanță majoră, în care totodată se desfășoară activități însemnate ale extratereștrilor. Această zonă se întinde până la baza de la Los Alamos.

Unii spun că această regiune cuprinsă între Dulce și zona muntoasă de la Los Alamos și Santa Fe National Forest pare să fie un adevărat cuib al forțelor reptiliene și al micilor cenușii în America de Nord, cu toate că mai există numeroase alte baze de-a lungul rețelei de subterane care se întinde pe distanța dintre Dulce și Zona 51 din Nevada...

În ceea ce privește rețeaua subterană de tuneluri pentru nave, aceasta funcționează peste tot în lume ca o rețea imensă de autostrăzi subterane. Aceste autostrăzi subterane dispun de electricitate și de motoare electrice pentru transport, care este realizat cu ajutorul unui fel de camioane și de nave electrice. Dar mai există și un alt fel de transport, mai rapid, pentru aprovizionare și pentru pasageri. Această rețea mondială se numește «Sub-Global System».

Există zone de control la intrarea în fiecare stat. Această rețea este compusă din tuneluri prin care circulă nave care pot atinge viteze incredibile și care folosesc un sistem de propulsie bazat pe levitație magnetică (mag-lev).

În Statele Unite, fiecare stat în parte are propria sa intrare în acest sistem. Există, de asemenea, și sisteme de acces mai complexe pentru intrarea în bazele militare. În cea mai mare parte, intrările în acest sistem sunt camuflate prin activitățile industriei miniere și ale carierelor. La Wyoming, de exemplu, aproape de Brooks Lake, există un drum care duce direct la un sistem subteran. Acest drum nu mai este funcțional, dar poate fi oricând repus în folosință prin mobilizarea unui buget minim."

În restul acestei expunerii destul de lungi, Branton descrie și alte instalații subterane din SUA și din lume, cu un lux impresionant de amănunte, care îl lasă pe cititor într-o stare de perplexitate și de uimire. Pentru cei care doresc să afle mai multe, discuția în limba engleză poate fi descărcată de la site-ul: http://www.crowd-edskies.com/dulce_papers4.htm.

Capitolul 18

CONFERINȚA INCENDIARĂ A LUI PHIL SCHNEIDER: O MĂRTURIE UNICĂ DESPRE BAZELE CLANDESTINE ULTRASECRETE PE CARE LE-AU CONSTRUIT DEJA „ELITA” FRANCMASONERIEI MONDIALE ȘI AȘA-ZIȘII ILUMINAȚI

Printre cele mai impresionante mărturii referitoare la existența unui program de construire a unor baze subterane clandestine de mare anvergură, cititorul nu poate ignora transcrierea unei conferințe ținute de Phil Schneider în 1995. Această figură mitică din lumea cercetărilor sincere și avizați ai conspirației mondialiste a așa-zişilor *Iluminați*, inginer expert în explozibile, susținea că a lucrat pentru proiecte guvernamentale ultrasecrete ale capilor Noii Ordini Mondiale.

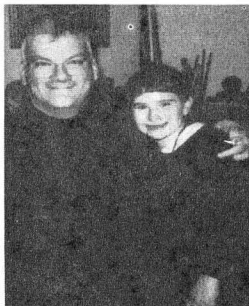
Schneider este unul dintre marii inițiatori ai dezvăluirilor referitoare la foarte celebra bază militară de la Dulce, din Noul Mexic (stat american din sud-estul SUA), binecunoscută în mediile celor preocupați de fenomenul OZN. Acesta susține că a supraviețuit schimbului de focuri care a avut loc la sfârșitul anilor '70 în baza de la Dulce, când a avut loc o confruntare între forțele speciale ale CIA și extraterestre.

Schneider a plătit cu viața dezvăluirile sale în ianuarie 1996, când a decedat în circumstanțe stranie, ca să folosim un eufemism, deoarece trupul lui neînsuflit purta urme de tortură și de strangulare cu... o coardă de pian. Concluzia inițială a anchetei oficiale a fost că Schneider a decedat din cauze naturale, mai precis din cauza unei crize cardiace, iar ulterior s-a stabilit că a fost vorba, chipurile, despre o sinucidere! (A se citi dezvăluirile soției lui Schneider pe http://www.philschneider.org/articles/a_small_introduction.html). Totul s-a petrecut curând după turneul de conferințe pe care Schneider le-a făcut în SUA, cu scopul de a-și face publică experiența și de a denunța universul ocult al așa-ziselor „bugete negre” (deturnări de fonduri la nivel de administrație pentru realizarea de proiecte secrete), al operațiunilor clandestine, al problemei extraterestrilor și al experimentelor militare lipsite de orice etică. În mai 1995, cu șapte luni înainte să moară, a ținut, într-o localitate din Idaho, o conferință care astăzi este considerată a fi de căpătâi în domeniu.

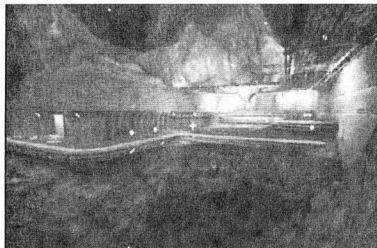
BAZELE SUBTERANE ULTRASECRETE CE AU FOST REALIZATE LA MARE ADÂNCIME

„Sunt conștient că îmi pun viața în pericol făcând aceste revelații, dar acționez astfel din cauza mârșăviei care caracterizează structura și modul de funcționare a Guvernului federal american. Cât timp voi mai fi lăsat să mă exprim liber este, desigur, o întrebare pe care ne-o punem cu toții.

Vreau să subliniez încă de la început faptul că această conferință va fi structurată pe patru subcapitole. Fiecare dintre aceste subcapitole va avea repercusiuni asupra convingerilor pe care le nutriți în viața de zi cu zi, fie că aveți sau nu convingeri patriotice. Aș vrea mai întâi să vă repet că Statele Unite sunt o națiune frumoasă. Am călătorit în mai mult de 70 de țări și

Phil Schneider împreună cu fiica sa

nu am întâlnit nicio țară care să aibă frumusețea Statelor Unite și farmecul locuitorilor săi.

Pentru a vă face o idee despre experiența mea, aș vrea să vă spun că mi-am făcut studiile de specialitate într-o școală politehnică. Mi-am consacrat deci jumătate din anii de formare acestui domeniu de studiu, construindu-mi reputația atât ca geolog, cât și ca inginer în construcții civile cu specializări în domeniul

militar și aerospațial. Am participat la construirea în SUA a două baze militare subterane de importanță majoră, una dintre acestea bucurându-se de o anumită notorietate în cadrul a ceea ce numim Noua Ordine Mondială. Este vorba aici de baza de la Dulce, din New Mexico. În 1979, am fost implicat în confruntarea armată dintre extraterestrii de tip „umanoid” și forțele armate, iar eu am fost unul dintre cei care au supraviețuit. Și sunt, fără îndoială, singurul supraviețuitor pe care îl veți auzi vreodată vorbind despre acest subiect. Ceilalți doi supraviețuitori se află astăzi sub supraveghere strictă. Sunt ultimul, deci, care are cunoștință despre dosarele detaliate ale operațiunii în ansamblul său. Un total de 66 de agenți de securitate, membri FBI, soldați ai Beretelor negre și alții au murit în timpul acestei confruntări la care am participat și eu. Mai întâi, să știți că o parte din ceea ce vă voi spune va fi destul de șocant. Și probabil absolut incredibil. Tocmai de aceea, vă rog să faceți dovada unei anumite deschideri. În plus, sunteți liberi să întreprindeți propriile dumneavoastră cercetări. Știu că legea privind dreptul la informare („Freedom for Information Act”, este o lege care permite oricărui cetățean american să solicite „declasificarea” documentelor secrete ale guvernului, procedură de altfel destul de anevoioasă) nu ne ajută foarte mult, dar nu avem niciun alt instrument. O bibliotecă administrativă locală este un loc în care se pot studia analele parlamentare (procese verbale ale lucrărilor Congresului federal american și ale comisiilor de anchetă parlamentară în care au fost examinate dosarele privind abuzurile CIA și ale administrației). Dar numai având curajul de a face anchete putem rămâne vigilenți și fermi față de ceea ce se petrece în această țară.”

BAZELE MILITARE SECRETE ȘI BUGETELE OCULTE PE CARE LE ARE LA DISPOZIȚIE «ELITA» FRAMCASONERIEI MONDIALE

„Îmi iubesc țara mai mult decât îmi iubesc propria viață, iar dacă îmi pun viața în pericol, fac aceasta în perfectă cunoștință de cauză. Prima parte a acestei prezentări privește bazele militare situate la mare adâncime și problema bugetelor oculte. Acestea din urmă se află, prin definiție, sub pecetea tăcerii, înghițind aproape de 25% din PIB (produsul intern brut) al SUA. Aceste „bugete negre” consumă anual aproape 1,25 trilioane de dolari și sunt direcționate către programe oculte, secrete, precum sunt cele care vizează construirea de baze militare la mare adâncime. Se pare că în acest moment în SUA sunt mai mult de 129 de complexe subterane de acest tip. Aceste baze au fost construite încontinuu, zi și noapte, de la începutul anilor '40, iar unele dintre ele au fost construite chiar înainte de această perioadă. Aceste baze constau, de fapt, în mari orașe subterane interconectate prin intermediul unor trenuri care funcționează pe principiul

levitației magnetice, putând atinge viteze foarte mari, care depășesc 2 Mach (adică pot atinge viteze mai mari de 2.000 km/h). Am consacrat mai multe lucrări acestui subiect. Prietenul meu, Al Bieleck, se află, de altfel, în posesia ultimului exemplar pe care-l mai aveam. Richard Sauder, licențiat în arheologie, și-a riscat viața vorbind despre aceste lucruri. El a realizat anchete privind numeroase agenții guvernamentale, în domeniul bazelor militare subterane de mare adâncime. În Idaho sunt nu mai puțin de 11 astfel de baze. Adâncimea medie a acestor baze depășește o milă (mai mult de 1.500 de metri), fiind vorba de fapt de adevărate orașe subterane. În ceea ce privește volumul, instalațiile au dimensiuni între 4 și 6 kilometri cubi. Au utilaje de foraj cu laser care sunt capabile să sape un tunel de 11 kilometri într-o singură zi. Aceste „proiecte oculte” scurtcircuitază autoritatea Congresului, fiind deci în întregime ilegale. În prezent, însuși modul de funcționare al Noii Ordini Mondiale se bazează pe existența acestor baze. Dacă aș fi știut despre implicarea Noii Ordini Mondiale în aceste proiecte, nu aș fi contribuit niciodată la construirea acestor baze. Am fost mai mult decât păcălit.

Este vorba despre dezvoltarea unor tehnologii militare care implică interesele Germaniei în materie de tehnologii hiperspățiale și chiar mai mult decât atât...

La modul fundamental, un an „calendaristic” este echivalent cu aproape 44,5 ani de progres tehnologic. Dată fiind această echivalență, înțelegem mai ușor faptul că, începând cu anul 1943, ei erau deja în stare să construiască un vas care era literalmente capabil să dispară dintr-un punct și să reapară într-un altul și aceasta grație unei tehnologii bazate pe utilizarea puterii vidului. Tatăl meu, Otto Oskar Schneider, a luptat în timpul războiului pe două fronturi, în SUA și în Germania. La început a fost căpitanul unui U-Boat (submarin german), pentru ca mai târziu să fie capturat și trimis în SUA. A fost implicat în mai multe proiecte, între care cel privind bomba atomică, bomba cu hidrogen, experimentul Philadelphia (proiect despre care se consideră că avea ca scop crearea unei nave care să fie invizibilă pentru radare și care se pare că a interferat „din greșeală” cu SAS-urile care permit călătoriile în timp. O navă, USS Eldridge, a făcut, în 1943, obiectul unor experiențe stranii și dezastruoase). Tatăl meu a fost, de asemenea, inventatorul unei camere video performante cu care au fost filmate primele experiențe nucleare care au avut loc în atolul Bikini, în iulie 1946. Mă aflu în posesia clișeeilor originale ale acestor teste, iar aceste fotografii arată un OZN care survola cu mare viteză locul în care se afla bomba. În acea perioadă, regiunea Bikini era literalmente invadată de aparițiile unor vehicule pe care eu le cred de origine extraterestră, în special în spațiul subacvatic, iar vitele populațiilor din zonă erau găsite mutilate. În aceeași perioadă, generalul McArthur afirma că în următoarea confruntare vor fi implicați extratereștri provenind din alte universuri (merită citite cărțile lui Steven M. Greer pentru formarea unei opinii echilibrate, n.n.).

Oricum, tatăl meu este cel care a realizat, alături de alți savanți și teoreticieni, lucrările de pregătire a experimentului Philadelphia, cât și alte proiecte. Dar ce legătură au toate acestea cu mine? Nimic, în afara faptului că acest om, implicat în aceste proiecte, a fost tatăl meu. Nu pot să aprob ceea ce a făcut, dar totodată nu pot să nu-mi spun că a avut destul curaj să vină aici.

Era persona non grata în Germania și se pare că recompensa pentru cel care l-ar fi ucis ar fi fost de un milion de dolari plătiți în aur. Dar nu s-a ajuns până acolo. Să revenim la subiectul nostru, și anume la bazele subterane de mare adâncime.”

LUPTA CUMPLITĂ CE A AVUT LOC LA UN MOMENT DAT LA BAZA DE LA DULCE

„În 1954, în timpul administrației Eisenhower, Guvernul federal a hotărât să încalce Constituția americană, semnând un tratat cu entitățile extraterestre.

Acest tratat a fost numit „Tratatul Granada din 1954”, în conformitate cu ale cărui prevederi extraterestrii aveau dreptul de a răpi câteva capete de vite sau de a-și testa tehnicile de implanturi pe ființe umane, având, desigur, obligația de a raporta cu privire la experiențele realizate.

Încetul cu încetul, extraterestrii nu au mai respectat obligațiile contractuale, ajungând să facă numai ceea ce doreau. Aceasta era situația în 1979. Deci în acest context a avut loc confruntarea de la Dulce. În acea perioadă eram implicat în construirea unor instalații anexe ale bazei militare de mare adâncime de la Dulce. De altfel, această bază se dovedește a fi, fără niciun fel de îndoială, cea mai adâncă, desfășurându-se pe mai mult de șapte niveluri și având o adâncime de mai mult de 4 kilometri. În acea perioadă, patru săptămâni la mare adâncime erau în curs de realizare în deșert. Intenția noastră era de a le interconecta și de a realiza aceasta prin dislocarea unor mari suprafețe de pământ și de stâncă cu ajutorul explozibilului. Atribuția mea era să cobor în aceste foraje și să preleviez eșantioane de pământ pentru a determina ulterior tipul de explozibil necesar. În timp ce coboram, ne-am întâlnit într-o cavernă imensă cu un mare număr de entități extraterestre agresive și malefice. Am tras în doi dintre ei. În momentul în care am apărut noi, erau deja aproximativ treizeci de persoane care se aflau în luptă. Aproape încă 40 de entități extraterestre au venit ca întăriri și toate au fost ucise. Dădusem accidental peste o importantă bază extraterestră. Mai târziu, aveam să aflăm că aceste entități extraterestre locuiau pe planeta noastră de foarte mult timp, poate chiar de milioane de ani. Aceasta poate, fără îndoială, să ne dea o explicație cu privire la teoriile relative la „vechii astronauti”. Oricum, am fost rănit la nivelul pieptului cu una dintre armele lor, care părea să fie un fel de cutie pe care o purtau pe corp și care mi-a găurit corpul la propriu, radiindu-mă foarte puternic cu cobalt. Am suferit de cancer din această cauză. Nu a început să mă intereseze cu adevărat subiectul extraterestrilor decât în momentul în care am început să lucrez în Zona 51, situată la nord de Las Vegas.

După mai mult de doi ani de recuperare în urma incidentului de la Dulce, am început să lucrez pentru diferite firme precum Morrison & Knudson, EG&G etc. În Zona 51 se construiau și se testau copii de diferite tipuri, bine definite, ale vehiculelor extraterestre. Câți dintre dumneavoastră sunteți la curent cu cazul lui Bob Lazar? Acesta este un fizician care urmărea, prin activitățile lui, să înțeleagă modul de propulsie al unora dintre aceste vase și de a-l aplica altora.”

FAȚIUNI GUVERNAMENTALE, TRENURI MISTERIOASE ȘI CONTRACTE PENITENCIARE NECUNOSCUTE

„Acum sunt cât se poate de îngrijorat cu privire la activitățile Guvernului federal. Au mințit populația, au manipulat senatorii și refuză să dezvăluie adevărul cu privire la problema extraterestrilor. Sunt pur și simplu scârbit numai gândindu-mă câte lucruri au ascuns.

Nu de mult timp am cunoscut pe cineva care locuia în Portland, în statul Oregon. Lucra la o oțelărie, Gunderson Steel Fabrication, o întreprindere specializată în construirea

trenurilor și a mașinilor feroviare. Acum, după treizeci de ani de viață dusă în acest mediu, îmi dau seama că persoana despre care vă vorbesc este un om calm, echilibrat. A venit într-o zi să mă vadă, era foarte tulburat și mi-a zis că ei «construiau de fapt vagoane penitenciare». Mi-a spus că societatea Gunderson avea un contract cu Guvernul federal în vederea construirii a 107.200 de vagoane de prizonieri complet echipate, fiecare fiind dotat cu 143 de perechi de cătușe. De altfel, mai sunt încă 11 societăți sub-contractoare în acest proiect de foarte mare amploare. Se pare că Gunderson a primit o sumă de două miliarde de dolari pentru acest contract. Oțelăriile din Betleem, cât și alți furnizori, sunt implicate în această acțiune. Prietenul acesta mi-a arătat unul dintre aceste vagoane de transport de prizonieri care staționa pe o șină de serviciu în nordul Portlandului. Prietenul meu avea dreptate. Dacă înmulțim 107.200 cu 143 obținem o cifră aproape de 15 milioane. Această cifră corespunde, fără îndoială, numărului de dizidenți, actuali și potențiali, ai Guvernului federal. Iar astăzi nu mai este posibil, pe cale electorală, să-i elimini din sistem pe cei responsabili de aceste orori. Structura actuală și modul de funcționare a Guvernului federal se bazează mai mult pe tehnocrație și putere financiară decât pe democrație. Este vorba mai degrabă despre o anumită formă de sclavie, iar aceasta nu are nimic de-a face cu Republica Statelor Unite. Aceste persoane lipsite de credință au hotărât să elimine rugăciunea zilnică rostită în școlile publice (acest lucru era valabil la vremea mărturie). Dacă vă rugați în incinta unei școli, riscați o amendă de mai mult de 100.000 de dolari, cât și doi ani de pușcărie. Forțele malefice care se ascund în spatele Guvernului federal duc o adevărată campanie pentru înrobirea totală a poporului american. Nu sunt un foarte bun orator, dar, cu toate acestea, nu am să tac decât mort, pentru că mi se pare esențial să dezvălui unor grupuri cât mai mari de oameni existența acestor lucruri.”

FIRMELE CONDUCĂTORILOR NOII ORDINI MONDIALE CARE SUNT IMPLICATE ÎN PROGRAME SECRETE CE AU FOST ȘI SUNT DERULATE ÎN SECRET ÎN SUA

„Mai sunt și alte probleme. Mă aflu în posesia unor cifre referitoare la anul 1993. La acel moment, se pare că existau aproape 29 de prototipuri de vehicule de vânătoare nedetectabile. Bugetul alocat de către Congresul american planificării acestui tip de proiect pe o perioadă de cinci ani se apropie de 245,6 milioane de dolari. Cu o astfel de sumă este aproape imposibil să faci ceva în domeniul programelor oculte. Deci ne mint. Bugetele alocate programelor oculte depășesc în realitate cu mult 1,3 trilioane de dolari. Un trilion înseamnă 1.000 miliarde de dolari. Un trilion de dolari cântărește 11 tone.

Iar Congresul american n-a văzut niciodată contabilitatea adevărată a acestei „peșteri (clandestine) de lui Ali Baba” care sunt bugetele oculte. Contractorii implicați în aceste programe de vaze de vânătoare sunt: Mc Donnell-Douglas, Morrison-Knudson, Wackenhut Security Systems, Boeing Aerospace, l'Aerospatiale (Franța), Mitsubishi Industries, Rider Trucks, Bechtel, IG Farben și multe altele. Oare așa trebuie să se petreacă lucrurile cu noi, în calitate de ființe libere și iubitoare? Nu cred. Proiectul «Războiul stelelor» și aparenta amenințare extraterestră... În realitate, 68% din bugetul apărării este alocat direct sau indirect proiectelor secrete. Proiectul Războiul stelelor depinde în mare măsură de tehnologiile militare oculte. De fapt, nu ar fi văzut lumina zilei nici măcar un gram din tehnologia folosită în programul oкул de armament, dacă nu am fi recuperat rămășițele navelor extraterestre prăbușite. Nimic. Unii dintre dumneavoastră vă întrebați din ce este făcută o navetă spațială. Ei bine, din lingouri mari de metale speciale care nu pot fi topite decât în spațiu și care nu pot fi produse pe suprafața pământului. Pentru producerea acestor metale este nevoie de un mediu vidat care nu poate fi găsit decât în spațiu...”

Capitolul 19

INTERVIUL EXCLUSIV AL LUI RICHARD SAUDER: „BAZELE SUBTERANE ULTRASECRETE SUNT O REALITATE OBIȘNUITĂ PENTRU BUGETELE NEGRE CE SE AFLĂ LA DISPOZIȚIA CONDUCĂTORILOR NOII ORDINI MONDIALE”

Richard Sauder este doctor în științe politice, având și o pregătire de arhitect. După doctorat, a fost preocupat de proiectele US Army Corps of Engineers (Divizia de ingineri a armatei americane). Se pare că această unitate militară sau mai degrabă unitățile de geniu civil ale armatei terestre dispun de bugete secrete colosale și de un nivel de securitate ieșit din comun, cu scopul de a construi înfiorătoare edificii subterane destinate unor activități reprobabile.

Richard Sauder, specialist în domeniul bazelor subterane, și-a consacrat aproape 20 de ani din viață acestor aspecte, întâlnind ingineri arhitecți, pensionari militari sau chiar victime ale așa-ziselor răpiri extraterestre (cu referire la fenomenul „Milabs” sau „Military Laboratory/Alien Abduction”, adică „Laboratoare militare/Răpiri extraterestre”), care relatează cum au fost luate împotriva voinței lor și duse în niște imense baze militare subterane pentru a face obiectul unor proceduri medicale adesea dureroase. Sauder a explicat atât aspectul istoric și tehnic al problemei, cât și rațiunile pentru care un guvern poate ajunge să ridice, clandestin și în cel mai mare secret, construcții de o atât de mare amploare.

Sauder nu a făcut altceva decât să descopere și să analizeze faptele, omisiunile și erorile departamentelor armatei însărcinate cu construirea a numeroase infrastructuri subterane care par să perforeze, ca pe-un șvaițer, solul Statelor Unite. El a scos în evidență existența unor tehnologii ultrasecrete pe baza cărora funcționează utilajele de săpat tuneluri, aceste faimoase mașini de proporții uriașe care sunt capabile să foreze tuneluri la fel de netede și de fine ca pielea unui nou-născut, și aceasta la mare adâncime și cu o viteză inimaginabilă. Și-atunci, la ce bun toată această tehnologie, dacă ea ar fi destinată numai construirii a două sau trei buncăre care adăpostesc câteva biete stocuri de muniție?

Sauder, care avansează întotdeauna ipoteze, presupune și uneori confirmă existența unora dintre cele mai cumplite scenarii privind „guvernul din umbră” despre care există numeroase dovezi. Cartea sa „*Underground Bases and Tunnels*” („Baze și tuneluri subterane”) este un rezumat perfect a ceea ce este astăzi tehnologic posibil în acest domeniu, revelând existența a mai multe sute de baze secrete care au suprafețe foarte mari, fiind de fapt nici mai mult, nici mai puțin, decât adevărate orașe legate între ele prin tuneluri în care circulă navele de mare viteză.

Aceasta arată faptul că tehnologia civilă, deja foarte sofisticată, nu este decât o biată umbră, care în plus este cu 20-30 de ani în urmă, față de ceea ce se petrece în tehnologia militară. Site-ul lui Richard Sauder este fără îndoială mai cuprinzător, aducând laolaltă mărturiile cele mai elocvente.

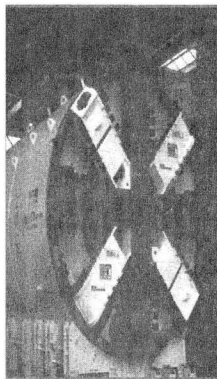
Richard Sauder

DE LA MIT LA REALITATE ȘI DE LA REALITATE LA MIT

Să ne focalizăm pe un anumit număr de fapte concrete care au fost adunate de Richard Sauder, care, după cum am văzut, este un specialist de referință în acest domeniu.

Aceste informații despre bazele subterane sunt, desigur, mai puțin uluitoare și mai puțin fantastice, însă, cu toate acestea, ele formează un nucleu de cvasi-certitudini pe care cititorul mai sceptic se poate baza pentru a-și face o idee minimă și concretă despre subiect. Richard Sauder, un cercetător care s-a concentrat pe aspectul financiar, tehnic și militar al acestei chestiuni, a realizat un studiu aprofundat privind bazele subterane, ajungând la următoarea concluzie: *„conchid cu o siguranță de nezdruccinat că militarii au fost aceia care au construit complexele subterane care se află de-a lungul întregului stat american, atât deasupra, cât și dedesubtul a circa douăsprezece baze subterane cunoscute și repertoriate”*. Așadar, după Sauder, se pare că armata americană are baze subterane mai mult sau mai puțin oficiale, la care mai trebuie să adăugăm și vastele baze anexe, clandestine și neînregistrate care funcționează ca niște prelungiri ale bazelor subterane „oficiale”.

Sauder a consemnat existența unor astfel de locații la Fort Belvoir, în Virginia, la West Point, în New York, la baza de la Twentynine Marine Corps din California, la Groom Lake, în apropierea bazei aeriene de la Nellis din Nevada, la baza de la White Sands Missile Range din Noul Mexic, la Table Mountain, în apropiere de Boulder, Colorado, și la Mount Blackmore și la Pipestone Pass, în Montana. Dacă încă nu a fost confirmată construirea a numeroase alte baze gigantice, aceasta nu înseamnă că atât guvernul SUA, cât și companiile private, nu au dezvoltat programe active pe termen lung pentru construirea unor astfel de baze. Sauder prezintă un număr însemnat de documente, de brevete, de planuri și de contracte guvernamentale menite să dovedească nu numai interesul pe care îl poate prezenta un astfel de program, dar și fezabilitatea sa din punct de vedere tehnologic. Aceste tehnologii implică sisteme tehnice care merg de la utilajele de săpat tuneluri și de la dispozitivele convenționale de foraj la tehnici

Dispozitiv pentru săpat
tuneluri

mai exotice, de „dezintegrare a pământului” cu ajutorul microundelor, al ultrasunetelor, al plasmei, al fasciculelor de unde și al tehnologiei laser... Aceste utilaje de săpat tuneluri sunt folosite în toată lumea pentru construirea rețelilor de scurgere, a liniilor de metrou, a autostrăzilor, a căilor ferate, a proiectelor hidroelectrice și, desigur, a tunelurilor gigantice de tipul celui care trece prin marea Mânecii... Unele dintre aceste instalații subterane nu sunt de natură militară, dar rămân cu toate acestea învăluite în mister. În plus față de imensul complex al Băncii Rezervei Federale, care se află sub Muntele Pony, aproape de Culpèpper, mai există celebra bază de la Mount Wheeler, din Virginia, care a fost construită de către guvern în anii '50, ca un imens adăpost antinuclear. Astăzi, instalația se află sub controlul enormei Administrații Federale pentru Gestionarea Situațiilor de Urgență, FEMA. Cel mai interesant este că FEMA, al cărei cartier general se află în interiorul acestui imperiu subteran, nici măcar nu apare în bugetul oficial al administrației... Chiar și unele organizații non-guvernamentale au astfel de baze subterane. Un

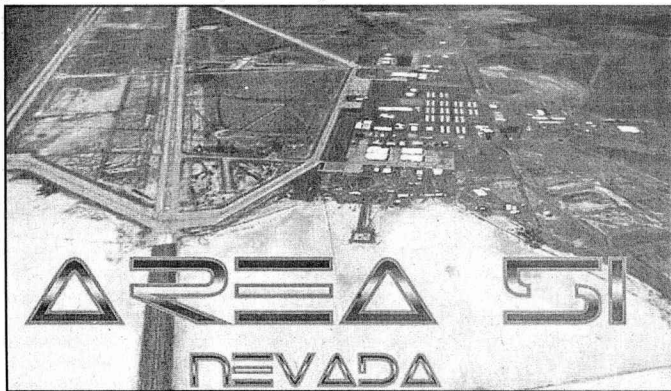
exemplu este gigantul petrolier Standard Oil care are un centru subteran aproape de Hudson, în New Jersey. Northrop, un gigant al industriei de armament, deține un complex similar aproape de Tehachapi Mountains, în nord-vestul Californiei, în timp ce Lockheed și McDonnell Douglas își desfășoară activitatea în baze care se află amplasate tot în California, la Hellendale și, respectiv, la Llano. Scopul inițial al construirii acestor baze a fost acela de a oferi capilor din industrie și din finanțe un adăpost pentru a putea supraviețui unui război nuclear.

Însă unii cercetători consideră că aceste scopuri s-au schimbat în ultimii ani. (Jim Marrs, „Alien Agenda” – „Agenda extraterestră”, First Perennial Editions, 1998)

După jurnalistul american de investigații Jim Keith, este posibil ca adăpostul oferit de aceste baze subterane, deși ele sunt construite la mare adâncime, să nu fie eficient în toate situațiile, mai ales în cazul unor cutremure cu o magnitudine ridicată. Astfel, celebra „Alternativa 3” este o variantă pentru a salva viețile „prețioase” ale membrilor „elitei” satanice a planetei trimițându-i în spațiu, pe alte planete, prin intermediul unor baze clandestine. Programul privind adăpostirea unei părți a omenirii în gigantice complexe subterane terestre poartă, în schimb, numele de „Alternativa 2”.

Aceste „Alternative” au fost popularizate prin intermediul unui documentar care a fost difuzat în iunie 1977 pe un canal de televiziune britanic, la o oră de maximă audiență, semănând tulburarea și panica printre oameni. Redactorii canalului de televiziune, somați să dea o explicație, au răspuns că difuzarea documentarului a fost un fel de glumă și că respectivul film era pură ficțiune. În realitate, chestiunea este mult mai complexă, iar numeroși autori, precum jurnalistul Jim Keith, și-au dat seama că în spatele aparenței de ficțiune a documentarului se află lucruri cât se poate de concrete, iar realitatea acestor „Alternative” este ocultată față de marele public.

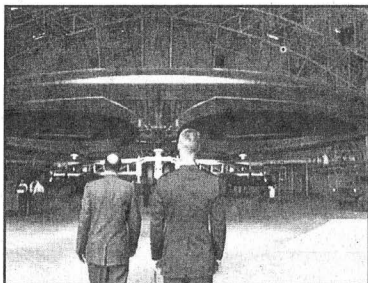

PUȚINĂ ISTORIE CE NE AJUTĂ SĂ ÎNȚELEM CE SE PETRECE ÎN REALITATE

Desigur, acest subiect are toate ingredientele unei povești fantastice sau ale scenariului SF perfect, fiind însă înainte de toate susținut de o realitate militară de necontestat: de-a lungul istoriei recente, a fost necesar ca Statele Unite și, înainte de aceasta, Europa, să se doteze cu baze subterane militare.

Nevoia de a construi sisteme de adăpostire autonome coboară în timp până la inventarea artileriei moderne.

Apariția armei atomice și deci a posibilității de a distruge pe termen lung o suprafață însemnată a dus la

construirea unor imense structuri subterane foarte elaborate și care au capacitatea de a adăposti un număr mare de oameni pe perioade lungi de timp. Astfel, în pragul războiului rece, SUA a construit de-a lungul întregului teritoriu baze de o anumită importanță care puteau servi nu numai ca adăpost pentru populație, dar și ca spațiu de dezvoltare și de stocare a programelor ultrasecrete de armament. Dar, pentru a se ajunge aici, istoria a mai trecut prin alte câteva etape progresive. Chiar la sfârșitul Primului Război Mondial, război pozițional prin excelență, în care apărarea față de inamic se făcea în tranșee și în vaste adăposturi subterane, Franța și Germania au ajuns să posede cunoștințe foarte avansate în materie de adăposturi subterane. Un eveniment fără egal a fost construirea costisitoare a liniei Maginot, care trebuia să apere Franța de o nouă invazie germană. Pus în fața acestei construcții, Reich-ul a decis ridicarea liniei Siegfried și a unei întregi rețele de adăposturi și de cazemate subterane până în Alpi, care a fost continuată apoi în Italia (linia Gustave). În Belgia, orașele traversate de căile tradiționale de invazie au fost apărate cu ajutorul unor rețele de fortificații uneori foarte elaborate, așa cum este cazul la Namur (cu forturile de la Dave și de la Rhines), la Liège, cu celebrul fort Eben Emael, sau la Anvers. Perioada interbelică a permis deci perfecționarea acestor cunoștințe (cu care ne întoarcem în timp până la Vauban, care el însuși s-a inspirat din știința inginerilor lui Francisc I în materie de bastioane). Însă punctul de plecare al lucrărilor realizate mai târziu de armata americană l-au constituit mai ales cercetările făcute de Germania nazistă și nevoia urgentă de a crea spații pentru adăpostirea marilor sale uzine de armament în baze subterane săpate în munți. Redăm în continuare interviul cu Richard Sauder.

„Redacția: Cum și când ați început să fiți interesat de bazele subterane? Nu este un subiect foarte comun!

Richard Sauder: Este o problemă foarte incitantă. La sfârșitul anilor '80, când m-am mutat în sud-vestul Statelor Unite, am început pentru prima oară să aud vorbindu-se despre existența reală și concretă a bazelor subterane secrete, despre care se presupunea că ar fi ocupate, conduse și întreținute de elemente clandestine ale armatei americane și de către așa-zise entități de origine extraterestră, și anume de «micii cenușii». Unele dintre aceste istorisiri mi-au părut destul de convingătoare. Totuși, în acea perioadă eram foarte ocupat cu cercetarea academică și nu aveam timp suficient pentru a acorda acestor chestiuni atenția cuvenită. La începutul anilor '90, când am avut un moment de pauză în studiile mele, am făcut o serie de cercetări preliminare, mergând în bibliotecile

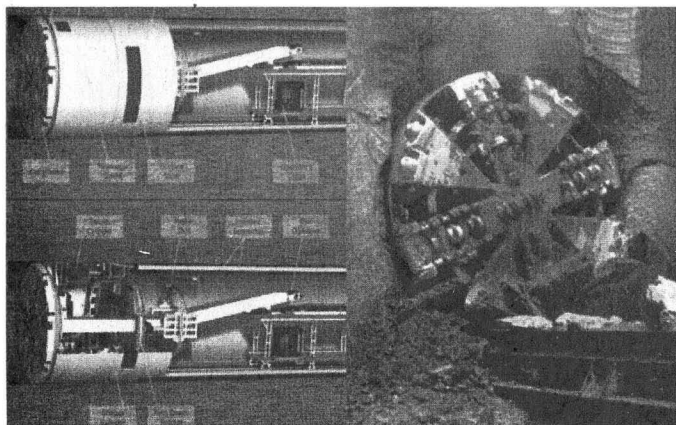
centrelor de cercetare și în cele ale marilor universități pentru a face cunoștință cu bazele de date și cu documentele guvernamentale privind ingineria și construcțiile civile. Am descoperit imediat după aceea că un mare număr de baze subterane au fost construite pe întreg teritoriul Statelor Unite de către mari întreprinderi private și de către anumite agenții guvernamentale.

Redacția: Erau mereu aceiași contractanți, aceleași companii care erau implicate în construirea acestor baze subterane?

Richard Sauder: Este vorba despre un anumit număr de companii, care apar și reapar mereu în literatura acestui subiect, companii specializate în construcții subterane precum Perini Corporation (<http://www.perini.com/>), Jacobs Company (n.n. astăzi Bechtel Jacobs, <http://www.bechteljacobs.com/>), Parsons Brinckerhoff Quade and Douglas (<http://www.pbworld.com/>) și alți mari antreprenori generali. Cu alte cuvinte, există un anumit număr de mari companii de construcții care sunt specializate în diferite tipuri de construcții subterane. În domeniul guvernamental amintim, desigur, de US Army Corps of Engineers (divizia de geniu a armatei americane), Departamentul de Interne, Bureau of Reclamation (o agenție guvernamentală care se ocupă în special de gestionarea resurselor de apă, de construcția de baraje, de apeducte și de subterane diverse în zonele aride din vestul și din sud-vestul teritoriului american, zone care sunt, desigur, predilecte pentru construirea bazelor militare). Însă atunci când vrem să găsim informații privind bazele subterane clandestine, trebuie să vorbim mai ales despre enormele aparate de săpat tuneluri.

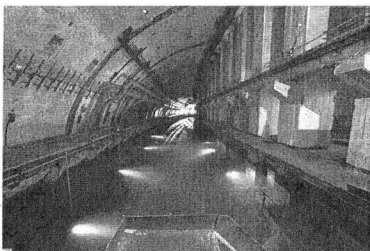
Redacția: Ce ne puteți spune despre acest subiect?

Richard Sauder: Este vorba în special despre agenții guvernamentale militare care sunt implicate, și mai puțin despre firme civile specializate în aceste aparate. Există în SUA astfel de firme, dar cei mai de seamă reprezentanți sunt compania Robbins TBM (Tunnel Boring Machines, adică mașini de săpat tuneluri, <http://www.robbinstmb.com/about/>). Sunt ani buni de când sunt implicați în această activitate. În general, aceste

Mașină de săpat tuneluri

utilaje sunt niște mașini care pot fi foarte mari, lungi chiar de peste o sută de metri, având o înălțime de câteva etaje și un diametru de săpare de 56 de picioare (în jur de 18 metri), cel mai mare diametru pe care l-am întâlnit în literatura ingineriei civile (compania Robbins afirmă că poate oferi spre vânzare mașini care au un diametru de săpare de la 3 la 15 metri, ceea ce este un diametru considerabil). Mașina cu diametrul de săpare de 18 metri este cea care a fost folosită în anii '50 în proiectele de construire a tunelurilor care conduc apa către un baraj din Nebraska.

Puterea unei astfel de mașini depășește capacitatea de înțelegere a omului obișnuit. Încă de acum 50 de ani era cu puțință construirea unor tuneluri pe distanțe lungi. Tehnologia este deosebit de puternică, bine controlată și folosită de mult timp în mod regulat pentru săparea minelor și în cadrul altor proiecte de inginerie civilă.

Redacția: A fost ușor să găsiți informații despre acest subiect?

Richard Sauder: Da și nu. Iată cum s-au petrecut lucrurile. Dacă dorești să găsești o documentație de valoare, trebuie să acorzi mult timp cercetării, în special în bibliotecile universitare sau guvernamentale dotate, care dispun de surse excelente în materie de literatură științifică și de inginerie. O bună parte din această informație este deci accesibilă publicului larg. Totuși, acolo unde lucrurile devin mai delicate, trebuie citite zeci de mii de pagini de documente diverse, trebuie investite sute și sute de ore din timpul de lucru pentru a aduce laolaltă toate informațiile într-un mod coerent și, mai ales, pertinent. Deci nu este un lucru ușor, pentru că aceasta înseamnă mai întâi de toate consacrarea unui mare număr de ore din timpul tău de lucru, dacă într-adevăr vrei să faci ceva. Nu este vorba că informația ar fi disimulată sau că ar fi cu adevărat ținută secretă. Ceea ce face ca munca mea să fie unică nu este atât faptul de a fi avut această „inspirație”, cât mai degrabă faptul că a trebuit să am o viziune clară asupra unui volum imens de informații, să selectez datele și să înțeleg conturul general al problemei, izolând în final nucleul de informații cu adevărat semnificative. Pentru a reveni la ceea ce spuneam referitor la călătoria în sud-vestul Americii, la sfârșitul anilor '80, luasem deci o pauză de la cercetarea academică și am putut să descopăr că există numeroase instalații subterane în SUA. Așadar am scris despre acest subiect un articol destul de scurt în revista UFO Magazine, o revistă din California, în regiunea Los Angeles, publicată de către Don și Vicky Ecker în noiembrie 1992. În respectivul articol, spuneam că nu pot aduce dovezi care să confirme sau să infirme numeroasele mărturii privind prezența entităților extraterestre de tipul „micul cenușiu” în bazele militare clandestine. În cadrul aceluiași articol mai precizam că existau multe instalații de acest gen, bazându-mi afirmațiile pe documente și precizări privind câteva sute dintre bazele cele mai importante și cele mai cunoscute. La acel moment, am crezut că terminasem cu acest subiect, dar de fapt acela nu a fost decât începutul.

Redacția: Ce s-a petrecut mai departe?

Richard Sauder: Cu acel articol nu am atins decât superficial subiectul. Dați-mi voie să vă povestesc un episod anecdotic. Eram în concediu, în decembrie 1992. Într-o

noapte, am căzut într-un somn profund. Am început să percep lăuntric sunetul unei voci. Știți, eu am mai avut câteva experiențe paranormale. Nu știu de ce. Însă pot să afirm cu tărie că ceea ce am trăit în acea noapte nu a fost o astfel de experiență. Mi-am dat seama instantaneu că vocea din capul meu aparținea unei ființe umane în carne și oase. Mai târziu, am ajuns să cred că vocea respectivă îmi fusese transmisă electronic în urechea internă și în cortexul auditiv. Acea voce îmi spunea: „bazele subterane sunt adevărate”.

Această „voce” mi-a mai spus că era vorba despre o afacere de mare anvergură, în care se folosește tehnologie de ultimă oră, având ca miză sume foarte mari de bani și în care este implicată multă lume. Vocea mi-a mai spus, de asemenea, că, dacă s-ar afla, oamenii ar fi de-a dreptul șocați.

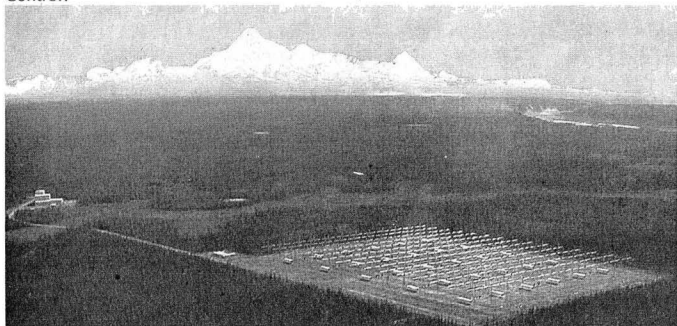
Drept să vă spun, am fost mai degrabă surprins de această experiență, de faptul că o voce îmi vorbește în toila nopții. Am știut însă că sunt perfect lucid.

Redacția: Această voce v-a mai vorbit și cu altă ocazie?

Richard Sauder: Nu. A fost singura dată când am auzit-o. Poate că cercetările pe care le-am făcut ca urmare a acestui contact au depășit așteptările acestui corespondent misterios și astfel nu a mai fost nevoie să mă mai caute [râsete]! Glumesc, desigur. Nu am reușit să identific ființa din spatele vocii și nici grupul din care făcea parte. Era vocea unui bărbat instruit, de bună seamă cu studii universitare, și care avea un accent nord-american. Este un profil care, firește, corespunde câtorva milioane de indivizi.

De-a lungul timpului, am vorbit despre acest subiect cu multe persoane provenind din toate regiunile Statelor Unite, dar și cu străini, cu militari, cu oameni din cadrul serviciilor secrete, cu ingineri, iar unii dintre acești oameni mi-au confirmat că acest tip de tehnologie – și anume, transmiterea informației direct în creier – este folosit în mod curent de către anumite unități militare în cadrul unor programe specifice. Desigur, aceste tehnologii de transmitere a informației și de Mind Control (control al minții) nu sunt folosite de soldații sau de ofițerii din cadrul forțelor militare obișnuite. Aceste tehnologii exotice nu sunt folosite decât în anumite circumstanțe și numai în cadrul programelor clandestine.

Redacția: Ați simțit de la început că sunteți în fața unei tehnologii de Mind Control?

Rețeaua Haarp din Gakona, Alaska, o armă supertehnologică concepută pentru războiul climatic și pentru acțiuni de tip Mind Control la mare distanță

Richard Sauder: Sunt aproape sigur de analiza pe care am făcut-o. Am știut încă de la început, din primele cinci secunde, că era vorba despre un fel de transmisie electronică, a cărei sursă era fără îndoială un fel de informator care făcea parte din aceste baze subterane. Acest individ citise probabil articolul pe care îl publicasem și dorea să îmi dea câteva informații suplimentare, cu speranța că îmi voi continua și aprofunda cercetările. Vă dați seama că acești oameni care sunt integrați în aceste programe clandestine ultracompartimentate semnează clauze de confidențialitate care îi împiedică, pentru anumite perioade de timp, să spună ceea ce știu sau să dea la iveală natura activității lor. În cazul în care acești oameni sunt martorii unor lucruri cu care nu sunt de acord sau dacă sunt obligați să facă lucruri care încalcă etica, ei nu beneficiază de niciun fel de sprijin public.

În ceea ce mă privește, nu am semnat niciodată astfel de convenții și nici nu am lucrat pentru vreo agenție guvernamentală. În plus, în cadrul cercetărilor mele, am descoperit existența unui brevet, brevetul nr. 4 858 612 (US Patent) intitulat „Aparate de ascultare” și vă citesc definiția: „metodă de stimulare a auzului mamiferelor prin intermediul folosirii microundelor multiple aplicate regiunii cortexului auditiv, conform schemei. Se folosește un microfon pentru transformarea semnalului sonor în semnal electric, semnal care este ulterior analizat și sintetizat în vederea obținerii diferitelor tipuri de control al microundelor generate pe diferite frecvențe. Regiunea cortexului auditiv este apoi supusă acestor microunde multi-frecvențiale. Prin această metodă, sunetele reprezentative ale emisiei sonore inițiale captate de către microfon sunt percepute de către mamifere”.

Mai simplu spus, mamiferele despre care se vorbește sunt, desigur, ființele umane, fiind vorba despre un sistem electronic prin care un sunet inteligibil poate fi transmis la distanță direct în cortexul auditiv, astfel încât persoana în cauză aude sunetul ca și cum acesta ar proveni din propriul său creier. Este exact ceea ce mi s-a petrecut mie. Presupun că o astfel de tehnologie poate fi folosită prin intermediul unui satelit aflat pe orbită, cu ajutorul unui elicopter sau prin alte mijloace. Oamenii trebuie să înțeleagă că tehnologiile electronice sunt capabile să facă lucruri care ne par aproape magice. Tehnologiile care sunt disponibile astăzi sunt atât de avansate, încât putem spune că trăim într-un univers asemănător cu cel descris în romanele SF ale lui Aldous Huxley. Cei mai mulți oameni nu sunt conștienți de aceasta. Mă bucur că am trăit această experiență; mă refer la această scurgere de informații provenind dintr-o sursă din interiorul unui mediu clandestin și care mi-a transmis aceste informații prin mijloace neconvenționale, dar care nu au nimic de-a face cu magia.

Aceasta m-a determinat să îmi aprofundez cercetările cu o încredere sporită. Și pot spune că tehnologia care permite construirea acestor instalații subterane există, că este foarte sofisticată și puternică.

Redacția: Aceste baze subterane și toate aceste tehnologii presupun bugete foarte mari. Cine le finanțează și cum?

Richard Sauder: În ceea ce privește banii cu care se construiesc aceste baze, este vorba despre sume colosale, trilioane de dolari. Se pare totodată că sume enorme din bugetul federal sunt delapidate și se „evaporă” pur și simplu. Este vorba despre lumea „bugetelor negre”, care este finanțată prin mijloace care nu sunt tocmai legale.

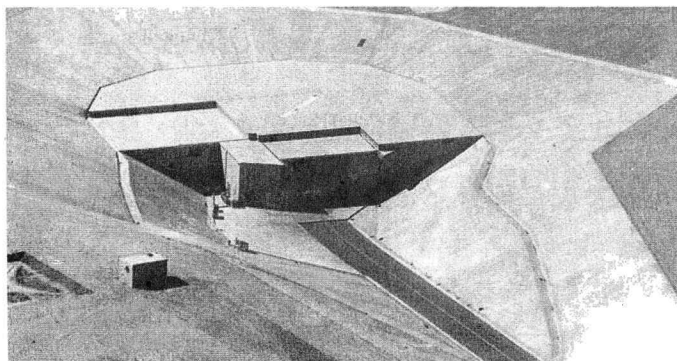
Deci banii pentru construirea acestor baze există. În Statele Unite, dar și în alte state precum Rusia, Franța, Anglia sau Germania există o economie „neagră”, paralelă, neoficială, care este în mare parte finanțată prin mijloace oculte. Această economie ocultă contribuie la finanțarea dezvoltării unei tehnologii foarte avansate, foarte

sofisticate, care ne trimite cu gândul la SF. Dacă ați vedea aparatele de săpat tuneluri, ați spune că vă aflați într-un film SF. Sunt gigantice. Însă cei mai mulți dintre oameni nu le-au văzut vreodată, deoarece aceste mașini forează tuneluri la adâncimi foarte mari.

Redacția: De ce s-au construit în Statele Unite atâtea baze subterane și la ce folosesc ele?

Richard Sauder: Ca să vă pot răspunde cât mai clar la această întrebare, dați-mi voie să vă povestesc totul de la început. Atunci când am început cercetarea, am descoperit că în a doua jumătate a secolului al XX-lea – perioadă pe care aș califica-o ca fiind „epoca modernă” – totul a început în Franța și apoi în Germania, imediat după Primul Război Mondial. Pentru a se apăra de o eventuală invazie germană, francezii au construit faimoasa linie Maginot, o imensă rețea de fortificații subterane (incluzând căi ferate, centrale electrice, uzine, antrepozite, cazărmi, pe scurt, adevărate orașe subterane). Cum marea majoritate a acestor construcții erau subterane, era vorba despre o tehnologie destul de avansată pentru acele vremuri. Germanii au înțeles foarte bine cât de periculoasă putea fi această rețea pentru forțele lor armate. Și au construit, desigur, propriile lor rețele de fortificații (linia Siegfried se întindea pe 630 de kilometri și era compusă din mai mult de 18 000 de buncăre și din numeroase tuneluri). Această linie a fost construită începând cu anul 1930, din motive de propagandă și pe structura unei vechi rețele de fortificații.

Când s-a decis invadarea Franței, germanii au ocolit pur și simplu linia Maginot, trecând prin Ardeni. Linia Maginot era depășită încă de când a fost construită. Văzând-o, nemții au aflat o seamă de lucruri și au învățat anumite lecții. Mai târziu, în timpul celui de-al doilea război mondial, au investit sume enorme de bani în construirea unor vaste baze subterane. Din cauza impactului raidurilor de bombardament ale forțelor anglo-americane asupra Germaniei, naștii și-au accelerat considerabil programele de cercetare în domeniul tehnologiilor și al construcțiilor de instalații subterane. De fapt, s-au construit sute de instalații subterane. Cele mai multe dintre ele erau mai mult sau mai puțin modeste, însă unele erau de-a dreptul enorme, incluzând uzine de armament care fuseseră construite în scopul apărării cartelului industrial împotriva bombardamentelor.

Intrarea într-o bază subterană din Zona 51, Nevada

În momentul în care aliații au intrat în Germania, au fost pur și simplu uluiți de aceste construcții subterane, de mărimea lor și de gradul lor avansat de finisare. Chiar dacă în arhivele oficiale americane, rusești sau europene pot fi găsite numeroase documente relative la acest subiect, nu cred totuși că au fost făcute publice toate documentele privind natura acestor baze subterane. Dimpotrivă, cantități de informație apreciabile au fost puse și rămân și astăzi sub pecetea tăcerii.

Redacția: Deci naștii sunt cei care au dezvoltat tehnologia bazelor subterane?

Richard Sauder: După cum puteți constata, din punct de vedere istoric, este evident. Pe toată perioada celui de-al Doilea Război Mondial, naștii au lucrat la un foarte vast program de dezvoltare și de construire de baze subterane. Două personalități se disting îndeosebi în cadrul programului nazist pentru dezvoltarea de baze subterane: primul este Xaver Dorsch, un inginer strălucit care a lucrat în cadrul ministerului de armament și al producției de război (Reichsministerium für Rüstung und Kriegproduktion). Dorsch a lucrat pentru Fritz Todt, un alt inginer de foarte mare valoare care este părintele celebrului sistem de autostrăzi nemțești. Deci Dorsch a lucrat pentru Organizația Todt, o imensă organizație responsabilă cu programele de construire a echipamentelor de apărare, cât și cu toate construcțiile și structurile de care armata germană avea nevoie. În 1942, Fritz Todt a murit într-un accident de avion și Xaver Dorsch a venit la conducerea Organizației Todt. În acea perioadă, Dorsch lucra cu Albert Speer (arhitectul preferat al Führerului și șeful programului de armament) și depindea direct de Hitler. În ultimele 18 luni de război, Hitler a schimbat structura comandamentului și l-a făcut pe Dorsch să accelereze programul de construire a instalațiilor subterane. Hitler voia ca Dorsch să construiască cel mai mare sistem subteran de producție industrială militară construit vreodată. În ciuda acestui program, germanii au fost depășiți de amploarea bombardamentelor, iar acest fapt a marcat și sfârșitul războiului, când, prin operațiunea clandestină «Paperclip» («agrafa»), Serviciile secrete americane au trimis către Statele Unite oameni de știință și ingineri naștiți, «exportând» astfel toată tehnologia și toate cunoștințele acestora în materie de inginerie civilă cu privire la bazele subterane.

În cadrul unui memorandum al proiectului «Paperclip», se cerea în mod explicit integrarea lui Xaver Dorsch în programul de construire a bazelor militare subterane, însă nu știu dacă acesta chiar a venit în Statele Unite și ce s-a mai petrecut după aceea. Însă vă pot spune cu certitudine că, la sfârșitul războiului, armata americană l-a pus pe Xaver Dorsch în detenție, unde a fost supus unor interogatorii. Mă aflu în posesia a două documente pe care Dorsch le-a redactat la momentul respectiv pentru temnicerii săi americani. Am bănuiala că el chiar a lucrat în SUA, în cadrul proiectului «Paperclip», însă colaborarea sa cu militarii constituie un element secret de un nivel foarte ridicat. Cred că tocmai de aceea Dorsch a dispărut pentru o anumită perioadă de timp, reapărând ulterior în Germania, în 1952, unde a fondat o firmă de construcții care mai există și astăzi.

Redacția: Deci nu putem nega originea nazistă a bazelor americane?

Richard Sauder: Or fi fost arhitecții și inginerii constructori americani foarte bine calificați, însă, în momentul în care armata Statelor Unite a descoperit bazele din Germania, și-au dat seama că inginerii germani erau, în această privință, cu ani buni înaintea lor.

Este clar deci că inginerii germani au avut rolul lor. Și în ceea ce privește tehnologia rachetelor, a motorului cu reacție, a industriei chimice etc., germanii erau mai avansați decât americanii.

De unde și importanța operațiunii „Paperclip”. Dintr-un anumit punct de vedere, cel de-al treilea Reich nu a dispărut odată cu terminarea celui de-al Doilea Război Mondial. A continuat să supraviețuiască prin influența majoră pe care a exercitat-o asupra cartelului militaro-industrial american. Se poate spune că cel de-al treilea Reich a fost încorporat, oricare ar fi fost prețul unei astfel de fuziuni, în cadrul sistemului american. A fost, de exemplu, cazul sistemului de spionaj american care a integrat figuri pregnante ale sistemului de securitate nazist (Gestapo, SS, Kripo, Abwehr). Sunt sute, dacă nu chiar mii de spioni germani care au fost folosiți în mod direct de către rețelele de informații americane în lupta împotriva comunismului și a Războiului Rece.

Redacția: Bazele subterane americane au fost construite la sfârșitul celui de-al doilea război mondial sau înainte de acest moment?

Richard Sauder: Imediat după terminarea războiului, Statele Unite au ordonat dezvoltarea unui program ambițios de construire a unor instalații subterane sofisticate de mare adâncime, iar acest program s-a derulat fără niciun fel de pauze. De altfel, continuă și astăzi. La început, justificarea publică a acțiunii de construire a acestor baze a fost aceea de a putea înfrunta un război nuclear, întrucât Statele Unite deschisese deja cutia Pandorei bombardând Japonia. Construirea de către alte state a unor arme atomice performante era deci o problemă de timp. Prin urmare, era necesar ca SUA să se pregătească construind baze aflate la foarte mare adâncime.

Redacția: Aceste baze subterane antiatomice fuseseră concepute în vederea adăpostirii populației civile sau a militarilor?

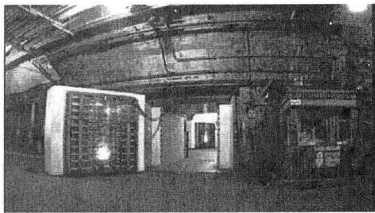
Richard Sauder: Niciodată nu s-a pus problema adăpostirii populației civile! Nu vorbim aici decât despre elite. Niciodată nu s-a intenționat adăpostirea populației în aceste baze. Guvernul nu a dat niciodată dispoziții cu privire la depozitarea, în aceste baze aflate la mare adâncime, a hranei necesare unui număr mare de persoane, în cazul unui atac nuclear, de exemplu. Pentru guvern era cât se poate de clar că, în cazul unui astfel de atac, o mare parte din populație ar fi murit, iar totul a fost gândit din această perspectivă. Aceste baze subterane au fost concepute încă de la început de așa manieră încât să poată adăposti elita politică, economică, militarii de rang înalt, tehnicienii, cât și pe cei care posedau cunoștințe specifice. Această politică este în continuare de actualitate, sunt sigur de aceasta.

Redacția: Care este gradul de autonomie al acestor baze subterane? Cât timp pot subzista într-un circuit închis, fără ajutor din exterior?

Richard Sauder: Totul depinde de tipul de bază, de mărime și de cât de elaborată este din punct de vedere tehnic. La început, anumite baze au fost concepute astfel încât să poată adăposti oameni timp de o lună, două, nu mai mult. Astăzi însă, se vorbește despre existența unor baze care au o capacitate de adăpostire cvasinelimitată, care pot funcționa luni întregi, dacă nu chiar ani.

În cadrul unei discuții pe care am avut-o cu una dintre sursele mele care a lucrat pentru armată ca inginer constructor în timpul războiului din Vietnam, aceasta mi-a explicat că

în perioada de antrenament a fost dus în două baze subterane de pe coasta de est a Statelor Unite. Mi-a spus, de exemplu, că ușile blindate enorme ale acestor baze puteau fi închise în mai puțin de o secundă. Asemănătoare cu cele care închid cele mai sigure seifuri bancare, aceste uși sunt atât de groase, încât nefericitul care ar fi prins între ele în momentul închiderii ar muri pe loc, strivit precum un gândac.

Aceste uși se închid cu ajutorul unor încărcături de explozibil: o simplă bubuitură și s-au închis ermetic. Bazele subterane sunt dotate cu sere pentru diferite culturi care au un dublu rol: să furnizeze mâncare ocupanților, dar și să înnoiască oxigenul (în cadrul ciclului fotosintezei, plantele verzi captează dioxidul de carbon și elimină oxigenul. Plantele reprezintă una din principalele surse de înnoire a oxigenului de pe planetă). Aceasta se petrecea acum 40 de ani. Astăzi, nici nu ne putem imagina cât de sofisticate și la ce mare adâncime sunt amplasate aceste baze.

Redacția: Cât de sofisticate și la ce adâncime sunt amplasate aceste baze?

Richard Sauder: În conformitate cu cele mai impresionante estimări pe care mi le-a furnizat una dintre sursele mele, unele baze sunt situate la 10 sau chiar 14 mile adâncime, adică între 15 și 21.000 de metri adâncime. În literatura și în documentația de specialitate accesibilă publicului larg, se vorbește despre adâncimi de o milă, o milă și jumătate, ceea ce pare a fi limita oficială (cu titlu comparativ, cele mai mari mine din Africa de Sud, din Franța, din Belgia sau din Australia au o adâncime de mai mult de 1.000 de metri). Nu am întâlnit niciodată în documentația accesibilă publicului larg să se vorbească despre baze care pot ajunge la 10 și chiar la 14 mile adâncime, dar, cu toate acestea, nu sunt surprins de aceste date furnizate de sursa mea.

Să fie foarte clar: o milă adâncime este o copilărie pentru ingineria civilă actuală, care dispune de mașini excepționale. Pentru oamenii obișnuiți, aceasta pare imposibil, dar pentru specialiștii în construcții civile este o copilărie!

Redacția: În anumite mărturii se vorbește despre prezența extraterestrilor în bazele militare americane. Branton sau dr. Helmut Lammer au strâns mărturii ale unor militari care afirmă că o parte din anumite baze subterane – de fapt cele situate la cea mai mare adâncime – ca cea de la Dulce din New Mexico sau Zona 51, din Nevada, s-ar afla sub conducerea extraterestrilor. Este adevărat sau este vorba despre o dezinformare?

Richard Sauder: Da, există un anumit grad de dezinformare în această conexiune care se face între bazele subterane și tematica extraterestră. Însă cred că există extraterestri în aceste baze subterane. Am citit și am auzit astfel de relatări. Nu încetează să tot apară. Sunt atât de multe aceste relatări, încât cel puțin unele dintre ele trebuie să fie măcar parțial adevărate. Chiar cred că militarii au, într-un fel sau în altul, o legătură cu una sau chiar mai multe facțiuni extraterestre. Cred că aceste legături se consumă într-un mediu ultraconfidențial, foarte compartimentat, așa cum se petrece întotdeauna în domeniul cazurilor clasificate, secrete. Cred că aceste tehnologii exotice sunt într-adevăr folosite și că instalații subterane, dar și submarine, sunt folosite atât de militari, cât și de facțiunile extraterestre.

Redacția: De ce este nevoie de dezinformare cu privire la bazele subterane?

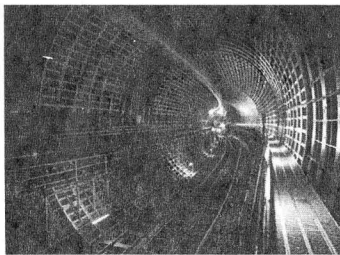
Richard Sauder: Principalul scop este să se genereze o stare de suspiciune cu privire

la aceste aspecte și să se discrediteze un subiect care este în realitate fundamental.

Redacția: Anumite mărturii cu privire la bazele subterane evocă existența unor rețele subterane continentale și intercontinentale de tuneluri prin care circulă trenuri și de navete ultrarapide care funcționează pe principiul levitației magnetice în tuneluri cu vid. Sunt lucruri adevărate sau tot dezinformări?

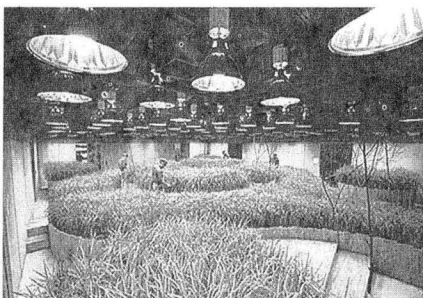
Richard Sauder: Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să ne întoarcem din nou la perioada nazistă și să menționăm un alt inginer despre care am vrut, de altfel, să amintesc și într-unul din răspunsurile precedente privind istoricul bazelor subterane. Acest inginer se numește Hermann Kemper și a inventat o tehnologie botezată «Rohrbahn» care-i corespunde lui «Vacuum Tube Train» (Tren pentru tuneluri cu vid), adică o navetă cu propulsie magnetică și care circulă printr-un tunel cu vid. Aceste cercetări au fost realizate în anii '30! În numărul 33 al unei cunoscute reviste germane, *Berliner Illustrierte Zeitung*, publicată în 1938, într-un articol se vorbește despre existența brevetului nr. 643316 privind această tehnologie a Rohrbahn-ului, dându-se și o foarte semnificativă ilustrație. În 1938, se credea deja că această navetă va circula între toate marile orașe germane și europene, precum Berlin, Viena, Breslau, Hamburg, Bremen, Paris, Bruxelles. Conceptul a fost actualizat de către elvețieni prin *Swissmetro*, o navetă subterană cu propulsie magnetică, de foarte mare viteză, un fel de supermetro care ar trebui să parcurgă distanța dintre Zurich și Berna în 12 minute. Acest proiect s-a desfășurat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și am găsit documente care arată că și în toila războiului, Kemper lucra în continuare la această tehnologie. Nu știu dacă naziștii au construit sau nu un tronson sau poate chiar o rețea de căi subterane pentru navete, dar cert este că Kemper lucra la aceasta. Nu știu dacă Kemper a fost inclus în proiectul «Paperclip» pentru a fi trimis în Statele Unite. Însă tehnologia există. Iar la șazececi de ani de la sfârșitul războiului, iată că auzim zvonuri despre existența unui sistem similar celui brevetat de Kemper în anii '30!

Întrebarea se pune, deci, în felul următor: este adevărat că americanii au importat, construit și dezvoltat de-a lungul deceniilor postbelice o tehnologie bazată pe cercetările naziștilor? Nu am un răspuns clar la această întrebare, dar pot să spun că mărturiile sunt recurente și uneori precise. Dați-mi voie să continui această relatare introducând un alt personaj, de data aceasta un american, Michael Minovitch (<http://www.gravityassist.com/>). El este foarte cunoscut în comunitatea inginerilor și a oamenilor de știință datorită studiilor sale privind gravitația și mecanica orbitală. Minovitch este un cercetător de vârf în domeniul calculului traiectoriilor sondelor spațiale interplanetare. El este cel care a calculat traiectoriile sondelor către Jupiter, Saturn sau Neptun. Este deci cunoscut de toate mediile agențiilor aerospațiale. În 1979, a patentat un brevet foarte interesant pentru un sistem subteran de transport de mare viteză (High Speed, Transit System – Brevet nr. 4148260 din 10 aprilie 1979) care se bazează pe cercetările lui Kemper realizate cu 60 de ani în urmă. Sistemul conceput de el este compus dintr-un tunel cu vid prin care circulă un tren grație unui câmp magnetic, acesta fiind exact conceptul lui Kemper din perioada nazistă. Conform brevetului

lui Minovitch, tunelul prin care circulă trenul se află la cel mai jos nivel, la o adâncime de 14.000 de picioare, adică la aproape 3 mile, ceea ce înseamnă totodată 4,5 km. Trenul ar putea să circule cu 600 sau chiar 700 de mile pe oră, adică cu o viteză cuprinsă între 900 și 1.100 km/h, ceea ce înseamnă puțin mai mult decât viteza de croazieră a unui avion comercial.

Este, deci, posibil ca un sistem subteran de trenuri cu propulsie magnetică să circule

Seră dintr-o bază subterană

prin tuneluri cu vid aflate la adâncimi foarte mari? Nu pot să dovedesc aceasta, dar există o anumită documentație concretă care datează din perioada nazistă și care arată că această tehnologie este la îndemâna unora și că nu este vorba aici despre ficțiune, ci despre știință. Cred că subiectul trebuie să rămână deschis și că toate indiciile și mărturiile privitoare la acest subiect trebuie, de asemenea, să fie studiate fără prejudecăți.

Redacția: Anumite mărturii (Steward Swerdlow, Branton etc.) vorbesc despre existența unor baze subterane foarte vechi, cât și despre orașe și despre o rețea de transport la fel de veche, de origine extraterestră, fără îndoială. Se pare că în timpul lucrărilor de construcție a unor complexe militare subterane, armata ar fi descoperit aceste baze și ar fi realizat interconectări între aceste două tipuri de sisteme. Ați mai auzit vorbindu-se despre acest subiect?

Richard Sauder: Da, am auzit, dar o dată în plus, nu există dovezi în acest sens. Însă relatările sunt plauzibile. Problema în ceea ce privește aceste cazuri este că, dacă faci parte dintr-un program pentru dezvoltarea de baze subterane și dacă ești la curent cu realitatea, nu poți vorbi public despre aceste lucruri. Personal, nu am avut ocazia să întâlnesc surse credibile privitoare la conexiunea extraterestră, dar nu exclud a priori posibilitatea ca toate acestea să fie adevărate.

Iată și de ce: există un mare număr de indicii conform cărora Pământul a fost deja, succesiv, teatrul mai multor cicluri de civilizații anterioare celei prezente și chiar cred că este posibil să fi existat un sistem de tuneluri care a fost construit de o civilizație umană anterioară.

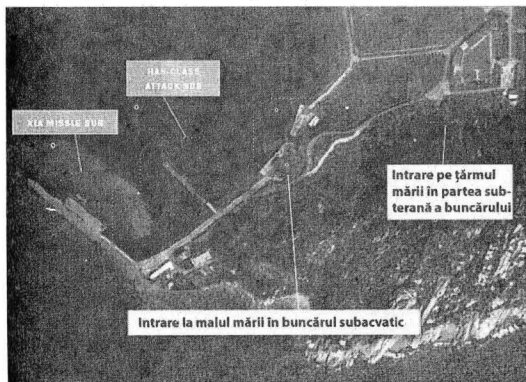
Însă nu știu dacă programul compartimentat de construire a bazelor militare a descoperit această veche rețea și dacă a putut stabili o legătură între cele două sisteme, însă nu exclud această ipoteză.

Redacția: Există un anumit număr de baze militare ale căror nume sunt în mod regulat amintite în cadrul relatărilor. Să menționăm mai întâi baza China Lake din California, aproape de Los Angeles. Ce ne puteți spune în această direcție?

Richard Sauder: Ce vă pot spune despre China Lake este că, de mai bine de câteva decenii, este o bază extrem de importantă în cadrul proiectelor de cercetare ale US Navy. China Lake are o suprafață foarte mare, de mai mult de 20-30 de mile, aflându-se în plin deșert, într-o zonă rurală din California, aproape de granița cu Nevada. China

Lake este un loc în care militarii americani au derulat cercetări și au dezvoltat tot felul de tehnologii avansate. Am vorbit cu oameni care au fost înregimentați în aceste baze. Guvernul nu vorbește oficial despre existența unei baze subterane la China Lake, iar oamenii care lucrează acolo au negat că ar exista baze subterane în zonă. Aceasta nu mă miră absolut deloc, pentru că este clar că au semnat un acord de confidențialitate. Însă o persoană care a lucrat la China Lake în calitate de militar mi-a explicat că aceste baze se află la foarte mare adâncime, dar că, din păcate, nu a avut niciodată acces la nivelurile de mai mare adâncime, care, desigur, sunt și cele mai secrete și deci cele mai interesante. Când am întrebat-o pe această persoană ce s-ar putea afla la acele niveluri, mi-a răspuns că este vorba despre armament. Iar când am întrebat ce fel de armament, mi-a zis că este vorba despre arme mult mai puternice decât cele nucleare, fără a putea însă să îmi dea mai multe detalii. Cred că se referea la arme cu unde scalare sau la arme de manipulare mentală și comportamentală («Mind Control Weapons»). Nu am fost absolut deloc surprins să află că astfel de arme erau depozitate la China Lake Naval Station Weapon (Stația de armament naval de la China Lake), întrucât aceasta este funcția principală a bazei. În conformitate cu datele de care dispun, zona China Lake a fost reperată încă din anii '60 de divizia de geniu din cadrul armatei americane, care căuta asiduu locuri de acest gen în vederea construirii unei baze subterane de mare adâncime și foarte bine securizate.

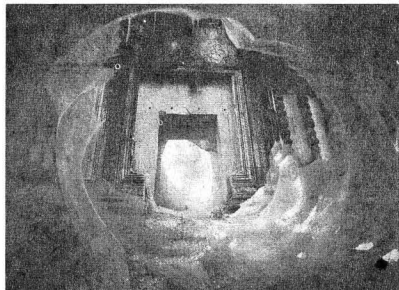
Deci, în baza acestor cercetări documentate și a ceea ce mi s-a spus, am convingerea că la China Lake se află o bază subterană și că acolo se folosesc tehnologii sofisticate. Mai trebuie știut că în interiorul și în proximitatea acestei baze există un sistem de securitate de înalt nivel pentru protejarea celor din mediul Serviciilor de informații și a celor din cartelul militar-industrial... Este o bază militară importantă. Toată lumea vorbește despre Zona S-4 («Area S-4») și despre Zona 51 («Area 51»), despre Groom Lake din Nevada sau despre Dugway Proving Ground, Twenty Nine Palms Marine Corps Base (Baza corpului de marină de la Twenty Nine Palms), White Sands Army Missile Range etc., dar China Lake face parte din exact aceeași categorie de baze. Există, de altfel, în Statele Unite,

un mare număr de locații militare foarte extinse, ultrasecurizate, în care se fac cercetări foarte exotice și unde se află baze subterane de mare adâncime. Dar, desigur, nu ne putem apropia de aceste locuri.

Redacția: Ce credeți despre zvonurile care circulă în legătură cu aeroportul de la Denver, zvonuri

Stația de armament naval de la China Lake

conform cărora sub aeroport s-ar afla o mare bază subterană?

Richard Sauder: Dați-mi voie să vă răspund printr-o constatare. Baze subterane pot fi peste tot. Tehnologia de care dispun cei din domeniul construcțiilor civile și militare este în prezent atât de avansată, încât se pot construi baze subterane foarte vaste dedesubtul oricărui mare oraș de pe planetă, fie că este vorba despre Paris, Bruxelles, Washington DC, Tokyo, Pekin, Madrid, Roma, Moscova,

Rio de Janeiro sau Los Angeles. Se pot construi baze subterane chiar și în mijlocul Oceanului Pacific, al Mării Mediterane, al Golfului Mexic, dar și în junglă sau în Sahara. Peste tot!

Iar aceste baze pot fi construite la orice adâncime, pentru simplul motiv că tehnologia permite.

Redacția: De ce s-ar construi baze submarine?

Richard Sauder: Ei bine, principalul scop urmărit este acela de a asigura o securitate absolută.

Cu o bază subterană aflată la câteva sute de metri adâncime sub fundul Mediteranei, accesul la aceste baze este foarte limitat, la ele neputând ajunge decât acele agenții care dispun de cea mai performantă tehnologie pentru vehicule submersibile. Fără o astfel de tehnologie, pur și simplu nu se poate intra în aceste baze. Este, deci, vorba despre un nivel suplimentar de securitate, dintre cele mai eficiente.

În plus, atunci când o bază este amplasată sub fundul mării, este foarte dificil de localizat. Imaginați-vă o bază subterană în plin Golf al Mexicului, la o adâncime de 10.000 de picioare sub nivelul mării (adică la mai mult de 3.000 de metri). Pe lângă aceasta, mai este vorba și de accesul la rezervele de materii prime. Am găsit, de exemplu, documente în care se vorbește despre existența unor mine submarine, de pildă, în largul coastei Canadei sau al Finlandei, sub Marea Baltică și în Oceanul Atlantic (a se citi, de exemplu, <http://www.cdnn.info/news/article/a061008.html>). Există mine de cărbuni în largul coastei de nord-est a Angliei și în largul coastei Japoniei. Deci, de decenii, industria minieră urmărește să exploateze rezervele subsolului submarin în căutare de cărbuni sau de minereuri. Revenind la China Lake, ca să fim cât mai preciși, în anul 1966 s-au elaborat unele planuri și s-a început activitatea de cercetare în vederea realizării unei construcții din cadrul unui proiect numit „Rock Site Bases”. Acest tip de cercetări se referă la construirea unei baze militare săpate în stâncă și, mai ales, în subsolul marin. În ceea ce privește „Rock Site”, US Navy publicase deja cu 40 de ani în urmă un document care și astăzi este public. Tehnologia folosită atunci era cea utilizată în industria minieră și petrolieră și, în conformitate cu cercetările efectuate, construirea unei baze submarine nu numai că era fezabilă, dar se și încadra într-un buget rezonabil.

Iar o astfel de bază putea fi construită la sute de kilometri în larg, în mijlocul Oceanului Atlantic, Pacific sau al Mării Mediterane. Discreție totală!

S-au luat în calcul trei metode diferite de construcție. Prima consta în construirea,

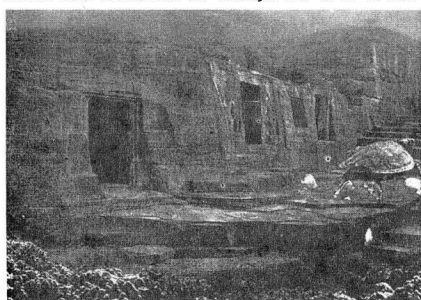
Începând de pe coastă și apoi în larg, a unor tuneluri de câteva sute de kilometri. Extrem de rapid. Cu o singură mașină obișnuită de săpat tuneluri, se pot săpa aproape 5 mile pe an. Deci, cu 10 astfel de mașini, se pot construi într-un an 50 de mile de tuneluri. Cu 10 mașini, în 10 ani, se ajunge la 500 de mile de rețele de tuneluri submarine. Imaginați-vă ce se poate face în spațiul submarin în cadrul unui program de 40 de ani, în care sunt folosite numai 10 mașini de săpat tuneluri! Este deci un lucru perfect realizabil și care nu este de domeniul SF-ului!

Se mai pot construi baze submarine folosind ca punct de plecare o insulă. În mijlocul Atlanticului sunt Islanda, Azorele sau Bermudele, de exemplu. În plin Pacific sau în Marea Mediterană, sunt, de asemenea, numeroase insule care pot servi ca punct de plecare pentru astfel de baze. Se sapă un puț asemănător cu un puț de mină, de câteva sute sau chiar mii de metri, prin care se va coborî utilajul de foraj. Încă din anii '60, industria minieră dispunea de tehnologii foarte sofisticate de săpare a unor puțuri destul de largi, care atingeau până la 10 metri în diametru și până la mii de metri adâncime. Cu un astfel de puț se pot coborî, dezasamblate, aproape orice fel de utilaje, de mașini de săpat tuneluri, excavatoare etc., pe scurt, orice fel de utilaj. Odată ajunse jos, utilajele sunt asamblate și munca poate începe.

A treia metodă constă în folosirea tehnologiei specifice industriei petroliere. Cu ajutorul unui utilaj de foraj modificat, trebuie săpată în subsolul marin o gaură destul de largă. În gaură se cimentează un imens tub de oțel care trebuie să se închidă ermetic. După aceea, apa din tub trebuie eliminată, pompându-se totodată în interior oxigen pentru a putea avea aer respirabil. Se creează apoi un spațiu de acces pentru oameni, pentru materialul de forare și de construire a tunelurilor. În felul acesta, se pot săpa spații din ce în ce mai largi, pentru a permite coborârea unor utilaje din ce în ce mai mari. La început, procedura este puțin mai laborioasă, dar, odată demarată, nu mai sunt probleme. Această metodă a fost propusă încă din anii '60. Imaginați-vă numai la ce tehnologii s-a ajuns în prezent!

Mi s-a spus că acest gen de baze submarine există sub platoul continental al Statelor Unite, deci sub Oceanele Pacific și Atlantic și în Golful Mexic. Presupun că astfel de baze chiar au fost construite în aceste regiuni. Mai cred, de asemenea, că și englezii, francezii și spaniolii au derulat programe similare.

Redacția: O ultimă întrebare se referă la unul dintre scopurile pentru care s-au construit aceste baze subterane. Se vorbește din ce în ce mai mult despre anul 2012 și despre

diverse scenarii de coșmar, care mai de care mai groaznice, privitoare la „sfârșitul lumii”. Unul dintre aceste scenarii are în vedere „suprapopularea mondială” și „necesitatea” de a extermina două treimi din populația planetei. Bazele militare ar permite adăpostirea „elitei” politice, economice și militare, a oamenilor de știință și a persoanelor cu un înalt nivel de calificare. Ce părere aveți despre aceste zvonuri?

Richard Sauder: Este o întrebare complexă la care aş răspunde în două etape. Dacă avem în vedere modul de gândire criminal al celor care formează „elita” globalistă, cred că aceştia consideră că planeta este suprapopulată. În plus, dacă vom continua să trăim în acelaşi stil, ansamblul ecosistemului global şi resursele planetei în general vor fi secătuite. Dacă rămânem la un nivel al populaţiei de mai mult de şase miliarde de suflete,

va trebui să ne transformăm radical atât modul de viaţă, cât şi tehnologiile. Construirea acestor baze subterane chiar poate juca un rol în cadrul acestui scenariu. Într-unul din interviurile pe care mi le-a acordat una dintre sursele mele, am întrebat de ce au fost construite atât de multe baze. Persoana respectivă mi-a răspuns avansând mai multe ipoteze: prima ar fi aceea de a se putea face faţă unui război nuclear.

Al doilea motiv este de a oferi pregătirea necesară înfruntării schimbărilor mişcării de rotaţie a Pământului şi a reliefului terestru în general, modificări pe care le cunoaştem sub numele de „inversarea polilor”.

Mai există, de asemenea, şi posibilitatea ca Pământul să fie antrenat, într-un fel sau altul, într-o zonă a spaţiului în care există asteroizi sau comete sau să fie supus unor puternice radiaţii solare.

Aceste baze mai pot servi la adăpostirea şi protejarea populaţiei împotriva schimbărilor climatice catastrofale. Lista nu este exhaustivă, iar sursa mea a ţinut, desigur, sub tăcere, celelalte motive pentru care au fost construite atât de multe baze. Există deci multe raţiuni pentru care se construiesc aceste vaste baze subterane şi tocmai de aceea ele sîrvesc mai multor scopuri. Aşa cum am mai spus, aş mai vrea să adaug că bazele subterane şi submarine pot avea nu numai o utilizare militară sau extraterestră, ci şi una industrială. Mă gândesc aici la exploatarea miniere clandestine. De exemplu, dacă aveţi propria mină clandestină de diamante sau de metale preţioase pe fundul Oceanului Pacific, operaţiunea poate fi foarte profitabilă, mai ales datorită faptului că este ascunsă. Imaginaţi-vă o astfel de afacere cu minele de uraniu sau de aur. Aceasta se poate face prin intermedierea unor corporaţii private. Discutăm despre surse de profit uriaşe pentru toate proiectele clandestine [...]. Ştiţi, toate acestea pot părea de domeniul ştiinţifico-fantasticului. Dar nu pierdeţi din vedere faptul că tehnologia necesară există şi că ea este mult mai avansată decât îşi imaginează oamenii de rând.

Există mărturii ale unor surse cu adevărat credibile, cât şi un anumit număr de documente. Dar cum ne aflăm într-un domeniu foarte secret, unde totul este compartimentat, este dificil, dacă nu chiar imposibil, să avem o vedere de ansamblu, fiind astfel nevoiţi să recurgem la speculaţii.

Aceste reţele de baze subterane clandestine, militare sau private, reprezintă un subiect de o mare importanţă, care nu poate fi ignorat, deoarece reflectă atât modul de gândire şi de funcţionare al aşa-zisei elite, cât un mod de guvernare care este îndreptat împotriva acelor guvernaţi şi în folosul unei clici de conspiratori malefici.”

În loc de încheiere

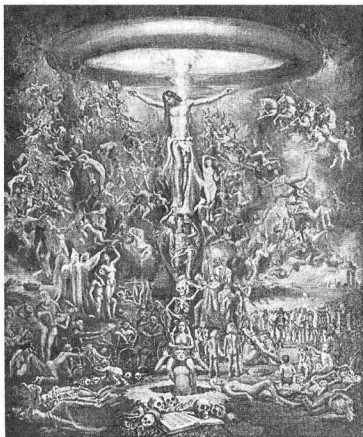
VĂ INVITĂM ACUM PE TOȚI SĂ NE ANGRENĂM IMEDIAT ÎN ACȚIUNEA „STOP DESTINULUI CATASTROFAL, APOCALIPTIC AL UMANITĂȚII ȘI AL PLANETEI PĂMÂNT, PE CARE CEA DE-A TREIA PROFEȚIE DE LA FATIMA A FECIOAREI MARIA ÎL ANTICIPEAZĂ”

Ne facem datoria de a vă atrage atenția în mod serios tuturor (mai ales acelor care vă aflați integrați în cadrul acestei Școli spirituale) asupra acestor profeții uimitoare ale Fecioarei Maria, nu numai pentru că toate celelalte (cu excepția celei de a treia, al cărei text original nu este nici acum, în al doisprezecelea ceas, făcut accesibil publicului, existând cu privire la acesta doar unele foarte semnificative mărturii fragmentare) s-au împlinit, rând pe rând, până acum (evidențiindu-li-se, în felul acesta, într-un mod indirect valoarea și autenticitatea), ci mai ales pentru că noi considerăm că a dezvălui cea de-a treia profeție de la Fatima după ce ea s-a împlinit deja (eventual) în totalitate, ar fi după aceea banal și chiar ridicol.

Noi încă îndrăznim să sperăm (așa cum putem fi siguri că a sperat și Fecioara Maria) că împlinirea celei de-a treia profeții a sa va putea fi evitată cu ajutorul lui DUMNEZEU, dar aceasta se va putea petrece numai dacă un număr considerabil de ființe umane lucide, responsabile și intuitive se vor mobiliza să acționeze la unison, așa cum trebuie (într-un mod benefic, dumnezeiesc), dând în felul acesta dovadă de perseverență, credință în DUMNEZEU și hotărâre de nezdruccinat că vor reuși să stopeze în faza de sămânță tot ceea ce ne așteaptă (dacă ne vom complăce în inerție și nu vom face nimic).

Numai printr-o angrenare la unison, colectivă, perseverență și eficiență va fi cu putință ca noi, oamenii (mai ales cei care facem parte din această școală spirituală), să găsim cu ajutorul lui DUMNEZEU forța necesară și voința de a rescrie destinul umanității, oprind declanșarea unui (eventual) cataclism, care este altfel fatal și inevitabil, dacă ne vom complăce să ne văităm și să nu facem după aceea nimic.

În caz contrar (dacă ne vom complăce să nu facem nimic, așteptând eventual, datorită egoismului și meschinăriei ce ne caracterizează, să facă doar ceilalți ceva), Fecioara Maria ne-a avertizat, ne-a răș-avertizat și încă ne mai avertizează că în viitorul apropiat ne vom confrunța, din nefericire și cu siguranță, cu

anumite evenimente înspăimântătoare, catastrofale care vor fi inevitabile și care vor antrena nu numai umanitatea, ci și planeta Pământ pe un făgaș al distrugerii și al durerii, ce ne așteaptă, pentru toate relele și greșelile grave ce au fost săvârșite aici pe Pământ de cei răi și nesăbuiți. Cea de-a treia profeție a Fecioarei Maria ne anunță într-un mod cât se poate de clar că, dacă nu vom face nimic, atunci putem fi siguri (încă de pe acum) că vom suporta ceea ce merităm, iar atunci înspăimântătoarea ei profeție se va împlini nu pe sfert, nici pe jumătate, ci în totalitate.

Prin urmare, dacă analizăm cu atenție ceea ce urmează să se petreacă pe această planetă în viitorul apropiat, ne apare ca fiind evident faptul că fiecare dintre noi putem fie să pierdem enorm

(inclusiv viața), dacă nu ne mobilizăm să facem imediat ceea ce trebuie, fie să evităm, printr-o angrenare colectivă ce va fi realizată la unison, împlinirea acestei profeții înspăimântătoare, transformându-ne totodată, profund și durabil, fiecare dintre noi, pe parcursul realizării acestei acțiuni care, în același timp, ne va ajuta să descoperim că dăruind, vom dobândi nu numai experiență, ci și o anumită maturitate lăuntrică.

În virtutea optimismului care ne caracterizează, noi îndrăznim să sperăm că ființele umane vor putea să găsească neîntârziat înțelepciunea necesară în semnele timpului, ce pot fi coroborate cu textul acestei profeții a Fecioarei Maria. Luând în considerație aceste aspecte, ne putem da seama că este important să ne mobilizăm fiecare, gândindu-ne că, dacă un număr cât mai mare de ființe umane nu se angrenează să acționeze de acum înainte la unison, atunci aceste profeții înfricoșătoare ale Fecioarei Maria se vor realiza într-un mod inevitabil, tocmai datorită stării de inerție în care ne complacem. Dacă, prin reducere la absurd, admitem că așa va fi, ajungem totodată la concluzia că, în felul acesta, umanitatea se va angaja pe o cale fatală, ce este lipsită de posibilitatea reîntoarcerii. Aceasta va antrena apoi consecințele catastrofale despre care textul acestei profeții ne vorbește. Fiecare dintre noi trebuie să fim conștienți că dezvăluirea celui de-al treilea secret de la Fatima ne pune față în față cu o opțiune fundamentală: fie ne mobilizăm și punem fiecare dintre noi umărul, acționând la unison pentru a face ca această profeție să nu se împlinească, fie ne complacem în inerție și atunci această înspăimântătoare profeție chiar se va împlini. Angrenându-ne fiecare, putem, prin urmare, să câștigăm totul (inclusiv viața), iar refuzând să ne angrenăm și să ne aducem fiecare dintre noi o importantă și necesară contribuție, vom pierde totul (inclusiv șansa de a mai fi în viață și de a ne putea transforma mai departe din punct de vedere spiritual, trăind în continuare în această lume).

profesor yoga Gregorian Bivolaru